

СРЯДА, 25 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,10 ч.)

2. Резултати от Европейския съвет (19-20 март 2009 г.) (разискване)

Председател. – Госпожи и господа, ние отчетохме вътрешнополитическата обстановка в Чешката република. Бих искал от името на всички вас да заявя, че тя не би следвало да повлияе на работата на чешкото председателство и че трябва да проявим воля, за да гарантираме, че ще продължава да се работи. Ние подкрепяме чешкия министър-председател и председател на Европейския съвет в работата му, насочена към успеха на чешкото председателство.

Бих искал – и вярвам, че мога да кажа това от името на всички вас – да насърча председателя на Европейския съвет да продължи да работи за процеса на ратифициране на Договора от Лисабон в своята страна и в останалите държави, където има нужда от още работа. Ние работим по този договор за реформирането на Европейския съюз в продължение на 10 години от взимането на решенията в Ница и искаме да направим последните трудни крачки към влизането на Договора в сила в началото на 2010 г. Договорът от Лисабон ни е нужен, за да има повече демокрация и за да има Европейският съюз по-голяма свобода на действие, както и за по-голяма прозрачност.

(Ръкопляскания)

Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно резултатите от Европейския съвет на 19-20 март 2009 г.

Mirek Topolánek, действащ председател на Съвета. – (CS) Госпожи и господа, бих искал да приветствам всички ви по случай редовния доклад от председателя на Европейския съвет след пролетната среща на върха на Съвета. Преди всичко трябва да поднеса извиненията си, че нямам възможност да остана до края на разискванията, както обикновено. Заместник министър-председателят г-н Vondra ще присъства вместо мен по време на втората част след изказванията на представителите на партии. Причината, поради която трябва да се върна в Прага, както вече заяви и г-н Hans-Gert Pötering, е безпрецедентното възпрепятстване от страна на социалистите, пред което се изправяхме по време на председателството и за което бях много откровен. Ако правителството падне, това определено няма да застраши председателството и фактът, че социалистите не се съобразиха с това, че Чешката република председателства на Европейския съвет и отказа дори елементарно сътрудничество, ще навреди предимно на социалната демокрация. Председателството не би следвало да пострада от това, защото съм сигурен, че казаното от мен тук по време на моето уводно изказване за начина, по който ще се опитаме да ръководим обсъждането и да постигнем компромис, е нещо, което безусловно постигнахме. Пролетната среща на Съвета го доказва. В моята страна е прието говорещите да не бъдат прекъсвани, но изглежда, че тук порядките са доста различни.

Позволете ми да продължа – като се придържам стриктно към заключенията от Европейския съвет – към причината, поради която съм тук днес, както и причината да предприемем някои определени стъпки по време на Европейския съвет. Преди това обаче бих искал да коментирам тристранната среща на върха със социалните партньори, която предшества срещата на Съвета. На нея имаше сравнително голям брой посетители. Освен мен и председателя на Европейската комисия Жозе Мануел Барозу участваха и други двама министър-председатели, а именно на Швеция г-н Reinfeldt и на Испания г-н Zapatero. След срещата бях много обнадежден и силно изненадан от консенсуса между социалните партньори не само по отношение на целите на председателството, но и като цяло относно възможните решения на проблема със зараждащата се безработица в резултат на световната финансова криза.

Ако някой проявява интерес, ще кажа повече за тристранната среща, но ние постигнахме споразумение относно три основни принципа, които ще направят пазара на труда много по-гъвкав, като в същото време създадат условия за трудова мобилност и ще засилят усилията за подобряване на нивото на образование и умения на работната сила по начин, който да й позволи да успее на пазара на труда и т.н. Пролетното заседание

на Европейския съвет, всъщност, е втората среща на държавни и правителствени ръководители, която организираме, но все пак е първата изцяло формална среща на върха. Темата, която привлече най-много внимание, разбира се, бе въпросът как да се намери решение на настоящата икономическа криза. Напълно отхвърлям твърденията, че не правим достатъчно за набелязване на по-цялостни мерки. Ще цитирам една цифра: 400 милиарда EUR. Тези 400 милиарда EUR съставляват 3,3 % от БВП на ЕС и са безпрецедентна стъпка; надявам се, че заедно с автоматичните стабилизатори, с които разполага ЕС, а САЩ например няма, примерът, цитиран днес от Жозе Мануел Барозу, дава много полезна информация. Освободен от Saab работник в Швеция има достъп до социални стандарти, които са напълно различни от тези, достъпни за работник, освободен от General Motors някъде в Чикаго, и правителствата в тези два случая имат напълно различен подход, тъй като автоматичните стабилизатори умножават значително 400-те милиарда EUR и ни дават едно несъмнено предимство пред САЩ в това отношение. Принципната подкрепа за споразумението от страна на всички 27 държави-членки потвърждава валидността на Лисабонската стратегия, тъй като то е един от четирите стълба, върху които се крепи цялата стратегия.

Gordon Brown бе тук вчера и имаше възможността да разясни подхода на 27-те държави-членки, мандата за срещата на Г-20 и останалите три *de facto* стълба на тази стратегия. Споразумяхме се, че всички краткосрочни мерки трябва да са временни и това е начинът, по който ги разглеждаме. Средносрочните и дългосрочните приоритети, както и целите на Лисабонската стратегия бяха потвърдени, като краткосрочните трябва да следват същия курс. Бих искал да заявя открито, че Европейският съвет бе донякъде шокиран от това, което каза финансовият министър на САЩ Timothy Geithner за постоянните мерки. Америка не само повтаря грешките от 30-те години на 20 век под формата на мащабни пакети за стимулиране, протекционистки тенденции и призови, кампании „купувай американското“ и т.н. Комбинацията от тези стъпки и – още по-лошо – инициативата за превръщането им в постоянни мерки означават път към ада. Трябва да погледнем в учебниците по история, които несъмнено събират прах. По мое мнение, най-големият успех на пролетната среща на Съвета представлява ясно отхвърляне на този път и на този недалновиден подход. Категорично отхвърлям твърденията на председателя на Европейската социалистическа партия Poul Nyrup Rasmussen, че Европейският съвет не е направил достатъчно за борбата с кризата и че чакаме САЩ да ни спасят. Пътят, по който поемат САЩ, не само е компрометиран от историята, но, както вече казах, нивата на социална сигурност и осигуряването като цяло на социалните потребности на обикновените хора са удивително различни в САЩ, и са много по-ниски. Пътят на САЩ е опасен, защото американците ще имат нужда от средства за финансиране на социалните пакети и ще получат тези средства лесно, тъй като винаги има някой, който иска да закупи американски облигации. Това обаче излага на опасност пазарната ликвидност, като я изважда от световния финансов пазар и застрашава продажбата на останалите облигации, може би европейските и със сигурност полските, чешките, а вероятно и тези на други страни, тъй като в системата няма да има средства в брой. Този подход предизвиква безпокойство и според мен ще бъде предмет на дискусии на срещата на върха на Г-20. Тази среща ще ни предостави една от възможностите да обсъдим този въпрос. Разискванията могат да продължат и после на неформалната среща на върха на 27-те държави-членки с администрацията на САЩ и Барак Обама в Прага. Изразявам твърдо убеждение, че ще намерим общ подход със САЩ, тъй като със сигурност не желаем конфронтация между САЩ и Европа. В днешния свят – както отново ни демонстрира и кризата – няма икономика, която да съществува в изолация, а степента на взаимосвързаност е много висока, което означава, че по време на криза проблемът е общ и можем да го решим само със съвместни действия.

Вторият стълб на споразумението касае търсенето на изход от настоящата криза и подготовката за срещата на Г-20. Документите, подготвени от Gordon Brown и неговата администрация, са отлични и вие имате възможност да се запознаете с тях вчера. Подходът на трите стълба включва решение за финансов сектор и пакети за фискално стимулиране, които регулират и – бих казал – коригират недостатъците в системата и възстановяват световната търговия, което означава настойчивост за подновяване на разговорите с Доха в рамките на СТО. Този подход изцяло съвпада с конкретното съдържание на решението, предложено от Европейския съвет, което спечели единодушна подкрепа. Бих искал също да приветствам споразумението и заради това, че най-сетне представихме конкретна цифра по отношение на увеличаването на наличните ресурси на Международния валутен фонд и определихме това конкретно задължение да възлиза на 75 милиарда EUR. 27-те държави-членки споделят единна позиция, общо мнение и обща цел преди срещата на Г-20. Считаю това за най-големият успех, тъй като цялата среща на Европейския съвет беше тест за европейското единство, европейската солидарност, европейските ценности и единния европейски вътрешен пазар. Ако подценим някое от тях, ще излезем от кризата по-слаби. И обратното – мисля, че ако уважаваме тези основни атрибути, ще излезем от нея по-силни. Няма причина за песимизъм преди обсъжданията в рамките на Г-20, както се опасява г-н Rasmussen. Мисля, че всички ние разбираме необходимостта от солидарни действия и сътрудничество, както потвърди и Graham Watson от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа.

Както всички знаем настоящата криза е криза на доверието. Ето защо третият ключов фактор за намиране на изход от кризата е възстановяване на доверието. Не е достатъчно просто да наливаме пари в системата. Опитавме това и банките все още не отпускат кредитиране. Банките трябва да започнат да отпускат кредити, но няма да могат, ако нямат доверие. Ликвидността, с която разполагат, не реши проблема. Доверието не може да се постави или да се закупи. Ето защо с цел възстановяване на доверието направихме допълнителна стъпка към укрепването му чрез удвояване на гаранционната рамка за страните извън еврозоната до 50 милиарда EUR, в случай че е необходимо. Постигнахме споразумение дори по този въпрос. Съгласихме се дори, че трябва да се избягва цялостен подход и да се действа в зависимост от конкретния случай за всяка банка и за всяка държава, и счетохме, че универсалният подход е опасен в настоящия момент. Пазарите са неспокойни и реагират мигновено, прекалено бурно и негативно на всеки сигнал. Ето защо имаме нужда от по-добро регулиране. Бих подчертал, че „по-добро“ може да означава въвеждане на законодателство, където такова не е съществувало до момента. Точно тук трябва да се намесите вие, госпожи и господа членове на Европейския парламент. Бихме искали да постигнем съгласие – и има признаци, че това е възможно – относно законодателни актове, които по същество да реализират нашите виждания и идеи за по-добро регулиране на рейтинговите агенции, платежоспособността на застрахователните компании, капиталовите изисквания за банките, трансграничните плащания, електронните пари и т.н. Ще съм изключително радостен, ако успеете да приемете тези разпоредби в рамките на сесията и ако те влязат в сила и бъдат приведени в изпълнение незабавно. Както всички, и аз искрено приветствам доклада Larosière, в който има превъзходна аналитична част и много поучителна част за приложението, и в този смисъл Европейският съвет достигна до ясни изводи. Може би най-важната задача на пролетния Европейски съвет бе да се оцени напредъка до момента в изпълнението на плана за възстановяване, установен от Съвета през декември. Точно тук, по мое мнение незаслужено, са съсредоточени голяма част от реакциите и критиките. Твърди се, че планът е непълен, муден и неамбициозен. Бих искал да изясня положението. Вече споменах за сумата от 400 милиарда EUR или 3,3 % от БВП, в която не се включват средствата за рекапитализиране на банките и гаранциите, възлизащи на повече от 10 % от БВП – това е всичко, което може да си позволи в момента ЕС. Това все пак ще окаже значително въздействие върху Пакта за стабилност и растеж и националния дълг, както и върху начина, по който ще се уредят нещата в периода постфактум, с други думи след края на кризата. Смятам, че дори сумата от 5 милиарда EUR, която бе окончателно одобрена и представлява само малка част от огромната сума от 400 милиарда EUR, е резултат от много трудни преговори, засягащи много държави. Това е така най-вече, тъй като една сума пари не е антикризисна мярка, ако не е усвоена в периода 2009–2010 г. Вярно е също, че няма прозрачна система за оценяване на проекти, както и точен списък на тези проекти и че има някои липсващи или излишни елементи. В крайна сметка постигнахме споразумение след много сложни преговори, в които водеща роля изигра чешкото председателство, като спомогна за споразумението да се одобрят 5-те милиарда EUR и парите да се изпратят на вас в Европейския парламент, за да се разпоредите с тях.

Планът за възстановяване, разбира се, има общностен аспект, с оглед на който днес са налични близо 30 милиарда EUR, както и национален аспект, според който всяка държава-членка в рамките на плана прилага свои собствени финансови стимули. Според мен основният въпрос, по който Европейският съвет постигна споразумение, е валидността на Пакта за стабилност и растеж. Ако искаме да излезем от тази криза като незасегнат, невредим и съживен Съюз, трябва да спазваме собствените си правила. По мое мнение, ще бъде голяма грешка да създадем нови пакети, без да сме сигурни, че са задействани всички национални и общностни процедури, че знаем какво би било тяхното въздействие и дали има нужда от по-нататъшни финансови стимули и Европейският съвет дори постигна съгласие по този въпрос. Ако е абсолютно наложително, Европейският съвет ще вземе допълнителни мерки, но на този етап не знаем дали трябва да направим това или не, тъй като никой не знае кога кризата ще достигне най-ниско ниво или кога ще приключи. Би било напълно нелогично да предприемаме по-нататъшни мерки, без да сме наясно с ефекта от досегашните по отношение на финансовото стимулиране на стойност 400 милиарда EUR. Планът е амбициозен, разнообразен и изчерпателен и ще реши проблемите, свързани с растежа и заетостта, по различен начин според ситуацията във всяка държава, както, разбира се, и икономическите проблеми.

Втората основна тема на Европейския съвет бе въпросът за климата и енергетиката. Постигнахме значителен напредък по отношение както на енергийната сигурност, така и на опазването на климата. Освен всичко друго енергийната сигурност е и един от основните приоритети на нашето председателство и нуждата от нея бе демонстрирана през януари. Кризата с газа не е решена. Още утре, в другиден, след месец, догодина, във всеки един момент може да се зароди нова криза. Доказателство за моите думи е фактът, че дори антикризисния пакет от 5 милиарда EUR е насочен главно, ако не и изцяло, към междусистемните връзки между европейските държави и съдържа много широка гама от механизми и проекти, които имат за цел да намалят зависимостта от един маршрут на доставки. Постигнахме съгласие, че до зимата трябва да има готов антикризисен механизъм за справяне с евентуален срив на доставките, за да реагираме на всички нови проблеми, които могат да

възникнат. Повече от ясно е, че се нуждаем от такъв механизъм. През януари това стана очевидно, най-вече в Словакия и България, но също и в редица други страни.

Дебатът за климата: вече започват обсъжданията и подготвителните дейности за конференцията в Копенхаген. Както домакинът Дания, така и Швеция в рамките на своето председателство, ще разгледат проблема, а чешкото председателство вече работи активно по въпроса. Опитваме се да намерим обща позиция на европейско равнище. Започваме преговори с основните участници, без които не може да се гарантира успеха на конференцията в Копенхаген. Това включва САЩ и, разбира се, Япония, Китай и Индия, както и други големи държави и замърсители. Най-широката дискусия, върху която ще се спра накратко, бе насочена към това дали би трябвало да набележим не само механизмите, но и дяловете на отделните държави-членки на ЕС в пакета за финансиране, който осигуряваме с цел да помогнем на развиващите се държави – трети страни – да изпълняват своите задължения в рамките на борбата за опазване на климата. Взехме правилното решение. Предвид факта, че преговаряме с всички основни участници, които до момента работят по-скоро на думи, отколкото на дела, би било признак на много лоша тактика самите ние да създаваме ограничения, които останалите няма да зачитат. Много по-благоприятно е да сме в позиция на преговарящи, ако разполагаме със свобода на действие и с това се съгласиха държавите, които, в действителност, внесоха последното предложение – Швеция, Дания, Нидерландия, Обединеното кралство и Полша. Що се отнася до подхода на Полша, ние, разбира се, се съобразихме с интересите на държавите, които са по-предпазливи по отношение на този механизъм, както и с интересите на страните, които играят водеща роля в проблематиката, свързана с изменението на климата. Всички държави, дори и тези, за които това е безспорен приоритет, се съгласиха, че трябва да намерим действителния механизъм, решението и неговата формулировка много преди началото на конференцията в Копенхаген.

Третата тема засяга външните отношения. Европейският съвет официално одобри инициативата за Източно партньорство като допълнение към външната ни политика и политиката ни на добросъседство. При положение че на север има айсберги, а на запад е Атлантическият океан, то тогава съседите ни живеят на изток и на юг, където се намират и държавите, представляващи евентуална заплаха както за икономиката ни, така и за социалното положение сигурността ни. Източното партньорство бе цел на чешкото председателство и аз съм много щастлив, че тя бе одобрена посредством твърд ангажимент на стойност 600 милиона EUR. Бих искал да изпреваря евентуални въпроси за участието на Беларус. Обмисляме този въпрос. Беларус отбеляза напредък, а срокът за прекратяване на забраната за издаване на визи за членове на режима е удължен. В момента държим отворена вратата за Беларус, но не е взето решение. Ако държавите-членки не постигнат съгласие по този въпрос и не е налице решение от страна на всички 27 държави-членки, президентът Lukashenko просто няма да бъде поканен, макар че и опозицията, и съседните държави ни препоръчват да го поканим. Мисля, че това е въпрос, на който не мога да отговоря в момента и затова го изпреварвам.

Уведомих Европейския съвет за срещата и за неофициалната среща на върха с президента Обама на 5 април във връзка с осъществяването на други приоритети и по-конкретно трансатлантическите отношения. Организационните подробности все още не са уточнени, но всички вие ще получите изчерпателна информация. Срещата на върха ще бъде посветена на три основни тематични области: обсъждане на срещата на Г-20, сътрудничеството по отношение на енергетиката и климата, в което ЕС, също като САЩ, иска да остане основен участник, както и външните отношения и геостратегическата област от Средиземноморието до Каспийско море, което означава Афганистан, Пакистан, положението в Иран и, разбира се, Близкия изток. Срещата на върха със САЩ е важна, но е ясно, че към нея не бива да има прекомерни очаквания, тъй като тя не означава сигурен резултат. САЩ имат куп вътрешни проблеми, които трябва да бъдат решени, и точно по тази причина е добре, че Барак Обама ще говори в Прага за фундаменталното си виждане за тази година, през която той, разбира се, ще иска да изпрати послание до гражданите на ЕС относно основните позиции и цели на новата администрация на САЩ.

По време на Европейския съвет бяха повдигнати и много други въпроси, за които съм готов да говоря. Ако съм пропуснал нещо, ще го добавя по време на обсъждането след изказванията на политическите лидери. Може би няма да се съберем отново в същия състав, тъй като вие ще заминете, за да започнете предизборна кампания, но бих се радвал ако се въздържите да ги започнете тук и сега. Надявам се, че борбата за места в Европейския парламент ще бъде честна и че ще се съберете отново след изборите, за да продължите работата си.

Председател. – Благодаря Ви, г-н действащ председател на Европейския съвет, за решителността Ви да продължите работата на председателството, въпреки затрудненото положение във Вашата страна.

José Manuel Barroso, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, последният Европейски съвет бе Съвет на практическите резултати.

Бих искал да поднеса почитанията си към чешкото председателство и най-вече към премиера Тополанек, който строго контролираше обсъжданията, като ги насочваше към конкретни цели. Резултатът може да се види: редица сами по себе си важни решения, но и решения, които говорят красноречиво за непоколебимостта на Европа днес. Същността на нашите решения показва действителността на нашето единство и внася объркване в песимистичните очаквания, които отново се оказаха погрешни. Ще се съсредоточа върху икономическите аспекти; премиерът Тополанек засегна повечето от тези въпроси, затова няма нужда да се връщам на всички тях.

На първо място Съветът одобри предложението на Комисията да се отделят 5 милиарда EUR за стратегически енергийни проекти и за ширококолов интернет. Постигнатото на Европейския съвет споразумение отразява ясно решителността на ЕС да приложи всички налични инструменти и да направи всичко възможно, за да попречи на кризата да застраши нашите дългосрочни цели, особено по отношение на енергийната сигурност и борбата срещу изменението на климата.

Второто много важно решение бе да се удвои максималната сума за подкрепа, отпусната за платежните баланси на държавите-членки: 50 милиарда EUR е един много солиден ангажимент. Това е доказателство, че дори в трудни моменти думата „солидарност“ не е изпразнена от съдържание в Европа.

Вярно е, че най-добрият начин за овладяване на кризата и възстановяване на условията за растеж от страна на европейците е да координират позициите си, да предприемат съвместни действия и да се подкрепят взаимно.

Третото важно решение показва, че Съюзът дава своя цялостен принос към световните усилия за справяне с кризата. Бюджетният стимул за европейската икономика, при положение че тук включим и автоматичните стабилизатори, вече доближава 4 % от европейския БВП. По време на Европейския съвет обаче към него прибавихме и ангажимента за подпомагане на МВФ с максимум 75 милиарда EUR. Съюзът взема пълноценно участие, както посредством енергична борба с кризата, така и чрез въвеждане на програма за амбициозни и насочени към бъдещето законодателни реформи.

И наистина, Европейският съюз даде пример за единство и водачество, който, ако бъде последван, ще подготви почвата за по-машабни решения на международно ниво. Дебатът, който проведохме вчера с премиера на Обединеното кралство Gordon Brown, бе много показателен за това. Европейският съюз върви към срещата на върха в Лондон с единен и последователен дневен ред, който се основава на четири стълба: съществен и съгласуван бюджетен стимул, амбициозен регулаторен дневен ред, силно послание срещу всички форми на протекционизъм и постоянен ангажимент към Целите на хилядолетието за развитие, особено по отношение на хората в най-неравностойно положение по света.

Това е дневен ред за водачество и мисля, че независимо от всичко, е важно да се изтъкне – защото в началото това не беше очевидно – че позицията на държавите-членки, които ще участват в срещата на върха в Лондон, и на Комисията е всъщност посланието на целия Съюз от 27 държави-членки, които искат да поддържат тази ръководна позиция и да въведат нов подход на международно ниво. Това не е технократски дневен ред. Предизвикателството е да се въведат в икономическата и най-вече в световната финансова система отново етични ценности, без които пазарната икономика не може да функционира. Хората трябва отново да заемат мястото си в центъра на световната икономика. Ние подкрепяме отворените и конкурентоспособни икономики, но икономики, при които пазарите са в служба на гражданите. Още повече че това е причината да подкрепям амбициозното предложение на г-жа Merkel за създаване на харта за устойчива икономика. То демонстрира, че сме „за“ социална пазарна икономика.

Европейският съвет обаче разгледа и въпроси, различни от кризата. В областта на външните отношения приветствам подкрепата от страна на 27-те за предложенията на Комисията да се развие Източното партньорство, което ще имаме възможност да разгледаме по-подробно по време на срещата на върха за Източното партньорство на 7 май. В резултат от работата ни със Съюза за Средиземноморието вече имаме последователна рамка за политиката ни на добросъседство, която без съмнение е един от основните приоритети на външните отношения на Съюза.

(EN) Г-н председател, сега трябва да запазим инерцията в работата по икономическото възстановяване; що се отнася до 5-те милиарда EUR, съществува неотложна нужда от тях. Тази инвестиция е жизнено важна в труден момент като този. Всички знаем, че кредитната криза повлия пряко върху стратегическите проекти. Съществуват някои предизвикателства, като например възможността за замразяване на нефтените и газовите връзки. Тази криза забави темпа на инвестициите във възстановяема енергия. Тя пречи и на изследванията в областта на чистите технологии. Ето защо трябва да разполагаме с ясен европейски отговор.

Знам, че този Парламент е поел ангажимент да придвижи напред това досие бързо и се надявам, че след като лично прегледате предложенията, ще можете да започнете незабавни преговори със Съвета, които да ги превърнат в законодателство до месец май.

Същото важи за пакета от съществуващи и предстоящи мерки, свързани с финансовата система. Ако Парламентът и Съветът постигнат съгласие по тези мерки на първо четене преди прекъсването за изборите, това ще изпрати ясно послание, че ЕС знае какво трябва да направи, за да възстанови реда във финансовата система.

Това е основен инструмент за възстановяване на доверието и затова Комисията ще продължи да приема предложенията, установени в комуникето ѝ от 4 март 2009 г. относно хедж фондовете и частния капитал, възнагражденията на ръководния персонал и последващите дейности по идеите от доклада на групата на високо равнище, която сформирах под ръководството на г-н de Larosière. Този доклад бе радушно приет от Европейския съвет и бе единодушно взприет като основа за по-нататъшна работа. Изключително съм радостен от този резултат.

Трябва също да продължим да разширяваме работата по координацията. Координацията и изпълнението са ключовите елементи. Насоките, които разработихме относно обезценените активи и относно подкрепата за автомобилния сектор, вече се прилагат с цел възможно най-ефективното управление на действията на държавите-членки.

В момента сме в фазата на изпълнение на плана за възстановяване, Комисията ще ускори работата си по наблюдение на прилагането на практика на обявите за националните стимули. Разполагаме с някои инструменти. Разполагаме с инструментите на Лисабонската стратегия, които остават в сила. Ще разгледаме подробно и различните мерки на национално ниво за справяне с кризата и стимулиране на търсенето и ще видим какво можем да научим и как можем да помогнем.

В същия дух би трябвало да протече и подготовката за срещата на върха по въпросите на заетостта. Вече съм казвал в този Парламент, че кризата причинява реални затруднения, които се виждат най-добре чрез въздействието им върху пазара на труда.

Безработицата нараства и най-вероятно ще продължи да нараства. Това е моето най-голямо безпокойство и смятам, че трябва да е най-голямото безпокойство и на Европа. Работниците в цяла Европа трябва да знаят, че европейските лидери са загрижени. Ето защо е толкова важна специалната среща на върха по въпросите на заетостта в началото на май – да разгледа въздействието на мерките за възстановяване до момента, да определи кои са ефективни и кои не, да обмени добри практики и да постигне съгласие относно по-нататъшните необходими стъпки.

Трябва да се уверим, че са мобилизирани всички лостове на местно, регионално, национално и европейско ниво, които да смекчат ефекта от кризата и да подготвят хората за работните места на бъдещето. Ние, по-конкретно, трябва да положим необходимите усилия, за да завършим работата на държавите-членки чрез Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

Както ще стане ясно, Европейският съвет реши, че срещата на върха трябва да се проведе във формат „тройка“. Ако трябва да съм откровен и пряк с вас, какъвто съм винаги, бях разочарован от това решение. Бих предпочел всичките 27 държави-членки да отделят необходимото време и да обсъдят заедно най-доброто решение относно все пак основния въпрос за европейските граждани в тази криза – състоянието на заетостта.

Разбира се, ние сме наясно, че по-голямата част от инструментите са на национално равнище, но това не бива да е причина европейските лидери да не обсъдят на европейско ниво начина, по който могат да съгласуват действията си. Знаем също, че когато взимаме решения относно финансовия сектор или когато приемаме план за възстановяване, те също представляват мерки, насочени към заетостта.

Но аз смятам, че темата за заетостта по същество заслужава вниманието на европейските лидери. Дори и при това положение Комисията е напълно мобилизирана и готова да отправи силно послание на 7 май 2009 г. Лично аз смятам, че тази среща, за която бе решено да се проведе във формат „тройка“, трябва да остане отворена, за да може в нея да участват всички министър-председатели, които имат това желание.

Бих искал да кажа, както заяви и министър-председателят г-н Тополанек, че точно преди Европейския съвет имаме много важно обсъждане със социалните партньори заедно с премиерите на Швеция г-н Reinfeldt и на Испания г-н Zapatero. Мисля, че видяхме готовността на социалните партньори да се ангажират с нас. Важно е да изпратим това послание към всички европейци и най-вече към всички работници в Европа – че ние на европейско равнище също сме загрижени за социалния диалог.

Поканихме социалните партньори да дойдат в Комисията. Организирахме среща в колегията на членовете на Комисията и съм твърдо решен да продължим работата си със социалните партньори, Европейския парламент, европейските правителства, председателството, разбира се, а също и с Комитета на регионите и Социалния и икономически комитет, защото наистина вярвам, че за да се справим с проблема за заетостта, ни е нужно мобилизиране на Европа не само на ниво правителства и европейски институции, но и на ниво социални партньори и на всички наши общества.

Убеден съм, че трябва да поставим всички възможни варианти на масата. Затова през идните седмици Комисията ще положи специални усилия за работа с всички наши партньори и с радост ще посрещна пълноценното участие на членовете на Европейския парламент и на този Парламент като институция. Вие разполагате с изобилие от знания за работа в реални условия.

Накратко, на този Европейски съвет бяха взети много важни решения по икономически и финансови въпроси – това са много конкретни резултати. Но те в никакъв случай не отбелязват края на процеса. Трябва да поддържаме инерцията от процеса. Трябва да сме отворени към всичко, което е необходимо да направим пред лицето на кризата, която ще се отрази в особено голяма степен на социалните въпроси. Важно е да запазим тази решителност и да дадем възможност на Европа чрез координация и изпълнение не само да отговори на предизвикателството на вътрешно ниво, но и да даде съществен принос към световното решение на тази широкомащабна криза.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE-DE. – (FR) Г-н председател, г-н Тополанек, г-н Барозу, госпожи и господа, след като поведохме нашите партньори от САЩ и останалата част от света от началото на кризата към амбициозна, но наистина необходима реформа на финансовите пазари, миналият петък Европа определи пътна карта за Г-20 от 2 април.

По време на вчерашното разискване на Г-20 някои колеги заявиха, че това не е достатъчно; други казаха, че е прекалено. Истината е, че в последователните кризи, през които преминахме, Европа присъстваше, координираше се, работеше като екип.

Повтарям: за кризисната ситуация, която преживяваме, както и по отношение на всички въпроси от глобално значение – енергетика, изменение на климата, външни работи, сигурност и отбрана – вече не са подходящи националните решения. Ако дори премиерът на Обединеното кралство, когото чухме вчера, възхвалява добродетелите на Европейския съюз, като сам заявява, че е горд, че е британец, както е горд, че е европеец, аз се чувствам сигурен в убеждението си.

Взетото миналата седмица решение от Европейския съюз в този труден момент да предостави средства в размер на 50 милиарда EUR в помощ на държавите-членки извън еврозоната е благоприятно, като се има предвид, че ако нещо засяга един от нас, то засяга всички ни. Това е смисълът на европейската интеграция. Добавени към 400 милиарда EUR от Европейския план за икономическо възстановяване, тези средства ще помогнат за възстановяване на условията за постигане на растеж и за създаване на благополучие, и в крайна сметка, на работни места. Същото е валидно по отношение на пакета от 5 милиарда EUR, който решихме да инвестираме в подкрепа на проекти в областта на енергетиката и мерки, свързани с интернет и други въпроси.

Призовавам Съвета да положи максимални усилия, за да гарантира, че до края на настоящия парламентарен мандат ще бъде постигнато споразумение по трите основни въпроса, които в момента са поставени за разглеждане: агенциите за кредитен рейтинг, директивите относно регулаторните капиталови изисквания и Директивата за платежоспособност II. По отношение на последния текст Съветът трябва да ускори хода на нещата, за да гарантира приемането на текста на първо четене през април.

Госпожи и господа, не се нуждаем повече от социалистически икономически мерки. Нуждаем се от повече работни места и този пакет от мерки ще позволи това. Нещо повече, с интерес отбелязвам, че миналата седмица в Брюксел нито един европейски лидер, от ляво или от дясно, не подкрепи предложените от социалистите мерки. Това също потвърждава чувството ми, че не винаги е налице голямо съвпадение между това, което в момента казва председателят на групата на социалистите в Европейския парламент и това, което се прави от ръководените от социалисти правителства, така че, г-н Schulz, остава Ви още много работа, за да убедите политическия си приятел г-н Steinbrück да стане по-социален.

Бих искал също да спомена подготовката за конференцията в Копенхаген през декември и да поискам от чешкото председателство до юни да представи някои предложения относно международните финансови механизми. По отношение на законодателния пакет за енергетиката и изменението на климата, Европа зададе тона и не бива да губи своето предимство. Изменението на климата няма да чака кризата да приключи.

Следователно е наша отговорност да убедим партньорите си да ни последват в инициативата за борба с изменението на климата и да приемат целта за ограничаване с 30 % на емисиите от CO₂.

Изглежда, че Барак Обама е решил да приеме помощта, която му предложихме, като реши да приложи в Съединените щати схема за размяна на квоти на емисии. В заключение, искам да изразя задоволството си от факта, че Европа най-накрая възприе сериозно съседите си на Изток като прие стратегическо партньорство с Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Република Молдова и Република Украйна. От следващия парламентарен мандат това партньорство ще бъде полезно допълнение към работата на асамблеята EURONEST, инициативата за която дойде от моята група и която ще бъде създадена чрез споразумение с всички парламентарни групи.

От друга страна, крайно време е секретариатът на създадения през миналото лято Съюз за Средиземноморието да бъде преместен в Барселона и да заработи по конкретни проекти. 27-те поискаха това миналата седмица, очакваме през юни да имаме пътна карта.

Martin Schulz, *от името на групата на PSE.* – (DE) Г-н председател, г-н Тополанек, намирам за забележителен фактът, че сте тук. Прави Ви чест предвид тежките обстоятелства. Фактът, че сте тук тази сутрин показва, че сте борбена личност, но все пак трябва да разберете ограничаването на влиянието на действащия председател на Европейския съюз. Ако идвате тук, за да се ангажирате с чешката вътрешна политика, не бива да се учудвате, че обсъждаме чешката вътрешна политика. По мое мнение обаче, Вие сте тук в качеството на действащ председател на Европейския съвет, поради което не успявам да разбера коментара Ви относно пречките от страна на социалдемократите.

(Ръкопляскания)

Във всеки случай, Вие бяхте победен с два гласа от Гражданската демократическа партия и два гласа на Зелените. И така, как стои въпросът с възпрепятстването от страна на собствения Ви народ?

Вчера чухме изказване от водещ европейски правителствен ръководител, който като домакин на срещата на Г-20 следваща седмица, каза обратното на това, което Вие казахте тук в качеството Ви на действащ председател на Съвета. Това, което Гордън Браун каза вчера, беше обратното на това, което Вие казахте тук. Вие казахте, че пътят, който поемат САЩ исторически е погрешен. Това казахте Вие тук преди известно време. Казахте, че пътят на Гайтнер е погрешен и води към ада. Това не е равнището, на което Европейският съюз може да работи със САЩ. Вие не представлявате Съвета на Европейския съюз, Вие представлявате себе си. Допускате голяма грешка.

(Ръкопляскания)

Сега разбирам и защо ни казаха в началото, че е трудно да се започне диалог с този човек. Не, г-н действащ председател на Съвета, това е пътят, по който Европейският съюз ще бъде тласнат назад в задънена улица.

Председателят на Комисията днес каза нещо много важно. Той каза, че би било сериозна грешка да отричаме социалната среща, срещата на върха по въпросите на заетостта. Във време, в което милиони хора в Европа се страхуват за работните си места, във време, в което в банкрутирали банки и застрахователни компании, включително в САЩ, биват спасявани от обществени фондове в рамките на порядъчни суми от милиарди или дори трилиони, което Вие описвате като път към ада, в ситуация, при която хората знаят, че накрая трябва да платят данъците си, независимо дали в евро или в крони; в такава ситуация Европейският съвет казва на тези хора, че не се интересуваме от техните проблеми със заетостта. Нямаме време за това. Това е фатален сигнал. Това е погрешният сигнал.

Поради това казвам, г-н председател на Комисията, че съветът Ви към председателството на Съвета не е достатъчен. Не искаме тройка; искаме обсъждане, отворено за всеки. Следва да свикаме отново среща

на върха, така че в началото на май държавните и правителствени ръководители да могат да поемат своята отговорност за обсъждане на положението със заетостта.

(Ръкопляскания)

Г-н Тополанек, искам да Ви отправя три препоръки от наша гледна точка, които да разгледате през следващите дни: ако принудите правителствата в Европейския съюз да мобилизират 1,5 % от техния брутен вътрешен продукт за 2009 г. и 1 % за 2010 г. като пакет за справяне с икономическото положение в краткосрочен план и досега четири държави, ако правилно съм информиран, са изпълнили тези спецификации следователно това

не е достатъчно и Ваше задължение като действащ председател на Съвета е да гарантирате, че държавите изпълняват наложените от самите тях ангажменти.

На второ място, Ви моля да свикате отново социалната среща на върха. Покажете на европейската публика, че политиката в областта на заетостта и инициативите за защита на работните места са в центъра на правителствените действия.

На трето място, моля да гарантирате в Съвета, че най-накрая има яснота относно това, което предстои да се случи по институционалните въпроси след изборите. Лично аз много Ви съчувствам. Знам, че се обявихте в защита на ратификацията на Договора от Лисабон, но знам също, че президентът на Вашата страна Ви следи изкъсо и че се прави всичко възможно, за да Ви се попречи да го прокарате в Сената. Ние сме тук, за да Ви помогнем. Когато можем, говорим със сенаторите Ви от ГДП, като се опитваме да ги склоним да одобрят процеса на ратификация. Няма проблем, ние сме на Ваша страна и ще направим всичко, което е по силите ни.

На дневен ред и много особен въпрос: трябва най-накрая да ни кажете на какво основание искате да действате. На основание на действащия Договор от Ница или на основание на Договора от Лисабон, който не е влязъл в сила? Да кажем, че ще започнем с Ница и по-късно ще добавим малко от Лисабон, просто не става. Ето защо казвам също, доколкото това ни засяга: консултация след европейските избори е абсолютно необходима, но едва след като бъде свикан Европейският парламент. Не съм подготвен за консултация след 7 юни, докато този Парламент не бъде свикан официално за първото си заседание. Трябва все пак да бъдем в състояние да изискваме минимално уважение към институциите. Така че, изпълнете тези три точки, г-н Тополанек, и по този начин ще спечелите известен престиж сред нас.

(Ръкопляскания)

Graham Watson, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, за всички истинското страдание е даденото тук с леко сърце определение на рецесия. Това е когато отивате до банкомат, за да изтеглите пари и се появява съобщение: „Недостатъчна наличност по сметката“ и вие не сте сигурни дали се има предвид от ваша или от тяхна страна!

(Смях)

Въпреки всички песимистични предупреждения за разпадания и конфликти, този Европейски съвет постигна положителни резултати и аз приветствам чешкото председателство за това постижение.

Имаме ангажимент за повече пари от МВФ, обещание за повече подкрепа за най-засегнатите икономики в Европа и споразумение за продължаване с европейското наблюдение на финансовата система. Всичко това е благоприятно. И аз бях особено доволен да видя, че Съветът спаси г-н Барозу чрез прехвърлянето на пет милиарда непохарчени евро в плана за възстановяване. Инвестициите в транспорт, инфраструктура и широколентов интернет ще създадат работни места сега и ще подготвят Европа за бъдещето. Междувременно, средствата, насочени за газопровода Набуко, ще улеснят нашата безпокоителна енергийна зависимост от Русия.

Нуждаем се от ясно уверение от действащия председател на Съвета, че средствата в размер на 5 милиарда EUR в действителност ще достигнат този проект, но също и че инвестициите в инфраструктурата за газови доставки няма да заместят изследванията в областта на възобновяемите източници на енергия. „Зеленият“ растеж остава от съществено значение за сигурността на нашите граждани сега и в бъдеще, и това се потвърждава от принципите, включени в Договора от Лисабон: гъвкава сигурност, икономиката, основана на знанието, подходящи за целта разпоредби в областта на заетостта, това са ключовете за конкурентоспособна икономика и за успешен единен пазар. На Съвета дължим в голяма степен постижението, че протекционисткият език от миналото не хвърли сянка върху тези заключения.

Но за всички е очевидно, че в споразумението остават незначителни нюанси по отношение на приоритетите на държавите-членки. От една страна, са онези, които се съсредоточават върху стабилното регулиране на международно равнище, а от друга, са онези, които подчертават пакета със значителни стимули. Това е погрешен избор. Разбира се, нуждаем се от структури, осъществяващи контрол с истинска регулаторна цел но също така се нуждаем от антициклични мерки, чрез които да се справим с реалностите на рецесията. Дългосрочният и краткосрочният аспект: трябва да се обърне внимание и на двете.

Нашите лидери трябва да заемат ясна позиция по този въпрос на срещата на върха на Г-20. Ако не можем да постигнем съгласие относно общата ни кауза, тогава не можем да се надяваме да се облекчим на общата ни тежест. Америка ще дойде на Г-20 със свой дневен ред. Ние трябва да пристигнем с нашия дневен ред и заедно да постигнем споразумение, което да е изгодно за всички.

Г-н действащ председател, миналата седмица в Съвета Вие открито обсъдихте правното основание, въз основа на което ще се състави следващата Комисия, но вече не само Ирландия няма изгледи да ратифицира Договора от Лисабон. Ето защо настоятелно Ви призовавам да свикате ръководителите на Съвета, Комисията и Парламента преди тази зала да се събере през май, за да бъде постигнато съгласие относно начина, по който с правна сигурност да бъдат съставени Парламентът и Комисията.

Г-н действащ председател, има един момент от известната творба на Сметана „Моята страна“, където виолончелото и фоготът се издигат в кресчендо от мрачните дълбини, за да достигнат почти невъзможно високи ноти. Този момент за Вашето правителство отмина. За Европа все още предстои. Внимавайте вътрешните трудности да не попречат на Вашия напредък.

(Ръкопляскания)

Adam Bielan, от името на групата UEN. – (PL) Г-н председател, ще започна с поздравление към министър-председателя Тополанек за отличната подготовка на Европейската среща на върха и за отличното председателство досега. Преди няколко месеца много политици се съмняваха дали малка държава от Централна и Източна Европа ще бъде способна да поеме товара на водачеството на Европейския съюз. Г-н Тополанек и целият му кабинет доказаха, че това е възможно. Още веднъж, Ви поздравявам и в този труден за Вас момент поради вътрешни проблеми, се надявам, че ще бъдете способен да решите тези проблеми и също да подготвите следващата среща на върха след три месеца.

Въпреки това, тъй като сме сред приятели, трябва да говорим открито. Бих искал да говоря за няколко проблема, свързани със срещата на върха, към които се отнасям критично, въпреки че критиката ми не е насочена лично към г-н Тополанек.

Ще започна с подкрепата за Източното партньорство. За период от пет години за тази цел беше предоставена сума от 600 милиона EUR, но всички ние знаем, че само 350 милиона от тях са нови средства. Сумирано това означава, че на всяка държава, която е част от проекта, се падат само по 20 милиона EUR годишно. Това достатъчно ли е, за да може ЕС да изгради сфера на влияние в региона? Като говорим за нашите източни партньори, бих искал да попитам какво решение беше взето по въпроса за визите за тях? На мен ми се струва, че не беше решено абсолютно нищо. В действителност, беше взето решение да се откаже всякакъв вид сътрудничество в тази област. Трябва да се запитаме дали искаме да разубедим, или да насърчим нашите източни партньори да работят заедно с нас? Изглежда, че някои държави-членки, за да не развалят отношенията си с Русия, се опитват да отслабят идеята за Източното партньорство.

Наблюдаваме противопоставяне по същата причина, когато разглеждаме плана за изграждане на газопровода „Набуко“. Отделянето на 200 милиона EUR за проекта, чието изграждане се оценява на 8 милиарда EUR, може да породни единствено усмивка на съжаление по лицата на нашите партньори. Трябва да си спомним, че по съображения, свързани със собствената ни енергийна сигурност, следва да бъдем най-заинтересовани от изграждането на канал за транспортиране на гориво от басейна на Каспийско море до Европа и каналът да не е зависим от волята на Кремъл.

На срещата на върха също така бяха предоставени 5 милиарда EUR за пакета от мерки за справяне с кризата. Част от тези пари ще бъде насочена за големи енергийни проекти, включително 330 милиона EUR за моята страна, Полша. За съжаление, беше договорено условие, което е много трудно за изпълнение, а именно, че средствата трябва да бъдат похарчени до края на следващата година. Тази сума се превърна във виртуални пари, защото познавайки темпото на усвояване на средствата от ЕС от полското правителство, парите могат да не бъдат похарчени и следователно повече няма да са на разположение. Поради това предлагам удължаване на времевата рамка, през която тези средства да бъдат достъпни.

Като говоря за срещата на върха, бих искал също да обобща предходната неофициална среща на върха, посветена на справянето с кризата по инициатива на г-н Тополанек, проведена в Брюксел. Участниците в тази среща на върха единодушно се противопоставиха на икономическия протекционизъм. Междувременно, преди няколко дни получихме доказателство, че приетите на срещата на върха резолюции означават малко, когато френският автомобилен концерн „Renault“ обяви, че премества производството си от Словакия обратно във Франция. За съжаление, това показва, че във време на икономическа криза, основният принцип за солидарност на ЕС отстъпва място на икономически егоизъм. Призовавам г-н Тополанек да сложи край на това.

Claude Turmes, от името на групата Vets/ALE. – (EN) Г-н председател, мисля, че само историята ще отсъди дали състоялата се миналата седмица среща на върха беше от голямо значение. Тази сутрин бих предпочел призив за действие. Намираме се в състояние на криза и това състояние бързо може да се развие към социална криза.

През 1930 г. Рузвелт спечели политическата битка срещу фашистите; Европа я загуби. А защо Рузвелт спечели? Той спечели, защото разполагаше с доверието дори на онези граждани на Съединените щати, които загубиха голяма част от икономическите си приходи в икономическата криза от 30-те години на 20 век. Кой са четирите елемента на доверието, което спечели Рузвелт?

Първият беше ререгулация. Рузвелт сериозно се опълчи срещу олигархията, големите предприятия в САЩ и дерегулира икономиката. Именно това трябва да направим ние на срещата на Г-20 в Лондон. Дори и Гордън Браун да беше шампион на дерегулацията, може би това показва, че промяната е възможна.

На второ място, укрепване на социалната структура. Програмата на Рузвелт предвиждаше: първо, преразпределяне на богатата, както и данъчно облагане на богатите и предоставяне на средства на бедните; и, на второ място, мащабна програма за младите хора в САЩ. Какво предлагаме ние на младите хора в Европа, така че те да не дават гласовете си за фашистите на европейските избори? На трето място – и Martin повдигна този въпрос – огромната грешка на нашата среща на върха беше подценяване на социалната среща на върха през май. Единственият начин обществото да остане единно е мултипликаторите в обществото да функционират, така че се нуждаем от повишаване на значението и разширяване на влиянието на срещата на върха през май. Също така трябва да призовем за провеждане на обсъждане с всички неправителствени организации, развиващи дейност в областта на опазването на околната среда, развитието и социалните въпроси, които заедно с обществото и гражданите подготвят промените, от които се нуждаем в обществото.

Четвъртата тема на Рузвелт бяха икономическите инвестиции. В това отношение той като цяло загуби, защото едва по време на Втората световна война икономическият двигател в САЩ отново се задейства. Не искаме да стигаме до война. Войната, която трябва да спечелим днес, е война срещу планетата. Нашата война е зелена инвестиция, тук трябва да спечелим войната. Следователно възникват два въпроса.

Единият е, че се нуждаем от зелени еврооблигации. Освен 5 милиарда EUR се нуждаем от инвестиране на максимум средства от Европейската инвестиционна банка, така че да разполагаме с ефект на лоста за възобновяеми енергийни източници и енергийна ефективност. На второ място, трябва да включим в играта градовете на Европа. Европейските граждани не живеят в Северно море, в зоните, свободни от емисии на CO₂, там не можем да спечелим гласове. Трябва да спечелим в европейските градове и сред гражданите на тези градове чрез интелигентна програма за развитието на градовете. Това означава спечелване на икономиката и спечелване на сърцата на гражданите за Европа.

Vladimír Remek, от името на групата GUE/NGL. – (EN) Госпожи и господа, като цяло е очевидно, че трябва да открием начин да разрешим кризата, която в момента засяга Европа и други части на света. Няма съмнение, че нашите усилия трябва да включват изграждане на доверие и подкрепа за финансовата стабилност, както посочи и Европейският съвет. Проблемът обаче е кой може да възстанови доверието и как то може да бъде възстановено. Ако оставим това най-вече на онези, които допринесоха за настоящата криза чрез неутолимата си алчност, и ако не се опитаме да подкрепим онези, които създават ценностите, но не са в състояние да повлияят нито на действията на фирмите, нито на икономиката като цяло, тогава перспективата ще е мрачна. По мое мнение, точките на обсъждането в Съвета, които сочат за необходимостта от справяне със социалното въздействие на кризата, са изключително важни. Рязкото повишаване на безработицата е проблем и мерките за стимулиране на заетостта и превенцията на загубата на работни места са от изключителна важност за работодателите. Ако се осигури подкрепа само за големите предприятия и техните ръководители, то ние не можем да сме ентусиазирани от плана. Приветствам усилията да се укрепи енергийната сигурност и да се свържат европейските енергийни мрежи, както и общото съсредоточаване върху развитието на инфраструктурата в тази област. Освен всичко друго това е начин да се подкрепят заетостта и работните места, както и да се осигурят печалби в бъдеще. Със сигурност ще бъдем изправени пред по-нататъшни критични моменти и настоящата криза ни дава възможност да се подготвим и за тях. По мое мнение, подновената подкрепа за незаменимата роля на ядрената енергия е нещо добро, въпреки диаметрално противоположните гледни точки относно тази форма на енергия, включително в рамките на политическата група, към която принадлежа.

Бих искал отново да коментирам Източното партньорство. Като цяло аз, разбира се, подкрепям най-широкото възможно международно сътрудничество, но тук можем да видим явен опит – и той, още повече, е ясно заявен като такъв – държавите от бившия Съветски съюз да станат по-близки до ЕС и да се отдалечат от Русия. Следователно ние създаваме сфера на влияние и по този начин самите ние правим нещо, за което остро критикуваме другите.

Hanne Dahl, от името на групата IND/DEM. – (DA) Г-н председател, миналата седмица „ИЮ Обзървър“ писа, че Жак Делор е песимист относно бъдещето на евро зоната. Така че пред нас е един от шампионите на

еврото, който изразява тревогата си относно ЕС и еврото непосредствено след срещата на върха. Той каза, наред с другото, че е разтревожен от липсата на желание да се изчисти финансовия сектор и да се въведат нови правила за регулирането му. Преди нямах основания да се съглася с г-н Делор, но в този случай, трябва да кажа, че, за съжаление, той е прав да се тревожи. Заключениета на срещата на върха в това отношение са твърде неясни. По време на кризата постоянно внасях запитвания до Комисията относно желанието ѝ да регулира и контролира финансовия сектор. Комисията няма желание за това. Тя постоянно се позовава на правото на вътрешния пазар да управлява случващото се.

Г-н Делор каза и нещо, което за евроскептик като мен почти ми вдъхва чувството на *déjà vu* във връзка с аргументи, които преди време имах повод да изложа. Той каза, че икономиките на Европа са твърде различни за еврото. Бинго, г-н Делор! Те са точно това. Единната валута е част от проблема, не част от решението на проблема. Европа се нуждае от силна обща регулация на финансовия сектор, но и от голяма степен на гъвкавост, когато става въпрос за начините, по които икономическата политика може най-добре да се справи с кризата в отделните държави.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Госпожи и господа, приветствам факта, че миналата седмица Съветът отложи преразглеждането на нереалистичната Лисабонска стратегия. Приветствам също отлагането на решенията относно финансирането на действията по отношение на климата. В този контекст бих искала да приветствам изявлението на председателя на Комисията Жозе Мануел Барозу, който изтъкна, че ЕС не следва да поема никакви задължения по въпросите на климата, докато други държави, по-конкретно САЩ и Китай, не направят това. Бих искала да изтъкна, че тези напълно разумни заключения бяха достигнати от ръководителите на 27-те държави-членки и Комисията в ситуация, при която ЕС е изправен пред рязко увеличение на безработицата и срив на икономиката, а също и Договорът от Лисабон не е одобрен. Всичко това ясно показва, че Договорът от Лисабон е напълно ненужен за приемането на основни решения, които определено са добри за гражданите на държавите-членки. Той е абсолютно излишен и това се доказва от разумните стъпки, предприети в момента от Европейския съвет въз основа на настоящата договорна рамка и под чешко ръководство.

Вчера правителството на чешкия министър-председател и председател на Съвета на ЕС Мирек Тополанек загуби гласа на доверие. Бих искала да изтъкна пред всички вас, които проявихте арогантността тук в този Парламент да критикувате действията на чешкия парламент като безотговорни, че това беше демократично решение, взето от демократично избран парламент на суверенна държава-членка. Не правителството на Чешката република председателства ЕС, а самата Чешка република, чиито граждани имам честта да представлявам тук. Знам, че моята страна има административна и демократична система, която е достатъчно стабилна, за да изпълни недвусмислено задълженията си на европейско равнище.

След падането на правителството на Тополанек, президентът Вацлав Клаус разполага с най-силния политически мандат в Чешката република. Както имахте възможност да потвърдите в този Парламент, той е държавник със силни демократични убеждения, който разбира европейската интеграция не като еднопосочна улица, контролирана от политическите и бюрократични елити, а като комплексен процес, който ще успее единствено, ако е породен от волята на народа. Госпожи и господа, преди няколко седмици президентът Клаус ясно ни заяви, че не вижда алтернатива на членството в ЕС на Чешката република. Освен това повечето чешки граждани считат, че членството на страната им в ЕС е ползотворно. Следователно всички тревоги относно безотговорността на Чешката република, са абсолютно ненужни.

В заключение, бих искала да обърна внимание на ръководителя на германската област Sudeten г-н Posselt, който открито изрази съжаление по повод свалянето на министрите Vondra и Schwarzenberg, и който призова Чешката република да състави силно проевропейско правителство, че Чешката република не е протекторат от Бохемия и Моравия, а суверенна държава, където министрите се назначават от президента на Чешката република и правителството получава мандат от парламент, избран от чешките граждани.

Председател. – Г-жо Bobošíková, демокрацията означава също, че всички демократи могат да изразяват становище относно процедурите във всички държави на Европейски съюз и извън него. Това също е демокрация.

Mirek Topolánek, действащ председател на Съвета. – (CS) От сериозна гледна точка предполагам, че вече леко се поддаваме на предизборната реторика. Нека да се опитаме да погледнем сериозно на тези въпроси и да намерим единство сред 27-те държави, всяка от които има своята собствена история и всяка проявява различни симптоми на продължаващата финансова криза или изпитва различно въздействие върху реалната икономика. Ако не можем да постигнем споразумение относно съвместен подход, то няма да има значение кой каква стартова позиция е имал в началото на проблема, тъй като всички ще платим цената вследствие на ефекта на домино. Това е първото съображение.

Не разкритикувах подхода на САЩ самоцелно, а по-скоро исках да изтъкна предимството, с което разполага ЕС. Това предимство се състои в обширна социална програма, която ни позволява да избегнем инвестирането на колосални суми в социалната стабилизация на хората, които са си навлекли проблеми. Системата просто работи. Главната ни задача е да поддържаме системата оперативна и да гарантираме на гражданите на ЕС същите социални стандарти, които имаха преди кризата. Според мен това определено не е дребна задача и тя ще струва много пари. Решихме да осъществим някои много конкретни мерки и цифрите 5, 50 или 75 милиарда EUR, по мое мнение, показват ясният ангажимент на Европейския съвет да намери конкретно решение на настоящата ситуация не само чрез общи мерки в тази или онази рамка, а чрез много конкретни стъпки.

Съществува голяма разлика между това да говорим хубави думи на ъгъла на улицата и да ги приложим на практика. Нашата обща цел сега е да изпълним всички стъпки, за които сме говорили, да ги приложим на практика и да очакваме оценка. Никой няма точна идея – и аз мога да заявя абсолютно сериозно, че дори и експертите по макроикономика нямат идея – какви могат да са последствията от тези различни стъпки. Все пак, ние със сигурност знаем, че някой трябва да плати за това спасение и за тържеството. Би било много безотговорно от наша страна да не вземем предвид последиците, дори да не знаем колко дълго ще продължи това положение и да не вземем предвид кой ще плати за всичко това, както и какви ще са последствията за еврозоната и за Пакта за растеж и стабилност, и какви възможности ще предостави на държави като моята собствена да се присъединят, и да приемат еврото. Няма да отговоря на коментарите на партийния лидер г-н Schulz. Берлускони направи това преди последните избори и аз нямам желание да повтарям неговата грешка. Мисля, че на някои атаки не е необходимо да се отговаря. Все пак е невъзможно единствено печатниците на пари да се възползват от настоящата криза. Това не би било добре.

Срещата на върха по въпросите на работните места. Предложихме, разбира се, пълен формат на Европейския съвет. Жозе Мануел Барозу и аз споделихме тази идея, тъй като чувстваме същата потребност като вас да привлечем социалните партньори към обсъждане на по-високо равнище от тристранния формат и да обсъдим с тях проблемите, свързани със заетостта, с прилагането на различни национални пакети, с последиците за заетостта и със следващите стъпки, които ще предприемем, за да защитим гражданите на ЕС от въздействието на настоящата криза. Не бе наше решението тази среща на върха да бъде „тройка“. Разбирам изразените от мнозина държавни и правителствени ръководители страхове и самият аз бях изцяло в подкрепа на пълния формат. От друга страна, не би трябвало да забравяме, че това беше само неофициална среща, чиито заключения нямат задължителен характер. От тази гледна точка, ограниченият формат може да се окаже предимство, защото това означава, че препоръките на неформалната среща на върха могат да бъдат представени на редовния Съвет през юни, където те вероятно могат да бъдат недвусмислено одобрени. По мое мнение, това не е толкова сериозна грешка и не е необходимо да се превръща в политически проблем. Важното е, че намерихме кураж да свикаме тази среща на върха, да поканим за участие социалните партньори, да я подготвим с тях в дългосрочен план, преди срещата на върха по въпросите на работните места, ще има три кръгли маси в Стокхолм, Мадрид и Прага и че се опитваме да стигнем до заключения, които ще са полезни за Съвета през юни.

Договорът от Лисабон. Ще си позволя днес да се пошегувам. Мисля, че телефонният номер за въпроси относно бъдещето на Договора от Лисабон вече не е на правителствения кабинет и министър-председателя Тополанек, а по-скоро на Парламента и Иржи Пароубек. Трябва да кажа, че отговорността за напредъка на положението в действителност се пада на тези, които създадоха това положение. Разбира се, аз правя всичко, за да гарантирам, че се придържам към ангажиментите си, за да не ми се налага да заличавам подписа си от камъка пред манастира на св. Йероним в Лисабон.

Комисията. На срещата на върха на Съвета през декември беше взето ясно решение и ние съзнаваме сложността на положението. Трябва да кажа, че амбицията ни е да постигнем политическо споразумение на Европейския съвет през юни. Разбира се, ще се консултираме с вас: от съществено значение е да провеждаме обсъждания с Европейския парламент. В този контекст дори считаме, че ако има достатъчен интерес от Европейския парламент, можем да отложим Съвета през юни със седмица, за да удължим нашите десет дни разисквания на 17 дни. Считам, че 17 дни ще бъдат достатъчни за разискването. Тези консултации са съществени, но въпреки това преди да вземем официално решение, разбира се, ще бъде необходимо да определим дали ще действаме в съответствие с Договора от Ница или с Договора от Лисабон, тъй като това ще ни позволи да предвидим формата на споразумението, дали броят на държавите ще е същият, дали всяка от тях ще има свой член на Комисията и т.н. Трябва да вземем предвид резултатите от европейските избори и всичко, което мога да кажа е, че ще действаме в съответствие с одобрената, стандартна процедура, защото се намираме в нещо като правен вакуум и в положение, с което трябва да се справим с политически и практически средства.

По-нататъшни обсъждания, свързани с въпроса относно мерки за регулиране срещу мерки за стимулиране. В уводните си думи вече посочих, че според мен ЕС прие изцяло правилен подход, като не предпочете нито

едното, нито другото, а само заяви, че спасихме банковия сектор и сега всичко, което остава, е да го почистим. Комисията състави план за оценка на индивидуалните лоши активи (оценка на въздействието) и за справяне с проблема. Според мен единственият начин за укрепване на доверието в банковия сектор и също доверието от страна на банковия сектор, е тези банки да се изчистят. Чешката република и Швеция знаят как да направят това и финансовият министър на САЩ представи собствен план за САЩ. По мое мнение, това е единствената възможност за справяне с положението. Вече споменах пакетите със стимули. Вторият стълб на тази структура е регулацията, която донякъде е във ваши ръце. Това частично е посочено и в доклада Larosière, който е продукт на чудесно свършена работа. Това включва регулация на хедж фондовете и инвестиционните фондове с дялово участие и това, разбира се, ще изолира офшорния сектор. Със сигурност трябва да отбележим голям напредък в тази област и се подготвяме по тези въпроси за евентуална бъдеща криза. Не сме подложени на ежедневен натиск на времето да представим новата регулация. Времето ни притиска да ограничим всякакви евентуални бъдещи проблеми.

Проведе се обсъждане и относно ролята на МВФ. Споразумяхме се, че МВФ следва да бъде спонсор на тези бъдещи решения, но проблемът не е, че ще разполагаме с малък брой институции, имащи малко правомощия. Проблемът се състои в това дали най-големите участници на глобалния финансов пазар ще уважават тези институции, тъй като това не се случваше в миналото. Това при всички положения е основен дебат и ще бъде сред въпросите за разглеждане от Г-20: приемането на засилената роля на МВФ, Световната банка и ОИСР в системата на международни глобални финансови институции и уважение към тези институции и техните констатации.

Мисля, че би било добре да кажа нещо за Източното партньорство. Вчера отново се срещнах с президента Ющенко и приветствам това споразумение и подписването на споразумението между Европейската комисия и Украйна. То отбелязва значителна стъпка към стабилизиране на положението. Неотдавна бях в Азербайджан, където разговарях с президента Алиев. ЕС трябва да остане в ролята фар за тези държави. Не става въпрос да се издигат нови бариери, става въпрос за това, че ЕС има мисия и тази мисия е да разшири пространството на сигурност, пространството на свобода, пространството на просперитет и пространството на солидарност. Тук няма граници – и с това не казваме, че тези държави утре, вдругиден или когато и да било ще станат членки на ЕС. Ако светлината в този фар угасне, няма да контролираме развитието в тези държави. Трябва да привлечем тези държави към обсъждане, да им предоставим неограничени възможности да пътуват, да им предоставим икономическо сътрудничество, да предоставим обмен между образователните институции и училищата, и да им предоставим по-добро управление. Считаю, че това е наше задължение и в този смисъл Източното партньорство предоставя ясни доказателства, че се движим в правилната посока. В отговор на думите на г-н Bielan бих казал, че бих голям успех да получим одобрението за 600 милиона EUR. Не всички се съгласихме, не беше постигнато единодушно съгласие, но по-скоро това беше най-големият възможен компромис, който можеха да постигнат 27-те държави-членки.

В заключение, бих искал да кажа нещо за социалните последици. Тук трябва да се върна на въпроса за тристранния формат и да приветствам ролята и на двамата социални партньори. Не говорихме за това колко пари ще дадем на хората. Говорихме за това как да подготвим хората за тази ситуация или за потенциално подобна ситуация в бъдеще чрез укрепване на уменията, укрепване на образованието и подкрепа за МСП, които създават голям обем работни места. Понастоящем, разбира се, цената на труда пада, защото искаме да запазим заетостта на хората възможно най-дълго, тъй като връщането им обратно на трудовия пазар е неколкостранно по-скъпо, отколкото запазването на заетостта им.

Трудова мобилност. Наистина очаквам с нетърпение разискванията в различните национални парламенти и най-вече в моя, относно начина, по който искаме да изменим трудовото право, така че да постигнем по-голяма гъвкавост и повече трудова мобилност по отношение на работната ръка. Това е пречка пред решението. Необходимо е да се осигури бърз растеж на работни места и бързо решение за трудностите на хора, попаднали в това положение не по собствена вина.

В заключение, бих искал да кажа нещо за срещата на върха ЕС-САЩ. Изключително високо ценя факта, че след срещата на Г-20 в Лондон и след срещата на върха в Страсбург-Кел администрацията на САЩ, оглавявана от Барак Обама, ще посети Прага. Това има огромна символична стойност за нас и ние каним също председателя на Европейския парламент, тъй като чувствам известно неодобрение по повод неуспеха на президента на САЩ да посети Европейския парламент. Няма да има много време за разговори, но според мен ние трябва да знаем какво искат САЩ, какво искаме ние и да постигнем споразумение. Ние определено не искаме да издигаме нови бариери, това, в крайна сметка, е основната цел на евроатлантическата цивилизация като цяло.

Накрая, бих искал да кажа нещо по повод забележките на г-жа Bobošíková. Засега чешката администрация владее положението много добре. Определено не съм съгласен, че вероятно сме допуснали нещо като

организационен пропуск, че може би няма да се справим с едно от най-взискателните председателства от последните години, тъй като постоянно сме били изправени пред различни по вид проблеми, които всеки би се затруднил да предвиди. Нашето ниво на гъвкавост, нивото ни на креативност, способността ни да намираме решения, да действаме и да търсим компромиси със сигурност не заслужават подобна остра критика. Настоящата ситуация, при която Чешката република загуби вот на доверие се случи също в Дания и в Италия, докато във Франция беше извършена смяна на правителството, макар и в резултат на избори. Не виждам ситуацията в толкова лоша светлина и мога да ви уверя, че чешкото председателство по никакъв начин няма да пострада от това и че всички ние, които носим отговорност за управлението на дневния ред на ЕС, без съмнение ще направим именно това.

Председател. – Благодаря Ви, г-н действащ председател на Европейския съвет. Приемете добрите ни пожелания за това да съумеете да изпълните изцяло задълженията си на действащ председател на Европейския съюз, както и да направите всичко, за да постигнете споразумение относно Договора от Лисабон и във Вашата държава. С тези добри пожелания Ви благодарим за Вашето присъствие тук тази сутрин.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, искам да изразя подкрепата си за впечатляващия начин, по който чешкото председателство се справи с някои от ключовите въпроси, пред които е изправена Европа. Като се започне с икономическата и финансовата криза и се стигне до енергийната сигурност и изменението на климата, председателството зае твърда и ясна позиция при определянето на целите си и във време на изпитания предложи на Европа ясно водачество.

По-конкретно, г-н Тополанек показва ясно водачество, най-вече като предупреди за опасностите от протекционизъм. Докато други се заиграваха с издигащите се вредни бариери пред търговията, чешкото председателство ясно и последователно говори за отворена търговия и, което е от решаващо значение, за жизненоважната необходимост от подкрепа на единния пазар. По-рано този месец г-н Тополанек заяви, че протекционизмът винаги е вреден и, в случая на ЕС, е нелогичен. Ние трябва да извлечем поука от кризата и да кажем „не“ на izolацията, „не“ на протекционизма и „да“ на сътрудничеството.

Той беше прав да ни напомни за основният принцип, върху който е изграден ЕС. Тази честност определено противоречи на неискрената и егоистична реч, произнесена от британския премиер вчера в тази зала. Речта на г-н Браун беше много пресилената, но по странен начин пропусна да отбележи основният факт, че под негово ръководство Обединеното кралство ще преживее най-дългата и най-дълбоката рецесия от всички индустриализирани нации. Той пренебрегна ролята си за въвеждането и пускането в действие на поначало дефектна финансова регулаторна рамка. Той пренебрегна огромната тежест на дълга, която стовари върху британския народ.

Европа не се нуждае от лекция от страна на британското правителство за това какво трябва да се направи за да се излезе от кризата. Сега Европа и международната общност трябва да действат бързо, за да възстановят доверието в нашите финансови системи, да осигурят правилно функционираща банковата система, в която отделните хора, г-н Schulz, и бизнесът могат да имат доверие и могат да накарат банките отново да отпускат заеми, за да укрепят доверието. Трябва да се придържаме строго към принципите на свободна търговия и на единния пазар, и аз имам пълно доверие, че председателството ще продължи да работи усилено, за да изпълни тези жизненоважни цели.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Г-н председател, само седмица преди Европейския съвет, тук, в Европейския парламент, поискаме от Съвета да одобри ясни насоки и конкретни мерки за защита на заетостта и за създаване на нови възможности за работа. Съветът тук днес е Съвет на мълчанието и Съвет на илюзиите. Съжалявам, но не видях никакви конкретни мерки. Да, 5 милиарда EUR, но какво е това? Това е 0,04 % от brutния вътрешен продукт на Съюза. Инвестирането в широколентов интернет е полезно, но не ми казвайте, че това оказва някакво реално въздействие за възпирането на срива на работните места, който в момента наблюдаваме.

Вие не сте разбрали, че настоящата криза представлява много дълбока, сериозна рецесия. Бизнесът изисква, работниците изискват, ние изискваме: направете повече! МВФ предложи тази и следващата година да инвестирате 2 % от БВП. Г-н Барозу, вие казвате, че се справяме добре; инвестираме 3,3 %. Това казахте преди две седмици, но сега цифрата нарасна до 4 %. Питам се: как става това? Е, сметката е проста. Безработицата се увеличава: когато разходите за помощи за безработица нарастват, финансовите стимули ще нараснат. Предполагам, че когато броят на безработните в Европа достигне 25 милиона, вие гордо ще се изправите тук и ще заявите, че нашите стимули в момента представляват 5 % от БВП. Моля Ви, не можем да решим нещата по този начин. Това, от което се нуждаем, са действителни инвестиции.

Г-н Барозу, Пол Кругман беше казал, че Европа предоставя по-малко от половината реални стимули в сравнение с американците. Мога ли да Ви призова: моля, всеки път, когато безработицата се увеличи, не казвайте на хората, че правите повече, защото държавите-членки плащат повече за помощ за безработица. Това, което трябва да кажете на хората, е, че сте ангажиран с нов план за възстановяване. Благодаря Ви за това, което казахте днес, когато пожелахте Съветът по въпросите на заетостта от 7 май да може да се превърне в истински Съвет по въпросите на заетостта. Ние сме на Ваша страна и ще Ви подкрепим за постигането на тази цел.

Трябва да погледнем френския президент г-н Саркози и да си спомним, че по време на неговото председателство не съществуваша ограничения на броя на извънредните срещи на върха, които президентът на Франция проведе. Сега се предлага срещата на върха, насрочена за 7 май, да бъде ограничена до „тройка“.

Кризата с безработицата няма да изчезне, защото отказваме да провеждаме повече срещи. Тя ще продължи да съществува. Поради това Ви призовавам: разполагаме с план за възстановяване; той е добре документиран. Знам, че председателят на Комисията е наясно с това и съм сигурен, че когато седнем заедно можем да постигнем повече от това, което сме постигнали досега. Става въпрос за съдбата на усилията на Европейския съюз в икономическата, паричната и социалната област.

Така че, нека повторя още веднъж: г-н председател на Комисията, позволете ни на 7 май да проведем сериозна, широкообхватна, добре планирана среща на върха по въпросите на заетостта. Ако можете да направите това, ще бъдем с Вас.

(Ръкопляскания)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският съюз доказва, че е фактор за късмет във финансовата и икономическа криза, и чешкото председателство също свърши добра работа в тази насока.

Обхватът и по-дълбоките причини за световната финансова и икономическа криза доказаха, че глобалното макроикономическо управление на финансовите пазари и правните рамки, приложими към тях, трябва да бъдат преразгледани на национално, европейско и световно равнище. Законодателството за надзор следва да бъде изменено и предпазните мерки за управление на кризи да се подобрят. Законодателството, уреждащо финансовия сектор следва да поражда по-скоро смекчаващи, отколкото изострящи се икономически цикли. Въпреки това повече регулация не означава непременно по-добра регулация; това, от което се нуждаем, е правилна регулация.

Драматичната криза на международните финансови пазари и промените, които тя предизвика са предизвикателство за либералния икономически ред. Погрешни решения от страна на правителствата в областта на икономическата и финансова политика, както и неподходящ финансов надзор от правителствата, и очевидния колапс на редица банки са причина да призовем за реформиране на финансовата система, не за нова икономическа система. Независимостта на Европейската централна банка и подходът ѝ за постигане на парична стабилност са правилни и доказаха стойността си.

Разполагаме също с доказателства за това колко е важен общият пазар за просперитета и стабилността в Европа. Вътрешният пазар играе централна роля в съкращаването и ограничаването на рецесията в Европа. Държавите-членки трябва да предприемат бързи, целенасочени и временни мерки за подкрепа на реалната икономика, защото знаем, че ЕС може да създаде просперитет, ако продължи да развива вътрешния пазар, но не и ако разпределя субсидии.

Следователно Европейският съюз трябва да продължи да работи последователно за завършване на вътрешния пазар и да предложи работеща рамка в областта на конкуренцията. Въпреки това е ясно също, че тестът все още не е преминат. Европейският съюз трябва да се придържа здраво към своите принципи. Не трябва отново да се изпада в старомодно мислене, в протекционизъм, в политика на вътрешно разделение или в състезание за субсидии. Чешкото председателство защитава тази позиция и се надявам, че можем да продължим да разчитаме на това.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Госпожи и господа, бих искала да благодаря на чешкото председателство за факта, че под негово ръководство Съветът предприе значителна стъпка по посока на осъзнаване на истинските проблеми, както и на тяхното решаване. Бих искала да подчертая няколко области, в които е нужно да продължим да работим. На първо място, това е създаването и запазването на работни места, като се набляга не толкова върху въпроси, свързани със социалната подкрепа, а главно върху инвестициите в инфраструктура и възстановяване на предприятия, така че да стане възможно създаването на тези работни места. На второ място, банките получиха щедрa финансова подкрепа, за да възстановят стабилността на финансовата система,

но те не бързат да вземат мерки в областта на отпускането на заеми. Това, от което се нуждаем тук, са както европейски насоки, така и проактивни мерки от националните правителства, така че банките да осъзнаят задълженията си в момента и да гарантират, че отново ще започнат да отпускат заеми както на бизнеса, така и на физически лица. На трето място, структурните фондове в действителност са единственият източник на средства за предприятия, който ще позволи на предприемаческите дейности да се възстановят. От една страна, ние трябва да увеличим както достъпността до тях, така и обхванатите от тях дейности, а от друга, да намалим бюрократичните пречки и да увеличим времето, за което се разрешава придобиването на средства. Благодаря ви за вниманието.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, министър-председателят на Обединеното кралство Гордън Браун иска да ни убеди, че изведнъж е станал горд с единството на Европейския съюз и че държавите от ЕС са по-силни заедно и по-стабилни заедно. Сега той заявява, че отнасящото се до банките законодателство трябва да бъде затегнато, данъчните убежища да бъдат премахнати и МВФ да бъде реформиран.

Г-н Браун в момента не разполага дори с частица доверие. Сведенията за неговото управление на икономиката на Обединеното кралство показват небрежност и катастрофа. Той е архитект на настоящата икономическа криза, не спасител на света. Той подкрепи стриктната регулация, която е пряка причина за проблемите в банковия сектор.

Въздействието на рецесията, разбира се, бе усетено навсякъде по света. Децентрализираното правителство на Шотландия прави всичко, което позволяват ограничените му правомощия, за да ограничи най-пагубните последици, като улесни данъчната тежест за бизнеса посредством данъчни облекчения, като ускори инвестициите в инфраструктурни проекти и отдаде приоритетно значение на програмите за развитие на обучение и придобиване на умения с цел да помогне на хората да си намерят работа.

Шотландия е богата на енергийни ресурси и разполага с огромен потенциал за развитие на възобновяеми източници посредством намиращата се в открито море вятърна енергия, енергия от вълните и енергия от приливите и отливите. Подкрепата на ЕС за развитие на производството и разпространението на чиста енергия ще помогне не само на шотландската икономика, но ще бъде от полза и за европейските граждани, като допринесе за енергийната сигурност и смекчаването на последиците от изменението на климата. Силно се надявам, че не след дълго Шотландия ще може да играе още по-активна и конструктивна роля в света като нормална, независима държава-членка на Европейския съюз.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, изненадва ме фактът, че действащият председател на Съвета, който вчера изгуби вот на доверие в своя парламент, е толкова суров към провалилата се политика на миналото. Той казва, че пътят, по който САЩ са поели, е исторически подложен на съмнение. Очевидно има предвид, че във времена на криза не трябва да се разчита на социални стимули и заяви публично, че ръководителите на AIG не трябва да бъдат принуждавани да връщат премията си. Той обаче също така заяви публично, че отговорността за финансовата криза, за икономическата криза, може да бъде сведена до предишни действия от страна на САЩ и че не е необходимо да се впускаме в самокритика, и да си задаваме въпроса дали стратегията на комерсиализация, конкурентен натиск и свободна глобализация от страна на самия ЕС е допринесла за нея.

Според мен това става ясно от съответните пасажки в заключенията от срещата на върха, които посочват, че при сегашната криза обновената Лисабонска стратегия, включително сегашните интегрирани насоки, продължава да бъде ефективната рамка за насърчаване на растежа и заетостта. В референтните документи обаче също много ясно се посочва, че, разбира се, е необходима връзка с подхода за устойчиви публични финанси и с продължаването на пенсионните реформи във връзка с това. Това ме изненадва. Оттук следва, че е било решено продължаването на пенсионните реформи да бъде свързано с продължаващото приватизиране на пенсионната система и с увеличаване на съотношението на обхванатите от капитала грижи за възрастните лица.

Това отново засилва две от безспорните причини за сегашната финансова и икономическа криза, а именно зависимостта от финансовите пазари, въпреки факта, че кризата бе породена именно от сътресения на финансовите пазари и по-конкретно от допълнителното изостряне на социалното разделение. Именно рязкото увеличение на ликвидния капитал доведе до това социално разделение, разделение в зависимост от разпределението на доходите. Именно тук следва да се внесат корекции. Затова не мога да разбера защо Комисията и Съветът не успяха да приемат съответните корекции по време на разискванията на срещата на върха.

Ако говорим за Лисабонската стратегия, трябва да споменем и Бялата книга на Комисията за политиката в областта на финансовите услуги (2005 -2010 г.), която залага на интегрирането на европейските пазари на

финансови услуги в световните пазари на финансови услуги, както и на съответните членове от Договорите от Ница и Лисабон, които, от една страна, забраняват всякакъв вид ограничения върху свободния капиталов поток, а от друга притискат финансовите институции да осигурят безпрепятствен поток на финансови услуги. Това основателно влиза в противоречие с всяка форма на борба срещу причините за кризите.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Г-н председател, с Лисабонската стратегия гарантираме, че Европа е в състояние да се конкурира в икономически план с останалия свят. Очевидно това е възможно само с реалното участие на всеки един от нас, и само ако осигурим добра среда на живот, включително в развиващите се страни.

Споразумението, постигнато на срещата на върха на ЕС миналата седмица, не е достатъчно силно, за да даде началото на нова, ориентирана към устойчивост икономика. Икономическата криза, кризата с климата и енергийната криза изискват нов подход, а този подход изисква необходимите инвестиции. Европейският съюз трябва да има водеща роля в това отношение. Очаквахме договореност за финансирането на споразуменията за климата от Бали и Познан. Обезпокоителен е фактът, че такова споразумение не бе постигнато на срещата на върха на ЕС след продължителни преговори между министрите на околната среда и на финансите. Къде е лидерската позиция на ЕС що се отнася до реалното финансиране? Умишленото пренебрегване на проблема за финансирането на планове за климата сериозно подкопава споразуменията по този въпрос. Това не е нужната водеща позиция в навечерието на срещата в Копенхаген.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, за съжаление, голямата европейска визия Брюксел остави глух и слеп за редица нежелателни развития в ЕС. С напредването на кризата гражданите са тези, които плащат цената за това – за неолибералните завои в погрешна посока от предишните години или за недостатъчната подготовка за разширяването на изток, на което те сега изглежда са заложници. Присъединяването на Турция, което очевидно е вече договорено, също няма да донесе необходимата енергийна сигурност, напротив, то ще донесе само политическа нестабилност, ислямизъм и ще отвори дупка от милиарди евро в нашите финанси.

На предстоящата финансова среща на върха на Г-20 ЕС трябва да се освободи от ролята на васал, която досега играеше спрямо политиката на САЩ, и да приложи стриктни правила и щателен контрол. Именно дългогодишният отказ на Вашингтон да се ангажира с каквато и да било форма на регулиране на крайно взривоопасната финансова документация положи основите на сегашната финансова дилема.

Необходими са намаления по време на кризата. Има достатъчно поле за спестявания например по отношение на неконтролираното нарастване на агенциите на ЕС. Увеличаването на кризисния фонд може да бъде само първата крачка; нуждаем се от много повече планове в случай на фалит на някоя страна, както и от концепции за справяне с огромните социални проблеми, които неизбежно ще възникнат.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да поздравя чешкото председателство. Въпреки сериозните вътрешнополитически проблеми, то успя да придвижи напред европейския дневен ред по време на най-голямата икономическа и финансова криза за последните десетилетия. Към тези поздравления ще прибавя и призив към чешкото председателство да завърши мандата си по същия успешен и целенасочен начин.

Когато слушам председателя на групата на социалистите, имам чувството, че съм на друга планета. Той хвали г-н Браун, който преди да стане министър-председател бе финансов министър, отговарящ съответно за финансовата политика и рамковите условия на Европейския съюз и на Обединеното кралство. Тук нееднократно бе заявено, че само промяна в позицията на Обединеното кралство би ни позволила да приложим необходимите регулаторни мерки. Как е възможно някой, който цяло десетилетие е възпрепятствал тези мерки, днес да бъде обявяван за наш спасител? Това не го разбирам.

Критиките на чешкия министър-председател към политиката на САЩ за увеличаване на паричното предлагане са оправдани от всяка гледна точка. Не можеш да решиш проблемите със същите средства, които са довели до кризата, а именно с прекомерно увеличаване на паричното предлагане и прекомерното ползване на кредити. Проблемът е именно ползването на кредити.

Следователно сега главният приоритет е да поставим под контрол кризата на финансовия пазар, да променим световния дисбаланс, да изпълним заедно задачите си по отношение на опазването на климата и борбата срещу бедността, и да приложим в световен план нови морални ценности, основаващи се на социалната пазарна икономика. Ако успеем да направим това при сегашната криза, чешкото председателство ще е отговорило напълно на всички очаквания, без значение какво ще стане с Договора от Лисабон и вътрешнополитическата ситуация в Чешката република.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Госпожи и господа, действащият председател на Съвета Мирек Тополанек започна днешното си изказване в Европейския парламент с нападки срещу социалната демокрация. Това, бих казал, е типична черта на това правителство. Вместо да потърси споразумение, сътрудничество и компромис по въпросите, отнасящи се до управлението на ЕС, министър-председателят Тополанек е търсил и продължава да търси разногласия и конфликти. Тези отличителни черти и тази неспособност за сътрудничество са реалната причина за падането на неговото правителство. Бих искал да ви припомня, че не опозицията сваля правителството, а членовете парламента от самата управляваща партия и коалиционния ѝ партньор Зелената партия.

Аз обаче не искам да се фокусирам върху чешката вътрешна политика. Бих искал само да напомним на Чешката република отговорностите ѝ към ЕС и неговите граждани в качеството ѝ на държава, поела председателството. Пред нас стоят още много задачи. Икономическата и финансовата криза, разбира се, вече бяха споменати. В Прага ще бъде организирана среща на върха Европа-САЩ. Тя ни дава отличната историческа възможност да си сътрудничим с нашите партньори в САЩ по всички въпроси от дневния ред на днешния глобализиран свят, от икономиката и околната среда до решаването на конфликтите в Близкия изток, Афганистан и т.н.

В заключение, бих искал отново да спомена Договора от Лисабон. Чешките социалдемократи винаги са подкрепяли Европейската конституция и ратифицирането на Договора от Лисабон. Те изразиха своята подкрепа в чешкия парламент и ще направят същото и при гласуването в чешкия сенат. Твърдо вярвам, че Гражданската демократическа партия, в каквото и положение да се намира, ще продължи своята конструктивна и проевропейска политика, и ще подкрепи този документ.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Всеки път когато обсъждаме поредната среща на върха на държавни или правителствени ръководители за решаване на икономическите проблеми, признаваме, че постигнатите резултати са добри, но, за съжаление, изоставаме от събитията, а механизмът за прилагане на тези решения остава неясен.

Какво трябва да направим, за да избегнем тези проблеми?

Първо, страните трябва да дадат оценка на последиците от интегрирането върху собствената им национална икономическа политика. Сега често се взимат решения въз основа на минал опит, на това как сме реагирали преди в моменти на криза. За съжаление, живеем в интегриран Европейски съюз с общ пазар и много често всички тези решения не успяват да постигнат същия ефект като едно време.

Второ, трябва да бъде създадена някакъв вид временна институционална рамка за механизма за прилагане на решения. Да чакаме, докато Договорът от Лисабон бъде ратифициран? Животът на хората не може да чака, трябва да вземем решение още днес. Очевидно е необходимо по-добро съгласуване между страните от еврозоната и страните извън нея. Как може да бъде постигнато това? Смятам, че един механизъм за по-тясно сътрудничество може да се основава на така наречения механизъм на обменните курсове или съкратено на английски ERM II. Това ще ни помогне да сближим новата и старата Европа, и да постигнем консенсус.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Г-н председател, по време на проведената неотдавна европейска среща на върха бяха повдигнати много въпроси. Сред тях бе и въпросът за Източното партньорство и алтернативните пътища за доставка на газ. Решено бе на този етап за тези цели да бъдат отпуснати малки суми, но без съмнение това е стъпка в правилната посока. Европа е изправена пред огромна икономическа криза и трябва да потърси ефективни начини, за да излезе от нея. Не трябва обаче да се отклоняваме от нашия ръководен принцип на солидарност. Следва да бъдем особено чувствителни относно проблемите на новите държави-членки.

Въпреки че на срещата на върха бяха обсъдени въпроси, свързани с изменението на климата, на практика може да се види, че сполетялата ни криза измести този изключително скъп псевдонаучен проект. Предназначените за тази цел финансови средства следва да бъдат пренасочени за ефективна, обединена борба с последиците от кризата. Вътрешнополитическата ситуация в Чешката република не следва по никакъв начин да повлияе на това.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, изключително бях щастлива да видя г-н Vondra в пленарната зала тази сутрин и съм щастлива от заявеното от председателството намерение да продължи работата си. Според мен ще направим лоша услуга на Европа, особено в тези времена на криза, ако не се обединим и не помогнем на чешкото председателство да изпълни задълженията си. Съдейки по това, което чух от Чешката република, правителството ще остане на власт и ще продължи да управлява, тъй като мнозинството, което вчера се обедини, не е достатъчно, за да подкрепи едно ново правителство. Смятам, че в условията на криза такава стабилност, а именно солидарност с чешкото председателство е незаменима.

Призовавам също много западноевропейци, като например французите, да обуздаят лошите си чувства към изтока, тъй като в крайна сметка именно с референдума във Франция започна европейската криза.

Бих искала да видя едно по-смело ръководство по отношение климата и приобщаване към това, което е необходимо в момента. Трябва да се осмелим да опитаме нещо ново, ако искаме да постигнем напредък при тази криза. Уважаемият мой колега беше прав – ние живеем на кредит. Но правим същото и по отношение на околната среда и на климата. Разхищаваме до крайна степен ресурсите. Не управляваме икономиката по устойчив начин. ООН, Бан Ки Мун, Световната банка, всички ни казват, че това, което се случва в Китай и Южна Корея, където по-голямата част от краткосрочната национална икономическа програма е посветена на защитата на климата и устойчивото развитие, е правилно и че там се крие бъдещето. За съжаление, Европейският съвет в момента не може да събере този кураж. За съжаление, не смятам, че единствено Чешката република носи вината за това.

Председател. – Благодаря Ви, г-жо Harms. Напълно сте права. Всички сме грешници – някои повече от останалите.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, в разгара на икономическата криза, криза породена и захранвана от провалената политика на равнище държави-членки и ЕС, защитата на работните места и създаването на нови трябва да бъде абсолютен приоритет. Трябва да спрем загубата на работни места. Това ще изисква проактивната намеса на правителствата на държавите-членки.

Доктрината за свободния пазар не трябва да ни спира да направим това, което е редно за работниците. Стриктната регулация на финансовите пазари винаги е водела до измами и корупция. Прекаленото дерегулиране и приватизиране на публични услуги също няма да доведе до нищо добро.

Така че валиден ли е общият извод, че трябва да извлечем поуки от тази истинска икономическа криза? Това е въпросът. Ако е така, тогава ситуацията с фундаменталната промяна на политиката и договорите на ЕС в момента няма решение и следва да бъде предмет на разискване в Съвета на ЕС. Договорът от Лисабон е изпята песен. Той е предпоставка за неуспешна политика. Нуждаем се от нов договор за една нова епоха.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Г-н председател, заключенията на председателството от последния Съвет са забавно четиво. Те напомнят победно изявление на победени армии от всички страни. Имат същия патетичен тон и стигат дори дотам да заявят нееднократно, че тъй като кризата върви към своя край, ЕС ще изгради една по-силна икономика в бъдеще, а също и да заявят отново увереност в Лисабонската стратегия, която в действителност върви към пълен крах.

Излиза, че затворени в своите стъклени кули, всякакъв вид еврократи, еврофили и крайни поддръжници на европейската идея в крайна сметка губят реална представа за нещата. За никого не е тайна, че еврозоната първа влезе в рецесия, тъй като имаше най-ниския темп на растеж в света през последните осем години. Тя обаче също така срещаше най-големи трудности по отношение на своята конкурентоспособност и положението със заетостта. Отгоре на всичко именно еврозоната, заради общата тенденция на лишаване на държавите от техните естествени защитни сили, бе най-зле подготвена да реагира на кризата.

В действителност, единствената положителна страна на кризата е, че ще събуди населението, приспивани от удобствата на финансовите предвиждания и антinationалната пропаганда. Единствено държавите-членки ще разполагат с необходимите легитимни инструменти, за да действат с размах, като за тази цел ще трябва да се освободят от оковите на ЕС и на еврото. Хората във Франция все по-ясно осъзнават, че няма спасение без Франция, няма Франция без френска политика, и няма френска политика без национален и народен суверенитет.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, струва ми се, че в основата на това разискване продължава да стои догмата, според която банките трябва да имат централно място в икономиката, а процесът на глобализация трябва да бъде основна част от нашето икономическо бъдеще.

Тази догма е напълно погрешна. Трябва да се върнем към традиционната за нашето общество концепция за социална справедливост и действително производство. Тъй като всички се храним, спим през нощта и се обличаме, следва да съсредоточим действията и усилията си към насърчаване на селското стопанство, жилищното строителство, както и производството и занаятите.

Без тази нова концепция ще изпадаме в повтарящи се кризи, при които банковите лихви ще продължават да контролират хората и несправедливостта ще заеме централно място в живота ни.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, не знам изобщо към кого се обръщам, след като чешкото председателство дори не си прави труда да присъства. Моите поздравления за резултатите от срещата на върха. Увеличаването на ресурсите на МВФ, удвояването на кризисния фонд, Източното партньорство, подкрепата за стратегическата инфраструктура и подкрепата за „Набуко“ означават, че изпълняваме „трите Е“ на чешкото председателство. Жалко е, че подготовката за Копенхаген изостава и чешкото председателство не оползотвори нашата работа по пакета за енергетиката и климата.

Днес обаче не обсъждаме нито един от тези въпроси. Вашето председателство, както и Вашето правителство, представлява политиката на двойните стандарти. Докато в Европа се представяте за ангажирани европейци и големи поддръжници на интеграцията, у дома говорите как ще удържите лесна победа над тях, а за Договора от Лисабон говорите като за къс хартия. Вие не успяхте да интегрирате собственото си правителство. Избирането на Вацлав Клаус за президент също е част от политиката на двойните стандарти. Целта на милиони чехи и моравци е укрепване на връзките ни със западна Европа, което ще ни помогне да преодолеем и най-тежките кризи. Тази цел не може да бъде постигната без ратифициране на Договора от Лисабон. В този момент договърът е под сериозна заплаха и отговорността за това е отчасти Ваша. Ако продължите да управлявате под някаква форма, трябва за заемете ясна позиция по въпроса за ратификацията. В Чешката република има социален и политически елит, който подкрепя ратификацията и който е готов да застане зад този, който ще я осъществи. Моята партия, Европейската демократическа партия, ще направи всичко по силите си в полза на ратифицирането.

Вторият сериозен пропуск е еврото. Вие можете да участвате в срещата на върха на Г-20, където да представите Европа. Важно е Европа да защити регулаторните си мерки пред САЩ, а не просто да отстъпи пред една политика на прекомерни пакети за стимулиране, която може да доведе до хиперинфлация. Важно е да имаме Европейска комисия по ценни книжа и да поддържа пакта за стабилност. Това обаче се отнася и за ситуацията у дома, а именно Вашата партия ни държа извън еврозоната в продължение на години.

Г-н Тополанек, предложените мерки са отлични. За момента те са само предложения. Както каза г-жа Меркел, това, което е от значение, е тяхното изпълнение. Необходими са политическа воля и единност, които да ни позволят да ги превърнем в реалност. Вие говорихте за криза на доверието. Именно това се случва тук. Завършете Договора от Лисабон, променете позицията си по въпроса за еврото и улеснете бързото съкращаване на структурните ресурси. В противен случай ще Ви е трудно да представлявате между 60 и 70 % от чехите и моравците, които не искат да бъдат поставени в неравностойни условия в Европа, а искат да живеят нормално.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Г-н председател, налице е проблем, който днес засяга голям брой европейски граждани. Това е повишената безработица и произтичащото от нея задълбочаващо се неравенство. Те сигурно са били крайно разочаровани от резултатите от последната среща на върха. На тази среща не бе начертана абсолютно никаква стратегия за справяне с нарастващата безработица. Те твърдят, че вече са направили каквото трябва. Казват също, че срещата на върха, която трябваше да се проведе в началото на май, вече няма да е среща на върха, а среща на „тройката“. Това е ясен сигнал към гражданите, че лидерите на ЕС не смятат заетостта и борбата с безработицата за приоритет.

Европейският парламент няма никакво участие – месец преди изборите за Европейски парламент. Днес г-н Барозу призова към обсъждания, но в заключенията на Съвета дори не се споменава Европейският парламент.

Бих искал да кажа няколко думи за автоматичните стабилизатори. В днешното разискване бяха споменати Дженерал Мотърс, САЩ и Швеция. Вярно е, че ние в Швеция имаме по-добра социално-осигурителна система, но ставките за възстановяване на разходи вече са по-ниски от 80 %. На работниците в автомобилната промишленост, останали без работа, сега ще бъдат изплатени суми от порядъка на 50 % и 60 % от заплатите им. Така че положението вече не е толкова розово.

И накрая, бих искал да кажа няколко думи за мобилността. Мобилността е важна в рамките на ЕС, както е важна и борбата срещу протекционизма. Комисията и Съветът обаче трябва да поемат отговорност и да гарантират прилагането на еднакво заплащане за еднакъв труд в целия ЕС. Тогава ще можем да работим също и за насърчаване на мобилността, както и да се борим с протекционизма.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Г-н председател, много неща бяха казани за това какви средства е нужно да заделим реално, за да се борим с икономическата криза. Можем да продължим да обсъждаме този въпрос с часове. Смятам, че е необходимо да бъдат взети предвид и бъдещите поколения и да не оставяме те да решават всички проблеми. От тази гледна точка въпросът за какво изразходваме средствата добива може би още по-голямо значение. Обезпокоен съм, когато виждам как за пореден път по инерция се пилеят пари за остарели промишлености и технологии в опит да се крепят западащи промишлени сектори.

Поразява ме и фактът, че частта за икономическата криза и частта за енергията и устойчивостта в заключенията на Съвета се разглеждат като два отделни проблема, когато в действителност е напълно очевидно, че тези два въпроса са свързани. Не бих искала да звуча толкова песимистично, както звучеше г-н Turmes по-рано, но сега наистина е моментът да инвестираме в нови технологии и в знания. Недопустимо е да се наливат милиарди в автомобилната промишленост, когато в същото време се налагат спестявания в образованието. Тук определено не подхождаме както трябва.

Друг въпрос са предложените решения за източноевропейските страни и страните, които не използват единната валута. Тези страни бяха до известна степен разочаровани от посочената сума в размер от 50 милиарда EUR. Чудя се дали Съветът и Комисията обмислят и варианта да ускорят присъединяването към еврозоната на страните, които все още не са нейни членове, предвид факта, че стабилността и силата на тези страни е в интерес на Европа като цяло.

И накрая, обезпокоена съм от използването на националистически език и тенденцията сред всички национални лидери да клонят към решения от типа „нашата страна преди всичко“. Всички ние трябва да погледнем сериозно на надигането на крайната десница и да вземем мерки по този въпрос преди изборите.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Г-н председател, бих искал да заявя подкрепата си и да изкажа поздравления на групата европейски лидери, които се срещнаха миналата седмица.

Що се отнася до Ирландия, пределно ясно е, че искаме да получим подкрепа от Европейския съюз. Икономиката ни беше силна, но бе отслабена, както в момента се случва с много други икономики в света. Ясно е, че ще излезем от кризата само като работим заедно, и че най-голямото предизвикателство пред Европа в този момент е да си сътрудничи и да укрепи нашата икономическа единица, за да можем да се подкрепяме взаимно, а не да отслабва Съюза, както се предлага. Ясно е също, че основните правила, заложили в Договора от Лисабон, сега са необходими повече от всякога. Както се казва в една стара ирландска поговорка, обединението прави силата.

Jean-Luc Dehaene (PPE-DE). – (NL) Г-н председател, на всяка европейска среща на върха имаме поводи да негодуваме, че европейското измерение не присъства достатъчно силно в процеса на взимане на решения. Аз също очаквах едно по-ясно изразено европейско измерение в подхода към кризата. Като имаме това предвид обаче е по-важно да приложим това, което сме решили, а не да мърморим за допълнителни планове и в същото време да забравяме да приложим това, което сме решили. Затова смятам, че ние в Парламента заедно със Съвета и Комисията трябва да дадем приоритет на реалното прилагане на взетото решение. С оглед на това аз изцяло подкрепям подхода на Комисията.

Трябва също да покажем, че наистина сме обединени около глобалния подход към кризата и се надявам, че ще успеем да го направим както в Копенхаген, така и на срещата на Г-20, и че Европа наистина може да говори с един глас. За да можем обаче да говорим с един глас, трябва да гарантираме, че не излагаме това, което сме постигнали, на рискове вътре в ЕС и че вътрешният пазар наистина остава вътрешен пазар без вътрешен протекционизъм, както и да укрепим единната валута. Трябва да си извлечем поуки и да увеличим финансирането за Европейската централна банка, както и отпускането на средства, което да ни позволи реално да действваме с европейско измерение. Трябва също да гарантираме, че разширяването наистина ще се състои и че ще бъдем солидарни с новите държави-членки в тези трудни времена. Точно в това е смисълът на Европейския съюз. Солидарността с по-слабо развитите страни също трябва да бъде част от глобалния подход на Европейския съюз.

Ще завърша с няколко думи за Договора от Лисабон. Ние, Парламентът, трябва да заявим ясно позицията си. Трябва да знаем със сигурност какво ще се случи веднага след европейските избори. Това обаче изисква Парламентът наистина да приеме една обща позиция и именно поради тази причина не мога да разбера становището на Бюрото, че не е необходимо да разискваме в тази зала докладите относно позициите. Настоятелно ви призовавам да преразгледаме това становище, за да можем да преговаряме със Съвета на базата на позиция, приета от тази зала.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Г-н председател, най-добрият начин да подобрим енергийната сигурност в Европа е да повишим енергийната ефективност и използването на възобновяеми енергийни източници. Всички държави-членки трябва да инвестират в тези области и при това трябва да го направят веднага, тъй като в противен случай няма да изпълним целите на нашия пакет за климата.

Освен това този вид инвестиции са особено подходящи в сегашния момент. Инвестирайки в енергийна ефективност и възобновяема енергия, както неведнъж бе казано тук, ние създаваме нови, устойчиви работни места и също така полагаме основите на нисковъглеродна икономика.

Сега са необходими реални действия. За съжаление, срещата на върха не успя да убеди хората в това. В крайна сметка всеки лек за икономическата криза трябва да има за цел да попречи на глобалното затопляне да достигне критична точка. Такъв трябва да е резултатът и от срещата на страните от Г-20. Когато Европа заговори с един глас, тогава Съединените американски щати ще приемат същата цел.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, Берлинската стена падна преди почти 20 години. В сегашната трудна икономическа ситуация за пореден път станахме свидетели на изграждането на нова стена в Европа, този път икономическа. Не трябва да позволяваме това да се случва!

Макар и да бяха отпуснати допълнителни ресурси за подпомагане на затруднените страни, степента на ангажираност на лидерите на ЕС изглежда не е еднаква. Обезпокоително е, че „Renault“ мести производството си от Словения във Франция. Не трябва да позволяваме призракът на протекционизма отново да всява хаос. Отново, цената на неуспеха ни да обединим Европа е твърде висока. Историята ще накаже онези, които се провалят в отговорността си. Затова вчера бе добре да чуем ясното послание на Гордън Браун, когато той заяви, че няма да избягаме. Същото трябва да важи и за президента Саркози.

Имаме всички причини да приветстваме предложението на групата de Larosière. Това е балансирано предложение, което означава, че ЕС ще избегне свръхрегулирането, но в същото време мониторингът на финансовите пазари ще бъде значително засилен. Европейската централна банка ще има още по-важна роля. На националните надзорни органи ще бъде предоставена по-добра възможност да се координират и да обменят информация. Политиката трябва да е адекватна дори във времена на криза. Предлагащото на разпоредби, които по-скоро пречат отколкото помагат, не трябва да бъде реакцията ни в трудни моменти.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, изявлението на Съвета относно Източното партньорство е повече от благоприятно. Като докладчик за източното измерение на европейската политика на добросъседство, подкрепям установяването на по-близки отношения с шестте източни държави. Обявеното отпускане на 600 милиона EUR за Източното партньорство е отлично решение и аз приветствам предложените средства по линия на Европейския инструмент за добросъседство и партньорство за подобряване на енергийната сигурност на ЕС чрез по-добри съоръжения за складиране на нефт и газ и изграждане на нови тръбопроводи.

Съветът също така с основание подкрепя новозамислената парламентарна асамблея EURONEST, която ще насърчи решаването на „замразени“ конфликти като тези в Нагорни Карабах и Приднестровието. Източното партньорство обаче не трябва да бъде използвано за възпрепятстване на амбициите за членство в ЕС на страни, на които открито бе дадено правото да кандидатстват за такъв статут, а именно Украйна и Молдова.

Съветът също така с основание реши да удвои средствата от пакета за подпомагане на финансово затруднени източноевропейски страни извън еврозоната от 25 милиарда EUR на 50 милиарда EUR. Тази мярка ще помогне за стабилизирането на държави като Унгария и Латвия. Не трябва обаче да забравяме и Украйна, която понася сериозни финансови сътресения. Евантуален банков колапс в Украйна би имал катастрофални последици и в други страни в Източна Европа, както и в Италия и Австрия, чиито банки имат най-силно присъствие на украинския пазар.

И накрая, макар и напълно да приемам правото на Турция и Русия да бъдат наблюдатели в EURONEST, никоя държава не следва да използва тази позиция за целите на собствената си външна политика. Членовете на EURONEST са суверенни държави с правото да взимат решения за своите евроатлантически стремежи. Предположението на руския външен министър Сергей Лавров, че Източното партньорство е средство за разширяване на сферата на влияние на ЕС навън е абсурдно. Подобен език принадлежи на силовата политика от времето на Студената война, а не на съвременната дипломация. Ако някой търси сфера на влияние, това е Русия, както пролича от войната срещу Грузия миналото лято и от периодичното политическо дестабилизиране на страни като Украйна и балтийските държави от страна на Кремъл.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Г-н председател, моите поздравления за това, че произнесохте правилно моето доста трудно име.

Консерваторите тук и в държавите-членки са като непослушни деца. След като години наред тропат с крак, настоявайки за дерегулиране на банките и сенчесто банкиране, сега са готови да преглътнат засиленото регулиране, но само ако се престорим, че от самото начало това е било тяхна идея. Въпреки това те продължават детински да настояват за дерегулиране на работното място и гъвкавост, което означава липса на защита, липса на сигурност и намаляване на социалните услуги. Това, приятели мои, е рецепта за раздухване на неконтролируем горски пожар.

Действащият председател г-н Тополанек избра да сравни Швеция с Америка. А защо не Чешката република? Защо не Ирландия? Много просто: ирландското правителство съсипва здравните услуги, образованието, грижите за децата и обучението. Това задълбочава чувството за несигурност в Ирландия, като създава повече безработица – когато би трябвало задържи хората на работните им места – и не прави нищо, за да помогне на малките дружества да оцелеят. Смятам, че е необходима смяна на правителството в Ирландия и промяна на отношението в Европейския съвет. Нека на 7 май проведем среща на върха по въпросите на заетостта с участието на всички държави-членки.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ирония на съдбата е, че този етап от разискването се провежда в отсъствието на действащия председател на Съвета, който трябваше да бъде с нас; г-н Тополанек не е тук. Вчера обаче проведехме разискване за стратегията и бъдещето на Европа с оглед на срещата на Г-20 с друг председател, който трябваше да поиска и получи покана, неясно на какви основания освен очевидната причина, свързана с ролята, която играе страната му.

Защо започвам с тези не съвсем приятни забележки? Защото икономическата и финансовата криза, пред която е изправена Европа, е и институционална криза, което ясно проличава от факта, че се налага действащият председател на Съвета да си тръгва по средата на разискването заради вътрешнополитически проблеми. Същото може да се види и при икономическата криза; това означава, че отговорът е само на национално равнище, нямаше решение от Европа, нямаше европейско решение, дори по отношение на бюджета. Хубаво е да се говори за 400 милиарда EUR, но всички знаем, че тези пари идват почти изцяло от националните бюджети. Г-н председател Барозу, аз лично не смятам, че през последните години сте направили достатъчно, за да накарате правителствата и държавите да осъзнаят, че има и друга Европа, която прави нещо повече от това просто да координира държавите; че самият Съюз има и политическа функция.

Тъй като председателят Тополанек говори за разширяване на Източното партньорство, което да включи Беларус, ще приключа, припомняйки името на Yana Paliakova, която бе тласната към самоубийство от беларуските органи, за да подчертая, че тези партньорства трябва да проявят по-голям интерес към законността, демокрацията и свободата, а не само към възможностите за бизнес с диктатури от най-лош вид.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Заклученията на Съвета са в съзвучие с кризата, през която преминават държавите-членки.

Трябва да приветстваме като изключително положителен резултат споразумението за енергийните проекти и широколентовия интернет. Включването сред тези проекти на газопровода „Набуко“ и междусистемните връзки между държавите-членки, като например между Румъния, Унгария и България, може да ни помогне да избегнем кризи като тази през януари 2009 г.

Използването на енергийни източници от региона на Каспийско море и максималното оползотворяване на стратегическото разположение на Черно море са ключово условие за гарантиране на енергийната сигурност на Европейския съюз. Политиките, разработени в рамките на Източното партньорство, задължително трябва да включват максимално оползотворяване на тези райони за благо на Европейския съюз.

Бях изненадан, че препоръките, дадени от Съвета ЕКОФИН, не са взели под внимание мерките, които новото румънско правителство обяви в своята управленска програма и започна да прилага с приемането на бюджета за 2009 г.

Децентрализацията с цел засилване на местната автономия и канализирането на ресурсите в инвестиции в приоритетни области като инфраструктура или енергетика, за да се запазят и създадат работни места, са две от мерките, вече инициирани от румънското правителство. Други мерки, които могат да добавят към тях като приоритети, са намаляването на разходите чрез бюджетни разпределения и започването на реформа на образователната система.

Прилагането на предложенията, включени в програмата на Съвета за икономическо възстановяване, особено по отношение на въвеждането на разпределяне на ресурси, като част от европейски програми и одобряването на държавни помощи, особено в автомобилната промишленост, реално ще помогнат за свеждане на последиците от кризата до минимум не само в Румъния, но също така и в много други държави-членки на Европейския съюз.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Г-н председател, кризата, пред която сме изправени, не е криза в системата, а криза на системата; криза на икономическата система, а също и криза на демокрацията. Сви се не само финансовият, но и социалният кредит. По улиците на европейските градове вече можем да забележим знаците,

които ни предупреждават за недоверие и безпокойство на социално равнище, което може да доведе до резки политически и социални промени.

Ето защо е задължителна една социална среща на върха на Европейския съюз, която да доведе до европейски пакт за заетостта. Социалната среща на върха, наред с останалото, трябва да постигне съгласие, че дружествата, които съкращават служители, не трябва да разпределят дивиденди, че транснационалните дружества трябва да преговарят не само с националните, но и с европейските синдикати и че не може да има бизнес печалба без социална солидарност.

Тази световна криза се утежнява и от криза на европейската интеграция. Има държави-членки с икономики от дружества майки и държави-членки с икономики от дъщерни дружества. Първите са членове на еврозоната, а вторите – не. Програмите за подпомагане на стабилизирането и интегрирането на втория вид държави са жизненоважни за оцеляването на първия вид. Европейският съюз не може да оцелее с нови разделителни линии.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, можем да говорим избирателно за срещата на върха от гледна точка на две времеви скали. По-дългата времева скала включва стратегически мерки, в които включвам въпроса за източните ни партньори, включително Беларус. Смятам, че това е оправдано и ще бъде от полза за ЕС, за нашите източни съседи, както и за бъдещите ни отношения с Русия. Финансовата подкрепа е жизненоважна, и макар че това би могло да бъде посрещнато с критики в момент на криза, съм убеден, че си струва да инвестираме в източните въпроси. Ако източната стратегия е успешна, ЕС ще се докаже като сериозен фактор на световната политическа сцена. Не мисля за ЕС като за организация, а по-скоро мисля, че последиците от общите действия ще бъдат от полза за целесъобразността на по-нататъшната европейска интеграция.

Второто измерение се свежда до настоящето следователно и до кризата, сред чиито симптоми, наред с останалото, са загубата на работни места и финансовата безпомощност на гражданите. За това няма панацея, но широката стратегия на правителствата и ЕС следва да обърне внимание и на потребностите на малките и средните предприятия. Причина за това, на първо място, е фактът, че докато работниците по време на криза губят само работата си, предприемачите в затруднено положение могат да изгубят работата си, работниците и цялата си бизнес дейност. Собствениците на малки предприятия са най-гъвкави и вероятно ще се справят най-добре в сегашната трудна ситуация; и тъй като съставляват най-голямата част от икономическата мощ на Европа, те могат да повлияят на цялата икономика.

Г-н Барозу, ако финансовият колапс премине в психологически срив, ще се окажем изправени пред истинска криза. Докато мотивацията и волята за действие у хората са живи, винаги има шанс нещата да започнат да се подобряват и мерките на ЕС играят много важна роля в тази област, за което ние носим отговорност. Пожелавам на всички ни успех в тази задача.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Отговорът на срещата на върха не беше достатъчно амбициозен. Къде е твърдо поетият ангажимент за премахване на зоните на „данъчен рай“ и на изнесените в други страни финансови центрове? Къде е решението за морализиране на заплатите на банковите директори? Г-н председател Барозу, правилно е да се твърди, че богатите трябва да плащат за кризата, тъй като те я причиниха.

По отношение на срещата на върха по въпросите на заетостта, тя не може да е мини среща на върха, тъй като заетостта не е мини проблем; тя е голям проблем, който засяга хора и семейства. Не е това начинът да си върнем доверието на хората.

И накрая, чух някой да казва, че няма нужда от социалистически предложения. Това е арогантно изявление. Ако привържениците на неолибералната доктрина се бяха вслушали в предупрежденията на социалистите, сега нямаше да сме въввлечени в тази криза. Дали някога ще се научат? Ако не са схванали колко сериозна и дълбока е тази криза, и ако не са разбрали какво доведе до нея, тогава се опасявам от най-лошото. Опасявам се, че кризата ще продължи години наред, а ние не искаме това.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, смятам, че окуражаващият резултат, постигнат от Съвета, е, че 27-те държави-членки могат да отидат на срещата на Г-20 с обща позиция. Това е огромно постижение и е редно да поздравим министър-председателя Тополанек за конструктивната роля, която изигра в Съвета. Споделям мнението му, че успехът на Съвета беше отказът на ЕС да поеме по по-лесния път на масивно оздравяване и национализация.

За съжаление кризата на чешкото правителство сега натоварва Комисията и нейния председател г-н Барозу с по-големи отговорности да изведат Общността от кризата чрез последователни мерки и стремеж към стабилност. Същевременно Комисията трябва да предложи допълнителни гъвкави механизми за своевременно усвояване

на допълнителни парични средства по решение на Съвета. Процедурите за прилагане могат да бъдат много тромави и да отнемат много време. Изключително важно е да се адаптират рамковите условия за малките предприятия и за иновации. Сега вече наистина е време да се инвестира повече в изследвания, образование и обучение.

Въпреки това икономическата депресия не е време за морална депресия. Обикновено всяка криза дава възможности за реформа. В действителност, финансовата криза произхожда от криза на ценностите, така че възстановяването трябва да започне с укрепване на общите ценности с по-голям ангажимент за солидарност. И най-важното е, че кризата не е извинение за протекционизъм. Тъкмо обратното, длъжни сме да действваме заедно с разбирането, че подкрепяйки се взаимно и поемайки ангажимент за реформи в духа на Лисабонската стратегия, Европа ще излезе от кризата по-силна.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Г-н председател, Европейската комисия и Съветът успеха, въпреки опониращите сили, да запазят единството на Европейския съюз. Тази среща на върха беше по-скоро успешна: на нея беше защитен единният пазар, говори се открито срещу надвисналия протекционизъм и не на последно място, бе предложена нова помощ на държавите-членки от Централна и Източна Европа, които се борят с нарасналите трудности.

Първо, бих искал да благодаря на председателя Барозу, тъй като финансовата помощ за региона бе удвоена, покачвайки се до 50 милиарда EUR. Министър-председателят на Унгария предложи преди една година и на тази среща на върха най-накрая бе прието принципно решение да се създаде надзорна система на финансовите пазари и банки.

Отново на срещата на върха бе разгледан проблемът за това, че банките майки носят отговорност за техните дъщерни предприятия, както подчерта и колегата ми Adrian Severin и бе направена много важна стъпка по отношение на енергийната сигурност.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Първо, бих искал да отдам моята почит и благодарности на министър-председателя Мирек Тополанек; всички ние добре разбираме какво означава да поемеш председателството на Европейския съюз и какво означава да се намираш на такъв пост по време на световна финансова криза и икономическа рецесия. Ето защо искрено пожелавам успех на Чешката република при посрещането на новите предизвикателства и при ръководенето на Европейския съюз до средата на тази година.

Европейският съвет в Брюксел: днес много от нас повтарят цифрите, които отразяват споразуменията, приети на Европейския съвет, като мантра. 5 милиарда EUR за стратегически енергийни проекти и широколентов интернет. 50 милиарда EUR за държави-членки на Европейския съюз, които не са в еврозоната, за плащания и изравняване на салдата по плащанията. 75 милиарда EUR за Международния валутен фонд. 600 милиона EUR за Източното партньорство. От посочените 5 милиарда EUR, 175 милиона EUR ще се похарчат за енергийния мост, който свързва Швеция и балтийските държави, които досега бяха като остров, отделен от енергийния пазар на Европейския съюз. Това много ли е или прекалено малко? Чашата наполовина пълна ли е или е наполовина празна? При нормални обстоятелства бих оценила резултатите и споразуменията, постигнати на Европейския съвет, като задоволителни. Разбира се, надявахме се на повече, надявахме се да се приеме по-добър план за финансиране на европейското икономическо възстановяване. Въпреки това, предвид всички демонстрации, всички прояви на национализъм и протекционизъм, мисля, че постигнатото споразумение е несъмнено добър израз на солидарност и бих искала това да бъде отправната точка, едно добро начало за по-нататъшна работа.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Г-н председател, г-н Барозу, само една обединена Европа, която отдава приоритет на световния растеж и на заетостта, ще може да проведе международни действия за икономическо възстановяване, да засили предотвратяването и управлението на кризи, да подобри регулирането на финансовите системи и да подкрепи най-уязвимите страни в тази първа световна криза.

Г-20 представлява мнозинството от населението (две трети от хората) и 90 % от световната икономическа дейност. Нейната отговорност е да предостави съгласуван, ефективен и траен троен отговор за стимулиране на търсенето и на реалната икономика с бъдещи инвестиции, да установи отново отпускането на заеми и да насърчи стабилно международно финансово регулиране и надзор, което осигурява прозрачност, стабилност и подходящи стимули, които елиминират системните рискове, и които гарантират, че няма да се върнем там, откъдето сме тръгнали.

Трябва ни нов икономически ред и световна система за управление за 21 в., които ще коригират причините и дисбалансите, на които се дължи кризата, и които ще насърчат устойчивото развитие чрез отворена, основана на солидарност, икономика.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Приветствам решението на Съвета по отношение на позицията, която трябва да се защитава на срещата на върха на Г-20. Радвам се, че политическите ни лидери признаха, че мерките, с които може да се преодолее световната криза и борбата с изменението на климата, са тясно свързани.

Същността на плана за развитие „Зелен нов курс“, предложен от министър-председателя Гордън Браун и президента Барак Обама, е да се свържат икономическите стимули с инвестициите в околната среда и подкрепата за по-голяма енергийна ефективност и екологосъобразни технологии.

Въпреки това не споделям гледната точка на Съвета, че напредъкът при изпълнението на европейската програма за стимулиране на икономиката, приета през декември миналата година, е задоволителен. Въпреки че ще мине известно време преди положителните ефекти от него да се усетят, няма съмнение, че всеобхватният бюджетен пакет, който съставлява 3,3 % от БВП на ЕС – тоест повече от 400 милиарда EUR – ще доведе до нови инвестиции и ще създаде работни места.

Все пак, програмата имаше съвсем малък принос за това ЕС да се превърне в икономика с ниски емисии на въглероден диоксид. Въпреки че говорим категорично за подобряване на енергийната ефективност и енергоспестяването, все повече внимание се обръща и се отпускат средства на доставчиците на енергия, за диверсифициране на пътищата на доставка и за насърчаването на енергийните интереси на ЕС спрямо трети страни.

Несъмнено трябва да разработим енергийна инфраструктура, но не за сметка на намаляване на потреблението. Европейският съюз продължава да е ангажиран с водещата роля в глобалното споразумение за изменението на климата от Копенхаген. За тази цел обаче, спешно трябва да се уговорим относно развитието на световен пазар на въглероден диоксид, за финансова компенсация на развиващите се страни, за технологична подкрепа и за изграждане на капацитет, както и за изясняването на принципите на разпределянето на товара между държавите-членки.

Dariusz Rosati (PSE). – (EN) Г-н председател, първо, бих искал да благодаря на чешкото председателство за успешната среща на върха. Мисля, че на срещата на върха бяха взети редица важни решения, но същевременно съм на мнение, че те не са достатъчни и че трябва да забързаме крачка.

Когато отидем на срещата на върха на Г-20 в Лондон след седмица, имам чувството, че все още сме твърде интегрирани, за да действат сами и твърде разделени, за да действат заедно. Бих определил три основни приоритета, върху които трябва да се фокусираме.

На първо място, разбира се, това са работните места. Милиони хора в Европа се опасяват да не загубят работата си и, честно казано, не разбирам позицията на френския президент, който се противопоставя на срещата на върха: в този момент ни е нужна такава всеобхватна среща на върха.

Второ, радвам се, че успяхме да елиминираме, поне частично, тенденциите към протекционизъм. Независимо от това, те все още съществуват и мисля, че решението е солидарността.

Третата точка: ключът е да възстановим доверието в пазарите. Дори не съм на мнение, че на пазара има прекалено малко пари; мисля, че има достатъчно пари. Проблемът е тези пари да се превърнат в ефективно търсене, а за да стане това, трябва да си върнем доверието сред домакинствата и предприятията.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, г-н председател Барозу, госпожи и господа, въпросът за комбинацията от мерките за подкрепа и стимулиране и регулаторните мерки е един от главните въпроси в международния дневен ред. Надеждата е, че на срещата на върха на Г-20 ще бъде намерено някакво решение на напрежението, което съществува, поради различните стратегии, приети от големите икономики за преодоляване на кризата.

В действителност, не е тайна, че Вашингтон настоява относно нуждата от по-нататъшни колективни ангажименти за приемането на национални мерки за стимулиране на търсенето и съживяване на икономиката, докато в Комисията в Брюксел преобладаващото мислене е, че всички полезни и необходими стъпки в този аспект вече са направени и че сега е време да се изчака, за да се видят резултатите от мерките срещу рецесията, предприети от правителствата на държавите-членки.

Също така не е тайна, че европейците считат, че сега трябва да се съсредоточим върху целта за възстановяване на доверието, стабилността и надеждността на финансовите пазари чрез приемане на по-стриктни регулаторни разпоредби и по-ефективни системи за мониторинг за банковия и кредитния сектор. Вашингтон обаче защитава мнение в полза на благоразумието въз основа на идеята за рязка реформа на регулаторната рамка и на механизмите за надзор.

Открито е казано, не смятам, че е от полза да противопоставяме тези решения. Вместо това, следва да намерим комбинация на двете и в този смисъл, преди всичко, трябва да наддее европейската визия, както европейският метод, за който гарант, или дори предизвестител, е Комисията. Не се съмнявам, г-н председател Барозу, че Вие сте правилният човек, който ще намери израз на надеждите ни и ще ни изведе от пропастта.

Katrin Saks (PSE). – (ET) В Съвета бяха съгласувани няколко важни въпроса. Енергийните и ширококоловите проекти, както и решението за увеличаване на финансовата подкрепа за източноевропейските страни са добър знак.

За мен обаче знак за това, което Европейският съвет успя или не успя да постигне, е това, което каза нашият министър-председател, когато се върна в Естония, а именно, че Европа се връща отново към основополагащите си ценности. Той имаше предвид факта, че Европа започва да губи интерес към по-нататъшни пакети за стимулиране и има знаци за връщане към консервативните бюджетни политики. Като представител на ултра-либерална партия неговата гледна точка не е изненадваща, а отразява по-общия проблем, че правителствени ръководители с определено идеологическо минало не са подготвени да предприемат смели стъпки, които изискват визия, и да изпълнят мерки, които могат да се окажат в конфликт с идеологическите им възгледи.

Няколко дни преди заседанието на Европейския съвет чухме от нобеловия лауреат Пол Крутман, че пакетът за стимулиране на Европейския съюз може би не е достатъчен. Тази година може да ни трябват не 400 милиарда, а 500 милиарда и общо може да са необходими 3 трилиона. Ето защо са нужни обединени действия и проактивен подход, а не „невидима ръка“.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Г-н председател, г-н председател на Комисията, ще започна, като изразя безпокойството си от това, че срещата на върха по въпросите на заетостта, която ще се проведе през май, беше заменена от среща на тройката, независимо колко открита може да бъде тя. Считам, че това решение ни връща обратно в 1996 г., когато политиките за заетостта бяха разглеждани като политики единствено за държавите-членки.

Второ, по отношение на паричната политика, аз, заедно с цялата ми група, защитаваме радикалната независимост за Европейската централна банка, но независимостта не е равностойна на имунитет към критика.

Тук искам да кажа, че бих искал Европейската централна банка да бъде по-дръзка при намаляването на лихвените проценти, предвид тяхното влияние върху европейския износ, както и да бъде по-великодушна при определянето на сроковете за връщането на отпуснатите заеми: Федералният резерв отпуска тригодишни заеми, заемите на Европейската централна банка обаче са само за шест месеца.

И отново във връзка с паричната политика искам да направя забележка: Надявам се, че планове за спасяване на финансовите структури и възможните планове за закупуване на „токсични“ или „повредени“ активи не се превръщат в конкурентни предимства за банките, които получават помощта, в сравнение с онези, които са действали по-предпазливо и нямат нужда от помощ.

По отношение на данъчните стимули, сутринта имахме сериозно разискване. Достатъчно ли е? Или е прекалено малко? САЩ повече от нас ли прави? Независимо от заключението на разискването, без съмнение сме свидетели на най-големите фискални стимули, които са се случвали на нашето поколение от 1929 г. насам.

Това ни принуждава да координираме действията, предприети от която и да е страна на Атлантическия океан и тази координация трябва да бъде по-тясна по два въпроса: да се завърши кръга от Доха, за да се изпрати сигнал срещу протекционизма на целия свят, и, второ, да се проведе съвместен преглед на световните дисбаланси, които са в основата на тази криза.

По отношение на Пакта за стабилност, забелязвам някои противоречия в позицията на Комисията. Днешните задължения са утрешните данъци и Комисията трябва да гарантира, че националните мерки са свързани с Лисабонската стратегия и не застрашават устойчивостта на финансите. За тази цел тя трябва да провежда мониторинг, като обръща изключително внимание на планове за подобряване на положението на онези страни – включително и моята, тъй като съм испанец – които са се отклонили до положение на прекомерен дефицит.

Г-н председател, бих искал да Ви благодаря за великодушието по отношение на времето, което със определено забелязах.

Председател. – Уважаеми господине, ние сме против паричната инфлация и също така сме против инфлацията на времето за изказване.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Г-н председател, в 22 страници заключения на Европейския съвет само в една малка фраза се споменава за проблема относно бъдещето на автомобилната промишленост, на европейската политика за промишлеността. Това практически отговор ли е на очакванията на 12 милиона работници от този сектор и на тревогите на 6 % от трудоспособното население на Европейския съюз? Съответства ли той на залозите? Няма предложение за европейски план, няма перспективи за автомобилната промишленост и няма воля за координиране на националните политики.

На 19 ноември 2008 г. взех думата в тази зала от името на френската социалистическа делегация, за да отправя въпроси към всички отговорни европейски заинтересовани страни. Изразих желанието си за ново споразумение за автомобилната промишленост и за основана на солидарност, структурирана, гладка и ефективна промишлена политика в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, която ще предостави координирана реакция от държавите-членки и от Съюза.

Четири месеца по-късно след обща резолюция от няколко групи отново поставяме акцента върху бъдещето на автомобилната промишленост. Какво ви спира да реагирате, да действате, да посрещнете предизвикателството, преди да е станало прекалено късно? Това не е реторичен въпрос, г-н Тополанек, това е призив за действие.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Г-н председател, трудно е човек да не скрие разочарованието си след тази среща на върха.

Ако задоволяването на собствените нужди и измислицата са инструменти за икономическо възстановяване, тогава можем да ги наречем успех. Знам, че икономиката до голяма степен се свързва с психологията и че трябва да се опитаме да възстановим доверието, но, в крайна сметка, когато кризата се е влошила дотолкова, че всички държави-членки затъват все повече в рецесия и равнището на безработицата рязко се покачва, да слушаме как Съветът заявява, че е уверен относно средносрочните и дългосрочните перспективи на икономиката на ЕС и че е решен да направи всичко, каквото трябва, за да съживи заетостта и растежа, е повече от учудващо.

Какво точно е решен да направи? Дневния ред на Съвета вече беше прочистен от всякакви предложения, които евентуално са се отнасяли към заетостта. Това беше отложено до май. В крайна сметка, самата среща на върха по въпросите на заетостта през май бе превърната по време на този Съвет в нищо повече от среща на тройката. Изглежда, че именно президентът Саркози бе този, който успя да убеди останалите държави-членки, че няма нужда да се съставят предложения, които да превърнат заетостта в приоритет на действията на Европейския съюз. Това напомня за възможността за неучастие, която вече е била поискана преди от други правителства, от консервативното правителство на Обединеното кралство, във връзка с цялото направление по въпросите на заетостта в европейските договори.

Така че днес г-н Саркози призовава за възможност за неучастие относно политиките на заетостта. Това, което би било тревожно, е ако този подход се възприеме от всички държави-членки. Не съм особено изненадан от това, че вашата Комисия, г-н Барозу, по някакъв начин пренебрегна европейската социална програма по време на мандата си, създаде право на изключение във връзка с приоритетите на социалната и политиката на заетостта на Европейския съюз, и отстъпи, като изпълни заповедта, дадена току-що от член на Вашето мнозинство, консервативната Група на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, но наистина смятам, че това е много срамно, и че когато се стигне до координиране не само на политиките за възстановяване, но също и на политиките за заетостта, работниците са тези, които в крайна сметка ще платят цената за тази липса на обединена Европа.

Измислица са и тези 400 милиарда EUR, които добавяте, тъй като те са сумата не само за националните планове за възстановяване, но преди всичко за политиките, които не са дори политики за възстановяване, след като са единствено позорни икономически стабилизатори, тоест увеличението на социалните разходи поради повишаването ръста на безработицата. Предложихте още 5 милиарда EUR, но това Ви коства доста усилия.

Ето защо считам, че точно обратното – сега на нас ни трябва реален план за възстановяване като този, въведен от САЩ, които определиха повече от 780 милиона USD, както и координиране на усилията за подкрепа на работниците да се справят с кризата. Трябва ни също така търсене, което е друг фактор, който ще се окаже много по-ефективен от задоволяването на собствените нужди, що се отнася до съживяване на растежа и до възстановяване на доверието и динамизма на икономиката ни.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, ще видите, че беше по-добре да седна тук.

Първо, за разлика от г-н Schulz, бих искал да кажа, че досега чешкото председателство, начело с министър-председателя Тополанек, беше много успешно.

(Ръкопляскания)

Горд съм, че това беше и е първото председателство на бивша страна от Варшавския договор и то заслужава да получи цялата възможна подкрепа, която му се полага като символ на единството на Европа.

Вторият въпрос, на който бих искал да обърна внимание, е, че сега сме в трудно положение по отношение на Договора от Лисабон. Бих искал да подкрепя искането министър-председателя Тополанек и лидерът на опозицията г-н Paroubek да седнат заедно и отговорно да преговарят, тъй като не може проблемите на политиката на вътрешните работи да се отразяват на съдбата на цяла Европа.

Последната ми забележка е към г-н Schulz: Гордън Браун възпрепятства регулирането на финансовите пазари и също така той и германският министър по заетостта, г-н Schulz от Германската социалдемократическа партия (SPD) пречат да се постигне компромис по Директивата за работното време, спазвайки резолюцията на Европейския парламент. Г-н Schulz не трябва да се опитва да ни казва, че само той се застъпва за социална Европа. Вярно е тъкмо обратното!

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Икономическата криза взема сериозен дан от предприятията и гражданите на Европа. Икономиките на държавите-членки отбелязват значителен спад, МСП се разоряват и служителите губят работните си места.

Заедно с други колеги връчихме писмо на председателя Барозу относно положението на заетите в металургичната промишленост в Румъния и във Франция, които технически се превръщат в безработни, макар и да получават 70 % от заплатите си. Поискахме преглед на условията за достъп до Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, за да бъдат подкрепени повече служители, които са сериозно засегнати от икономическата криза и загубата на работни места.

Европейският съюз се нуждае от икономическо развитие, а гражданите на Европа се нуждаят от работа и достойно заплащане. Европейският план за икономическо възстановяване, въведен през ноември 2008 г., остана само на думи. За съжаление, енергийната ефективност, която може да създаде работни места, не присъства в регламента от януари.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз също бих искал да поздравя чешкото председателство. Вчерашното споразумение за роуминга е сензационно и гражданите на Европа ще имат полза от него.

Енергийния и газовия пакет беше уреден и много други точки, според нас, бяха изключително добре договорени от чешкото председателство. Същото важи за мотивацията на европейските граждани, особено във време на криза, да възхваляват онези, които полагат свръхчовешки усилия. Ето защо трябва да подкрепим и члена на Комисията Ковач при внасянето на повече предложения за постепенна обезценяване. Ако предположим, че повече от един милиард евро ще се инвестират до 2030 г., за да се построят нови електроцентрали, то трябва да започнем от днес. Това ще предизвика разкриване на нови работни места и растеж.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Първо, бих искал да отправя комплимент на действащия председател на Съвета за успеха, постигнат от чешкото председателство, при изключително трудни обстоятелства.

Днес чуваме някои по-резки думи, но аз изразявам твърдо убеждение, че Европейският съюз не се интересува толкова от това колко налясно или наляво може да залитнем, колкото от това до каква степен действията ни ще бъдат в европейски дух, т.е. какво можем да постигнем, ако работим заедно ефективно.

Изправени сме пред две задачи, по-конкретно: да изразим социална загриженост и солидарност към най-засегнатите, докато същевременно инвестираме в инструменти, които най-успешно могат да ни измъкнат от кризата. Кризата трябва да се използва като катализатор за икономическо реструктуриране и не само в автомобилната промишленост. Икономическата криза показва, че отчаяно се нуждаем от по-добра координация на политиката и по-силни институции на Общността, както се предвижда в Договора от Лисабон.

В този дух приветствам конструктивните предложения, представени с доклада de Larosièr по отношение на финансовите институции.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Г-н председател, бих искал да кажа нещо във връзка с огромните субсидии, плащани на предприятия, които може да не оцелеят. Няма смисъл от това работници да останат в едно предприятие или да им се плащат заплати с публични пари, ако предприятието ще прекрати дейност на

по-късен етап. Те би трябвало да имат възможността да продължат квалифицирането си или да започнат ново, или да се преместят в предприятия, които имат шанс да оцелеят. По отношение на автомобилната промишленост, смятам, че досега отдавахме прекалено малка важност на разработването на напълно нови видове автомобили, автомобили, задвижвани с въглерод, автомобили, захранвани с батерии, и автомобили, задвижвани с горивни клетки. Считаю, че голям дял от работната сила може да бъде прехвърлена към такива сектори, където ще има работа и след 10 години.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, позволете ми да направя кратко обобщение от гледната точка на Съвета и на чешкото председателство.

(CS) Мисля, че като че ли стигнахме до средата на чешкото председателство и бих искал да благодаря на онези от вас – а те не се малко – които показаха, че оценяват досегашната ни работа. Разбира се, че е удовлетворяващо да се засвидетелства уважение към постоянната работа – седем дни в седмицата и 20 часа на ден – и за това, което постигнахме на Европейския съвет миналата седмица. Решенията, които взехме там, бяха фундаментални и важни. Бих искал да кажа едно нещо на онези, които имат конкретни съмнения и въпроси. Да дадем време на предприетите мерки и решения да проработят, да се докажат на практика, защото съм твърдо убеден в тяхната ефективност, в техния обхват, и в това, че те ще покажат резултати, докато се мъчим да преодолеем най-дълбоката икономическа криза, която някога е сполетявала ЕС.

Действителните решения за отпускане на 5 милиарда EUR за енергийни проекти и широколентов интернет са важни. Те са важни в контекста на газовата криза, тъй като тук показваме, че ЕС е способен да действа бързо и да се справя с нуждите на много европейски страни. Решението относно 25-те милиарда EUR за увеличаване на лимита с оглед да се съдейства на страните от ЕС, които са в трудно положение, също е от изключителна важност. Решението относно 75-те милиарда EUR, което ще занесем на срещата на Г-20 в Лондон, също е ясен сигнал, че ЕС е подготвен да поеме своята част от отговорността, що се отнася до реформата на световните финансови институции. Бих искал също така да наблегна на нещо, което беше споменато от някои от вас извън контекста на срещата на Европейския съвет, и това е интензивната работа от няколко седмици насам по определени законодателни предложения. Това не стана случайно, а благодарение на постоянната работа на Съвета под ръководството на чешкото председателство, успяхме да постигнем съгласие в тристранния диалог по основни предложения за реформа. Енергийният пакет за вътрешния енергиен пазар за газ и електричество, авиационният пакет относно прегледа на единното европейско небе, пакетът за пътищата за модернизирани достъпа до пазара на автомобилния транспорт, включително деликатната тема за каботаж, Регламентът за роуминг и накрая също така пакетът за пестицидите могат да са конкретните резултати от работата от последните два или три месеца. Тук също така бих искал да благодаря на Европейския парламент, тъй като това бяха наши съвместни усилия на Комисията и на Европейския парламент.

Друг пример: от десет години насам се водят безрезултатни преговори за намаляване на ставките за ДДС за някои сектори, които включват тежък ръчен труд или значителен ръчен труд. Единствено под ръководството на чешкия финансов министър в Екофин беше постигнато съгласие, потвърдено на Европейския съвет. Много от вас се питат как ще се справим с проблема с безработицата. Бих искал още веднъж да подчертая това, което вече заяви тук нашият министър-председател: има постигнато съгласие между председателството и Комисията, а на 7 май ще се проведе среща на върха по въпросите за работните места във формат, приет от Европейския съвет. На срещата на върха ще се предложат конкретни мерки за Европейския съвет през юни. Това означава, че ще има още разговори.

Много от забележките ви се отнасяха до проблема, доколко е отворен ЕС. Бих искал подчертая, че по време на нашето председателство, по повод петдесетата годишнина от голямото разширяване на ЕС, в Прага беше проведена конференция, озаглавена „Пет години по-късно“ в сътрудничество с Европейската комисия. На конференцията ясно беше показано в действителни цифри, събрани от икономически експерти, че разширяването може би е било най-успешният проект в съвременната история на ЕС и че тези пет години ясно показват, че това е било от полза както за старите, така и за новите държави-членки.

Източното партньорство: съгласувахме декларация основополагащата среща на върха да се проведе на 7 май и работим с бъдещите ѝ членове като Украйна например, за да постигнем реален успех за ЕС. Накрая, като още един пример за успешната работа, беше конференцията от понеделник за газовата инфраструктура, която се проведе благодарение на Европейската комисия в Брюксел, и на която се прие декларация за осъвременяване на газовата инфраструктура в Украйна с цел да се предотврати появата в бъдеще на криза, подобна на тази от януари тази година.

Бих искал да уверя онези от вас, които имат съмнения по определени въпроси. Да, наистина имаме вътрешни проблеми и отлично знаем кой стои зад вота на доверие. Беше г-н Jiří Paroubek, лидер на чешките социални демократи. Въпреки това правителството ни е отговорно, справяме се с положението и няма причина за

тревоги. По средата на мандата си чешкото председателство със сигурност може да каже, че втората част от него ще бъде също толкова добра като първата и също толкова отговорна, като накрая несъмнено ще имаме същите успехи, за които говорихте тук днес, в контекста на оценката на работата от януари, февруари и март. С това искам да ви уверя, че подходът ни е напълно сериозен и отговорен и няма абсолютно никакви причини за тревога.

Председател. – Г-н Vondra, много колеги благодариха на чешкото председателство за приноса му. Аз го направих в началото, в присъствието на министър-председателя Тополанек. Бих искал да Ви благодаря за изключително ангажирания Ви личен принос. Искаме да Ви насърчим да продължите работата си, както току-що казахте, така че чешкото председателство да бъде също толкова успешно във втората част от мандата му, както през първата. Успех в бъдещата Ви работа!

José Manuel Barroso, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, нека още веднъж подчертая отличното сътрудничество, което имаме с чешкото председателство. Чешкото председателство полага големи усилия в полза на Европа, в едно много трудно положение и мисля, че заслужава пълната ни подкрепа.

Нека завърши. Винаги, когато правя заключения, виждам тълпи от хора, които влизат, за да чуят!

(Смях)

Нека заключа с приветствие към широко оказаната подкрепа на резултатите от Европейския съвет. Няма единодушие, но мисля, че оценката ми ще е честна, ако кажа, че като цяло беше признато, че това са важен набор от заключения и съм окуражен от това, което виждам като споделено чувство за ангажираност от страна на всичките три институции – Парламента, Съвета и Комисията – да обединят сили, за да измъкнат Европа от кризата.

Може да се гордеем от взетите решения, но място за самодоволство няма. Още много трябва да се направи и следва да останем съсредоточени, но ще извлечем полза и усилията ни ще бъдат възнаградени, ако покажем доверие.

Ключовата дума трябва да е доверие: доверие, че можем да постигнем обещаното; доверие в действията и изпълнението, и както вече казах, изпълнение, а не жестикулиране. Откровено казано, не вярвам, че доверието ще се подобри, като обявяваме нов план всеки месец или всяка седмица. Доверието се подобрява, ако се концентрираме върху изпълнението на общото споразумение и също ако тези усилия се координират ефективно.

Нужно е доверие в способността ни да приложим регулаторният ни дневен ред: без регулаторна форма няма да създадем доверието, че промените ще имат дълготраен ефект.

Нужно е доверие във валидността и стабилността на еврозоната, както и в способността ни да мобилизираме необходимата подкрепа за всяка държава-членка в и извън еврозоната, която се нуждае от нея.

Необходимо е също така доверие в нашата споделена отговорност за запазване на особеностите на социалната пазарна икономика и в дългосрочния ни дневен ред за икономика с ниски емисии на въглерод. Наистина смятам, че не с изказвания за самозащита и някакъв комплекс за малоценност спрямо Съединените американски щати ще постигнем успех.

Всъщност, това, което виждам днес, е, че американците все повече се доближават до това, което бяха традиционно европейски позиции. Американците се доближават все повече до позицията ни по отношение на борбата с изменението на климата и ние приветстваме това. Американците се доближават до необходимостта от засилване на системата за социални грижи.

Ето защо не вярвам наистина, че разискването, което понякога чувам – затова, че американците и европейците имат съвсем различен подход към кризата – е ползотворно разискване. Напротив, това, което виждаме, е все по-голямо сближаване между Европа и САЩ и, надявам се, с други страни – защото не става въпрос само за нас и за американците – и ето защо съм уверен в положителния резултат от срещата на върха на Г-20.

Смятам, че е важно да вярваме, че именно заедно, а не с други, ще намерим решение на положението. Важно е да имаме доверие в това, което представляват европейските инструменти и тази разширена Европа, чрез координираните ни действия в борбата с рецесията, ще бъде в позиция да се справи с най-важните проблеми на гражданите ни, сред които е и моето основно безпокойство, т.е. увеличаващата се безработица.

Ще завърша с това, че поради тези причини смятам, че трябва да градим върху това, което вече сме постигнали, и сега да се съсредоточим към изпълнението със силна координация и силен ангажимент за постигане на конкретни резултати.

(Ръкопляскания)

Председател. – Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Бих искал да изразя подкрепата си за решенията, приети на скорошната среща на върха на Европейския съюз, която се състоя в Брюксел. Приветстваме по-конкретно решението, което беше необходимо за увеличаване на фонда за реагиране в неотложни ситуации от 25 милиарда EUR на 50 милиарда EUR. Този фонд е специално създаден за държавите-членки в Централна Европа, платежният баланс на които е в кризисно състояние.

Въз основа на приетите мерки за защита на държавите в еврозоната срещу световната криза това решение е доказателство именно за солидарността на ЕС и за способността му да помогне на държавите извън еврозоната да преодолеят икономическата криза. След Унгария и Латвия, Румъния стана третата държава-членка на ЕС, която прибегна до фонда за реагиране в извънредни ситуации, тъй като беше засегната от сериозен дисбаланс на текущата сметка и невъзможност да получи нови заеми от чужди кредитори.

Институциите на ЕС имат дълг да отговарят на очакванията на европейските граждани, които са дълбоко засегнати от кризата. Само европейската солидарност, трансатлантическото сътрудничество и ефективните мерки могат да помогнат за преодоляването на световната криза.

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Моята страна, Полша, е особено заинтересована от доброто управление на новата програма на ЕС за Източно партньорство. Тя засяга съседите ни и включва най-близките ни съседи като Беларус, Украйна и Молдова, както и по-далечни като Армения, Азербайджан и Грузия.

Смятам, че програмата ще утвърди външната политика на ЕС, ще доведе до реална икономическа интеграция между ЕС и източните му партньори и ще осигури сътрудничество, основано не само на принципите на пазарната икономика, но също така и на зачитането на общите ценности като демокрация, законност и ред, и зачитане на правата на човека. Все пак имаме конкретни общи цели: създаване на свободни търговски зони, насърчаване на мобилността на гражданите на нашите страни партньори, подобряване на административния капацитет и сътрудничество в областта на енергийната сигурност, и по-конкретно по отношение на енергийните доставки и транзит в дългосрочен план.

Поради това имаме ясна визия за партньорство от страна на ЕС. Сега чакаме отговор от шестте страни, които са пряко заинтересовани от програмата. Също така бих искал да изразя надеждата си, че на 7 май тази година Съветът официално ще постави началото на тази инициатива, която е важна както за ЕС, така и за гражданите на страните участници.

András Gyürk (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Фактът, че ЕС е заделил 3,5 милиарда EUR от европейските пакети за стимулиране на ключови енергийни инвестиции е отлично развитие. Считам, че това е важна стъпка към обща енергийна политика. Окончателният списък с финансирани проекти ясно показва, че Европейската комисия и държавите-членки, след газовата криза през януари, са разбрали най-накрая предимствата на това да обединят мрежите. Укрепването на връзките е важно преди всичко, защото дава възможност на държавите-членки да си съдействат една на друга в случай на прекъсване на доставките.

Същевременно бих искал да привлека вниманието върху факта, че съществуват противоречия във връзка с окончателния списък на инвестициите, които се финансират. Най-напред бе нарушен принципът на регионалния баланс. Тъй като именно държавите-членки, които бяха най-силно засегнати от газовата криза през януари, ще получат по-малко субсидии. Второ, на фона на целия пакет за икономическо стимулиране, относително слабо финансиране ще бъде отпуснато за утвърждаването на алтернативни пътища за доставка. Считам, че разискванията на проблема „Набуко“ бяха ненавременни. Газопроводът би укрепил енергийната сигурност на целия Европейски съюз и изграждането му е във всеобщ интерес. И не на последно място, инвестициите, свързани с енергийната ефективност, не фигурират в списъка с инвестициите, които получават финансиране. Така ЕС заобикаля първоначалната цел на самия пакет, а именно създаването на работни места.

Поради горепосочените причини позицията на Европейския парламент трябва да придаде по-голяма роля на принципа на регионалния баланс, както и на алтернативните пътища за доставки и енергийно ефективни инвестиции.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Решението на Европейския съвет да предостави финансиране за „Набуко“ и определянето му като приоритетен енергиен проект са подходящи и навремени решения на този проблем.

Преди срещата на Съвета, внесохме предложение за резолюция, за да привлечем вниманието върху опасността, която идва от намаляването на финансирането на „Набуко“. Трябва да сме наясно, че газопроводът „Набуко“ е от стратегическо значение за сигурността на газовите доставки на Европа, тъй като това е единственият проект, който гарантира диверсифициране както на пътищата на доставка, така и на пътищата на разпределение.

Esko Seppänen (GUE/NGL), в писмена форма. – (FI) Решенията от срещата на върха на ЕС, включиха промяната на характера на извънредната среща на върха тази пролет относно социалния диалог, така че лидерите на ЕС можеха да бъдат представени само от председателската тройка, вместо от лидерите на всички държави-членки. Считаю, че решението отразява апатията, която се усеща към бъдещето на социална Европа по начин, който е недопустим за организациите на трудовия пазар, които са се подготвили за срещата. Да се надяваме, че на срещата ще присъстват възможно най-много държавни и правителствени ръководители.

Georgios Toussas (GUE/NGL), писмена форма. – (EL) Разискванията в Европейския парламент потвърждават, че политическите сили на капитала и на липсата на алтернативен европейски път за развитие подкрепят по-бързото капиталистическо реструктуриране и по-гъвкавите договори за назначаване на служба в рамките на Лисабонската стратегия и завършването на вътрешния пазар. Те насърчават стратегическия избор на капитала и на Европейския съюз, за да прехвърлят тежестта на кризата върху плещите на работниците.

Договорът от Маастрихт и Пактът за стабилност са трамплинът за започване на масирана атака срещу правото на труд и срещу доходите на семействата от работническата класа под предлог, че е необходимо да се редуцират дефицитите. Последните решения на Комисията относно постоянното намаляване на разходите ще имат болезнени последици за общественото здравеопазване и за правата на осигуровки и пенсии, което, заедно с искането за по-високи данъци, драстично ще понижи стандарта на живот на обикновените хора.

Целта на предложения изход от кризата чрез преминаване към зелена икономика, а именно енергия, ширококолов интернет и иновации, е да се даде възможност на големите предприятия да се разширяват в нови, печеливши сектори, а не да се опазва околната среда или да се отговори на нуждите на обикновените хора.

Работниците не трябва да допускат да бъдат жертвани в името на печалбите на плутократията, а трябва да предприемат контраатака, да организират борбата си, да заклеят партиите, които подкрепят Маастрихт и липсата на алтернативен европейски път за развитие и да изпратят послание за неподчинение на Европейския съюз, като гласуват за Гръцката комунистическа партия в изборите за Европейски парламент през юни.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: DIANA WALLIS

Заместник-председател

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, нашият колега, председателят на групата на социалистите в Европейския парламент г-н Schulz възнамерява да постигне изменение на Правилника за дейност на Парламента под предлог, че аз мога да се окажа най-възрастният член в следващия Парламент. За да се аргументира обаче...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Това не е процедурен въпрос.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, по този повод г-н Schulz направи някои клеветнически заявления и ме обвини в кошуновствени твърдения. Бих искал да кажа, че този аргумент е неоснователен и че аз просто казах, че газовите камери са само една подробност от историята на Втората световна война, което е факт.

(Спесени реакции)

Във връзка с това бих искал да изтъкна, г-жо председател, че аз бях глобен за нанасяне на щети с 200 000 EUR, което само доказва какво означава свободата на мнение и свободата на изразяване в Европа и Франция. Вашите призови няма да скрият отговорността ви в тази криза, кризата на евро интернационализма, който именно вие проповядвате. Затова, разрешете ми да говоря.

Г-жо председател, искам да помоля председателя на групата на социалистите в Европейския парламент да се извини за отправените неоснователни обвинения.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Г-жо председател, всичко е много просто. Всеки, който не желае този човек да председателства заседанието при официалното откриване на Европейския парламент, следва да подкрепи моето предложение за промяна на Правилника.

(Ръкопляскания)

3. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

3.1. Общи консулски инструкции: въвеждане на биометрични данни и заявления за визи (A6-0143/2009, Sarah Ludford) (гласуване)

3.2. Предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка (A6-0109/2009, Esko Seppänen) (гласуване)

3.3. Функциониране и устойчивост на европейската авиационна система (A6-0002/2009, Marian-Jean Marinescu) (гласуване)

- Преди гласуването:

Marian-Jean Marinescu, докладчик. – (RO) Парламентът постигна споразумение със Съвета и това споразумение е подкрепено от пет политически групи. Аз имам предвид двата доклада, които следват.

Благодарение на измененията, внесени от двама наши колеги – между другото, съдържанието на тези изменения вече е включено в компромисния вариант, договорен със Съвета – ние трябва да гласуваме днес по няколко члена.

Правилникът, който считам за неправилен, предвиждаше редът на гласуване първо да включва в някои членове текста от комисията по транспорт и туризъм и след това компромисния текст. Аз предлагам да изискаме гласуване на компромисния текст днес, тъй като той, всъщност, е подкрепен от петте политически групи, така че двата регламента да влязат в действие до края на мандата на този законодателен орган.

Председател. – Благодаря Ви за коментарите. Ние всъщност ще стигнем до там, докъдето Вие бихте искали да стигнете, като следваме списъка за гласуване и гласуваме измененията.

3.4. Летища, управление на въздушното движение и аеронавигационно обслужване (A6-0515/2008, Marian-Jean Marinescu) (гласуване)

3.5. Новите храни (A6-0512/2008, Kartika Tamara Liotard) (гласуване)

3.6. Вещества, които разрушават озоновия слой (преработена версия) (A6-0045/2009, Johannes Blokland) (гласуване)

3.7. Методът на бюджетиране и управление (БД – УД) като инструмент за управление и разпределяне на бюджетни средства (A6-0104/2009, Kyösti Virrankoski) (гласуване)

3.8. Междинен преглед на Финансовата рамка за 2007-2013 г. (A6-0110/2009, Reimer Böge) (гласуване)

3.9. Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и КАРИФОРУМ (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 13:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (EN) Г-жо председател, относно изменение 13 да бъде добавено след параграф 22, бих искал това изменение да се счита за добавка, а не да замести оригиналния текст. При това условие, ние можем да го подкрепим.

Всъщност, ако ми позволите, същото изменение и точно същото предложение от моята група са приложими към едно и също изменение в почти всеки доклад, който трябва да гласуваме. Не зная дали мога да прочета списък с тези изменения или предпочитате да ставам при всеки случай със същата молба. Вие решете.

Председател. - Г-н Guardans Cambó, ние ще приемем това като прецедент. Аз трябва да попитам тези, които предложиха изменението дали са съгласни с Вашето допълнение.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, отговорът е „да“.

(Устното предложение за изменение се приема.)

- Преди гласуването на изменение 2:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз имам устно предложение за изменение на изменение 2, а именно заличаване на последното изречение за по-голяма точност, защото то вече не е точно. Ние бихме заличили изречението „счита, че това наблюдение трябва да започне след приемането на всяко временно споразумение за икономическо партньорство (СИП)“. Това не се отнася за този случай. Това е пълно СИП, а не временно СИП, следователно с оглед на фактите бихме желали да заличим това изречение.

(Устното предложение за изменение се приема.)

3.10. Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Кот д'Ивоар (гласуване)

3.11. Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Гана (гласуване)

3.12. Временно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския регион (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 8:

Glyn Ford (PSE). – (EN) Г-жо председател, за да се спести време, социалистите са готови да приемат изменения 8 и 10 като допълнения, но ние ще гласуваме против, ако те не се приемат като допълнения от групата PPE-DE.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Съгласен съм с тази процедура.

(Предложението се приема.)

- Преди гласуването на изменение 19:

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, в параграф 39, компромисното изменение 19 би било приемливо за нашата група, ако във връзка с неправителствения сектор, можем да добавим „участието“. Това означава следното изменение: „39а. Подчертава по-специално ключовата роля на парламентите на държавите от АКТБ и участието на неправителствените сектори в наблюдението и управлението на СИП“; останалото може да остане непроменено.

Смятам, че докладчикът г-н, Mr Ford, е съгласен.

(Устното предложение за изменение се приема.)

3.13. Временно споразумение за икономическо партньорство ЕО и държавите от Южноафриканската общност за развитие (гласуване)

– Преди гласуването на изменение 13:

Kader Arif (PSE). – (FR) Г-жо председател, ако изменение 4 е допълнение, тогава 14 и 8 не следва да отпаднат, така че щяхме да гласуваме 14 и 8.

Председател. – Мнението е, че изменението, заедно с допълнението, покрива целия текст. Ако наистина искате да гласувате оригиналния текст, ние можем да се върнем, но общото настроение изглежда е да продължаваме, струва ми се.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Г-жо председател, аз бих се радвал да продължим. Мисля, че текстът е разгледан.

Председател. – Ето защо ще продължим нататък.

3.14. Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и държавите от Източна и Южна Африка (гласуване)

3.15. Споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Източноафриканската общност (гласуване)

3.16. Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Централна Африка (гласуване)

3.17. Икономическо партньорство между ЕО и Карифорум (A6-0117/2009, David Martin) (гласуване)

– Преди гласуването:

David Martin, докладчик. – (EN) Г-жо председател, аз зная, че колегите много държат на обяда си, а може би е обратното, не съм сигурен, но искам да отнема само две минути.

В понеделник вечерта проведохме много важно разискване относно това дали да дадем съгласие на КАРИФОРУМ или не. Комисията и Съветът – много е важно, че и двете институции поеха тези ангажменти – ни обещаха, че по отношение на обещанията за помощ, те ще осигурят качеството на помощта и то своевременно. Те ни увериха, че приложението на клаузата за най-облагодетелствана нация, няма по никакъв начин да се отрази на достъпа на карибските страни до лекарства. Те ни увериха, че прилагането на клаузата за най-облагодетелствена нация по никакъв начин няма повлияе на търговията юг-юг и че петгодишният преглед в края на първия етап на това СИП ще бъде истински преглед, който ще вземе предвид целите на развитието.

На основата на тези обещания и, разбира се, при условие че те сега се запишат в протоколите на този Парламент, и че както Съветът, така и Комисията обещават да зачитат и да се водят от тези ангажменти, аз вярвам, че тази зала с голямо мнозинство днес може да даде съгласието си на карибския СИП.

Бих искал да благодаря на члена на Комисията г-жа Аштън за нейното безрезервно сътрудничество в това отношение, за гъвкавостта, която прояви, и за нейната отдаденост. Фактът, че тя присъства тук за това гласуване говори сам по себе си. Това гласуване беше насрочено за вторник. Аз зная, че тя отложи важни ангажменти, за да бъде тук днес и че пое важни ангажменти към Парламента. Искам да благодаря на Комисията за сътрудничеството и да помоля колегите да гласуват за съгласие.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, това е процедурен въпрос. Бих искал да цитирам част от писмото, което г-н председателят Röttering ми изпрати в качеството ми на председател на комисията по международна търговия. Не се страхувайте, няма да чета цялото писмо.

(EN) „Тълкуването на член 47 от комисията по конституционни въпроси, за което говорите, беше обявено на заседание на Парламента от 18 февруари 2009 г. и при отсъствието на възражения бе обявено за прието. [...] Предложенията относно двете СИП [т.е. докладите на David Martin и Erika Mann] бяха официално обявени и изпратени на Вашата комисия [т.е. комисията по международна търговия] едва на 19 февруари 2009 г. В

светлината на горното тълкуване вече не е възможно да се приложи член 47 във връзка с тези две процедури, нито към други по-нататъшни процедури.“

(DE) Ето защо всички препратки в официалните документи към член 47 трябва да бъдат заличени. Това се отнася, както за началната страница на документа, така и за съдържанието, за страницата със становището и за страницата с процедурата, последната страница на комисията по международна търговия. Бих искал това да бъде записано в протокола.

Председател. — Благодаря Ви г-н Markov. Всъщност, аз трябва да уведомя Парламента, че има поправка на версиите на всички езици на този доклад, с която се заличават препратките към член 47. Следователно на това, което заявихте, ще бъде обърнато внимание. Тъй като, изглежда, постигнахме съгласие, можем да продължим.

3.18. Етапно споразумение за икономическо партньорство между ЕО и Кот д'Ивоар (A6-0144/2009, Erika Mann) (гласуване)

— *Преди гласуването:*

Erika Mann, докладчик. — (EN) Г-жо председател, ще бъда съвсем кратка. Искам само да благодаря на моите колеги и да препоръчам да гласуват „за“ в процедурата за одобрение. Аз обаче бих се радвала изключително много, ако отново получа потвърждението на члена на Комисията г-жа Аштън по темите, които разисквахме в понеделник, и по-конкретно, г-жо член на Комисията, когато поехте ангажимент да третирате Кот д'Ивоар по същия начин, както вече бяхте приели да се третират държавите от Южноафриканската общност за развитие (SADC). Вие кимате — чудесно! Благодаря Ви много.

Председател. — Имаме съгласие, така че ще продължим с гласуването.

3.19. Годишни доклади на Европейската инвестиционна банка и на Европейската банка за възстановяване и развитие за 2007 г. (A6-0135/2009, Gay Mitchell) (гласуване)

3.20. Бъдещето на автомобилната индустрия (гласуване)

— *Преди окончателното гласуване:*

Martin Schulz (PSE). — (DE) Г-жо председател, позовавам се на член 146 от нашия Правилник за дейността и Ви благодаря, че ми дадохте думата. Аз моля, по-конкретно, моите колеги от Федерална република Германия да бъдат благосклонни към молбата ми да говоря сега.

В началото на това гласуване г-н Jean-Marie Le Pen взе думата и в изказването си повтори, че съществуването на газовите камери в Освиенцим е подробност от световната история. Като имаме предвид член 146 от нашия Правилник за дейността, който посочва какво трябва да бъде поведението на членовете на този Парламент, аз настоявам Бюрото на Парламента да провери дали такова изказване е допустимо в един представителен орган, обединен от духа на помирението, разбирането и почитта към жертвите и особено към жертвите на хитлерофашизма. Ще бъда благодарен, ако Бюрото на Парламента предложи необходимите мерки в този случай.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul (PPE-DE). — (FR) Моля, покажете поне малко уважение към жертвите, загинали в Освиенцим и на други места. Имаме още две минути. Покажете малко уважение.

Това, което искам да кажа е, че съм напълно съгласен с г-н Schulz и че това, което чух днес в тази зала беше неуместно.

(Ръкопляскания)

— *След окончателното гласуване:*

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-жо Wallis, смятам, че е много жалко, че Вие дадохте думата на г-н Daul и г-н Schulz, но не и на мен. Истина е, че вие признахте в един доклад, че сте експерт в тълкуването на Правилника за дейност, в който едно и също правило се отнася по различен начин за различните хора.

Затова, просто като продължение на думите на г-н Schulz, аз предлагам да преименуваме сградата Уинстън Чърчил, тъй като в неговите 12 тома с мемоари, посветени на историята на Втората световна война, той не е написал нито един ред за историята на газовите камери.

4. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо председател, точно определените външни граници са съществена характеристика на статута на една нация. Всички други функции могат да бъдат прехвърлени на местното самоуправление или да бъдат на практика делегирани на международни асоциации, но държава, която не определя кой може да преминава нейните граници и да се установява на нейната територия, вече не е държава.

Евро-федералистите, включително авторката на този доклад, уважаемата баронеса Ludford, много добре разбират това, и именно по тази причина през последните пет години главните им усилия бяха насочени към хармонизиране на съдебната система и вътрешните работи. Под възхитителното заглавие, което звучи като Министерство на истината в стил Оруел, „областта на свобода, сигурност и справедливост“, те хармонизираха имиграцията и предоставянето на убежище, създадоха европейска прокуратура, паневропейски Висш съдебен съвет, единна система на наказателно правосъдие и дори, в лицето на Европол – обща полиция. Разбира се, от тяхна гледна точка, гледната точка на онези, които искат единна европейска държава, до тук всичко е логично, но аз бих желал те да имат смелостта и да бъдат така любезни да попитат първо хората и да поставят Договора от Лисабон на гласуване. *Pactio Olisipiensis censenda es! (Договорът да се подложи на гласуване!)*

*

* *

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Г-жо председател, бих желал да помоля председателя на заседанието, въпреки казаното от Martin Schulz, да вземе под внимание това, че ние би трябвало да следваме Волтер и особено поради факта, че аз принадлежа към групата на либералите, искам да кажа следното: дори ако нито на йота не споделям това, което този човек каза, аз смятам, че той има право да изрази своето мнение, както имаха право другите двама. Аз вярвам в равното третиране и ние можем да се справим с едно мнение. Не бива да отнемеме правото на свобода на словото по този въпрос, дори ако аз изобщо не съм съгласен с това, което той каза.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Alvaro. Ясно показах, че имам намерение да дам думата на г-н Gollnisch, но исках да приключа гласуването.

- Доклад: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо председател, току-що гласувахме за удвояване на капитала на Европейската инвестиционна банка. Заслужава си да спрем и да се запитаем: „За какво служи Европейската инвестиционна банка?“ На теория тя трябва да предостави достъп до нисколихвени заеми на предприятията, които са в затруднение, но кои, всъщност, са получателите на заеми?

През 90-те години на 20 век единственият крупен бенефициер на щедростта на ЕИБ в Обединеното кралство беше компанията British Airways, която съвсем не е малка фирма, функционираща в рамките на ограничени маржове на печалба. Не мога да се въздържа и да не вметна, че през целия този период, British Airways беше също така главният спонсор на кампанията за присъединяването на Великобритания към еврозоната.

Отново се спирам и се питам: какво е предназначението на Европейската инвестиционна банка? Мисля, че отговорът на този въпрос е, че целта на ЕИБ е осигуряването на работни места за собствените ѝ служители. Това е станало част от рекета на Брюксел, този солиден механизъм за събиране на пари от данъкоплатците и разпределянето им сред онези, които са имали късмета да бъдат наети в рамките на системата. Европейският съюз може някога да е бил идеалистичен, или поне идеологически проект, но отдавна вече е станал удобен източник на доходи, което, разбира се, прави толкова невероятно трудно неговото премахване.

- Доклад: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, бих искал да кажа на г-н Hannan, че Европейската централна банка е също така нещо добро, защото ние нямахме обезценяване на валутата, за разлика от случилото се, за съжаление, с британската лира през последните месеци. Това, може би, е знак, че той трябва да преосмисли позицията си.

Що се отнася до доклада Marinescu, аз съзнателно гласувах за този доклад. Аз вярвам, че функционалните блокове въздушно пространство са правилният отговор за днешните предизвикателства. Този отговор е позакъснял, но добре, че поне вече е налице. Тези блокове предлагат важно предимство при намаляването на броя на самолетите при сепариране в зоните на изчакване и наситеността на трафика по коридорите; те също така ще се отразят положително на околната среда и ще помогнат за поддържането на ниски цени на пътуванията с въздушен транспорт. По тази причина аз мисля, че аеронавигационното обслужване ще свърши добра работа.

- Доклад: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, позволете ми да използвам възможността не само да обясня, че гласувах „за“, но и да поставя въпрос, който е много важен за мен, а именно, въпроса за данъчното облагане на авиационното гориво. Този проблем все още се регулира от Чикагската конвенция от 1944 г. Аз не разбирам защо ние все още трябва да спазваме този регламент и защо Съединените щати ни заставят да правим нещо тук и защо не ни позволяват да променим нещо, което отдавна трябваше да бъде променено, защото е несправедливо бензинът за автомобилите, системите за транспортиране и т.н. да бъдат облагани, а авиационното гориво – не. Това е нарушаване на конкуренцията и ние можем да въведем данък върху авиационното гориво и да постигнем по-добра конкуренция в Съюза на 27-те, поне на един преходен етап.

- Доклад: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Г-жо Председател, Регламентът за новите храни допринася за хармонизиране на одобрението и използването на тези нови храни и съставки в Европейския съюз. Това е важна стъпка към всеобщо гарантиране на безопасността на храните. Без този регламент ние нямаше да можем да контролираме и да ограничаваме одобренията. В този регламент ние сме гарантирали, че има строги критерии, които служат за защита на потребителя. При предоставянето на одобрения Европейският орган за безопасност на храните взема окончателното решение за безопасността на новите храни, като по такъв начин ни дава хармонизацията в Европа.

В допълнение към съображенията за безопасност, етичните въпроси във връзка с новите храни са също много важни. Това включва въпроса за избягване на тестването върху животни или предотвратяване на използването на храни, произведени от клонирани животни. Затова аз приветствам факта, че тези етични аспекти се вземат под внимание по време на предоставяне на одобрение. Ние поискахме становище от Европейската група по етика в науката и новите технологии да се взема предвид, когато съществуват резерви за етичните аспекти на новите храни.

Аз съм благодарна, че това беше включено и затова можах да гласувам „за“ този доклад в неговата цялост.

- Доклад: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Г-жо председател, възползвайки се от факта, че говорим за бюджета, мисля, че трябва да се подготвим за договаряне на продължаване на подкрепата за възледобива през следващата година; той е жизненоважен вътрешен източник на енергия.

Казвам това, давайки своевременно предупреждение в подходящ момент, защото едно високопоставено длъжностно лице не на място си позволи да изрази обратното мнение, което се появи в икономическа публикация, а това обръква общественото мнение.

Това съвсем не е така. След 2012 г. ние ще трябва да подкрепяме възледобива в моята страна и аз бих желал този факт да бъде отбелязан в доклада за дейността на Парламента. Моля длъжностните лица да се ограничат в прилагането на плана на практика и след това, от 2012 г., инструмента, който ние ще започнем да договаряме със сектора през следващата година.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, Европейският парламент, в качеството си на бюджетен орган, трябва да направи своята оценка, за да допринесе за прегледа на финансовата рамка за 2007-2013 г.

За целите на тази оценка аз бих искал да помоля докладчика, а също така, което е по-важно, председателството, да хвърлят светлина върху появилото се безпокойство за неплатежеспособност, не зная дали пълна или частична, на допълнителния доброволен пенсионен фонд на членовете на Европейския парламент.

Вярно ли е, че липсват средства и че са направени инвестиции в люксембургски фондове, Бог знае в кои точно? Вярно ли е, че органите, отговорни за фонда, които трябва да бъдат наблюдавани от Европейския парламент, са инвестирали във фондове, които са във същата финансова бъркотия, която се опитваме да оправим?

Надявам се това да не е така, но моето безпокойство е не за моя пенсионен фонд или на другите колеги, моето безпокойство се дължи на факта, че европейските данъкоплатци в бъдеще ще бъдат принудени, посредством Европейския парламент, да изискат допълнителни средства от Европейския съюз за попълването на липси, които трябва да бъдат платени от онези, които са ги създали, и следва да поемат отговорност за това. Ние сме надзорен орган, нека първо да въведем ред в собствения си дом и да разгледаме средствата, платени от Европейския парламент и неговите членове.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, за мен винаги е удоволствие да съм във Вашето присъствие по време на обяснение на вот. Хората скоро ще започнат да говорят.

Настоящата финансова криза подчерта проблемите, свързани със съществуването на толкова дългосрочна финансова рамка. Кой преди две години можеше да предвиди размера на щетите, които ще бъдат причинени от кредитната криза и нейните последици? Мисля, че този преглед ни дава големи възможности, тук, в Парламента, но изважда наяве и един проблем. Проблемът, всъщност, е създаден от самите нас.

Има една нова индустрия, която днес съществува в Брюксел. Не става дума за производствена индустрия, въпреки че наистина създава някои работни места. Тя се движи от лобисти, особено от неправителствени организации. Това е доста зловеща дейност. На практика тя сама поражда необходимостта за собственото си съществуване. Комисията се консултира с неправителствените организации по дадена тема, те призовават към действие, намират членове на ЕП, които да лобират в подкрепа на този призив, Комисията впоследствие подготвя програма в съответната област и – да, вече се досетихте! – НПО, които са убедили Комисията, че тази програма е нужна, участват в търга, за да осъществяват самата програма. Това е една пропиляна възможност, защото ние можехме да кажем, че няма повече да правим това в бъдеще.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-жо председател, докладът на г-н Vöge е един голям призив за повече финансиране за Европейския съюз, което, очевидно, не е изненада. Това, което наистина ме притеснява обаче, е, че тук отново имаме работа с доклад, който изрично се позовава на Договора от Лисабон, договор, който стана невалиден след референдума в Ирландия. И така, след като очевидно ирландците първият път не направиха това, което се очакваше от тях, ще гласуват отново през есента. Всеки би си помислил, че Европейският парламент, поне от благоприличие ще изчака присъдата на гласоподавателите преди да одобрява текстове, в които има препратки към Договора от Лисабон. Вчерта ние одобрихме друг доклад за активния диалог с гражданите в Европа. Ако наистина искаме този диалог да работи, поне трябва да покажем уважение към присъдата на гласоподавателите.

Jim Allister (NI). – (EN) Г-жо председател, аз гласувах против доклада по две причини. Първо, заради необмислените и безразсъдни искания за още финансови средства за разточителните разходи на ЕС, което, разбира се, за Обединеното кралство означава искане за още по-висока нетна годишна вноска, което ще увеличи нашия дефицит.

Втората причина, поради която гласувах против доклада, е презумпцията относно приложението на Договора от Лисабон, без да се взема предвид факта, че този договор не издържа теста на ратификацията, на който беше подложен. Освен това самият Договор от Лисабон постепенно би увеличил разходите чрез добавянето на нови компетенции и нови начинания, като например разточително финансиране на политики в областта на космоса, които ще попаднат в обсега му, както и други политики, свързани с изменението на климата. Ето по тези причини, аз гласувах против.

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-жо председател, аз приветствам този преглед на финансовата рамка, въпреки че бях разочарована от това, че изменението, което призоваваше за радикална реформа на Общата селскостопанска политика, не получи одобрение при гласуването днес. Аз смятам, че съществува неотложна нужда от реформа на финансовата система на ЕС и наистина е жалко, че много от финансовите потоци са стари и историческите ангажменти са с много малка добавена стойност.

Ние не подреждаме по важност новите проблеми, които нямат достатъчно ресурси. Ние се нуждаем от неотложно финансиране на енергетиката и програмите за изменението на климата, както и от значителни

инвестиции в зелени технологии. Най-голямо безпокойство у мен обаче предизвиква функция 4, която от години хронично се финансира недостатъчно. Европейският съюз се стреми да бъде участник от световно значение, но това напълно се подкопава от липсата на ресурси за постигането на тези цели. Моята загриженост също така е продиктувана от политиката на наемане на външни изпълнители по всички програми с външно финансиране. Като резултат това има пагубен ефект върху ролята на ЕС като участник от световно значение в развиващите се страни. Независимо от това, аз подкрепих този преглед.

- Предложение за резолюция: B6-0141/2009 (СИП – държавите от Карифорум)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз искам да коментирам изменение 9 към резолюцията за КАРИФОРУМ и всъщност изменение 4 към резолюцията за Кот д'Ивоар. То се появява в следващите шест резолюции.

Изменението призовава за незабавно постепенно премахване на експортните субсидии. Аз не мога да подкрепя това изменение, тъй като нашата политика в ЕС е да ги премахнем постепенно до 2013 г. В настоящия момент Комисията увеличава възстановяванията при износ в сектора на млекопроизводството, защото цените на млякото на световните пазари са паднали под себестойността му.

Изменението също така посочва, че експортните субсидии на ЕС са сериозна пречка за производителите от АКТЬ в животновъдството и в сектора на млекопроизводството.

Всички ние знаем, че това е прекалено. Всъщност, ако ние незабавно започнем постепенно да премахваме всички видове експортни субсидии, ще погубим нашата собствена млекопреработвателна промишленост и безопасността на храните в този сектор и аз сериозно задавам въпроса дали това е, което Парламентът наистина иска да направи.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, преди да започна, ако ми позволите, бих искал да отправя своите почитания към предишния оратор, Jim Allister. Може би не винаги съм съгласен с неговите възгледи, когато се опитва да ги наложи, но трябва да кажа, че ако аз бях гласоподавател от Северна Ирландия, вероятно бих казал, че няма по-добър приятел на Северна Ирландия от Jim Allister в тази зала.

Що се отнася до настоящото гласуване по повод на споразумението между ЕС и КАРИФОРУМ, смятам, че трябва да признаем, че въпреки че имаше много поводи за загриженост относно това партньорство с оглед на това, че ЕС проявява доста агресивност в опитите да отвори своите пазари, в същото време, ЕС поставя краен срок за либерализация и кара много от карибските страни да признаят, че трябва да търсят начини за диверсификация. От много време те разчитат на вината на британските или други бивши колонизатори, за да се радват на преференциално отношение при вноса на банани и захар.

Вие не можете да продължавате да бъдете така да се каже „десертни икономики“, ако искате да сте конкурентоспособни в глобализирания дигитален свят и аз приветствам този аспект на Споразумението за икономическо партньорство.

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-жо председател, аз гласувах „за“ резолюцията за Споразумението за икономическо партньорство (СИП), защото само посредством равноправно партньорство ние можем да помогнем на другите страни да почувстват ползите от икономическия напредък. Аз приветствам уверенията на нашия нов член на Комисията, г-жа Кати Аштън, с които тя целеше да разсее страховете на много хора по отношение на СИП. Тя заслужава да бъде поздравена за намирането на консенсус по този въпрос.

Тази резолюция предлага много неща, които преодоляват негативните разпоредби на оригиналния текст. Клаузите относно правата на интелектуална собственост ще направят достъпа до генерични лекарства по-лесен и по-безопасен и предложението държавите сами да избират темпа си на развитие, ще предотврати внезапната вредна либерализация.

Европа трябва също така да започне партньорство с държавите от АКТЬ, при положение, че не заплашва да доведе тези държави до интелектуално, социално и икономическо обедняване. Неотдавнашната мисия на АКТЬ в Гайана показва, че търговията, ако се използва за добри цели, може да има забележително силен ефект, но търговските споразумения трябва да бъдат честни, да предполагат открит диалог и да се основават на взаимно уважение.

- Предложение за резолюция: B6-0148/2009 (СИП – Кот д'Ивоар)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, както в случаите с повечето от другите споразумения за икономическо партньорство, съществуваше голяма доза загриженост относно подхода на ЕС към асиметричното

отваряне на пазарите. Специално в случая с Кот д'Ивоар, безпокойството беше предизвикано от факта, че, в действителност, нямаше стабилно правителство в страната и не беше ясно дали може да се договаряме със страна, която е в подобно положение.

Но, отново, трябва да признаем, че предимството на споразуменията за икономическо партньорство е, че за първи път съществува възможност да се изслушат потребителите и предприемачите от тези страни, вместо да се изслушват правителствата. И когато говорим с предприемачи в много от тези страни, те казват: дайте ни достъп до стоките и услугите, с които в момента се ползват в страните от Севера и Запада, така че ние да можем да създадем богатство, да създадем работни места и в дългосрочен план ние вече няма да бъдем зависими от помощта ви.

Само чрез подпомагане на предприемачите – създателите на богатство в тези държави, ние ще можем да извадим тези страни от бедността им в дългосрочен план.

- Предложение за резолюция: В6-0143/2009 (СИП- държавите от Тихоокеанския регион)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, съжалявам, че с нашите обяснения на вот не Ви даваме възможност да обядвате.

В качеството си на председател на комисията по политически въпроси към Съвместната парламентарна асамблея АКТЕ-ЕС, аз имах доста обсъждания с много от тези малки, периферни и изключително отдалечени държави в южната част на Тихоокеанския регион. Те не се радват на изобилие от природни богатства и, разбира се, са твърде отдалечени и недостъпни, което означава, че е много важно да улесним достъпа на техните продукти до нашите пазари, както и да позволим нашите собствени продукти да им помогнат да развият собствените си пазари на място. Ние трябва да вземем предвид техния уникален географски статус и да приложим мерки, които да облекчат тяхното положение, и да им помогнем по пътя на икономическото развитие, за да могат да постигнат просперитета, на който се радваме ние.

Има много благоприятни точки в тези споразумения за икономическо партньорство и аз съм щастлив, че имах възможността да гласувам „за“ този доклад.

- Предложение за резолюция: В6-0142/2009 (СИП - Гана)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, относно споразумението с Гана, бих искал да кажа, че има един важен въпрос, който доста често се оспорва, особено от страна на социалистите в Парламента, който се отнася за това, че ние не трябва да подкрепим намаляването на вносните мита в много от тези страни.

Ако вземем за пример Гана, ще видим, че тази страна произвежда само 30-35 % от ориза, който консумира нейното население. Ако продължаваме да подкрепяме вносните мита на ориза, това означава, че всъщност казваме на изключително бедните хора там: ще плащате повече за храната си и ще плащате повече за лекарствата си.

Смятам, че е недопустимо социалистите в този Парламент да продължават да подкрепят вносните мита, които правят бедните хора дори по-бедни. Те трябва да подкрепят отварянето на пазарите и да гарантират подкрепата на предприемачите, както и на бедните граждани.

- Доклад: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз искам да подкрепя доклада Mitchell, по-конкретно в частта, където докладчикът посочва необходимостта за по-тесно сътрудничество между двете банки с цел да се избегне припокриването на тяхната дейност. По-специално обаче искам да приветствам увеличаването на кредитирането на малките и средните предприятия с 50 %. Сумата от 5 милиарда EUR, която беше първоначално обявена, сега вече е 7,5 милиарда EUR за всяка година за период от четири години. ЕИБ даде сигнал, че на разположение са повече финансови средства.

Това е добра новина за малките и средните предприятия в Ирландия, защото ние можем да очакваме инвестиции в малките и средните предприятия от 300 милиона EUR през следващите няколко седмици. От критична важност е тези пари да стигнат до малките и средните предприятия (това беше споменато от един от ораторите преди мен) и то колкото се може по-скоро, защото те едва оцеляват и много от тях не могат да чакат.

- Предложение за резолюция: RC-B6-0152/2009 (Бъдещето на автомобилната индустрия)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, аз работих много по въпросите на автомобилната индустрия, когато имах щастието да бъда докладчик в сянка по доклада Sacconi относно емисиите на CO₂ от автомобилите, което ме убеди повече от всичко в огромната стратегическа и търговска стойност, която автомобилната индустрия ни предлага в Европа. Казвам това най-вече поради факта, че представлявам Североизточна Англия, където се намира огромният завод на „Nissan“ във Вашингтон, в „Tyne and Wear“, най-продуктивният и рентабилен автомобилен завод в Европа.

През последното десетилетие обаче автомобилната индустрия беше обременена с много допълнителни правила, регламенти и тежести точно от това място. Има известна ирония във факта, че виждаме Комисията опечалена във връзка с ужасното финансово състояние, в което се намира тази индустрия. Независимо от това, аз не вярвам, че протекционизмът е решението, не на последно място, защото ще има много други отрасли, които ще се наредят на опашка за финансова помощ от данъкоплатеца.

По-конкретно, искам да спомена позорните действия на президента Саркози във Франция, който предостави държавна помощ на собствените си производители при категоричното уверение, че ще оттеглят производството си от другите държави-членки. Това е страшен път към протекционизъм, който в крайна сметка няма да помогне на никого в Европа.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, както виждате, моите колеги завиждат на нашите отношения, поради което те се държаха като наши придружители днес следобед. Надявам се, че моите думи ще получат Вашето одобрение.

Ние всички знаем, че автомобилната индустрия изпитва сериозни финансови затруднения. Те се отчитат ежедневно от всичките ни национални вестници. В региона, който аз представлявам, има голям завод на Toyota в Burnaston в Derby, където бяха приложени различни мерки, съобразени с финансовата среда. В Daventry, прекрасния нов избирателен район в Обединеното кралство, се намира заводът McClaren, който произвежда прецизни двигатели за Формула 1 и където работят повече от 600 души.

Следователно ние всички тук познаваме или представляваме някаква част от автомобилната индустрия и знаем за съществуващите финансови проблеми. Ние обаче успяхме да ги задълбочим тук като приемахме регламент след регламент в добрите времена, без да се замислим, че могат да дойдат и по-трудни времена. Автомобилната индустрия не може да се справи с регламентите, които сме й наложили.

Благодаря ви за допълнителното време. Зная, че думите ми в началото може би са ми отнели няколко секунди.

Председател. – И успяхте да споменете Daventry, все пак. Мисля, че Вие и двамата Ви колеги може би ми дължите един обяд заради това.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, моите двама колеги и аз с удоволствие ще почерпим с обяд Вас и колегите, които седят от двете Ви страни, въпреки че аз не съм сигурен, че Вие ще се радвате на нашата компания повече, отколкото се радвате на нашите изказвания.

Ние всички знаем за сериозното положение, в което се намират много отрасли в този момент, когато се опитват да си осигурят кредити. Има много жизнеспособни предприятия, които преди кредитната криза, щяха да имат фантастични печалби. Наистина, всичко се свежда до достъпността на кредитите, а не до сериозни проблеми на бизнес моделите им. От друга страна, има много фирми, които от много години са на прага на фалита, но са били поддържани от държавна помощ или са отчитали загуби.

Да вземем Америка за пример, където дадоха помощи на някои от най-нерентабилните си производители, производители, които не са отчели новите обстоятелства. Нека ние да направим така, че да не повтаряме тези грешки и да предоставяме държавна помощ или каквато и да е помощ на дружества, които нямат дългосрочни перспективи за жизнеспособност. Разбира се, ние трябва да гарантираме жизнеспособни работни места в дългосрочен план, но нека не поддържаме фалиращи дружества.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-жо председател, няма да бъде изненада за Вас това, че аз подкрепих доклада за бъдещето на автомобилната индустрия, индустрия, която понякога е злепоставяна от някои, но за мен тя е изключително важен производствен сектор в региони като моя, West Midlands.

Тя представлява 20 % от производството в Европа. Индустрията е модел според мен за начина, по който един сектор може да се самотрансформира, както аз самата се убедих по време на неотдавнашното ми посещение в завода в Castle Bromwich, където бях наистина впечатлена от далновидността на профсъюзите и тяхното

партньорство с ръководството, за да се гарантират непрекъснатите изследвания и разработването на екологични автомобили.

Аз също така призовавах Комисията да одобри подкрепата на правителството на Обединеното кралство за автомобилната индустрия и приветствам факта, че това се случи. Но ние също така се нуждаем от по-добро регулиране и по-добри принципи за бъдещо законодателство на ЕС, когато става въпрос за моторни превозни средства.

Нашият подход към индустрията по време на този икономически спад трябва да бъде цялостен. Частите на автомобилите са също толкова важни, както и самата автомобилната индустрия, така че бъдещето на веригата на доставките също трябва да бъде гарантирано. Миналата седмица посетих завода за автомобилни гуми Michelin в Stoke и отново бях впечатлена от финансирането на изследванията и разработките, както и от усилията за подобряване на ефективността на автомобилните гуми с оглед на тяхната екологична и социална устойчивост. Няма особен смисъл да се защитават най-големите предприятия, ако не се гарантира достатъчно подкрепа за малките предприятия по веригата на доставките.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Guy Bono (PSE), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на препоръката, представена от члена на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа от Обединеното кралство, баронеса Ludford, относно Общи консулски инструкции: въвеждане на биометрични данни и заявления за визи.

Това споразумение на второ четене ни дава възможност да потвърдим нашата воля да въведем биометрични данни в европейската визова информационна система. Благодарение на Общите консулски инструкции ние най-после имаме гаранции, че всички държави-членки ще издават визи за граждани на повече от 100 държави въз основа на сходни критерии и характеристики.

Ето защо този текст има заслугата, че въвежда основни мерки за защита на европейските граждани, както и разпоредби, гарантиращи зачитането на частния живот и личните данни на граждани на трети страни.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Биометричните данни могат да направят паспортите и документите за пътуване по-трудни за фалшифициране и по този начин да помогнат в борбата с организираната престъпност и нелегалната имиграция. Това обаче е възможно само ако биометричните данни са записани правилно. Все още има някои проблеми в това отношение. Хакери се хвалят в интернет колко е лесно да се фалшифицират пръстовите отпечатащи върху германските регистрационни формуляри и изтъкват, че ако картите за самоличност се сведат до формата на кредитни карти, снимките могат да бъдат дигитално изработени, което ще затрудни много разчитането на биометричните данни. Лесно биха възникнали съмнения около технологията. При всички случаи трябва да бъде гарантирана защитата на данните на обикновените граждани при употребата на биометрични данни. В този смисъл аз съм съгласен с този доклад.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) След като внимателно проучих препоръката за второ четене относно биометричните данни и заявленията за визи във връзка с Общите консулски инструкции, аз реших да гласувам „за“. И наистина, аз вярвам, че целите на доклада на г-жа Ludford, а именно улесняването на организацията, приемането и обработването на заявленията за виза са наистина похвални.

- Доклад: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз не съм в състояние напълно да подкрепя доклада на г-н Seppänen относно предоставянето на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка в случай на загуби по заеми и гаранции по заеми за проекти, осъществявани извън Общността, но не възнамерявам и да гласувам „против“. Ето защо, реших да се въздържа.

- Доклад: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Въпреки, че Малта и Гозо в териториално отношение са най-малките държави в ЕС, те контролират обширно въздушно пространство. Аз мисля, че е важно да се подобрим функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система. Както посочи комисията по транспорта и туризма, идеята е, че най-ефективният и най-полезен начин за създаване на единно европейско небе е чрез подхода отгоре надолу. Тъй като досега обаче не е било възможно да се осигури политическо одобрение за такъв подход, целта сега трябва да бъде ускоряването на процесите, инициирани на базата на подхода отдолу нагоре.

Ние трябва да гарантираме, че заплануваната реформа на Евроконтрол ще бъде проведена преди влизането в сила на настоящия регламент. Също така, следва да бъдат положени усилия за създаването на единно европейско небе успоредно с фазата на развитие на проекта за изследване на управлението на въздушното движение в единното европейско небе (SESAR).

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз подкрепям доклада на г-н Marinescu, защото политиката за разширяване на ЕС, заедно с активното провеждане на европейската политика на добросъседство, разшириха европейския авиационен пазар до 37 държави.

Разширяването на единния авиационен пазар превръща ЕС във участник от световно значение Инициативата за единно европейско небе (SES) бе лансирана през 2000 г. и постави управлението на въздушния транспорт в рамките на общата транспортна политика. Конкуренетоспособността на индустрията на европейския въздушен транспорт се нуждае от подход, насочен към цялата система: обща визия, цели и технологии в рамките на общата транспортна политика, основаващи се на солидна регулаторна рамка.

Във връзка с това Комисията представи пакет от предложения, като някои техни елементи обаче могат да бъдат подобрени, като например, гарантиране на функционалната независимост на националните органи за надзор и засилен ангажимент от всички участници. Сътрудничеството на политическо, социално и техническо равнище е от съществено значение за постигане на целите на единното европейско небе.

Съгласен съм с докладчика за това, че Комисията следва да съсредоточи своето внимание основно върху определянето на количествено изразими, постижими цели на равнището на Общността. Тези цели следва да бъдат фокусирани върху всички чувствителни области като безопасността, околната среда, капацитета и разходната ефективност.

Guy Bono (PSE), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах „за“ доклада относно функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система, представен от нашия колега от Румъния г-н Marinescu.

Този текст е част от пакета „Единно небе II“ и има за цел да подобри функционирането на европейската авиационна система.

Той дава възможност да се отговори на няколко проблема: екологични проблеми, чрез прилагането на мерки, позволяващи намаляването на емисиите на CO₂, функционални проблеми, тъй като той цели рационализирането на въздушното движение посредством увеличаване на капацитета и оптимално планиране на въздушните трасета и, последно, проблеми, свързани с безопасността на европейските граждани, посредством призив за сътрудничество и координиране между различните участници.

Като продължение на „Единно небе I“ този доклад има предимството, че представя динамична визия на съществуващите предизвикателства чрез предлагане на дългосрочни решения за ефективно модифициране на авиационния сектор.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах „за“ доклада на моя колега Marian-Jean Marinescu, тъй като този законодателен пакет има за цел да подобри функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система. По-ефективен регламент означава по-кратки полети, по-малко закъснения и по-ниска консумация на гориво.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Аз гласувам „за“ доклада относно функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система. Управлението на въздушното движение бе включено в общата транспортна политика от 2004 г. въз основа на Регламента за единното европейско небе. След разширяването, европейският авиационен пазар обхваща 37 държави и превърна ЕС във участник от световно значение. Ето защо, за да се отрази всичко това, беше необходимо неотложно осъвременяване.

Един от основните елементи на единното европейско небе е създаването на функционалните блокове въздушно пространство (ФБВП) въз основа на потоците на въздушно движение, а не в зависимост от националните граници. Би трябвало да е възможно да се намалят съществуващите 60 блока и центрове за контрол до около 15 – 20.

Това не само отговаря на концепцията за обща Европа, но също така пести време, пари и гориво. В миналото всеки полет беше средно с 49 км по-дълъг от необходимото поради фрагментирането на въздушното пространство. Комисията очаква спестявания между 7 и 12 % от емисиите на CO₂. Функционалните блокове въздушно пространство са от съществено значение, защото те позволяват системите за контрол на въздушното пространство на няколко държави-членки да бъдат включени в една европейска транспортна система. Един

ФБВП координатор също така трябва да бъде въведен заедно с координаторите в рамките на Трансевропейската мрежа за транспорт (TEN).

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Аз подкрепям признанието, че ефективността на полетите трябва да се подобри и че закъсненията при въздушното движение трябва да се свалят до минимум и това признание се съдържа в доклада. Приветствам поставянето на целеви равнища на изпълнение на въздушния транспорт, което ще осигури по ефективна авиационна мрежа, която ще осигури екологичен и икономически напредък.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах „за“ доклада, подготвен от моя колега Marian-Jean Marinescu, насочен към подобряване на функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система.

Благодарене на инициативата за единно европейско небе, единният авиационен пазар се разрасна и разви през последните години. Въпреки това е отбелязан незначителен напредък в цялостната ефикасност на проектирането и използването на европейската трасова структура и в резултат на това ползвателите на въздушното пространство и пътниците заплащат излишни разходи.

Приветствам предложенията на Комисията, които целят включването на обвързващи целеви равнища на изпълнение, свързани с функционирането, за доставчиците на аеронавигационно обслужване, функция за управление на европейската мрежа, за да се гарантира съгласуваност между националните мрежи и сроковете, поставени на държавите-членки за подобряване на изпълнението.

Поздравявам Marian-Jean Marinescu за изготвянето на този доклад.

Приветствам предложенията на докладчика за инициатива за цялостен системен подход в областта на безопасността, за поддържане на безопасността и устойчивостта на въздушния транспорт.

Подкрепям инициативата на докладчика, която предвижда пълна прозрачност на таксите. Определените разходи следва да съответстват на критериите за сближаване, които се основават на схемата за отчитане на подобряването на изпълнението.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах „за“ доклада на г-н Marinescu относно функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система.

Споделям мнението на докладчика за необходимостта от преразглеждане на законодателната рамка на инициативата единно европейско небе, защото, откакто беше лансирана през 2000 г., тя изглежда не е дала очакваните резултати. По-конкретно, имам предвид подобряване на ефективността на полетите, намаляване на разходите и премахване на раздробяването, както и на общите недостатъци, които все още съществуват в системата на въздушния транспорт. Тези недостатъци, за съжаление, са причина за високи разходи по отношение на пари, време и разход на гориво за ползвателите на единно европейско небе.

Също така вярвам, че трябва да насърчим преразглеждането на законодателството в съответствие с предложенията на Комисията, които имат за цел, наред с другите неща, постигане на независимост на националните органи за надзор; хармонизиране на изискванията за безопасност, създаване на единен европейски район за полетна информация и не на последно място, засилен ангажимент от страна на социалните партньори при прилагането на системния подход. Казвам това, защото според мен само с постигането на широк консенсус на базово равнище ще успеем да преодолеем техническите и политически трудности, за да постигнем амбициозните цели на тази инициатива.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (SV) Докладът подчертава, че една интегрирана система ще допринесе за увеличаването на безопасността и за ефективното използване на въздушното пространство и следователно ще намали времето за изчакване. В същото време системата се основава на предположението, че въздушното движение непрекъснато ще се увеличава, но въпреки това аз гласувам „за“ този доклад, тъй като положителните му страни надделяват над отрицателните. Ние, от групата на Зелените/Европейски свободен алианс ще предприемем активни мерки срещу въздушните потоци чрез други средства, като например, посредством предложения за въвеждане на различни екологични и транспортни такси.

- Доклад: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2008)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (CS) Единното европейско небе е опит от страна на европейските държави да подобрят капацитета на въздушното пространство за въздушното движение на гражданската авиация. През 2000 г. беше направен първият опит за създаване на отделни функционални

блокове въздушно пространство, които да бъдат съвместно контролирани. Чешката република се присъедини към Конвенцията за управление на въздушния трафик на средна височина и тогава аз бях докладчик по тази конвенцията в чешкия парламент. В качеството си на докладчик, в един от докладите си г-н Marinescu твърди, че тези договори не са изпълнили целите си. Договорът, по който аз бях докладчик, беше отменен със съгласието на различните страни на основание на неговата неактуалност. В рамките на Шестата рамкова програма беше стартирана обширна програма за създаването на система за въздушен контрол, която обхваща цяла Европа, под названието SESAR и резултатите от този проект трябва да бъдат въведени в действие постепенно, като се започне през 2014 г. Ето защо докладите, които се отнасят до инициативата „единно европейско небе“ следват същия график. Освен към натиска да се либерализират услугите във въпросната област (въздушния транспорт), групата Конфедеративна група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица е критично настроена към факта, че в докладите се дава предимство на функционалната рентабилност пред безопасността.

Ние също така не сме съгласни с това, че се поставя акцент най-вече върху ръководителите на въздушното движение, а знаем, че промените ще засегнат всички заети в контрола на въздушното движение. Най-накрая, е необходимо да се проведат широки консултации с представители на служителите преди промените.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Аз гласувам „за“ доклада за летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване.

Управлението на въздушното движение е част от общата транспортна политика от 2004 г. на основата на Регламента за единно европейско небе. След разширяването, европейският авиационен пазар се разшири до 37 държави и превърна ЕС във участник от световно значение. Беше необходимо неотложно осъвременяване, което да отрази тези промени.

Вторият доклад от този пакет разширява обхвата чрез хармонизиране на контрола на летищата и техните оператори. Австрийските летища също попадат в обхвата на тези правила.

Положителен факт, особено по време на икономическа криза, е че редица от предложените изменения в Парламента позволяват авансови плащания за инфраструктурни инвестиции, макар да съществуват други източници на инвестиции в допълнение към потребителските такси, като това става при строго определени условия. Това значително ще ни помогне през периода на преодоляване на тази икономическа криза.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, подкрепям доклада на г-н Marinescu за летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване, тъй като той съответства на по-широката рамка на инициативата за единно европейско небе, която аз вече подкрепих.

Съгласен съм с докладчика за това, че, за да се справим с бъдещите предизвикателства на авиационния пазар, най-вече в областта на безопасността, трябва да се въведе система от хармонизирани правила на европейско равнище. В момента съществуват многобройни различия между държавните процедури по безопасност, които е желателно да бъдат преодоляни, като се имат предвид предложенията на Комисията, по-специално, онези предложения, които се отнасят до отговорностите на Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ), която определено е важен инструмент за подобряване на безопасността на въздушния транспорт в Европа.

Аз обаче бих искал да се присъединя към г-н Marinescu, който изтъква, че е необходимо да се осигури пропорционалност чрез гарантиране на използването на налични местни знания и опит, а също така да се гарантира сътрудничеството между Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ) и Евроконтрол, за да се избегне излишната бюрокрация и неефективното дублиране на задачи и отговорности.

- Доклад: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз подкрепям предложението на Комисията за изменение на Регламент (ЕО) № 258/97 относно нови храни и нови хранителни съставки с оглед на опростяване и централизиране на процедурите за разрешаване на нови храни и за пускането им на пазара.

Въвеждането на новия регламент ще защити потребителите чрез постигане на високо равнище на безопасност на храните, защита на околната среда и на здравето на животните, като през цялото време се съблюдава принципът за предпазвателните мерки, предвиден в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните.

Предложението на Комисията цели да направи процедурата на разрешаване по-ефективна и по-прозрачна и да се прилага по-добре. Това ще допринесе за по-добро прилагане на Регламента и ще предостави на потребителите повече права и повече възможности, тъй като ще имат на разположение повече информация.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах „за“ законодателната резолюция на Европейския парламент относно предложението за регламент на Европейския съвет и на Съвета за новите храни, тъй като тя опростява процедурите за разрешаване на нови храни и за пускането им на пазара. Тя също така прави процедурата на разрешаване по-ефективна и прозрачна, като по този начин потребителите получават повече възможности да направят информиран избор.

Трябва да се подчертае, че новите храни трябва да се пускат на пазара само ако са безопасни за потребителите и не ги заблуждават. Освен това, когато новите храни трябва да заместят друга храна, те не бива да бъдат по-неблагоприятни за потребителя по отношение на хранителните им качества.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Ние гласувахме „за“ този доклад, тъй като той представя положително отношение към проблема и не се подвежда по най-лошите предложения на десните, които се опитваха да настояват за въвеждането на генетично модифицирани организми.

Както ние твърдахме в комисията по земеделие и развитие на селските райони, генетично модифицираните организми трябва да бъдат изключени и новите храни не трябва да представляват риск за здравето или да заблуждават потребителите. Също така, когато се използват като заместители на други храни, те не бива да бъдат по-неблагоприятни за потребителя по отношение на хранителните им качества.

Според докладчика целите на новия Регламент за нови храни са постигането на високо равнище на безопасност на храните, защита на потребителите, защита на околната среда и на здравето на животните, като през цялото време се съблюдава принципът за предпазвателните мерки, предвиден в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните. Всички други цели са от второстепенно значение.

Освен това новите храни не бива да застрашават или да заблуждават потребителите. Когато новите храни трябва да заместят друга храна, новите храни не бива да бъдат по-неблагоприятни за потребителя по отношение на хранителните им качества.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Аз гласувам „за“ доклада на Kartika Tamara Liotard за по-голяма безопасност на новите храни.

Ние имаме нужда от по-строги изисквания за разрешаването на новите храни, като например продукти от клонирано месо и използването на нанотехнологии.

Терминът „нови храни“ сега включва различни храни, произведени с използването на нови методи, които понастоящем са представени на малки сегменти от европейския пазар, ако изобщо са представени, както и храни просто непознати на европейските потребители. Те обаче също така включват продукти от клонирани животни, като дългосрочните последици от консумацията на такива продукти са проучени в много малка степен до момента. Над 100 заявления за разрешения на нови храни са постъпили от 1997 г. насам и над 20 са получили разрешения.

Аз подкрепям идеята за отделен регламент за продукти, произведени от клонирано месо, и за прекратяване на издаването на нови разрешения докато той влезе в сила. Храни, съдържащи наноматериали, трябва да бъдат забранени докато се открие метод за оценка, който е безопасен и предполага хуманно отношение към животните. Ако такива продукти са пуснати на пазара, те трябва да бъдат етикетирани така, че пълната информация за техния произход веднага да привлече вниманието на потребителя.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Досега трябва да е станало ясно за всички, че документите, които се представят за процедури за разрешения, са често украсени и че няма данни за негативни последици в дългосрочен план. Напоследък, когато научаваме за активните и последователни опити, които явно се правят за изграждането на генен монопол за генетично модифицирани сортови семена, това трябва да бъде предупредителен сигнал, че става въпрос за клонирано месо.

Във всички случаи, последиците от консумацията на клонирано месо, включително взаимодействието с генетично модифицирания фураж или пестицидите, не могат да бъдат предвидени. Освен това клонирането на животни би трябвало да бъде несъвместимо със законодателството на ЕС за хуманното отношение към животните. Като цяло клонирането на животни за целите на производството на храни, трябва да се отхвърли,

но то се използва следователно трябва да има съответно етикетиране, така че гражданите да бъдат свободни да решават. По тези причини аз гласувах в подкрепа на доклада Liotard.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на предложението на г-н Liotard's относно новите храни. Съгласен съм с неговото твърдение, че трябва да се гарантира високо равнище на безопасност на храните, защита на здравето на животните и защита на околната среда, като винаги се взема предвид принципът за предпазвателните мерки. Също така настоявам, че новите храни не трябва да застрашават живота на потребителите, нито да ги заблуждават, защото здравето и защитата на гражданите ще бъдат поставени под сериозна опасност.

- Доклад: **Johannes Blokland (A6-0045/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Ако Монреалският протокол, който влезе в сила преди 20 г. и беше подписан от 193 страни, не беше забранил продуктите, допринасящи за намаляването на озоновия слой, планетата щеше да бъде изправена пред катастрофа.

Основните вещества, на които се отдава разрушаването на атмосферния озон са халогенираните въглеводороди, химикали, създадени през 1928 г. като хладилни агенти. През 80-те години на 20 в., когато дупката в озоновия слой беше открита, учените установиха, че тези химически съединения, на практика неактивни на нивото на земната повърхност, могат да взаимодействат с молекулите на озона в атмосферата, като по този начин разрушават слоя, който служи като защитен екран от опасните ултравиолетови лъчи. С цел да се противодейства на това, през 1987 г. беше подписан Монреалският протокол, който влезе в сила две години по-късно.

Едно нещо е сигурно: ние направихме всичко, за да стане нашият въздух невъзможен за дишане. Напредъкът играеше важна роля на този етап, като ни осигуряваше редица стоки и услуги, които през последните няколко десетилетия допринесоха за непрекъснатото влошаване на състоянието на климата. Парниковият ефект, дупката в озоновия слой, резките промени на климата са само няколко от явленията, които трябва да станат център на нашето внимание възможно най-скоро, тъй като те представят нашите съграждани и бъдещето на децата в Европа. Ето защо, аз съм „за“.

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Тъй като основните цели на настоящото преразглеждане са да се опрости и преработи Регламента чрез нова редакция, като в същото време се намалят ненужните административни тежести в съответствие с ангажираността на Комисията към по-добро регулиране; да се осигури съответствие с измененията в Монреалския протокол от 2007 г. и да се осигури, че бъдещите предизвикателства ще бъдат решени с целта да се осигури навременното възстановяване на озоновия слой и да се избегнат неблагоприятните влияния върху здравето на човека и върху екосистемите, аз гласувах в подкрепа на този законодателен акт.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на законодателната резолюция на Европейския парламент относно предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно вещества, които разрушават озоновия слой. Този преработен регламент е основен инструмент на Общността, който осигурява съответствие с Монреалския протокол за вещества, които разрушават озоновия слой. Той не само осигурява по-добра защита от разрушителния ефект на ултравиолетовата радиация, но и намаляване на парниковия ефект. Европейският съюз трябва да продължи да играе водеща роля в света в тази област, както правеше това до сега.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма*. – (DE) Аз гласувам в подкрепа на доклада относно вещества, които разрушават озоновия слой.

Това е преработка на Регламента относно веществата, които разрушават озоновия слой, който е основният инструмент на ЕС за транспониране на Монреалския протокол, изискващ отстраняването на веществата, които разрушават озоновия слой. Основната цел е да се осигури съответствие с разпоредбите на протокола от 2007 г., като по този начин се гарантира, че озоновият слой може да се възстанови и могат да се избегнат неблагоприятните влияния върху здравето на човека и върху екосистемите.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Blokland относно веществата, които разрушават озоновия слой. Аз съм съгласен с целите на проекта за законодателна резолюция относно защитата на стратосферния озонов слой, но също така и избягването на изменението на климата, понеже забраняваните вещества притежават не само значителен озоноразрушаващ потенциал (ОРП), но и потенциал за глобално затопляне (ПГЗ).

Освен това аз подкрепям внесените изменения, които целят да подобрят Регламента с оглед на решаването на проблемите, така че ЕС да може да си постави по-амбициозни цели и да поеме водеща роля в света.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на проекта за законодателна резолюция на Европейския парламент относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно вещества, които разрушават озоновия слой (преработена версия) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)), защото смятам, че емисиите от озоноразрушаващи вещества трябва да бъдат намалени или дори спрени, за да се даде възможност на живота на земята да се развива в нормални условия. С предприемането на такива действия ние изпълняваме нашия дълг както към днешното, така и към бъдещите поколения.

- Доклад: Kyösti Virrankoski (A6-0104/2009)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Без да поставям под съмнение необходимостта да се гарантира това, че финансовите средства на Общността се използват целесъобразно и своевременно (което едва ли е вярно в случая), в доклада са изразени някои неправилни и прекалено двусмислени становища.

Например трябва да се поясни, че „ограничените“ средства са дефинирани от ЕС. По-конкретно, те са наложени от така нареченото „писмо на шестте“ държави, което определи бюджета на Общността на около 1 % от БВП.

Също така, трябва да се поясни какво се има предвид под „отрицателни приоритети“ и „положителни приоритети“, без което е невъзможно да се приеме принцип, който предполага, че тези „отрицателни приоритети“ трябва да „получат по-малко внимание, за да дадат път на по-жизненоважните приоритети.

Ако под „отрицателни приоритети“ се разбира, например, така наречените „нови приоритети“, такива като реализиране на неолибералните политики на Лисабонската стратегия, политиките, свързани със сигурността на „крепостта Европа“ или милитаризирането на ЕС, то ние напълно бихме се съгласили с това. Но ако става въпрос за така наречените „положителни приоритети“ и „общите многогодишни и стратегически цели“, (каквито в действителност са), тогава ние сме категорично против.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз реших да се въздържа при гласуването на доклада на г-н Virrankoski относно метода на бюджетиране и управление по дейности (БД-УД) като инструмент за управление на разпределянето на бюджетни средства.

Аз съм напълно съгласен с докладчика, че е абсолютно необходима ясна информация за постигнатите резултати и за ресурсите, които са били използвани за тяхното постигане, както и с това, че гражданите трябва да получават пълна информация относно цената на политиките на Европейския съюз. Не съм сигурен обаче, че въпросната система може да разреши този проблем и поради тази причина няма да гласувам нито „за“, нито „против“.

- Доклад: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Британските консерватори подкрепят доклада Böge и приветстваме по-конкретно предложенията на докладчика да направи бюджета по-гъвкав и по-добре подготвен да реагира на променящите се обстоятелства. Ние смятаме, че неговото предложение за петгодишна финансова перспектива ще бъде положително развитие. Също така приветстваме неговото признаване на лимита от 1 % от БНД и подчертаваме, че ако тази формула следва намаляващия БНД в държавите-членки, това по необходимост трябва да се отрази в бюджета на ЕС.

Ние обаче повтаряме нашите резерви по отношение на Договора от Лисабон, на който се противопоставяме, както и по отношение на предложеното увеличение на финансирането за Общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС). Изразяваме съжаление, че докладчикът не се възползва от възможността да напомни на Съвета и на Комисията за техните задължения, така както са посочени във междуинституционалното споразумение от 2006 г., да осигуряват своевременно и задоволително деклариране на изразходваните средства на ЕС по Споразуменията за съвместно управление.

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Междинният преглед на финансовата рамка за 2007-2013 г. не е нито практичен, нито реалистичен поради липсата на сигурност, свързана с ратификацията на Договора от Лисабон, края на мандата на настоящия Парламент, изхода от изборите за ЕП и формирането на новата Комисия в контекста на настоящата икономическа криза.

Аз съм напълно съгласен, че амбициозният преглед на бюджета трябва да бъде неотложен приоритет за новия Парламент и Комисия.

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувам „за“.

Институционалното бъдеще на Европейския съюз бе възобновено от Европейския съвет от юни 2007 г., когато 27-те държави-членки взеха решение да бъде свикана междуправителствена конференция, която следва да изготви нов Договор въз основа на проекта за конституция. Ако процедурите по ратифицирането протичат съгласно очакванията, новият Договор би могъл да влезе в сила до средата на 2009 г., почти успоредно с изборите за Европейски парламент. Ако в процеса на ратифициране възникнат неуредици, това ще има непредвидими последствия за европейския проект. Поради това процесът на преразглеждане следва да вземе предвид този нов контекст.

Ако бъде спазен предвиденият от заключенията на Европейския съвет график, влизането в сила на нов Договор, изборите за Европейски парламент през юни 2009 г. и назначаването на нова Комисия следва да протекат във втората половина на 2009 г. В такъв случай междунституционалните разисквания относно прегледа биха могли да бъдат отложени, за да се избегнат неяснотите.

Смятам, че настоящият Парламент направи огромна инвестиция, по-специално посредством работата на своята временна комисия по предизвикателствата за политиката и бюджетните средства, както и последвалите годишни бюджети и законодателна работа. Следователно докладът по собствена инициатива, завещание на настоящия Парламент, следва да отразява също постигнатия до момента успех и да подчертава съществуващите все още недостатъци.

Katerina Batzeli (PSE), *в писмена форма*. – (EL) Междинният преглед на финансовата рамка за 2007-2013 се разглежда като компромис с решението от 2005 г. и може да се счита за необходимо в настоящата ситуация с оглед на икономическата криза. При никакви обстоятелства обаче това не може да се използва като оправдание за преразпределение на ресурси между държавите-членки и политиките, като например политиките на структурния фонд и Общата политика в областта на селското стопанство, политики, които, наред с другите неща, гарантират сближаването, заетостта, териториалното сближаване и стимулирането на търсенето в публичния и частния сектор.

Нашият приоритет трябва да бъде задълбочаването и по-доброто управление на съществуващите политики, като например политиките на структурния фонд, които също бяха забавени поради липса на средства и, очевидно, поради подпомагането на инвестициите в „зелено“ развитие, което ще осигури на развитието на текущите политики на Общността още едно измерение.

Това, което обаче трябва да бъде избегнато и не може да се допусне, е въвеждането на нови политики за опазване на околната среда и политики, насочени към преодоляване на икономическата криза, без увеличаването на ресурсите в бюджета на Общността, който остана стабилен дори след последното разширяване на ЕС. Европа трябва да се осмели да увеличи своите ресурси за единните политики на Общността, а не да се ограничава с преразпределение на ресурси между старите и новите политики.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SV) Ние гласувахме в подкрепа на доклада за междинния преглед на финансовата рамка за 2007-2013, тъй като той недвусмислено призовава към повече прозрачност и по-ясна връзка между приоритетите, които сме набелязали и резултатите.

За разлика от доклада, ние смятаме, че еднопроцентният модел е добра идея, както и че рестриктивността на бюджета е от изключителна важност.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Това е един важен доклад по собствена инициатива на Парламента, който има за цел да предизвика разискване не само по текущата, но и преди всичко по следващата многогодишна финансова рамка. Той повдига много въпроси, които не могат да бъдат разгледани в това обяснение на вот.

Както вече казах, макар и доста умерено, докладът представя някои много уместни съображения, които са в унисон с това, което ние говорим от доста време: текущият бюджет на Общността е далеч по-малък от необходимото и всяка година значителни суми не постъпват в него (около 29 млн. EUR недостиг между 2007 и 2009 г.). Онези, които са отговорни за това положение обаче, го прикриват, а именно Европейската комисия, Парламентът и Съветът като органи, отговорни за бюджета. Ето защо Парламентът сега не може да откаже да поеме отговорност.

Парламентът също така подчертава, че „допълнителните политики не следва да променят баланса между основните категории на настоящата МФР и да не застрашават съществуващите приоритети“, въпреки че беше премахната (поради нашия отрицателен вот) препратката към „двете основни политики по функции 1б и 2“,

съответно сближаване и селско стопанство и рибарство. От друга страна, той поставя акцент върху „новите приоритети“, с други думи, неолибералните цели на „Лисабонската стратегия“ (включително така наречените публично-частни партньорства) „изменението на климата“ и милитаризацията на ЕС.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Böge относно междинния преглед на финансовата рамка за 2007-2013 г.

Разочарован съм от това, че не всички програми за новото поколение, свързани с многогодишната финансова рамка за 2007-2013 г., бяха приети и особено програмата „Галилео“, която не получи достатъчно финансиране, както и рамковата програма за основните права и правосъдието. Всъщност беше необходима по-голяма ангажираност, за да бъдат те приети в рамките на позволеното време.

Също така смятам, че Парламентът трябва да упражнява по-строг контрол върху бюджета на Европейския съюз посредством по-редовни и по-строги проверки, за да се гарантира това, че обществените пари се управляват както трябва.

- Предложение за резолюция: В6-0141/2009 (СИП – държавите от КАРИФОРУМ)

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, ние не гласувахме по нито един от текстовете от новите споразумения за партньорство с държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, най-бедните държави в света.

Нашият вот не е насочен срещу тези държави, които заслужават истинско сътрудничество и политика за развитие, която да помогне на народите им да преодолеят бедността, на икономиките им да преодолеят трудностите и на държавите, които не разполагат с достатъчно ресурси, да установят ред върху териториите си. Те също така заслужават търговски отношения, които да отчитат особеностите на тяхното положение, но и нашите собствени интереси, и по-специално, интересите на нашите периферни региони, които са пренебрегнати от вашите политики.

Това, което им предлагате, са споразумения, които съответстват на свещените правила на Световната търговска организация, чиято цел е да направи тези държави част от свръхлибералната глобализация. Вие ги осъждате да изнасят реколтата си, което ги обрича на глад, а също така на експлоатация на богатствата им от страна на мултинационалните компании, които от много време не служат на нито една отделна страна, а са наддържавни, анонимни и са мотивирани само от своите собствени финансови интереси.

Тези държави имат правото да избират темпа, с който ще се отварят техните граници и ще се либерализират техните икономики. Защо да не изберем друг начин: този на отговорния протекционизъм и отношения, които са взаимно изгодни, защото се основават на реципрочност. Това е начинът, който ние изискваме за Франция, а също и за Европа.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах в подкрепа резолюцията за споразумението за икономическо партньорство между ЕО и КАРИФОРУМ. Отправените обвинения, според които карибските държави са били принудени да подпишат споразумението, не са верни. Аз видях това, когато присъствах на първата среща на съвместната парламентарна асамблея ЕО-АКТБ с държавите от Карибския регион.

Представителите на преговарящите и на компетентните органи от карибските държави недвусмислено декларираха, че са подписали споразумението по своя собствена воля с убеждението, че то е изгодно за всички страни. Те усещаха известна принуда, но тя беше вследствие на натиска на времето и това се отрази на всички страни. В допълнение, необходимостта от подписване на нови споразумения за икономическо партньорство е резултат на решения, взети независимо от Европейския съюз. Освен това този факт бе общоизвестен в продължение на много години.

David Martin (PSE), в писмена форма. – Аз приветствам обещанието за гъвкавост, дадено от комисията, в прехода от временни към пълни СИП и обещанието, че преговорите ще бъдат ръководени от съображения за насърчаване на развитието.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против предложението за резолюция относно Споразумението за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна и държавите от КАРИФОРУМ, от друга.

Смятам, че СИП трябва да подкрепят устойчивото развитие на държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския регион и да ги насърчават да участват в международната търговия и да диверсифицират своите икономики. Не мисля обаче, че въпросното споразумение води в правилна посока, тъй като то не помага на

съответните държави да създадат независими икономики, които са в състояние да се поддържат, без да разчитат на външна помощ.

Освен това според мен инструментите, посочени в споразумението не помагат нито на компетентните органи, нито на местния частен сектор да участва, което означава, че те няма да бъдат достатъчно ангажирани в процеса на развитие в техните региони.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *в писмена форма*. – (EN) От изключителна важност е уникалните нужди на всяка държава от АКТБ да бъдат взети под внимание в СИП. По тази причина, аз гласувах против това споразумение. Тук се дискутира СИП с КАРИФОРУМ, докато парламентите на страните от КАРИФОРУМ все още не са получили разрешение да обсъдят това. От уважение към тези парламенти аз смятам, че ние трябва да отложим приемането на настоящата резолюция.

Също така е важно да се отбележи, че много правителства на държави от АКТБ са подложени на натиск от Европейската комисия да подписват временните споразумения преди изтичане на срока за отказ.

Наистина е важно тези проблеми внимателно да се разгледат и обсъдят от всяка държава от АКТБ преди те да бъдат одобрени от ЕС.

Margie Sudre (PPE-DE), *в писмена форма*. – (FR) Според СИП захарта и бананите, идващи от държавите от АКТБ, няма да бъдат допускани на пазарите в най-отдалечените френски райони, в продължение на десет години, на възобновяема основа, като по този начин ще защитят продукцията на тези два стълба на селското стопанство във въпросните държави.

Специфичната предпазна клауза, която позволява вносът да бъде блокиран, когато вреди или пречи на пазара в най-отдалечените френски райони, трябва да се поясни допълнително с цел да се намали периода на изпълнение.

Затова призивите, лансирани от нашия Парламент, дадоха възможност на исканията на най-отдалечените френски райони да бъдат взети предвид по време на преговорите.

Социопрофесионалните участници в най-отдалечените френски райони имат усещането, че са наказани от ограниченията за производства, които съответстват на европейските стандарти, правейки ги по-малко конкурентоспособни от преките им конкуренти. Аз ги разбирам, но въпреки това ги насърчавам изцяло да се ангажират с процеса на сътрудничество с техните съседи от АКТБ, за да позволят да се изгради допълващо се и поддържащо сътрудничество, изградено въз основа на общи цели.

Вместо да настояват на отбранителната си позиция, най-отдалечените френски райони могат много да спечелят, като се поставят на равна нога със своите конкуренти. Това може да стане, ако Европейският съюз наистина гарантира подходящи методи на наблюдение и арбитраж, за да предотврати всякаква нелоялна конкуренция.

- Предложение за резолюция: В6-0148/2009 (СИП – Кот д'Ивоар)

Philip Claeys (NI), *в писмена форма*. – (NL) Парламентът иска да повдигне въпроса за работните визи за гражданите на Кот д'Ивоар, валидни за 24 месеца, на преговорите за сключване на етапно споразумение за икономическо партньорство с Кот д'Ивоар. Гражданите от Кот д'Ивоар, които са засегнати, ще могат тогава да работят като болногледачи или в други подобни професии. Както и да го погледнем, това представлява допълнителен канал за имиграция, което, що се отнася до мен, само по себе си, е повече от достатъчно като причина да гласувам против тази резолюция. В Европа има вече милиони безработни и допълнителният внос на работна ръка от страни извън Съюза ще изостри вече съществуващите проблеми. Въпросните професии могат да се упражняват прекрасно и от нашите собствени работници.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Ние вярваме, че нашият основен принос за насърчване на непрекъснатото развитие в най-бедните държави в света трябва да бъде отварянето на пазарите на ЕС за внос от тези части на света. Помощта, когато се прецени, че тя е съвместима с желанието да се засили свободната търговия, трябва да се инициира от отделните държави-членки, а не от ЕС. Когато, въпреки всичко, ЕС настоява да разпределя и контролира помощта, тя в никакъв случай не трябва да е поставена в зависимост от търговията със страните, получаващи тази помощ. Разпоредбите, които са разработени, за да защитават чувствителните отрасли в развиващите се страни по време на един преходен период могат обаче да бъдат приемливи. По принцип обаче ние трябва да избягваме всякакви протекционистки регламенти, които рискуват да подкопаят достъпа до свободния пазар.

Това са съображенията, от които се ръководихме, когато приемахме нашата позиция относно настоящите предложения за резолюции във връзка с търговските споразумения, които Комисията подготвя в момента.

Ние възразяваме срещу неудачните текстове, които целят единствено да увеличат влиянието на Европейския парламент върху политиката в областта на търговията. Въпреки това решихме да гласуваме в подкрепа на всички резолюции, тъй като те всички показват важноста да бъде продължена свободната търговия в момент, когато набезите на протекционизма стават все по-решителни.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно етапното споразумение за икономическо партньорство между Кот д'Ивоар, от една страна и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга.

Съгласен съм, че създаването на митнически съюз между държавите от Западна Африка ще бъде от голяма полза за Кот д'Ивоар, който е икономически и търговски лидер в този регион: още повече че в светлината на факта, че вътрешнорегионалната търговия съставлява само малка част от търговията на Кот д'Ивоар, би било желателно да се засилят регионални търговски контакти, за да се обезпечи устойчив растеж в региона в дългосрочен план.

Също така е желателно Европейският съюз да обезпечи повече и по-добра техническа и административна помощ на Кот д'Ивоар, за да се гарантира, че икономиката е приспособена да извлече максимални ползи от етапното споразумение за икономическо партньорство.

- Предложение за резолюция: B6-0142/2009 (СИП - Гана)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Fjellner относно етапното споразумение за икономическо партньорство между Гана, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга.

Това е така, защото аз вярвам, че едно такова споразумение може да застраши сближаването и да отслаби регионалната интеграция на Икономическата общност на държавите от Западна Африка (ECOWAS), която ние трябва да подкрепяме, тъй като тя е в най-добра позиция да създава положителни ефекти за местната икономика в средносрочен и дългосрочен план чрез по-големите възможности за участие чрез местните органи.

Kathy Sinnott (IND/DEM), в писмена форма. – (EN) От изключителна важност е уникалните потребности на всяка държава от АКТБ да бъдат взети предвид в СИП. Всяка държава от АКТБ има различни потребности и много от тях биха предпочели да не преговарят за интелектуалната собственост и „сингапурски въпроси“. Много от тези държави също така желаят затягане на разпоредбите около безопасността на храните и новосъздадените промишлени отрасли. И накрая, тези споразумения се нуждаят от клауза за преразглеждане, която да изисква оценка на въздействието на устойчивото развитие и възможност за изменение на споразумението въз основа на резултатите от тази оценка. Ние трябва да работим, за да гарантираме, че тези споразумения в действителност постигат най-доброто за потребностите на всяка от тези държави и трябва да избегнем оказването на натиск върху тях да подписват споразумения, които не постигат това, което отговаря на потребностите на тези държави.

- Предложение за резолюция: B6-0144/2009 (СИП – държавите от Южноафриканската общност за развитие)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против предложението за резолюция относно сключването на временно споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и държавите от Южноафриканската общност за развитие, страни по СИП, от друга.

Аз не мисля, че споразумението за икономическо партньорство имаше много предимства за онези, които изнасяха стоки от държавите от АКТБ в Европейския съюз, откакто срокът на действие на търговските споразумения от Котону изтече в началото на 2008 г., независимо, че стоките от държавите от АКТБ могат да влизат на пазара на ЕС без мита или квоти.

По-конкретно, споразумението не помага за насърчаването на автономно развитие на тези страни, за създаване на онези възможности, които в бъдеще ще позволят на съответните държави да продължат да се развиват дори без външна помощ. Освен това аз смятам, че те често не отговарят на условията за добро управление, прозрачност на политическите позиции и зачитане на правата на човека, без които съществува риск, че вредите за населението от тези държави ще бъдат повече от помощта, която получават.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) По време на капиталистическа криза и ескалация на империалистическото съперничество ЕС полага усилия да укрепи позицията на европейските монополи и да завоюва нови позиции на световния пазар. Той използва съчетание от открита империалистическа интервенция по целия свят посредством военни и невоенни средства, както и икономическа интервенция чрез монополите в международната търговия и икономическите транзакции.

Временните споразумения за икономическо партньорство са най-жестоката форма на споразумение, която ЕС е изисквал от развиващите се страни до днес. Тяхната цел е да наложат властта на капитала и свръхексплоатацията на тяхната работна сила и ресурсите, които произвеждат богатство. Заробващите клаузи изискват либерализация на пазарите и приватизация на всички услуги, особено енергетиката, водоснабдяването, здравеопазването, образованието и културата.

Случаите с Южноафриканската общност за развитие (SADC) и Общия пазар на Източна и Южна Африка (COMESA) са типични. Разделяй и владей. Натиск и принуда от страна на ЕС, за да се приемат графикаите и съдържанието на споразуменията с отделни споразумения и различни условия за всяка страна.

Ние гласуваме против временните споразумения за икономическо партньорство, защото те се подписват в името на ползата и печалбите на капитала и в ущърб на хората. Те още веднъж доказват, че световната търговия, под егидата на империализма и монополите, не може да се води въз основа на взаимна изгода.

- Предложение за резолюция: В6-0145/2009 (СИП – държави от Източна и Южна Африка)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против предложението за резолюция относно споразумение за икономическо партньорство между държавите от Източна и Южна Африка, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга.

Убеден съм, че това споразумение за икономическо партньорство е неподходящо за постигането на целта за насърчаване на развитието на съответните държави, защото има противоречиви въпроси, които трябва да се разгледат и решат, като например клаузата за най-облагодетелствена нация и експортните мита, които не стимулират създаването на реален пазар, способен да донесе ползи на всички участници.

- Предложение за резолюция: В6-0146/2009 (СИП - страните партньори от Източноафриканската общност)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против предложението за резолюция относно споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и страните партньори от Източноафриканската общност, от друга страна.

Смятам, че развитието на истински регионален и вътрешнорегионален пазар в тези страни е важно с цел да се създадат условията за устойчиво развитие, което не разчита изцяло на външна помощ; това споразумение обаче не създава необходимите предпоставки това да се случи, като се има предвид, че в много случаи планираните мерки предполагат незначително участие на компетентните органи и местния частен сектор.

Освен това, въпреки наличието на контролни механизми, аз не мисля, че тези държави отговарят на условията за добро управление, прозрачност на политическите позиции и зачитане на правата на човека, без които съществува голям риск да причиним вреда на по-голямата част от населението, вместо да окажем реална помощ.

- Предложение за резолюция: В6-0147/2009 (СИП – Централна Африка)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно етапното споразумение за икономическо партньорство между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Централна Африка, от друга.

Изразявам твърдо убеждение, че етапното споразумение за икономическо партньорство създаде значителни предимства за износителите от държавите от Централна Африка, най-вече след изтичането на срока на действие на споразуменията от Котону през януари 2008 г. като се увеличиха възможностите за износ в Европейския съюз. Глобалните СИП трябва във всички случаи да се разглеждат като допълващи, а не като алтернативни на програмата за развитие от Доха, като ние призоваваме преговорите по тази тема да бъдат възобновени възможно най-скоро.

Аз също така съм съгласен с въвеждането на преходни периоди за малките и средните предприятия, за да им се даде време да се адаптират към промените, произтичащи от споразумението и, в по-общ план, приветствам идеята да се предостави помощ на малките и средните предприятия от съответните държави.

- Доклад: David Martin (A6-0117/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Вече от доста години, съвместно с нашите колеги от Африка, ние, социалистите, обединихме усилията си, за да направим СИП инструменти за реално развитие.

Ние настоятелно и решително преговаряхме с Комисията, за да постигнем справедливи споразумения, които подпомагат Целите на хилядолетието за развитие.

Ние направихме това, като предпочетохме селективната регионализация, провеждана от самите държави от АКТЬ.

Направихме това чрез изпълнение на поетите от нас през 2005 г. ангажменти по отношение на помощта, свързана с търговията, а не посредством „огравване“ на европейския фонд за развитие.

Днес нашата борба вече даде много плодове, тъй като членът на Комисията, отговарящ за търговията, пое ангажимент от името на Европейската комисия във връзка със следното:

- ключовата цел за развиване на споразуменията;
- преговаряне на спорните въпроси в споразуменията въз основа на открит и гъвкав подход;
- безопасност на храните и защита на уязвимите индустрии в държавите от АКТЬ.

Очевидно е, че ние бихме желали да има повече гаранции по отношение на това как националните парламенти и Асамблеята на АКТЬ-ЕС ще участват в контрола на приложението на споразуменията.

Въпреки това напредъкът, който беше направен само за няколко седмици, е значителен.

С настоящото го признавам.

Аз обаче възнамерявам да следя отблизо неговото приложение.

Следователно няма да има „празни чекове“: аз се въздържах.

Richard Corbett (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Днес аз можах да гласувам в подкрепа на даването на одобрение от страна на Парламента за временните СИП само благодарение на уверенията и инициативата на новия член на Комисията Кати Аштън и защото правителствата на съответните държави разглеждат това като крачка напред, макар и недостатъчна.

Споразуменията за икономическо партньорство трябва да станат инструменти за намаляване и изкореняване на бедността, като включват целите за устойчиво развитие и постепенна интеграция на държавите от АКТЬ в световната икономика.

Ние трябва да гарантираме това, че търговските споразумения с държавите от АКТЬ са изгодни за техните интереси и най-важното, че те се предприемат като инструменти за развитие.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Аз гласувах против докладите относно СИП с Карибските острови, а също и против временното споразумение с Кот д'Ивоар, наред с другите. Парламентът подкрепи временното споразумение с Кот д'Ивоар например, а това е страна, раздирана от вътрешни конфликти и без легитимно правителство.

При създаването се обстоятелства аз просто смятам, че сега не е най-подходящият момент да се сключват международни споразумения с дългосрочни последици. Под натиска на Световната търговска организация Европейският съюз се оттегли от споразуменията за сътрудничество с държавите от АКТЬ и ги замени със споразумения за икономическо партньорство с отделните държави, в много случаи, нанасяйки вреда на развитието на регионите.

Първите споразумения, наложени от Европа, бяха сериозно разкритикувани от НПО и от хората, които проучаваха въпроса в тези страни, и днес Парламентът ги преразглежда.

Glenys Kinnock (PSE), в писмена форма. – (EN) Аз дадох одобрението си за СИП с КАРИФОРУМ и междинното СИП с Кот д'Ивоар в отговор на гаранциите, които тази седмица даде членът на Комисията, г-жа Ашгън.

Наблюдава се промяна на стила и на тона откакто членът на Комисията г-жа Ашгън замени члена на Комисията Mandelson, а сега ние получаваме ясни сигнали, че има също и промяна на съдържанието.

В случая със СИП с КАРИФОРУМ членът на Комисията даде ясни уверения на докладчика David Martin, по повод на неговото безпокойство за достъпа до генеричните лекарства, за клаузата за преразглеждане и гъвкавостта по отношение на действието на клаузата за най-облагодетелствана нация.

Преди да дадем одобрение на споразумението с Кот д'Ивоар, ние получихме ясно и недвусмислено потвърждение на това, че представителите на Кот д'Ивоар ще бъде свободни да вземат каквото искат от което и да е друго СИП. Важно е, че в случая със СИП с Южноафриканската общност за развитие беше договорено преразглеждането на някои спорни клаузи. Това включва защитата на новосъздадени индустрии, възможността за въвеждане на нови такси за износ, които да подпомогнат индустриалното развитие, както и квоти за износ.

Не ми беше лесно да взема тези решения, направих го след внимателно анализиране на ангажимента да се гарантира това, че СИП могат да бъдат инструмент за развитие и да отразяват нашето партньорство и взаимното ни уважение с държавите от АКТЬ.

Bernard Lehideux (ALDE), в писмена форма. – (FR) Нашата позиция по отношение на споразуменията за икономическо партньорство е все още критична. Ние смятаме, че преговорите започнаха доста зле, без да се покаже уважение към специфичните обстоятелства на нашите партньори. Ние също така продължаваме да бъдем убедени, че преговорите с тях не следва да се претупват и най-вече, че не трябва да им налагаме внезапни реформи, които биха се оказали пагубни за тяхното социално сближаване и икономиките им.

Нашият вот обаче взема предвид твърде насърчителната позиция, възприета от члена на Комисията г-жа Ашгън по време на пленарното заседание в понеделник, 23 март. Ето защо ние се въздържахме, а не гласувахме против, както бихме направили само преди няколко седмици.

И все пак това, че се въздържахме е предупреждение: ние възнамеряваме да преценяваме действията на Комисията въз основа на реални доказателства и не искаме да й даваме карт бланш за в бъдеще.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Уверенията, които получих относно генеричните лекарства, клаузата за преразглеждане и гъвкавостта по отношение на действието на клаузата за най-облагодетелствана нация направиха възможна моята подкрепа на доклада, на който аз бях докладчик. Докладът трябва да установи баланс между осигуряването на справедлива сделка за ЕС, но също така да гарантира това, че развитието е неразделна част от споразумението, така че държавите от КАРИФОРУМ да могат да просперират и да събират плодовете на справедливата търговия с ЕС.

Rovana Plumb (PSE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада, като вярвам, че въз основа на одобрението, дадено от ЕП на споразумението за икономическо партньорство между държавите от КАРИФОРУМ, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга, ще бъде гарантирано следното:

– изпълнението на ангажименти в области, които все още не са уредени съгласно единния пазар и икономика на КАРИФОРУМ (CSME) или не са изцяло въведени, включително финансови услуги, други услуги, инвестиции, конкуренция, обществени поръчки, електронна търговия, интелектуална собственост, свободно движение на стоки, както и околната среда, ще бъде отложено до завършването на единния пазар и икономика в тези области;

– ще бъде създаден механизъм за независимо наблюдение в рамките на държавите от КАРИФОРУМ, осигурен с необходимите ресурси за предприемане на необходимия анализ, с който да се определи до каква степен СИП постига своите цели;

– предварително определяне и осигуряване на справедлив дял от средствата за подпомагане на търговията. Тези средства представляват допълнителни ресурси, а не просто преразпределяне на финансирането от Европейския фонд за развитие (ЕФР);

– съответствие с приоритетите на КАРИФОРУМ, като тяхното отпускане ще бъде своевременно, прогнозируемо и в хармония с графика за изпълнение на националните и регионални стратегически планове за развитие. Тези средства трябва да се използват ефективно за компенсиране на загубата на митнически постъпления.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на препоръката на г-н Martin относно споразумението за икономическо сътрудничество ЕО-КАРИФОРУМ. Всъщност, Европейският парламент има задължение да сключи това споразумение, при условие че Комисията и Съветът се съгласят да преразглеждат тези споразумения на всеки пет години, клаузата за най-облагодетелствана нация е премахната и най-важното, различните средства за подпомагане на търговията своевременно се определят и разпределят.

- Доклад: **Erika Mann (A6-0144/2009)**

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз реших да се въздържа при гласуването на предложението на г-жа Mann за препоръка относно етапното споразумение за икономическо партньорство ЕО-Кот д'Ивоар. В действителност, има няколко пункта в предложението, с които не съм съгласен. От друга страна, целите, които то преследва, са похвални и затова аз не желая да гласувам против тази препоръка.

- Доклад: **Gay Mitchell (A6-0135/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада.

Това е първият път, в който Парламентът разработва единен доклад за работата на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕВБР). И двете банки все по-често финансират операции в едни и същи географски райони извън Европейския съюз, като например Източна Европа, Южен Кавказ, Русия, Западните Балкани и Турция.

Сътрудничеството между двете банки се разви на регионална основа и затова начинът, по който то се осъществява, се различава в зависимост от дадения регион. В страните, в които оперират и двете банки, има три различни вида сътрудничество между ЕИБ и ЕВБР: Меморандум за разбирателство в Източна Европа, методът, прилаган в Западните Балкани, и гъвкав метод на сътрудничество.

Това развитие не е задоволително. Вместо това, би било по-полезно, ако се организира общ преглед, за да се анализира как може да се подобри сътрудничеството между двете банки и други страни, като се вземат предвид интересите на ЕС и държавите бенефициери. Освен това разделението на дейностите и сътрудничеството между тези две институции не може просто да се управлява на регионална основа или чрез разграничаване на операциите по отпускане на кредити за държавния и за частния сектор

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Mitchell относно годишните доклади на Европейската инвестиционна банка и на Европейската банка за възстановяване и развитие за 2007 г. Вместо да говорим за сътрудничество между банките и други заинтересовани страни, би било уместно най-напред да се направят проверки преди, по време на и след като се отпуснат финансовите средства, тъй като и двете банки са отпуснали значителни кредити през 2007 г. Осигуряването на финансова помощ без участието на гражданското общество в съответните страни, може само да вложи положението в тези страни, вместо да го подобри.

В този смисъл, аз приветствам предложението на г-н Mitchell Комисията да се отчита ежегодно пред Парламента и Съвета относно оценката на въздействието на финансовите операции. И все пак, този елемент не е достатъчен, за да ме накара да подкрепя доклада.

- Предложение за резолюция: **RC-B6-0152/2009 (Бъдещето на автомобилната индустрия)**

Guy Bono (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Аз подкрепих тази съвместна резолюция относно бъдещето на автомобилната индустрия.

Този текст поставя акцент върху необходимостта да се изработи на европейско равнище ясна и последователна политика за справяне с кризата, която засяга всички държави-членки в ЕС. Всъщност, изчислено е, че 12 млн. работни места са пряко или косвено засегнати от автомобилната индустрия. Продажбите са спаднали, запасите се увеличават и съобщенията за съкращения се множат. Няма чудодейни лекове за социалната катастрофа, която се надига; само координирани мерки могат да спасят сектора.

Ето защо, аз подкрепих тази съвместна резолюция, която призовава европейските компетентни органи да работят с държавите-членки за въвеждането на мерки, които ще гарантират бъдещата конкурентоспособност на европейската автомобилна индустрия, както и непрекъснатата заетост в сектора.

Резолюцията обаче идва малко късно и не отговаря на очакванията. Затова разискването далеч не е приключило и обещава да бъде оживено, особено, ако вземем предвид текущите социални проблеми, които са поставени на карта, и още веднъж потвърдената необходимост от една социална Европа, защитаваща своите граждани.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията за бъдещето на автомобилната индустрия, тъй като тя призовава за последователни, хармонизирани инициативи от държавите-членки на ЕС за европейската автомобилна индустрия и за създаване на подходяща европейска рамка за действие.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Аз подкрепих съвместното предложение за резолюция относно бъдещето на автомобилната индустрия. Тъй като ЕС е най-големият световен производител на моторни превозни средства и тъй като автомобилната индустрия се явява един от най-крупните частни работодатели, подкрепата на този сектор е жизненоважна, за да се реагира на настоящата финансова и икономическа криза.

Ето защо аз подкрепям координирано политическо действие на европейско равнище, за да се насърчи приемането на мерки в подкрепа на индустрията, като например осигуряването на достъп до кредити за производителите и доставчиците на автомобили, стимулирането на търсенето на нови автомобили и предоставянето на стимули за бракуване на стари автомобили и закупуване на екологосъобразни автомобили; оказване на финансова подкрепа на висококвалифицираната работна сила чрез цялостното използване на Фонда за приспособяване към глобализацията и Европейския специален фонд, както и насърчаване на проучванията и инвестициите.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Ние подкрепихме резолюцията за автомобилната индустрия, но ние не сме забравили, че онези, които днес претендират, че искат да я спасят, са именно онези, които са отговорни за нейната катастрофа.

Те са отговорни за разширяването на задвижваната от финансите глобализирана икономика, която е откъсната от действителността, където гарантирането на висока възвращаемост за акционерите взема мястото на индустриалната стратегия и където акциите се качват след обявяване на социални планове, докато мениджърите, които не винаги са достатъчно способни, си осигуряват премии и спасителни варианти. Те създадоха тази система, в която работните места и заплатите на работниците са единствените променливи във финансовите резултати. Те са отговорни за обедняването на семействата, което сериозно влияе на търсенето, като поддържат омагьосания кръг.

Дори сега, когато стотици хиляди работни места са заложени на карта, Комисията отново изважда догмата на конкуренцията, като възпрепятства мерките на национално равнище, предприети, за да се предотврати загубата на работни места, като настоява за обяснения от „Renault“, за да се увери, че увеличаването на производството в една фабрика не е резултат от прехвърляне на операции.

Де да бяхте показали такова възмущение, когато европейските предприятия прехвърляха бизнеса си по целия свят в търсене на най-ниски разходи и най-несъществуващо социално законодателство.

Време е за промяна на политиката – за доброто на Европа и, преди всичко, на европейците.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PL) Автомобилната индустрия се оказа в изключително трудно положение заради настоящата икономическа криза. Прогнозите за тази година също не са оптимистични. Те предвиждат продължаване на спада на продажбите на нови коли.

Европейската комисия и Европейският парламент считат, че индустрията трябва сама да се справя в кризата. По-конкретно, индустрията трябва да намери решение на структурните проблеми, свързани с ефективността на производството и използването на силата на производството, за да подобри конкурентоспособността и стабилността в дългосрочен план.

Действията, предприети от ЕС и държавите-членки, могат само да подпомогнат действията, предприети от самите производители. Това е вярно, по-конкретно за мерките, които са насочени към възстановяването на достъпа до финансиране при разумни условия, за да се стимулира търсенето на нови автомобили, да се поддържат стандартите на квалификация, да се запазят работните места и да се намали до минимум социалната цена.

Редица държави приеха планове за подпомагане на автомобилния сектор, но както отбеляза Комисията, тези планове трябва да съответстват на законодателството на ЕС и на преобладаващите принципи на конкуренцията, и по-специално на принципите за отпускане на държавна помощ с цел да не се нарушава функционирането на европейския вътрешен пазар. Всички мерки, свързани с финансиране, данъчно облагане или бракуване трябва като допълнение да подкрепят и ускоряват важните технологични трансформации в сектора, особено в областта на ефективността при разхода на гориво и намаляване на емисиите.

Marine Le Pen (NI), *в писмена форма*. – (FR) Европейският парламент ще одобри диктата на Европейската комисия, която категорично се противопоставя на всички усилия на държавите-членки да защитят своите национални автомобилни индустрии.

Хората трябва да разберат, че свръхлибералната политика на Комисията и на Парламента е изключително ефикасно средство за ускоряване на преместването на френските компании в икономически „по-жизнеспособни“ държави.

По време, когато хиляди работни места са пряко застрашени в автомобилната индустрия и в секторите на подизпълнителите, този антинационален избор е позорен в морално отношение и самоубийствен – в икономическо.

Членовете на Парламента, които подкрепят подобно индустриално и социално разрушение, ще трябва да отговарят затова пред работниците и техните семейства, които са непосредствените жертви на идеологическата им слепота.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) Предвид важността на автомобилната индустрия за европейската икономика, ангажиментът на европейските правителства и на Европейския съюз да реагират на настоящата ситуация, е разбираем. Те се опитват да предотвратят последствията от тази криза, за която те се надяват и се борят да гарантират, че е временна. Те се стараят да спасят индустрията от състояние, от което тя няма да може да се възстанови. Тази загриженост среща нашата подкрепа. Въпреки всичко, трябва да има някои гаранции. Макар че непосредствената цел е да се спасят работни места, не трябва да се забравя, че крайната цел е гарантирането на оцеляването на жизнеспособни индустрии. Това означава, че изключителната инвестиция в този сектор трябва да се използва за нейното осъвременяване, модернизиране и да я подготви за увеличена конкуренция. Идеята, че е възможно или желателно да се изолира и защити един сектор от икономиката от конкуренцията, когато тя е здравословна и лоялна, е икономическа грешка и политическа заблуда.

Въпреки тези неуспехи, преодоляването на кризата в автомобилната индустрия, както и кризата изобщо, и подготовката за следващия етап, е в центъра на Лисабонската стратегия: повече конкуренция, повече иновации, повече работни места. Ние трябва да помогнем на автомобилната индустрия да се възстанови, но не бива да се опитваме да открием топлата вода.

Peter Skinner (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Автомобилната индустрия в рамките на ЕС зависи от постигането на стандарти, които могат да улеснят въвеждането на по-строги екологични правила. Това не е в противоречие с идеята за конкурентоспособна индустрия, а по-скоро е принос към нейното оцеляване. Има много европейски инструменти, които могат да се използват за подпомагане на автомобилната индустрия и по-конкретно на работещите в нея. Сред тях са средствата за подпомагане на обучението чрез учене през целия живот.

Много е важно да разполагаш с подходящата работна сила, която върва в устойчиво производствено бъдеще. Аз зная, че производителите на коли в югоизточната част на Англия сега имат възможност да се възползват от финансови средства, които могат да подпомогнат производството на автомобили в бъдеще. Това трябва да се балансира с екологични и социални условия.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) „Зелените“ политици са убедени, че ние не можем да разглеждаме икономическата и екологичната криза поотделно. За да помогнем на икономиката отново да стъпи на краката си ние имаме нужда от „Зелен нов курс“. В автомобилния сектор има огромен потенциал за движение в зелена посока. За да се приложи на практика този потенциал обаче правителствата трябва да заставят производителите на коли да инвестират в иновации. Мнозинството в този Парламент реши, че Европейският съюз трябва да влее значителна сума пари в автомобилната си индустрия. И все пак, даването на карт бланш, разбира се, не е решение. Ние не бива да субсидираме стари технологии, които скоро ще излязат от употреба. Вместо това, ние трябва да предприемем преки действия, за да накараме производителите на коли да инвестират в иновации. Като направите това, вие осигурявате бъдещето на сектора и правите много добра услуга на милионите европейци, които работят в автомобилната индустрия.

Групата на Зелените/Европейски свободен алианс предложи парите да бъдат достъпни само при условие, че автомобилната индустрия съществено подобри равнището на екологичните си показатели. Транспортът е отговорен за една трета от всички емисии CO₂ в ЕС. Аз гласувах против резолюцията, защото тя не успя постави подобряването на екологичните показатели като предварително условие за получаването на обществени средства.

5. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 14,15 ч., се възобновява в 15,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MAURO

Заместник-председател

6. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

7. Състояние на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0114/2009) на г-н Millán Mon, от името на комисията по външни работи относно състоянието на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ (2008/2199(INI)).

Francisco José Millán Mon, докладчик. – (ES) Г-н председател, на първо място бих искал да благодаря на докладчиците в сянка, по-конкретно на г-н Severin, г-н Lambsdorff и г-н Lagendijk, както и на комисията по външни работи, и на докладчиците по становища г-н García-Margallo и г-жа Quisthoudt-Rowohl. Благодаря на всички тях за съдействието при изготвянето на доклада за отношенията между Европейския съюз и САЩ.

Така ние успяхме да изготвим доклад с широк консенсус по една важна тема. Ето защо докладът, който ще гласуваме утре, представлява категорично и убедително послание от Европейския парламент в много подходящо време. Твърдя, че това е важна тема, защото е ясно, че Европейският съюз и САЩ са две много важни действащи лица на световната сцена, които трябва да работят в тясно сътрудничество, както е редно за онези, които споделят еднакви принципи и ценности, и много общи интереси.

Ключовото послание на доклада е, че се намираме в много подходящ момент за укрепване на трансатлантическите отношения. За това има три основни причини. Първата е новата администрация в САЩ, която е прагматична, която знае, че никоя държава не може сама да се справи със световните предизвикателства и която пороци големи очаквания сред обществеността в Европа, и по света. Втората е по-силен Европейски съюз, по-способен за външни действия, отколкото беше ЕС през 1995 г., когато беше договорена Новата трансатлантическа програма (НТП); който, освен това, скоро ще бъде подкрепен с инструментите за външна политика и отбрана на Договора от Лисабон. Третата причина е нов контекст, характеризиращ се със световни предизвикателства, като икономическата криза и изменението на климата, а не само военни предизвикателства, каквато беше ситуацията до скоро.

Пред лицето на новите предизвикателства сътрудничеството с Европейския съюз ще бъде много полезно за САЩ. Трансатлантическите отношения трябва да се укрепят в две измерения: институционално и физическо, като включват и практическо сътрудничество. Трябва да използваме Договора от Лисабон, за да укрепим институционалните структури: два пъти годишно, а не само веднъж да се провеждат срещи на върха, на които да присъства новият постоянен председател на Европейския съвет; създаването на Трансатлантически политически съвет, на който веднъж на три месеца да се срещат върховният представител и заместник-председател на Комисията, и държавният секретар; обновяването на законодателния диалог чрез създаването на трансатлантическа асамблея; и подобряване на работата на Трансатлантическия икономически съвет (ТИС). Всички тези подобрения ще дадат възможност за по-интензивна и ефективна координация; те трябва да бъдат обобщени в ново споразумение за трансатлантическа асоциация и преговорите трябва да започнат веднага след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Втората цел на доклада е да укрепи практическото сътрудничество. Това означава определяне на дневен ред за съвместно преодоляване на много предизвикателства и конфликти, както и на двустранни проблеми. За да се изработи такъв общ дневен ред през следващите месеци, Съветът и Комисията трябва да дадат тласък на контактите си с новото правителство във Вашингтон. Ето защо аз се радвам за срещата на върха в Прага на 5 април с президента Обама, както беше изтъкнато в изменението, внесено от моята група.

Докладът изброява някои световни предизвикателства, към които САЩ и Европейският съюз трябва да търсят общ подход; например икономическата криза, ефективните многостранни отношения за включването на нововъзникващите икономически сили, Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), изменението на климата, подкрепата за правата на човека и т.н. В него се споменават също и редица регионални въпроси, по които трябва да работим координирано; това са конфликти като този в Близкия изток и ядрените програми в Иран и Афганистан; отношенията с Русия и страните от Латинска Америка също са споменати. Разоръжаването и

сигурността са други области, в които е необходимо да се подобри координацията, включително борбата със сериозната заплаха от тероризъм, която трябва да се води в пълно съответствие с нормите на международното право и при зачитане на правата на човека.

Госпожи и господа, докладът разглежда също и някои двустранни въпроси в областта на правосъдието и на вътрешните работи, включително визовите проблеми. В него се подчертава също и необходимостта от широката подкрепа на гражданското общество за трансатлантическото партньорство, особено тази на младите хора. Икономическите и търговските отношения също са включени в доклада, като се подчертава нуждата от напредък по отношение на интеграцията на трансатлантическия пазар. По тези въпроси аз, разбира се, съм включил много предложения от комисията по икономически и парични въпроси и от комисията по външни работи.

В заключение, госпожи и господа: считам, че ако утре този доклад бъде приет, Европейският парламент ще изпрати ясно послание. Ние призоваваме за заздрави отношения между Европейския Съюз и САЩ, включително на институционално равнище. Вярвам, че такова заздравяване на отношенията ще е от полза за двете страни, а също и за международната общност като цяло.

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Г-н председател, извинете ме, че закъснях малко заради провеждащото се тук заседание на Съвета на председателите на комисиите. Всъщност аз едва тази сутрин пристигнах от Вашингтон. Бих искал да Ви благодаря за поканата да участвам в това важно и навременно разискване относно трансатлантическите отношения и специално да благодаря на докладчика, г-н Millán Morón, за ценния и широкообхватен доклад, който прочетох с интерес по време на пътуването ми. Председателството и Съветът могат да се съгласят с много неща в доклада.

Каквито и да са нашите политически възгледи, ние всички знаем, че трансатлантическите отношения са жизнено важни за нашето бъдеще, за бъдещето на Европа. В продължение на шест десетилетия стабилното трансатлантическо партньорство беше водеща сила за мира, стабилността и напредъка за Европа и Северна Америка, както и за целия свят. Твърдя, че това не е само история. Това е и най-добрата възможна програма за 21 в. Трансатлантическите отношения ни позволяват заедно да постигаме резултати, които не са по силите на който и да било отделен партньор. Тук ще цитирам вицепрезидента Джо Байдън, който по време на първото си посещение в Мюнхен ясно каза, че Америка има нужда от Европа и Европа се нуждае от Америка. Мисля, че ние напълно можем да разберем подобно изявление. Ако работим в съгласие, ние можем да определим условията на световния дневен ред. Ако между нас няма съгласие, е много трудно да придвижим напред какъвто и да било дневен ред, така че трансатлантическите отношения ни позволяват заедно да постигаме резултати, които не можем да постигнем сами.

Президентските избори в САЩ през ноември миналата година породиха безпрецедентно ниво на въздушевание, очакване и интерес тук, в Европа. Това е защото изборът на президент на САЩ има значение за европейците. Президентът Обама показва нов подход към предизвикателствата, пред които сме изправени. Много хора в Европа бяха привлечени от тази промяна и от духа на промяната. От двете страни на Атлантическия океан се създадоха големи очаквания. Тези очаквания представляват възможност за нашето съвместно сътрудничество във време, когато най-много се нуждаем от него. Но те трябва внимателно да се управляват, защото нищо не би било по-пагубно за нашите отношения от несбъднатите надежди, а колкото по-големи са надеждите, толкова по-трудно е да бъдат удовлетворени.

Новата администрация започна енергично. Както се очакваше, голяма част от дневния ред на президента бе посветен на икономическата и финансовата криза. Окуражаващо беше да се видят бързите решения относно Гуантанамо – говорихме тук за това само преди няколко седмици – подновения ангажимент по въпросите за Близкия изток и свикването на конференцията за Афганистан, която ще се проведе на 31 май в Хага. Всичко това са инициативи, за които призовават много хора в Европа.

Диалогът със САЩ е възобновен. От моите контакти с новата администрация, включително срещите с вицепрезидента Байдън и държавния секретар Клинтън тук, в Брюксел, е ясно, че САЩ желаят да променят нагласата по отношение на ЕС и нашите партньори. Приветствам прагматичния подход, който характеризира тези начални контакти.

Макар и промяната на тона да е важна, разбира се, сама по себе си тя не води до конкретни резултати. Ако говорим за конструктивна съвместна работа, ние трябва заедно да разгледаме нашите политически приоритети и да преоценим начина, по който функционира трансатлантическото партньорство. Вашият доклад е ценен принос в този процес. Това, разбира се, е процес, който от страна на ЕС започна през миналата година, когато министрите на външните работи разискваха трансатлантическите отношения на двете неофициални срещи в Авиньон и Марсилия. Мисля, че дължим благодарност както на френското председателство за инициатирането

на събитията, така и на Португалия, която също изигра важна роля. Този процес трябва да продължи да се развива през следващите месеци. Отлична възможност за това ще се появи през следващата седмица на неофициалната среща на държавните и правителствени ръководители с президента на САЩ в Прага. Трансатлантическите отношения са богати и разнообразни и включват няколко политически области. Не мога да засегна всички тях, но бих изтъкнал онези, които ние бихме искали конкретно да разгледаме на предстоящата среща в Прага.

Първо, енергийната сигурност и изменението на климата. Тези взаимосвързани теми предизвикват голяма загриженост сред много европейци. Енергийната сигурност е ключов приоритет, чието изпълнение трябва да се преследва чрез цялостна стратегия, която обхваща както енергийната ефективност и насърчаването на възобновяемите източници, така и диверсификацията на енергийните доставки, източници и коридори. Винаги, когато е възможно и необходимо ЕС и САЩ трябва да си сътрудничат в тези области и да насърчават общ дневен ред. Относно климата, тази година ще бъде решаваща. Конференцията на ООН за изменението на климата в Копенхаген в края на декември представлява историческа възможност да се преразгледа и разшири прилагането на обвързващите международни цели относно изменението на климата.

ЕС поема амбициозни ангажименти по отношение на енергетиката и изменението на климата още преди конференцията. Изявленията и решенията на президента Обама по отношение на изменението на климата изглежда дават сигнали за важни политически промени, но предстои много упорита работа в тази посока. Разбира се, подкрепата на САЩ по този въпрос е жизнено важна, но не е достатъчна. Трябва да осигурим също и подкрепа от развиващите се страни като Китай.

Второ, икономическата и финансова криза. Настоящата криза е както тежка, така и в глобален мащаб и изисква силна политическа реакция на всички равнища, и в целия свят. В този контекст ЕС и САЩ имат особена отговорност, както по отношение на мерките, които вземат у дома, така и по отношение на международната координация. Ние трябва да сътрудним със САЩ, за да гарантираме координиран отговор на настоящата световна криза и финансови проблеми. Трябва да работим заедно за решаване на въпросите относно надзора на финансовата система и реформата на международните финансови институции. Трябва също да координираме нашите политики за ускорен растеж и заетост. Трябва да сме сигурни, че подходите, които избираме, са съвместими и не пораждаат изкривявания на конкуренцията на трансатлантическия пазар. Много от тези въпроси ще бъдат разгледани в групи като Г-8 и Г-20, по-конкретно на срещата на върха на Г-20 в Лондон, с която ще започне посещението на президента Обама в Европа. Ясно е обаче, че трансатлантическите отношения ще бъдат ключови при изготвянето на по-широкообхванат дневен ред.

Трето, Афганистан е ключов въпрос както за Европа, така и за САЩ. Това е общ проблем – терористични атаки както в САЩ, така и в Европа се зараждат в този регион. Важно и трудно предизвикателство пред всички европейски политически лидери е да обяснят на своите граждани, че тяхната собствена сигурност трябва да бъде защитена в Кабул. Афганистан беше и главната тема на неофициалната среща на Тройката на ЕС с вицепрезидента Байдън в Брюксел на 10 март. Вицепрезидентът изрази надежда, че Афганистан ще остане на водещо място в дневния ред на ЕС. Той ясно заяви, че САЩ не само търсят нашата подкрепа за цялостната стратегия в Афганистан, но и ангажимент, който да материализира тази подкрепа с конкретни ресурси. Знаейки, че въпросът за сигурността на афганските граждани е от основно значение, ние пристъпихме към увеличаване на числеността на нашата полицейска мисия в страната. Освен цивилната мисия EUPOL е необходима военна полиция – „жандармерията“, за която говорим. В този смисъл изпращането на хора, които да обучат жандармеристи на място, като принос на ЕС към мисията на НАТО, е възможност, която председателството обсъжда с новоназначения специален пратеник на ЕС за Пакистан и Афганистан. Срещнах се с Пиер Лелуш от Франция например, а обсъждаме този въпрос и с Дик Холбрук. Трябва също да се уверим, че са налице условия президентските избори в Афганистан да са успешни и трябва да държим сметка за регионалния аспект, по-конкретно, като продължим да подпомагаме развитието на устойчиво гражданско управление в Пакистан. Този регионален аспект е много важен и ние го разглеждаме неразделно от националното измерение и след това от световното.

Четвърто, многостранният отговор ще бъде решаващ, за да овладеем риска от разпространение на оръжия за масово унищожаване. ЕС и САЩ изразяват нарастваща загриженост относно ядрената активност по-конкретно на Иран и провала на тази страна в спазването на международните ѝ задължения в ядрената сфера. ЕС и САЩ трябва заедно да гарантират, че развитието на ядрената технология е ограничено в рамките на законни, граждански цели. Най-добрият начин да се постигне това е да се създадат силни, международно обвързващи правила, подкрепени от надеждни механизми за проверка. В същото време ЕС и САЩ са готови да се ангажират с Иран относно конструктивни подходи към този и други проблеми на региона.

Друго предизвикателство пред нас е как да работим заедно, за да заздравим практическото прилагане на базираното на правила многостранно сътрудничество, което се основава на споделени ценности. В това отношение заедно можем да направим много. Съгласен съм с мнението на президента Обама, подчертано както от държавния секретар Клинтън, така и от вицепрезидента Байдън, че всеки избор между сигурността и идеалите е погрешен. В този смисъл, аз приветствам намерението на президента Обама да пристъпи към затварянето на Гуантанамо.

Ние приветстваме също и бързото ангажиране на президента Обама с арабско-израелския конфликт, включително назначаването на Джордж Мичъл като специален пратеник за региона. Трайният мир, който съответства на възжеланията както на израелците, така и на палестинците, е от жизнено важно значение за хората в региона и остава ключова цел както за ЕС, така и за САЩ. Постигането на такъв мир има потенциала да донесе още по-големи ползи и не на последно място – по-добро разбиране между Запада и по-широкия ислямски свят.

С интерес прочетох множеството препоръки във Вашия доклад относно институционалната структура на трансатлантическите отношения. До голяма степен съм съгласен, че институционалните връзки между ЕС и САЩ трябва да отразяват значението на отношенията. Инициативите, предприети от чешкото председателство, подчертават това. Ние от самото начало поехме задължения към САЩ и новата администрация на всички равнища. И след 10 дни председателството ще посрещне президента Обама в Прага за неофициална среща на върха с държавните и правителствени ръководители от ЕС. Както казах, това ще бъде възможност да оценим няколко измерения на трансатлантическите отношения и да потвърдим нашата воля да работим заедно. Тези дискусии ще продължат например чрез провеждането на редовни неофициални срещи на министрите на външните работи от ЕС и от САЩ. Считаю също, че по-честите контакти между Европейския парламент и Конгреса на САЩ биха били от полза.

Благодарен съм на този Парламент за постоянната подкрепа за развитието на трансатлантическите отношения и по-конкретно за Вашия доклад. През тази година ние имаме нова възможност да продължим да развиваме тези отношения. За председателството и за Съвета трансатлантическото партньорство е било винаги от стратегическо значение за Европа като цяло.

Мога да ви уверя, че чешкото председателство е решено да осигури, че тези отношения ще останат в сърцевината на нашата по-широка външнополитическа стратегия и ще играят решаваща роля при преодоляването на многобройните предизвикателства и проблеми, пред които светът е изправен днес.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, отношенията между ЕС и САЩ имаха ново позитивно начало при новата администрация на президента Обама. В Комисията ние всички работим много упорито, за да дадем нашия справедлив принос към съживения ни общ дневен ред. Това също е една от причините да оценявам високо това навременно разискване. Доволна съм, че Парламентът и Комисията тук изглежда споделят едни и същи възгледи за много приоритети.

С нетърпение очакваме графикът на съвместните инициативи на ЕС и САЩ да се запълни. Моите встъпителни бележки ще се съсредоточат върху списъка със задачи за незабавно изпълнение, но в началото искам също така да наблегна на два въпроса относно институционалните структури на ЕС-САЩ. Първо, аз считам, че по-здравите връзки между законодателите в ЕС и в САЩ са жизненоважни за успешно трансатлантическо партньорство. Второ, ще проследя препоръките в доклада относно преразглеждането на Новата трансатлантическа програма от 1995 г.

Както много други колеги, аз вече се срещам с държавния секретар г-н Клинтън по различни поводи, а разговарях и с вицепрезидента Байдън при скорошното му посещение в Брюксел. Едно е ясно: настоящата администрация на САЩ ще търси партньори, на които може да разчита за справянето с всички световни и регионални предизвикателства, и идентифицира Европа като желан надежден партньор. Трябва да се възползваме от тази възможност.

Но, в същото време, те ще очакват от Европейския съюз конкретни резултати – не само във връзка с трудните въпроси като Афганистан и затварянето на Гуантанамо. Следователно ние трябва да разработим ясни позиции, основани на нашите интереси, и да говорим в един глас. Нека да го кажа ясно: критично важното трансатлантическо приятелство не е липса на алтернативен път за развитие. Европа и Европейският съюз трябва да дадат своя принос.

Ето защо един силен ЕС е важен партньор за САЩ в справянето със световните предизвикателства. Считаю, че първоначално трябва да съсредоточим усилията си върху ограничен брой приоритети.

Разбира се, всичко, което правим е на фона на изключително затрудненото положение на световната икономика. Основната цел е по-голямо сътрудничество между Европейския съюз, Съединените американски щати и други големи участници в макроикономическата политика, както и реформирането на регулацията на финансовия сектор. Ние трябва по-добре да се координираме, за да насърчим възстановяването на търсенето и заетостта и трябва да гарантираме, че нашите политики са взаимно подкрепящи се и не нарушават търговията. На протекционистските елементи от двете страни на Атлантическия океан трябва да бъде даден отпор. Европейският съюз и САЩ трябва да работят в тясно сътрудничество, за да изпълнят решението на срещата на върха на Г-20 през следващата седмица, включително и за да бъдат разработени съвместими подходи към реформирането на регулацията на финансовия сектор. Последният Европейски съвет в Брюксел направи голяма стъпка в тази посока.

Ние трябва също и да се погрижим за трансатлантическата икономика, която отчита половината от световното производство и търговия. Вашият доклад много правилно акцентира силно върху този въпрос. Ние трябва да дадем тласък на Трансатлантическия икономически съвет (ТИС), който да я направи по-ефикасна при премахване на регулаторните бариери и насърчаване на растежа, като в същото време я направи по-стратегическа в перспектива. ТИС – както е по-известен – трябва да може да обсъжда например как да се избегне политиката „в ущърб на съседите“, в националните планове за възстановяване.

Относно изменението на климата: за първи път от десетилетие насам политиките на ЕС и САЩ започват да се сближават. Ние следва да се съсредоточим върху постигането на споразумение в Копенхаген през декември. Трябва да поведем заедно, за да привлечем с примера си Китай и Индия в едно многостранно споразумение и да се заемем с интегрирания пазар за намаление на емисии на парникови газове като част от бъдещия глобален пазар. Както ЕС, така и САЩ трябва да насърчават посланието, че чистите, ефективни технологии и „зелени работни места“ могат да имат роля в икономическото възстановяване. Президентът Обама вече правилно наблегна на този въпрос. Това означава също да започнем тясно сътрудничество в нашите програми за енергийни изследвания и да засилим нашия диалог за енергийната сигурност – както каза и нашия председател.

Що се отнася до външната политика за подпомагане и развитие, както президентът Обама, така и държавният секретар г-жа Клинтън изтъкнаха тяхното значение като част от цялостната външна политика. Това в голяма степен съответства на силите на ЕС като най-големия донор в световен мащаб. Ние следва да търсим подновяване на ангажиментите на САЩ към Целите на хилядолетието за развитие и възобновяване на диалога ЕС-САЩ относно сътрудничеството за развитие, като се постави акцент върху въпроси като ефикасност на помощта и политическа кохерентност.

Икономиката е на първо място в дневния ред на президента Обама, но САЩ побързаха също и да разгледат основните въпроси на външната политика.

Относно Афганистан и Пакистан: новата администрация е съгласна относно значението на една по-изчерпателна политика – да добавим граждански вълнения успоредно с военни такива. Поставеният от САЩ нов акцент върху изграждането на граждански капацитет и регионален подход, съсредоточен върху Пакистан, се доближават до дългогодишните политики на ЕС. Усилията на Комисията в Афганистан включват помощ при обучението на полицията, реформиране на съдебната система и насърчаване на алтернативни начини за препитание в селските райони например с оглед на борбата срещу отглеждането на дрога. Аз получих също и ясни сигнали за подкрепа от САЩ – включително от самия вицепрезидент Байдън – за активната ни работа в подготовка на евентуална мисия на ЕС за наблюдение на изборите в Афганистан, при условие че са изпълнени изискванията за сигурност. Аз активно търся възможност за осигуряване на допълнителни средства във всички тези области. Онзи ден обсъдихме това и с Ричард Холбрук, специален пратеник за Афганистан и Пакистан. С нетърпение очакваме участието си на регионалната конференция в Хага, както и на конференцията за Пакистан в Токио.

По подобен начин в Близкия изток призовавахме за по-сериозно ангажиране на САЩ от самото начало. Бяхме окуражени от присъствието на секретаря г-жа Клинтън на конференцията Sharm el-Sheik и от активността й през първата Четворка. Трябва да обсъдим как по най-добър начин да ангажираме и новото израелско правителство и – да се надяваме също и национално единно правителство на Палестина – за да постигнем решение с две държави. Окуражени сме, че администрацията на Обама желае да се ангажира с останалия регион, включително Сирия. Трябва да работим със САЩ и за ангажирането на Иран – както вече беше казано – като част от предотвратяването на разпространението на ядрени оръжия в региона, като засилим нашата работа и по отношение на стимулите и на санкциите.

ЕС играе важна роля и в източните съседни държави. Ще останем в близък контакт със САЩ що се отнася до нашата работа по насърчаването на демократичните и пазарно-ориентирани реформи в региона, включително

чрез новото Източно партньорство, което преследва целите на политическото сдружаване и икономическата интеграция с нашите шест съседни страни на изток.

Ще говорим със САЩ повече, отколкото в миналото за това как да се ангажираме със стратегически партньори като Русия и Китай, а също така и с Латинска Америка. Най-неотложното ми желание е да направим така, че да гарантираме, че срещата с президента Обама в Прага на 5 април ще придвижи напред отношенията ни по един осезаем начин, като вече поставя фокус върху конкретни резултати. По този начин ще бъде подготвена сцената за успешна среща на върха между ЕС и САЩ във Вашингтон, вероятно през юни.

През юни ще има и повод да се изработи обновена трансатлантическа програма и устойчива програма за практическо сътрудничество между ЕС и САЩ.

Albert Deß, докладчик по становище на комисията по международна търговия. – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, най-напред искам да благодаря на докладчика, Millán Mon, за внасянето на този отличен доклад, в който са разгледани всички необходими аспекти на справедливите трансатлантически отношения. Настоящият проект за резолюция относно състоянието на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ показва колко важни са тези отношения.

Според данните на Комисията близо 14 милиона работни места в Европейския съюз и в САЩ зависят от тези трансатлантически икономически и инвестиционни отношения. Надявам се, че новият президент на Съединените щати, както самият той каза в предизборната си реч в Берлин през юли 2008 г., ще придаде голяма стойност на тези отношения. Както той каза тогава, Америка няма по-добър партньор от Европа.

В предложението за резолюция ние отбелязваме, че това партньорство е също и най-важното стратегическо партньорство и за Европа. Това партньорство наистина е предпоставка, особено в настоящата световна икономическа криза, за справянето със световните предизвикателства. Освен това предпоставка за жизнено трансатлантическо партньорство е, че американците също признават основателните тревоги на Европа по отношение на трансатлантическата търговия.

Ние в Европейския съюз имаме особено високи стандарти например за защита на потребителите, хуманно отношение към животните и за опазване на околната среда. Ние също така искаме на тези стандарти да отговарят и продуктите, доставяни от САЩ в Европа. Надявам се, че новият президент и неговата нова администрация ще работят за въвеждането на тези стандарти в САЩ. Тогава и ние няма да имаме проблеми.

Аз съм убеден, че утре това предложение за резолюция ще бъде прието, защото смятам, че то съдържа всичко необходимо за добри отношения.

José Manuel García-Margallo y Marfil, докладчик по становище на комисията по икономически и парични въпроси. – (ES) Г-н председател, искам да започна, като благодаря на докладчика за работата, която свърши, за да представи днес в залата пълен, цялостен и изключително навременен доклад.

Председателството и членът на Комисията говориха за следващите ангажименти, които имаме, начело със срещата в Лондон и след това Прага, когато Европейският съюз и Съединените щати ще сложат началото на нови отношения след избирането на президента Обама.

Искам да обърна внимание на доклада на комисията по икономически и парични въпроси, който представлява добре свършена работа, беше приет единодушно и е насочен към следните цели.

Първата цел е възстановяването от кризата. Или ще се възстановим заедно, или няма да се възстановим изобщо. В момента виждаме най-големите фискални пакети, познати на нашето поколение от 1929 г. насам. Те ще имат по-голямо въздействие и по-ниска цена за данъкоплатеца, ако успеем да координираме усилията си.

Втората цел е да реформираме институционалната финансова архитектура – която в настоящата криза се оказва неуспешна – и да възстановим прозрачността за продуктите, субектите и пазарите. Или ще направим това заедно, или няма да успеем да го направим изобщо. Както ни припомни членът на Комисията, ние образуваме най-големия икономически блок в света и споделяме – както каза докладчикът – ценности, които ще позволят възобновяването на приятелските отношения.

Третата цел е интегрирането на финансовите пазари, за да устоим на конкуренцията на нововъзникващите пазари. За тази цел е необходимо да доближим нашите регулаторни пазари, което ще създаде възможност за прилагане на практика на принципа на взаимно признаване и по-добър надзор от органите от двете страни на Атлантическия океан.

Членът на Комисията засегна четвъртата цел се изрази по-добре, отколкото аз бих могъл да го направя: ние трябва съвместно да дадем отпор на изкушенията на протекционизма и би било добра идея да възприемем обща позиция в преговорите на кръга от Доха.

И накрая, г-жо член на Комисията, но не на последно място, заедно трябва да преодолеем световните дисбаланси, които в голямата си част са в основата на настоящата криза.

Трябва да създадем нова международна парична система и би било жалко, ако поради това, че не постигаме разбиране с нашия главен съюзник, нашият глас бъде изгубен в световния дебат.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *от името на група PPE-DE. – (ES)* Г-н председател, партньорството между Съединените щати и Европейския съюз поначало се основава на ценности и на огромен икономически потенциал.

Общият продукт на двата региона възлиза на 23 милиарда EUR и представлява 60 % от световния брутен вътрешен продукт. Двата региона отчитат 60 % от световния търговски обмен и успяха да мобилизират 75 % от нетните инвестиции в света.

Представеният ни от докладчика Millán Mon цялостен и балансиран доклад не би могъл да се появи в по-подходящо време – както самият той току що каза – съвпадащо с първото посещение на наскоро избрания президент на Съединените щати в Европа за участието му в срещата на Г-20, 60-ата годишнина на НАТО и извънредната среща на върха между Европейския съюз и Съединените щати.

Европейският съюз и Съединените щати трябва да съумеят да работят за консолидирането на лидерство, три аспекта на което според мен трябва да бъдат съживени.

Първо, ние трябва да опазим принципите и ценностите, които укрепват този трансатлантически съюз.

Второ, нужна ни е по-голяма амбиция в трансатлантическия диалог по отношение на теми, които бяха споменати както от докладчика, така и от члена на Комисията: Иран, Ирак, Близкия Изток, Афганистан и т.н.

Трето, трябва да се опитаме да започнем нов диалог по стратегически аспекти на световните проблеми, като борба с бедността, безопасност на храните и енергийна сигурност, борба с изменението на климата и т.н.

Г-н председател, съвсем ясно е, че тази Европа, която ние искаме да създадем като „сила“, няма да може да укрепне, изправяйки се срещу Съединените щати, а вместо това да застане заедно с тях – като двама партньори, които споделят определена визия за света, някои ценности и изпитват взаимно уважение един към друг.

Това не означава, г-н председател, че Европейският съюз трябва да даде картбланш. Той трябва да защитава позициите си, когато е необходимо, например по въпросите за смъртното наказание, Международния наказателен съд, Протокола от Киото, Гуантанамо и законодателството с екстериториално действие, и Съединените щати ще трябва да уважават Европейския съюз като фактор за стабилността и равновесието в света.

Г-н председател, новият държавен секретар, г-жа Хилари Клинтън, много добре обобщи – и с това завършвам – като каза пред Сенатската комисия по външни отношения, че Америка не може да реши най-тежките проблеми сама и светът не може да ги реши без Америка.

Adrian Severin, *от името на групата PSE. – (EN)* Г-н председател, Съединените американски щати се нуждаят от силни Съединени европейски щати. Европейският съюз се нуждае от силен Американски съюз. Заедно, Съединените американски щати и Европейският съюз могат да бъдат гарант за световната сигурност и стабилност и да предложат модел за световен ред.

Този доклад не се отнася само за укрепването на трансатлантическите отношения, но също и за тяхното балансиране. Между двата бряга на Атлантическия океан съществува асиметрия, която влияе отрицателно върху трансатлантическото сътрудничество. Ето защо укрепването на политическия Европейски съюз е от съществено значение за бъдещото сътрудничество със Съединените щати. То ще позволи по-добро разпределение на тежестите при изпълнението на международните отговорности между двете страни.

Тези двама обективни стратегически партньори се нуждаят от по-дълбоки и по-добре структурирани отношения, както и от институционализиране на тези отношения. Докладът, който разглеждаме днес, препоръчва стратегическо разрастване на партньорството и процес, който да доведе до това. Едновременно ние трябва да мислим и за създаването на истински конфедеративен трансатлантически орган между нас и Съединените американски щати.

В същото време, консолидирането на трансатлантическото стратегическо партньорство трябва да предложи нова възможност за развитие на сътрудничеството с третия голям участник на северното полукълбо, а именно Русия. Отношенията Съединени щати-Европейски съюз не трябва да се разглеждат като трансатлантически съюз срещу Русия, а като изходна точка за създаването на формула за тристранно сътрудничество, насочено към поддържането на сигурност и стабилност в света.

В заключение, нашият приоритет не е да изразим очакванията си, самозалъгвайки се, а да изградим реалистични предположения за това какво могат да постигнат Европейският съюз и Съединените щати, като едновременно с това увеличим капацитета си за постигане на резултати. В тази светлина ние подкрепяме препоръките в доклада. Позволете ми да благодаря лично на г-н Millán Mon за голямото и любезно съдействие, което ни предложи, за да оформим тези препоръки.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, аз бих искала да се спра на въпросите относно правосъдието и сигурността, отразени в този доклад, не защото не се интересувам от икономическите аспекти, а защото разполагам само с три минути.

Ясно е, че е налице жизнена необходимост от трансатлантическо сътрудничество, за да се борим с тероризма и тежките престъпления, но това трябва да става при пълно зачитане принципа на правовата държава – национален и международен – и на основните права. За обмена на данни обаче трябва да е налице здрава и обвързваща правна рамка за защита на данните.

Най-ясният пример за промяната в подхода на президента Обама е намерението да затвори базата в залива Гуантанамо. Това заслужава поздравления и тази зала призова държавите-членки да реагират положително на официалното искане от САЩ за приемане на 60 нискорискови или безрискови бивши затворници, срещу които няма да бъдат повдигнати обвинения. Това искане беше официално отправено миналата седмица по време на посещението на заместник председателя г-н Баро и министър Лангер, и аз се надявам, че скоро ще видим резултата. Разбирам, че тя е подпомогната от готовността на американците самите те да преселят някой, като например 17-те уйгури.

Би било добре също, ако президентът Обама предприеме действия извън указите си от януари и обяви закриването на всички места за задържане на ЦРУ и изричното преустановяване на политиката на извънредна екстрадиция. Необходимо е пълно разкриване на случилото се през последните седем години, включително възмутителното използване на изпращане на заподозрени извън страната за изтезаване, за да гарантираме, че това няма да се повтори и по-специално, че няма да се повтори тайното споразумение с Европа.

В този доклад, с приемането на изменението, което аз внесох, се отправя настоятелен призив към новата администрация в САЩ да ратифицира и да се присъедини към статута на Международния наказателен съд. Това очевидно би укрепило този съд. По същия начин премахването на смъртното наказание в САЩ би представлявало световно лидерство.

Бързото влизане в сила на Споразумението между ЕС и САЩ за екстрадиция и правна помощ ще даде тласък на сътрудничеството в областта на наказателното право и ще елиминира сивата зона, която направи възможни полетите за извънредна екстрадиция. Такова сътрудничество обаче може да бъде подкрепено само ако води до справедливо отношение. В моя избирателен район има човек, който е заплашен от екстрадиция и влизане в затвор с тежък режим за десетилетия, защото е проникнал незаконно в компютър на Пентагона. Тревожно е, че е успял, но той е компютърен маниак, а не терорист и страда от синдром на Аспергер. САЩ би трябвало да оттеглят молбата си за екстрадиция и да оставят той да бъде съден, ако това изобщо се случи, в Обединеното кралство.

И накрая, искам да се спра на темата за измененията, внесени от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (ALDE), които се отнасят до онлайн хазарта. Важно е да намерим своевременно решение по този спор относно забраните и преследването от страна на САЩ, които засягат само европейски интернет оператори на хазартни игри в неправомерно селективни съдебни дела. САЩ твърдят пред Световната търговска организация (СТО), че всички залагания в интернет са забранени, но това не е вярно. Базираните в САЩ онлайн залагания за конни надбягвания и всъщност официалните държавни лотарии се толерират, но само чужди доставчици биват преследвани.

Аз не обичам особено интернет хазарта – той всъщност ме тревожи – но дискриминационното отношение при безочливото погазване на разпоредбите на СТО няма място в здравите трансатлантически отношения. Между другото, същото се отнася и за визите, така че се надявам, че много скоро ще имаме отмяна на визите за всички граждани на ЕС.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н председател, вероятно няма важен международен проблем, който бихме могли да решим сами. Не говоря само за Иран, Ирак или Афганистан. Самите принципи на международния ред са разклатени от международния тероризъм. Женевските конвенции се нуждаят от реформи, за да осигурят възможност за по-добра реакция срещу заплахите, които не са свързани с конкретна държава.

Въпреки оптимистичните декларации, бъдещето на НАТО днес е под въпрос. Ако алиансът трябва да остане гарантът на нашата сигурност, европейските държави трябва да възобновят своите политически и военни ангажменти. Нашето сътрудничество обаче трябва да бъде прагматично – ние трябва да признаем, че Америка представлява различен, но равностоен модел на демокрация и да проявяваме съдържаност, когато даваме съвети относно международното право, Международния наказателен съд или смъртното наказание.

Joost Lagendijk, *от името на групата Verts/ALE.* – (NL) Г-н председател, ние сме на прага на нови отношения между Европейския съюз и Съединените щати. Всички знаем колко тежко пострадна тези отношения от осемгодишното управление на Джордж Буш в Белия дом. Ето защо толкова много европейци се зарадваха на избора на Барак Обама и на неговото обещание да подходи към някои области по коренно различен начин. Докладът на г-н Millán Mor поставя всички тези важни въпроси. Примери за това включват съвместния подход към изменението на климата и към финансовата и икономическата криза. Има и други примери като необходимостта да следваме нова стратегия в Афганистан и Пакистан, и затварянето на лагера за задържане в залива Гуантанамо. Този последен въпрос, заливът Гуантанамо, беше една от грешките, които тежко увреди моралния авторитет на Съединените щати пред света. Същото се отнася за въпроси като изтезанията и екстрадирането. Президентът Обама възнамерява да сложи край на тези практики и моята група горещо приветства това.

Има и друго решение, което вероятно е по-малко очевидно, но в моите очи е и възмутително и трябва да бъде променено, и то възможно най-скоро. Имам предвид отказа на Съединените щати да сътрудничат с Международния наказателен съд (МНС) в Хага. Дори по-лошо, Конгресът на САЩ си отмъсти, като само месец след създаването на МНС през юли 2002 г., прие Закона за закрила на американските военнотружещи.

Какво точно постановява този закон? Законът забранява на институциите и гражданите на САЩ да съдействат или да предават информация на МНС. Той задължава американците да получат международна гаранция за имунитет преди да участват в операции на ООН. С други думи, става невъзможно те да бъдат съдени. Държавите, поели ангажменти към МНС, могат да бъдат наказани за това и Съединените щати действително ги наказват. Накрая, най-голям шум в собствената ми страна, Нидерландия, предизвика фактът, че законът дава на президента на САЩ всички необходими средства – възможността да използва всички необходими средства – за да предизвика освобождаване на военен персонал на САЩ, задържан от Международния наказателен съд. Ето защо ние в Нидерландия наричаме този закон „Закон за инвазия в Хага“.

Ние можем много да се шегуваме с това и сме го правили, при това съвсем основателно. Това обаче може да ни доведе до подценяване на значението на всичко това. Този закон беше крайно антагонистичен и представляваше много символична реакция от страна на президента Буш относно появата на МНС. Сега имаме нужда от равностойна по символика, но надявам се приятелска реакция от страна на президента Обама. Призовавам го да отмени този закон и да сътрудничи с МНС и призовавам Комисията и Съвета също да поставят този въпрос на вниманието на президента по време на срещата си с него следващата седмица.

Jiří Maštálka, *от името на групата GUE/NGL.* – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, с голям интерес прочетох доклада и, честно казано, той предизвика у мен известно объркване. Докладът включва 61 точки и е изчерпателен, но, по мое мнение, е много неразбираем. В него изцяло липсват или дори не са включени въпроси, които в най-голяма степен засягат обикновените хора в Чешката република и в Европа. Не мога да открия ясно изразено мнение относно настоящата световна икономическа криза и подхода на ЕС и САЩ. Не мога да открия позиция относно войната в Афганистан, водена доста неуспешно от някои държави от ЕС заедно със САЩ. Позицията, изразена в този доклад, е необяснимо предпазлива. Какво се има предвид с призива „да представят нова стратегическа концепция“? Твърдението, че „приветства назначаването на Ричард Холбрук за общ специален пратеник за пакистанско-афганистанския регион“ е напълно неуместно в доклад от този вид и не е нищо повече от демонстрация на размяна на услуги между малките групи политици, които взеха решението да бомбардират Югославия преди 10 години. Напълно липсва и ясна позиция относно плана за изграждане на елементи на националната система за противоракетна отбрана на САЩ в Централна Европа, който между другото се превърна в ябълка на раздора в международните отношения и е причина за създаването на програма за милитаризиране на космическото пространство.

Въпреки че докладът съдържа забележимо отдалечаване от политиката на двойни стандарти по отношение на Източна Европа и включва по-силен акцент върху международното право, като цяло той изглежда като документ в защита на Върховния представител на ЕС Хавиер Солана. Работата е добре свършена и няма нужда от коренни промени. Документът включва призови за създаване на два нови, общи за ЕС и САЩ, органа и предложение за това. По мое мнение, литературни творби от този вид не би трябвало да се представят пред Европейския парламент. Вместо това се нуждаем от резолюция относно начина, по който да се справим с основните проблеми, засягащи света днес.

Bastiaan Belder, *от името на група IND/DEM*. – (NL) Г-н председател, аз в голяма степен споделям духа, преобладаващ в доклада на г-н Millán Mon, по отношение на изключителното значение на трансатлантическите отношения за Европейския съюз. Той е прав да се позовава на искрено споделени политически и социални ценности.

Наред с тази похвала, имам и някои критични коментари. Мисля, че е жалко, че докладчикът препоръчва само бегло в точка 35 общ трансатлантически подход към Китай. Няма конкретни предложения и това в тези времена на световна криза и в подготвителния период преди срещата на Г-20 в Лондон, където цялото внимание ще бъде насочено върху финансовите резерви и мощ на Пекин. Наистина, в параграф 47 докладчикът изтъква общите трансатлантически търговски интереси като прилагането на правата на интелектуална собственост. Къде остава общата област на загриженост – Китай – г-н Millán Mon?

Вторият ми коментар се отнася до обективния поглед към многостранността – идея, която толкова често е била проповядвана в тази зала. Само Съединените щати на базата на своята политическа воля и военна мощ желаят и са способни да гарантират стабилност и сигурност в света. Нека направим едно бързо сравнение с Европа. Задачата на Европа е просто да подкрепя Вашингтон по отговорен и надежден начин. За мен точно това е истинското трансатлантическо сътрудничество, тъй като, макар и Съединените щати да се нуждаят от Европа, ние трябва да сме наясно, че Европа се нуждае от американците много повече, отколкото те от нас. Нека вземем предвид това съображение.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Госпожи и господа, аз поздравявам г-н Millán Mon за полезния и вдъхновяващ доклад относно състоянието на трансатлантическите отношения. Тъй като тук няма време за обстоен анализ, искам да направя само някои коментари. Първо, текстът от точка Б) на резолюцията не трябва толкова категорично да твърди, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила. Ние все още не знаем това. Второ, в разделите, които правилно описват необходимостта от реформи в международната финансова система, Световната банка и МВФ, липсва изискването за реформи и строга регулация на рейтинговите агенции. Тези агенции дадоха на банки и застрахователни компании максималния позитивен рейтинг тройно А, дори когато последните бяха пълни с „токсични“ активи, *de facto*, банкрутирани и плащащи милиарди на своите шефове. Трето, в параграф 24 се обръща внимание на доклада от експертна група от 16 новинарски агенции в САЩ относно световните тенденции за периода до 2025 г. Трябва да изтъкна, че подобни анализи бяха направени и в Русия и в Китай, но докладът не обръща достатъчно внимание на тези сведения. При всички случаи трябва да се обърне повече внимание на Китай. Бих искала да посоча, че според „Файненшъл таймс“ от миналата седмица трите най-големи банки в света, измерени по пазарна капитализация, са китайски. Брутният вътрешен продукт на Китай настига този на САЩ. ЕС трябва да съобрази поведението си с това. Четвърто, в параграфи 31 и 32 се споменават редица прецизни планове относно Русия. Говори се за необходимостта от конструктивно сътрудничество, но в параграф 33 ЕС и САЩ вече биват призовани да разработят обща стратегия относно шестте държави от бившия Съветски съюз, където в голяма степен се говори руски език, а има и руско население. Госпожи и господа, според доклада тази стратегия ще бъде приложена без Руската федерация. Ако е така, аз се страхувам, че, за съжаление, ние не говорим за конструктивно сътрудничество, а за засяване на семената на редица конфликти и се надявам, че наистина не искаме това.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, Европейският съюз и неговите държави-членки и Съединените американски щати са сили на свободата и демокрацията. Те имат по-голям запас от ценности, отколкото почти всеки друг от обществото на нациите на планетата.

По време на последните избори Съединените щати още веднъж доказаха, че имат капацитет за обновяване и подмладяване в този процес, основан на ценности и демокрация. В този световен ред, както отново показва кредитната криза, най-важното е ние, европейците, да работим в по-тясно сътрудничество с американците и да свържем нашите интереси, защото само тогава можем да установим стандарти и да задълбочим отношенията между нашите държави.

Ето защо аз считам доклада на Millán Mon за изключително важен в този критичен момент. Трябва да положим усилия да придвижим напред Трансатлантическия икономически съвет и да приложим политика, която премахва бариерите пред безмитната търговия, така че да можем да гарантираме, че интересите ни са свързани, а трансатлантическият пазар е постигнат, като по този начин и политическите ни отношения ще се задълбочат трайно.

Тук трябва да признаем, че това ще се случи само ако парламентите вземат участие, защото само посредством парламентите могат да бъдат адекватно адаптирани повечето нормативни актове, а също така, че този процес и предложенията, свързани с Трансатлантическия законодателен диалог и трансатлантическата асамблея, са от първостепенна важност.

Освен това от решаващо значение е, че днес ние разработваме дългосрочни стратегии, че сме в положение да правим общи планове и че двете страни знаят кои ще бъдат нашите общи интереси след 10 или 20 години, така че въз основа на тях да можем да установим практическата си политика. Считам също, че това ще даде на чешкото председателство отправна точка, за да подчертае това на срещата с американците на 5 април, така че да можем да постигнем по-здрава обвързаност на общите ни интереси.

Един последен коментар: всичко това ще проработи, само ако Европейският съюз е по-силен и по-добър партньор, ако той разполага с нещо, подобно на Договора от Лисабон и придобие свобода на действие във външната политика. Ето защо бих искал да помоля незабавно да защитим нашите интереси и да помним, че трябва да предприемем тези стъпки напред, за да можем да започнем истинско партньорство със Съединените американски щати в пълно съгласие.

Erika Mann (PSE). – (EN) Г-н председател, бих искала да кажа няколко думи относно нашите икономически отношения и да благодаря на колегата, г-н Mr Millán Mon за отличния доклад.

Ние трябва да припомним сами на себе си какво искаме да постигнем. Искам да кажа, че именно Европейският парламент, който в много по-късен етап получи подкрепа от Съвета и Комисията, лансира тази идея за по-здрави икономически отношения и за създаване на трансатлантически пазар. Идеята за трансатлантически пазар беше последвана от Трансатлантическия икономически съвет (ТИС). Всяка от тези инициативи може да оцелее само ако има силната подкрепа от двете страни. Наличието на ново управление в Съединените щати не означава автоматично, че ще имаме силна подкрепа за икономическия съвет, тъй като се намираме в огромна икономическа и финансова криза.

Следователно аз бих призовала както Комисията, така и Съвета да гарантират, че Трансатлантическият икономически съвет ще получат цялата необходима подкрепа, защото тя не се дава автоматично.

Искам само да ви припомня три точки от дневния ред, които са много важни и които трябва да решим по някакъв начин. Първата е програмата за търговски диспут. Тази програма все е още доста всеобхватна, но аз бих искала да се концентрирам върху една много важна тема и това е случаят Еърбъс-Боинг, който е представен пред Световната здравна организация и непрекъснато се отлага. Призовавам ви да намерите решение. Този въпрос не в дневния ред на ТИС, но ние трябва да намерим решение скоро, в противен случай ще имаме трудности в един голям сектор.

Втората ми молба е да гарантирате, че най-сетне ще имаме пътна карта и прозрачност по въпросите, които се разискват в ТИС. Много пъти призовавахме за това. Зная, че Съветът работи по този въпрос, но все още няма сериозен напредък. Бихме искали много скоро да имаме изслушване на двете страни относно сигурността на контейнерите. Това беше договорено на нашата последна среща за ТИС, но ще са необходими последващи действия.

Последното, което искам да кажа, е: направете така, че да представите на вниманието на ТИС идеята за съвместно определяне на еталон за сравнение за енергоемки производства. Това е единственият начин да се реши проблемът с енергоемките производства.

ОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (EN) Г-н председател, следващата седмица президентът на Съединените американски щати, г-н Обама, ще пътува до Европа за своето първо презокеанско посещение, за да засвидетелства своя ангажимент към трансатлантическия съюз и диалог.

С избирането му за президент той донесе надежда и промяна не само в Съединените американски щати, но и за целия свят, както и за Европа. Наложително е ЕС да създаде мрежи за комуникация, за да поддържа активен диалог със Съединените американски щати по много ключови въпроси като конфликта в Близкия изток, икономическата криза и изменението на климата. Тези проблеми са световни и трябва да се обсъждат в международно сътрудничество със Съединените щати, Европейския съюз, европейските държави, Китай, Индия и всички държави в света.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Г-н председател, президентските избори в Съединените щати откриха нова епоха в историята на отношенията с тази страна и нова епоха за самата страна. Надявам се, че за Съединените щати това ще е еволюционна, а не революционна промяна.

Аз обаче съм изпълнен с тревога заради странните, укрепващи отношения между Съединените щати и Русия за сметка на международни споразумения с някои държави в Европа като Полша или Чешката република например по въпроса за изграждането на противоракетен щит, където Съединените щати се върнаха към по-ранни ангажменти към тези държави. Нека си спомним също и за визите, които Съединените щати все още изискват от някои държави-членки. Това не трябва да се случва в трансатлантическите отношения между ЕС и САЩ.

Укрепването на трансатлантическото сътрудничество трябва да бъде въпрос със специално значение в борбата срещу тероризма, която преди всичко да се основава на зачитането на международното право. По думите на Барак Обама никоя нация, независимо колко е голяма и силна, не може сама да се справи със световните предизвикателства. Нека ние, присъстващите в тази зала, също запомним това, защото ми се струва, че често се заблуждаваме, че Европейският съюз може да посрещне това световно предизвикателство сам.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, в своя документ нашият колега г-н Millán Mon, а също и членът на Комисията и министър представиха възможните решения стратегии и цели, които трябва да направляват нашето сътрудничество с Америка. Аз бих искал да се върна на една друга мисъл и да я споделя с вас.

Мисля, че предизборният лозунг на Барак Обама – „Промяната, от която се нуждаем“ – засяга и европейците. Имам предвид промяна на нашето отношение към САЩ. От една страна, ние се възхищаваме на богатството, икономиката, науката, филмите, музиката и свободата на това исторически младо общество. От друга страна, е налице неодобрение и дори враждебност към американската политика, американската религиозност и американския капитализъм, особено от страна на членове на лявото крило. Парадоксално, Русия неизменно е приятел, независимо какво прави, включително най-тежките посегателства, като например убийствата на журналисти, а Америка е партньор, облечен в дрехите на враг – враг, който наистина помогна за освобождаването на Европа от нацистите и който не беше длъжен да даде тези жертви, но го направи по собствена воля. Те са възприемани като враг, който помогна да се възстанови Европа, но въпреки това не получи титлата постоянен коалиционен партньор.

Ето защо аз говоря за адекватни стандарти и преценки въз основа на здрав разум, а не на единствено правилната и справедлива идеология, която като че ли е ехо, отекващо от Москва. Лошото и погрешното от страна на САЩ трябва да получи съответната оценка, но това, което е добро и може да ни помогне да осъществим целите на ЕС, трябва да се цени подобаващо. Сътрудничеството трябва да се основава на действителността и едновременно с това на стабилна воля за съвместно решаване на проблемите. Множеството изявления, похвалите, измененията и цели резолюции, предложени от левите през последните четири години, на които съм имал възможност да бъда свидетел, често бяха подплатени с отрицателно, обобщаващо отношение, не непременно подкрепено с факти. Позволете ми едно последно изречение, г-н председател – Барак Обама стана президент единствено по волята на нацията, една нация, с която си струва да работим, една нация, която защитава ценности, важни и за нас.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Госпожи и господа, Европа и САЩ са изправени пред серия световни проблеми и предизвикателства. Финансовата и икономическата криза, проблемите на глобалното затопляне, тероризма, разпространението на ядрените оръжия, нерешени проблеми и конфликти в Близкия изток, Ирак и Афганистан и много други проблеми. Нито ЕС, нито САЩ могат да решат който и да било от тези проблеми без нужното съдействие като стратегическо сътрудничество и стратегическо партньорство от вида, който вече беше обсъден тук. Партньорство, основано на споделени ценности като свобода, човешки и граждански права, и демокрация – ценности, които са доказали стойността си през последните 60 години.

С идването на новата администрация в САЩ се засвидетелства огромно желание за сътрудничество. Преди няколко седмици някои от нас имаха възможността да посетят Вашингтон и да разговарят не само с помощник-секретарите в Държавния департамент, но и с нашите колеги от Конгреса, Сената и от различни

научни институти. Налице е желание за сътрудничество, за съвместна работа и съвместно решаване на проблемите. Така че аз също искам да се присъединя към призива членовете на ЕП да започнат много по-тясно и по-интензивно сътрудничество с колегите им от САЩ.

Стратегическото сътрудничество между Европа и САЩ обаче не трябва да се обръща срещу трети страни, срещу партньори като Русия или Китай. Например проблемите на разоръжаването и контрола върху ядрените оръжия не могат да бъдат решени без сътрудничество с Русия. Ето защо аз приветствам подновяването на разговорите по Договора START а също и на дискусиата с нашите партньори от Русия относно въпроса за противоракетната отбрана на САЩ в Европа. Всичко това е важно. Бих искал да завърша с пожелание към чешкото председателство за успех на предстоящата среща на върха в Прага и с благодарност към г-н Millán Mon за този доклад.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Г-н председател, наскоро, в една своя реч в САЩ, във Вашингтон, като първи европейски лидер, който говори в столицата им Гордън Браун каза, че няма политическа памет за време, когато Европа да е била толкова благоразположена към Съединените щати. Това определено е така. Никога не е имало толкова много про-американизъм, толкова много американизъм, да кажем, в целите ни общества, а очевидно и в политическите ни, културни и социални елити като цяло.

Ние би трябвало да се възползваме от този факт. Това е общо усещане, което надхвърля личната симпатия към новото правителство и което е съчетано с широка обща програма, по която можем да работим, която е налице и е много добре обяснена в доклада, който предстои да гласуваме утре.

Много е важно също да сме съвсем наясно с факта, че макар да споделяме много неща, нашите интереси не винаги са едни и същи, и следователно като приятели, които сега разговарят лице в лице, гледайки се в очите, способни да работят заедно в определени сфери, ние ще продължим да имаме различия. Това е особено вярно, защото служим на различни общества, като аз говоря съвсем конкретно за икономическата и търговската сфера; в това отношение има висящи въпроси, които ще трябва да бъдат решени чрез възможно най-доброто сътрудничество, но без да се пренебрегват позициите на всяка страна.

В този контекст Европейският съюз трябва да е самокритичен относно това, което трябва да прави и да подобри, за да бъде достоен за доверие. Знаем, че след като бъде приет Договорът от Лисабон, ние ще разполагаме с по-ясни инструменти и ще можем да ги прилагаме. Още в началото обаче трябва да осъзнаем, че ако искаме да спечелим уважение и да се появим в обзора на САЩ, трябва да реформираме също собствения си начин на работа.

James Elles (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, смятам, че имаме пред себе си много важен доклад, предвид факта, че нашият докладчик Francisco Millán Mon успя да получи почти единодушното одобрение на комисията по външни работи. Аз не знам такова нещо да се е случвало в миналото: всички групи в действителност се обединяват, за да изразят подкрепата си за по-тясно трансатлантическо партньорство. Забелязах, наистина, че в този доклад ние за първи път наричаме това сътрудничество най-важното стратегическо партньорство за ЕС. Ние имаме и много други партньорства, но това е решаващото за нас в Европейския съюз.

Както беше споменато по-рано, има нов тон, но усещам също, че това е тонът и на американците, които очакват да видят какво може да направи Европа, за да бъде партньор в световната система и поради това ние трябва да помислим с какво можем да допринесем за този процес.

Аз мисля, г-жо член на Комисията, че акцентът в това разискване бяхте Вие, като казахте, че това, което търсим, е по-стратегически диалог, възможност да се разглеждат дългосрочни тенденции, както се прави в доклада NIS 2025, способност да гледаме далеч напред и да споделяме общи анализи и като резултат от това – способност за съвместни действия. Предполагам, че ще е необходима известна инициатива от Европейския съюз – вероятно нашата подкрепа за бюджет 2010, за да можем да формулираме собствено мислене в дългосрочен план, тъй като такова мислене почти липсва не само в Комисията, но дори и в тази зала по отношение на дългосрочните тенденции като тези, залегнали в доклада NIS.

Паралелно с това ние ще трябва да намерим начин да осигурим по-гладък терен за участието на европейците и американците в тези разисквания. През последните пет години сме свидетели в Брюксел на голям наплив от експертни центрове (think tanks) от САЩ, които ни казват какво би трябвало да правим в конкретни политически аспекти, но твърде малко е направено относно това европейците да комуникират нашите идеи относно европейската политика във Вашингтон. Трябва да обърнем внимание на това и да осигурим нужния бюджет, за да постигнем такова въздействие, така че да имаме равностойно участие в трансатлантическите обсъждания.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Г-н председател, след като с избирането на Обама трансатлантическото партньорство беше спасено от пораженията, които остави администрацията на Буш, се оказва, че то вече не е достатъчно, за да реши основните предизвикателства пред човечеството, но въпреки това все още е необходимо.

Европа трябва да се възползва от тази възможност и заедно със САЩ ясно да формулира точната стратегия за настоящата световна криза, като подкрепя човешката сигурност, а това означава не само реформиране на международната финансова система, но и регулиране на целия процес на глобализация и инвестиране в устойчива икономика в световен мащаб.

Нуждаем се от по-силна Европа, за да помогнем на Обама да затвори Гуантанамо, да сложи край на тайните затвори и да определи алтернативна стратегия за предизвикателствата пред сигурността в Афганистан, Пакистан, Иран и Судан, както и да въведе справедливост и мир за израелците и арабите.

Нуждаем се от по-силна Европа и от истинско сътрудничество със САЩ, за да постигнем Целите на хилядолетието за развитие. Само ако е способен да споделя тежестта и да поема световните си отговорности, ако не е просто сбор от съставните си части, ЕС ще бъде приет сериозно във Вашингтон, ще може да влияе върху политиката на администрацията на Обама и ще бъде в позиция да осъществява истинско трансатлантическо партньорство, от което светът все още се нуждае.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) В речта, която Барак Обама изнесе в Берлин миналата година, той заяви, че Америка няма по-добър партньор в света от Европа. Крайно време е и ние да заявим, че нямаме по-добър или по-важен партньор в света от Съединените американски щати. Ние трябва да търсим съюзници сред тези, с които споделяме общи ценности и общи интереси, а не сред онези, които са много далече от нас.

Европа няма алтернатива на трансатлантическите отношения. Целият западен свят е изправен пред големи предизвикателства, международен тероризъм, разпространение на ядрени оръжия, изменение на климата и икономическа криза. При това положение можем да успеем да постигнем резултати само ако се държим заедно.

Що се отнася до икономическата криза, изкушението от протекционизъм се усеща във всяка страна. Същото се отнася и за Съединените щати, тъй като, както знаем, те обявиха програма „Купувайте американското“. Нужно е да действаме заедно срещу протекционизма, защото в крайна сметка той не ни защитава, а нанася вреди на всички ни.

Големи надежди се възлагат на първото посещение на г-н Обама в Европа. Очакваме на срещата на върха на Г-20 да бъдат поставени основите на общ институционален отговор, да се изработят общи правила, които да ни дадат възможност да преодолеем световната икономическа криза.

Амбицията на Европа е да бъде важен участник на международната сцена. Договорът от Лисабон създава институционалните предпоставки за това, но нищо не може да замени политическата воля. Ние трябва да заемем по-сериозна позиция в международния живот, защото само така можем да осъществим амбициите си.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Бих искал да благодаря на Francisco José Millán Mon за отличния му доклад относно трансатлантическите отношения.

Като членове на Европейския парламент ние трябва да настояваме Европейският съюз и Съединените американски щати да разработят обща стратегия за шестте държави в Източна Европа: Молдова, Украйна, Грузия, Армения, Азербайджан и Беларус, които са фокусът на Европейската политика за добросъседство, така че да се постигнат дългосрочни резултати в осъществяването на новото Източно партньорство и по отношение на „Черноморското взаимодействие“. Приветствам включването в доклада на предложеното от мен изменение по този въпрос и бих искал да благодаря на моите колеги затова, че подкрепиха тази идея.

Друг въпрос от особен интерес е предложението на докладчика за премахване на визите за всички европейски граждани, които искат да пътуват в Съединените щати. Всички граждани на ЕС трябва да се третират еднакво. Неприемливо е някои граждани на Европейския съюз да бъдат третирани като второкласни граждани.

Искам да изтъкна конкретния важен напредък, който бе постигнат по отношение на отмяната на визовия режим. Например от януари 2009 г. в Румъния са въведени нови биометрични паспорти, снабдени с чипове, в които се съхраняват личните данни на гражданите, съдържащи 50 защитни елемента, с 18 повече, отколкото в настоящите паспорти. Въпреки това аз не считам, че биометричните паспорти следва да са условие за включване в програмата за отмяна на визовия режим.

Включването на всички европейски държави-членки в програмата за премахване на визовия режим трябва да бъде приоритетен въпрос в диалога между Европейската комисия и Съединените щати.

Józef Pinior (PSE). – (PL) (*микрофонът първоначално изключен*) (...) както президентът Барак Обама озаглавява своето послание на срещата на върха на Г-20 в Лондон. Икономическата криза се превърна в предизвикателство за целия свят, но тя е и възможност да задълбочим и да преформулираме трансатлантическите отношения. Докладът на г-н Мон разкрива стратегическите аспекти на партньорството между Европейския съюз и Съединените щати. Той ясно засвидетелства значението, което Европейският парламент придава на трансатлантическите отношения.

Тази нова глава в отношенията между ЕС и САЩ би трябвало да се използва също, за да се засили дейността на институциите на ЕС в Съединените щати. Имам предвид европейските институции, европейските университети и европейските фондации. Това е времето да преформулираме нашето партньорство, Европа да покаже в самия Вашингтон, както и в Съединените щати потенциала на днешния Европейски съюз, потенциала на европейската наука, европейската култура и европейската цивилизация. Ние трябва да се възползваме от факта, че Съединените щати имат нов президент – президент, който представя Америка такава, каквато Европа винаги я е виждала – като символ на демокрацията и свободата.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Г-н председател, според президента Обама Америка няма по-добър партньор от Европа. Смятам, че говоря от името на много от нас, като казвам, че тази представа е обща. Избирането на президента Обама откри нова глава в трансатлантическите отношения, които срещаха много препятствия. Като заместник-председател на делегацията за отношения с Канада в един момент аз трябваше да стана свидетел как Канада действаше като посредник между Европейския съюз и Съединените щати.

Второто ми съображение: приветствам ангажмента на президента Обама към дипломатически действия с Ислямска република Иран. Като поддръжник на „Приятели на свободен Иран“ обаче се надявам, че и демократичната опозиция в Иран също ще бъде включена. Преговорите с Иран трябва да бъдат прозрачни във всяко отношение. Тази нова ера в отношенията между ЕС и САЩ, надявам се, ще се разшири и върху отношенията на САЩ с трети страни. Големите очаквания на Европа към президента Обама сега трябва да бъдат подкрепени с действие.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Новият трансатлантически дневен ред беше нов през 1995 г. Много неща се промениха оттогава досега, поради което се нуждаем от ново споразумение за партньорство.

Изминаха 20 години от падането на Берлинската стена и това събитие беше последвано от историческото разширяване на Европейския съюз. През този период ние станахме свидетели на трагичния ръст на тероризма и на новите заплахи за мира в региона. Освен това осъзнахме изменението на климата и се изправихме пред финансови, икономически и енергийни кризи. Би било полезно, ако след рухването на комунизма бяхме направили равностотка и бяхме разгледали условията в света с по-голяма чувствителност към взаимната зависимост между участниците на световната сцена. Нашето по-тесно партньорство със САЩ трябва да се развива в контекста на новите предизвикателства и на новите прозрения.

Ние сме изправени не само пред финансова и икономическа криза. Ние сме изправени също и пред световна криза на водачеството. Трябва едновременно да постигаме напредък на няколко фронта. Няма да успеем да реформираме международната финансова система освен ако постигнем напредък в процеса от Доха и ако работим по-успешно за мир и за премахване на бедността.

Ако говорим за ефективните многостранни отношения, те трябва да се развиват по такъв начин, че всеки да е печеливш. „Да, ние можем“.

В този дух аз подкрепям редовните политически консултации между двамата партньори и по-конкретно за укрепване на парламентарното измерение на сътрудничеството чрез създаване на Трансатлантическа асамблея. Що се отнася до доклада, особено съм доволен от акцента, поставен върху премахването на ограниченията за инвестициите и трансатлантическите финансови услуги.

В заключение, аз приветствам също и изразената воля в доклада за по-тесно сътрудничество по отношение на космическите програми, по-конкретно между Европейската космическа агенция и НАСА. С това не искам да кажа, че желанието ми е да стана астронавт, а по-скоро, че се интересувам от нови технологии.

Helmut Kuhne (PSE). – (DE) Г-н председател, преобладаващото мнозинство от хора в Европейския съюз, вероятно мнозинството от правителствата в Европейския съюз и почти сигурно мнозинството в тази зала през ноември се надяваше, че Барак Обама ще бъде избран за президент. Това е нещо добро, макар че в някои от

изказванията по време на това разискване се прокрадна малко скептицизъм относно това дали наистина всичко е толкова благоприятно.

Разбира се, в бъдеще Европа трябва съвместно да изложи собствените си позиции, но времето за злобни коментари по адрес на Съединените щати отмина, защото вече няма как удобно да прехвърляме всичко на Джордж Буш и това поставя пред нас задача. Политиката за трансатлантическите отношения от страна на Европейския съюз, от страна на Парламента, не може повече да се състои просто от отправяне на изисквания към Съединените щати. Сега трябва също да отговорим с това какво ние искаме да допринесем, за да направим това партньорство ефективно.

Да вземем за пример Афганистан, който беше споменат от няколко колеги. Какво искаме да направи Европейският съюз, за да разшири и да подсили полицейските си мисии с оглед да постигне гражданска подкрепа и гражданско възстановяване? Това ще е нашата задача като Европейски съюз. НАТО може да се погрижи за военният аспект. Това е нещо, което трябва да обсъдим много конкретно. Какво можем да предложим?

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Г-н председател, в продължение на 50 години след войната мисленето по въпросите на сигурността в Западна Европа се основаваше на тесен съюз със Съединените щати и на принципа, че сигурността е неделима, че сигурността на Съединените щати е пряко свързана със сигурността на Европа. Изглежда обаче, че краят на студената война и на безсрочното, да се надяваме, отлагане на вероятния голям конфликт в Европа все пак изискват този принцип да не бъде подлаган на съмнение. Обратното, той трябва да се подкрепя и да представлява основата на нашето схващане за обща сигурност.

Второ, бих искал да се позова на казаното от г-н Kühne преди малко. Съединените щати сложиха край на епохата на едностранните политически действия и са готови за диалог с Европа, както и за съвместни партньорски решения с Европа. Въпросът е ние готови ли сме за това и готови ли сме да бъдем стабилни в осъществяването на тези взети съвместно решения?

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, г-н Millán Mon представи важен и отличен доклад. Въпросът сега е как да го осъществим без да губим време.

Световната икономическа криза предлага практически стимул за двете най-големи демокрации в света да обединят силите си въз основа на споделени ценности и сходни икономически системи, защото повече от половината от световния БВП се произвежда в Съединените щати и ЕС съвкупно. Г-н Severin много добре отбеляза стратегическото взаимодействие, че Европа има нужда от силни Съединени щати, а ЕС се нуждае от силна Европа. Ако тези двама партньори биха могли да координират действията си по-добре и по-ефективно, това ще окаже дълбок положителен ефект върху стабилността в света, както и върху множество конкретни регионални проблеми.

Да, по-големият интерес към Европа, по-голямата гъвкавост и откритост, предложени от новата администрация в САЩ, са добра възможност, която трябва да се използва. Необходимо е обаче винаги да помним, че отношенията със САЩ продължават да бъдат най-важното стратегическо партньорство за ЕС. Но сега не е време за изявления; време е за работа и в доклада се набляга на три конкретни приоритета. Ние призоваваме към съгласуване на общ дневен ред на краткосрочните и дългосрочните цели, на световните, както и на регионалните въпроси. Призоваваме 14-годишните стари отношения да се заменят с ново споразумение за трансатлантическо партньорство, което да включва също и икономически съвет; призоваваме също и за създаването на Трансатлантически политически съвет, както и за надграждане на парламентарните отношения под формата на трансатлантическа асамблея.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Г-н председател, избирането на президента Обама даде въведе Съединените щати в историческо време, чието особено значение се усеща и широко се споделя в Европа.

Днес президентът Обама е със абсолютно същата нагласа като Европа по отношение на политическите действия, основани на ключовите думи „преустройство“ и „възстановяване“.

Речта на министър-председателя Гордън Браун в тази зала вчера предоставя ясно доказателство за съществуващото взаимно разбиране. Без съмнение, думите „преустройство“ и „възстановяване“ заслужават цялото възможно активно лидерство с оглед на настоящата криза, пред лицето на която ние планираме развитието си по поска на „зелена“ икономика, при която растежът и опазването на околната среда не си противостоят, а идеално се допълват.

Ние обаче виждаме и „преустройство“, и „възстановяване“ на мостовите между Европа и Съединените щати, които понесоха щети през последното десетилетие.

Завръщането на Съединените американски щати към многостранните отношения е много добър знак за Европа и прави нашите цели за световен мир, справедливост и просперитет по-осъществими. Последните години обаче доведоха също до пукнатина между гражданските общества и от двете страни на Атлантическия океан.

Ние, като европейски институции трябва да насърчаваме взаимодействието от всякакъв вид между организации, академичния свят, средствата за комуникация и организациите в социалната сфера, за да се запълни тази пукнатина.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) За разлика от г-жа Gomes, която говори преди малко и каза, че с избирането на президента Обама трансатлантическите отношения бяха възродени, аз мисля, че новината за края на тези отношения очевидно беше преувеличена. Този доклад го доказва за пореден път и аз поздравявам докладчика за това.

Европа и Съединените щати са съюзници от дълго време и това е от жизненоважно значение за просперитета, развитието и глобализацията. Европа и Съединените американски щати отдавна споделят общи предизвикателства и дори общи врагове, макар че някои, особено от тази страна на Атлантическия океан, биха се поколебали да признаят това. Отдавна европейците и американците знаят какво трябва да се направи, за да се отговори на нуждите на свят, който продължава да е несправедлив, неравнопоставен и опасен, и който сега се намира в глобална криза.

Тази криза обаче не трябва да ни отклонява от пътя, нито да намалява дипломатическата ни твърдост или политическите ни и военни ангажменти, съответстващи на задълженията ни на съюзници, нито да ни кара да обръщаме гръб на колективната икономика, нито да позволим завръщането на протекционизма, което би било фатално за възстановяването на нашите икономики.

Благодарение на отворената в световен мащаб икономика Европа и Съединените щати сега имат непоколебими съюзници в Япония, Индия, Бразилия и различни държави в Азия.

Въпреки настоящата криза, в света все още има много народи, които разчитат на нашите държави и се надяват един ден да живеят като нас. Заради всички тези народи Европа и Съединените щати трябва отново да станат съюзът, който води, споделя и глобализира икономиката на просперитета.

Това също е една причина следващата среща на върха на Г-20 да е толкова важна – не защото тя е възможност да се установи кой е най-близък с Барак Обама, а защото е възможност да докажем, че можем да предоставяме решения и водачество. Ние ще сътрудним с новите сили относно необходимите реформи, но трябва да сме наясно, че само икономическият модел, основан на съзидателната сила на човечеството, ще осигури благосъстояние – имам предвид благосъстояние, а не алчност – създаване на работни места и развитие за преодоляване на кризата.

Г-н председател, няма друг начин, ако искаме дълготрайно решение – създаване на нови работни места или солидарност с онези, които най-много се нуждаят в тези трудни времена.

Душана Здравкова (PPE-DE). - Г-жо Комисар, искам да благодаря на докладчика, колегата Millán Mon, за изчерпателния доклад и за изразената категорична позиция за отпадане на визовия режим.

Четири години след стартиране на преговорите за премахване на визите между САЩ и Европейския съюз осемдесет милиона души от държавите-членки все още трябва да се редят на опашки и да молят за американска виза в паспортите си. Въпреки че досега са постигнати значителни резултати, американската администрация отказва да предприеме последната стъпка и да приложи принципа на реципрочност за останалите пет държави, като ги включи в програмата за безвизов режим.

В резолюцията си от 22 май 2008г. призовахмe преговорите за включване на всички държави-членки в програмата за безвизов режим да приключат преди Европейските избори през юни. Притесняваща е липсата на развитие по проблема до този момент, както и многобройните индикации в пресата, че реална промяна в американската политика няма.

Искам да отбележа и посещението през миналата седмица на члена на Комисията г-н Баро във Вашингтон, където преговорите за премахване на визовите ограничения продължиха. Все още не е ясно какви ще са конкретните резултати след това посещение. Опасявам се, че независимо от полаганите от Комисията усилия, до края на мандата на този парламент поставените от нас цели няма да бъдат постигнати.

Искам, обаче, да отбележа, че, за съжаление, някои от действията на отделни държави-членки по-скоро допринасят нашите американски партньори да не възприемат Европейския съюз като единно цяло. Затова

използвам случая и призовавам всички европейски правителства да променят политиката си и да предприемат конкретни стъпки за реална подкрепа на представителите на Европейската комисия.

Заедно с това призовавам всички колеги да подкрепят декларацията, която е иницирана от няколко колеги, включително и от мен, за премахване на визовия режим от страна на Съединените щати за гражданите на всички държави-членки на Европейския съюз.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, избирането на президента Обама беше посрещнато с ентузиазъм както в САЩ, така и в Европа, но от 44-ия президент на САЩ се очаква много. Той е изправен пред редица предизвикателства с каквито не се е налагало да се справя нито един лидер на този народ в мирно време, откакто се помним. В собствената си страна той е изправен пред финансова и икономическа криза, достигаща до стопяване на финансовите пазари, което оказва въздействие върху световната икономика, и все още не е намерен изход от нея. Той пое ангажимент да намери решение за опустошения от войната Афганистан и за съсипващия ѝ ефект върху Пакистан. Той е изправен пред заплахата от Иран, който все повече се приближава до статута на ядрена сила.

Ние вярваме в здравите трансатлантически отношения, основани на нашите общи ценности – демокрацията и свободната пазарна икономика. Уважаваме приоритетите, които президентът Обама и неговата нова администрация са си поставили. Не се засягаме, ако САЩ смятат, че някои от тези цели ще бъдат постигнати само в сътрудничество между САЩ и Русия. Европа протяга отворена ръка към Съединените американски щати. Само преди няколко седмици в тази зала ние заявихме нашата готовност да работим заедно за затварянето на затвора в залива Гуантанамо и за настаняването на бившите затворници.

Държавите-членки от бившия източен блок дължат особена благодарност на Съединените щати. Ние бяхме приети в трансатлантическата общност няколко години преди да станем членове на ЕС. Полша, от своя страна, изразява тази благодарност чрез готовността си да подкрепя САЩ винаги, когато е необходимо, включително чрез военни ангажименти в Ирак и Афганистан. Апелирам към новата администрация да не приема тази подкрепа за безусловна даденост. Младото поколение поляци, отгледани в демокрация, бързо забравиха този дълг на благодарност. При реализирането на по-широките си цели САЩ не трябва да забравят, че тези лоялни съюзници са чувствителни, особено когато това оказва влияние за възобновяване на отношенията между САЩ и Русия.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз искам да предложа няколко предупредителни думи конкретно за администрацията на Обама. През последните 60 години Съединените щати имаха променливо отношение към европейската интеграция. Естествено, те я виждат от позицията на външен наблюдател и биха могли дори да си представят – според мен погрешно – че тя е подобна на собствения исторически опит на Америка. Този възглед се насърчава от доминиращата федералистка тенденция в институциите на ЕС. Опасността е, че събеседниците от САЩ приемат собствения разказ на ЕС като факт, а не като история, представена като документална, но с голяма част подвеждащо и фалшиво съдържание.

САЩ следва да разберат, че много от нас смятат, че ЕС се движи в грешна посока и че неговите стремежи да създаде държава, наречена Европа не отразява желанията на нашите граждани, силно привързани към суверенитета на своите народи и към своята възможност да избират и свалят правителства.

Това не е в интерес и на Съединените щати заради свободно поетия ангажимент от много европейски държави коалицията да бъде превзета от Европейски съюз с различни възгледи.

Трябва да кажа, че много уважавам г-н Millán Mon и одобрявам много от мненията в този доклад, но не и неговата основна идея относно издигането на ролята на ЕС като институция, като наш единствен говорител в отношенията със Съединените щати.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Г-н председател, дори западното единство да е помогнало за извоюването на нашата независимост и прекратяването на студената война, по времето, когато нашите държави се присъединиха към НАТО и ЕС, трансатлантическите отношения не бяха в най-добрата си форма.

Настоящата криза и нейните общи предизвикателства – застрашаването на сигурността, световните проблеми като енергетика, изменение на климата, разпространение на ядрените оръжия и новите центрове на властта, регионалните проблеми като Близкия изток, Афганистан, Пакистан, Иран и Африка – изискват максимално засилване на трансатлантическото сътрудничество.

В този контекст докладът има положителен принос чрез основните предложения за начините, по които да се институционализират тези отношения, да се намери общ подход към Русия и шестте държави от Източна

Европа, да се постигне унифициран трансатлантически пазар, постепенно да се интегрират нашите финансови пазари и да се разшири програмата за безвизов режим за всички държави-членки на ЕС.

Не можем да се провалим. Цената за Запада ще бъде загубата на инициативата в световните дела вероятно за дълъг период напред.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Предвид разработките от последните години в Европейския съюз, на равнище администрация на САЩ и като цяло в глобален мащаб, мисля, че сега е времето да преразгледаме трансатлантическото партньорство и да го адаптираме към новата действителност.

Във връзка с това аз приветствам доклада на моя колега г-н Millán Mon и бих искал да използвам възможността да го поздравя. Този доклад обединява в много полезен документ главните приоритети на Европа в отношенията ѝ със Съединените щати. Аз съм доволен също и че измененията, които предложих, са включени в доклада.

Бих искал да споделя няколко наблюдения.

На първо място, сътрудничеството в областта на сигурността трябва да продължи. Дойде време Европа да допринесе повече за театъра на военни действия в Афганистан, където се води решаваща за бъдещето на региона война. Бих искал да спомена също и че моята държава Румъния доказва подкрепата си за усилията на Съединените щати както в Ирак, така и в Афганистан.

Второ, по отношение на енергийното досие, аз мисля, че се изискват съвместни действия за координиране на изследователските усилия и идентифициране на нови чисти енергийни източници.

Що се отнася до отношенията с Русия, усещам, че моментът е добър за приемането на един последователен подход в отношенията между Съединените щати и Европа, от една страна, и Русия, от друга.

И накрая, бих искал да приветствам особено конструктивните предложения относно създаването на трансатлантически консултантски органи, включително за външна политика и политика по сигурността.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Г-н председател, ние би трябвало да извикаме „Добри новини! Добри новини!“. Налице е още едно чудо на президента Обама, който успя, след толкова години, да обедини Парламента и Европейския съюз в името на обща цел, която е заздравяването на трансатлантическите отношения.

Подобен момент имаше и в миналото, когато Бил Клинтън и Фелипе Гонзалес подписаха през 1995 г. Трансатлантическата програма. По това време имаше голям оптимизъм за бъдещето. Последваха осемте черни години на президентството на г-н Буш. Той раздели из основи европейските правителства, макар и не толкова общественото мнение. Неговото правителство постоянно пренебрегваше основни принципи за Европейския съюз като многостранните отношения, подкрепата за Обединените нации и международния правов ред.

Всичко това сега се изгражда наново и ние имаме добре обосновани надежди за бъдещето на отношенията между Европейския съюз и Съединените щати. Ето защо аз поздравявам г-н Millán Mon за блестящия му доклад, който се появи в толкова подходящо време за настоящото заздравяване на отношенията между двата континента.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Г-н председател, аз също бих искал да се присъединя към виковете „Добри новини!“ на г-н Yañez-Barnuevo García, защото считам, че този доклад бележи повратна точка в отношенията със Съединените щати.

Една моя добра приятелка скоро ми каза, че при посещението си в САЩ е била удивена от липсата на знания относно новите институции и новите процедури, създадени от Договора от Лисабон.

Ако трябва да отправя похвала, да дам много положителна оценка на нещо в отличния доклад, изготвен от г-н Mr Millán Mon, то е именно това, че той поставя трансатлантическите отношения в обсега на Договора от Лисабон, така че Европейският съюз да може да поддържа близки отношения със Съединените щати.

Той дава на нас като европейци инструментите, с които да можем ясно да изразим това европейско желание, което ни беше толкова нужно в миналото, продължава да бъде днес и несъмнено ще остане в бъдеще.

Бих искал и аз да изразя моите поздравления към г-н Millán Mon за отличния доклад, който е изготвил.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – Г-н председател, благодарен съм за всички мнения и коментари в настоящото разискване. Удовлетворен съм, че Европейският парламент, Комисията и председателството в голяма степен споделят еднакво мнение за най-важните въпроси относно стратегическия

диалог между ЕС и САЩ. Доволен съм, че чух думи в силна подкрепа за темите, които избрахме за нашата първа неформална среща с президента Обама, а именно: първо, енергийната сигурност и изменението на климата; второ, икономическото сътрудничество; и трето, сътрудничеството в сигурността и външните отношения.

Внимателно слушах и другите коментари, засягащи нуждата да изградим нова трансатлантическа програма, да задълбочим сътрудничеството във външната помощ и политиката за развитие, да търсим сътрудничество в правосъдието и вътрешните работи, да поддържаме инерцията относно Трансатлантическия икономически съвет, да проучим възможността за създаване на Трансатлантически политически съвет и т.н. Ние ще ги вземем предвид при подготовката си за редовната среща на върха между ЕС и САЩ, която ще се състои през юни.

Тези от вас, които повдигнаха други въпроси, като отмяната на визовия режим – защото не всички държави-членки на ЕС участват в тази програма – могат да си спомнят как преди една година моята държава положи усилия за това. Това беше и тема на разискване в Парламента, така че мога да ви уверя, че ще продължим да поставяме и този въпрос и пред правителството на САЩ.

В заключение, бих искал да добавя следното. Изглежда ясно, че новата администрация в САЩ е взела предвид много от посланията, които им изпращахме през последните месеци и години относно трансатлантическите отношения. Сега те отговарят. Например сега ние сме призовани да осигурим по-голям стратегически принос в Афганистан. Ясно е също, че се очаква стратегическият принос да е подплатен със съвсем практически ангажимент, така че мисля, че ще си спомните това, когато обсъждаме практическия си принос за бъдещето на афганската мисия. Това не трябва да ни изненадва, след като действително сме се ангажирали със задълбочен и сериозен дебат. Когато през миналата година президентът Обама каза в Берлин, че Америка няма по-добър партньор от Европа, това не беше просто изявление, но и покана към Европа да предостави доказателство за това.

Второ, на всички ни е ясно, че предизвикателствата, пред които сме изправени, стават по-многобройни и по-сложни. Да се върна към една от точките, от встъпителното ми изказване – когато ЕС и САЩ се споразумеят, ние заедно можем да помогнем за създаването на световен дневен ред. Това означава също поемане на нашия дял лидерство и водене на другите в предоставянето на тяхната подкрепа, и осигуряване на средства по пътя към поставените цели. Но, за да може да направи това и да бъде надежден партньор на САЩ, ЕС трябва да говори с един глас в най-голямата възможна степен.

Чешкото председателство ще продължи да работи за това трансатлантическото партньорство да остане един от крайъгълните камъни на външната политика на ЕС. аз с нетърпение очаквам по-нататъшното развитие на тези отношения, докато като сме изправени пред едни и същи предизвикателства и гледам напред към постоянното сътрудничество с Парламента за осъществяването му.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, както много от ораторите изтъкнаха, това разискване показва, че въпросът е как можем да работим за решаването на най-значителните проблеми заедно с такъв критично важен стратегически партньор като Съединените американски щати.

Тъй като в началото направих редица много ясни и практически бележки, сега ще се спра само на някои конкретни въпроси.

Първо, ролята на законодателите в отношенията ЕС-САЩ и на институционалното установяване на последните е много важна. По принцип ние недвусмислено подкрепяме по-здравите връзки между законодателите от ЕС и САЩ. Очевидно първоначалният тласък за това трябва да дойде от самите законотворци. аз зная, че Европейският парламент е готов да направи това и такъв знак трябва да дойде и от Конгреса. Независимо от това, предполагам, че би си струвало законодателите от ЕС да развият по интензивни контакти със Сената, който има по дълъг изборен цикъл и с конгресмените, чиито специализирани познания в различни области могат да придвижат напред програмата за Трансатлантически икономически съвет.

Договорът от Лисабон, както и когато той влезе в сила, както беше казано, ще засили ролята и на Парламента в оформянето на диалога ЕС-САЩ, особено по регулаторни въпроси; както бе споменато, експертните центрове (think tanks) определено също ще бъдат много важни не само от страна на САЩ към нас, но и от страна на ЕС към САЩ.

Що се отнася до общите институции на ЕС и САЩ, предупреждавам: първо, че трансатлантическият дневен ред трябва да се направлява най-вече от съдържанието, а не толкова от процеса. Ето защо, както казах и преди, на нашите първи срещи с президента Обама ще бъде важно да покажем способност да се съсредоточим върху резултати.

Въпреки това си отбелязах внимателно вашия призив за щателен преглед на настоящите споразумения в контекста на трансатлантическата програма. Възнамерявам да инициирам преглед на структурите с оглед да им се помогне да работят по-добре, а Комисията ще излезе със съответни предложения.

Нека се спра накратко и на Трансатлантическия икономически съвет (ТИС). Г-н Ферхойген вече се срещна със своя колега от САЩ – г-н Фроман на 23 март 2009 г. Основните въпроси около ТИС при новата администрация са следните: Първо, насочване на вниманието към политически стратегически въпроси и в същото време отнемане от тежестта на по-техническите въпроси в дневния ред на срещите на върха. Второ, времевият хоризонт за бъдещата работна програма – тук г-н Ферхойген иска да определим много дългосрочна перспектива, но това трябва да се съобрази с мандата на настоящата Комисия, а ние се нуждаем и от някои краткосрочни резултати. И накрая, как да се справим с натиска от държавите-членки, на които обещахме средносрочна програма, но все още не сме го изпълнили – като бъдем още по-ангажирани с работата по ТИС.

Второ, аз бих искала да изтъкна, че ние сме общност, която споделя еднакви ценности със САЩ, но все още има какво да се направи. Ето защо ние трябва да продължим да насърчаваме САЩ да подпишат основни конвенции на ООН за правата на човека, включително – без да споменавам всички – тези относно дискриминацията на жените и правата на децата. Това включва нашата позиция относно Международния наказателен съд, както беше подчертано по няколко повода при администрацията на Буш, но с това ще се заемем отново.

Трето, относно отмяната на визовия режим и неговата реципрочност, които много от вас споменаха: ние знаем, че благодарение на реалните усилия на държавите-членки и на равнище на ЕС седем държави-членки бяха приети в програмата за премахване на визовия режим през ноември/декември 2008 г. Въпреки това все още има пет държави-членки, които засега не могат да се ползват от безвизово пътуване до САЩ. Следователно ние ще продължим да поставяме този въпрос.

Мога да ви кажа, че миналата седмица, във Вашингтон заместник-председателят Баро и чешкият министър Лангер отново повдигнаха този въпрос и САЩ по принцип изразиха разбиране на нашата позиция, но едновременно с това подчертават, че действията на федералното правителство се основават на законови изисквания, които ясно поставят рамката на бъдещи разширявания на програмата и стриктно се наблюдават от Конгреса. Секретарят г-н Наполитано ни информира, че още една държава-членка много се приближава до влизане в програмата за премахване на визите.

Накрая, относно Афганистан: ние не само направихме много в миналото, но, както казах преди, сме готови да участваме в гражданско проучване и ще осигурим допълнителен бюджет от нашия бюджет за Азия за изборите, полицията и най-вероятно за селско стопанство, защото е важно да има допълнителни, алтернативни възможности за препитание.

Винаги съм отворена за нови идеи и един пример, взет от Вашия доклад, ще е да превърнем срещите на министрите на външните работи в Трансатлантически политически съвет, насочен повече към стратегическите теми. Както казах преди, ние възнамеряваме да преработим съществуващата трансатлантическа програма в тази перспектива на фона на 15-ата годишнина от Новото трансатлантическо споразумение през 2010 г.

Francisco José Millán Mon, докладчик. – (ES) Г-н председател, първо, искам да изразя благодарността си за изказванията и за поздравленията, които бяха отправени към мен. Според мен най-важният елемент на това разискване е широкият консенсус за значението на отношенията между Европейския съюз и Съединените щати, както и за необходимостта от тяхното заздравяване не само чрез обща програма за справяне със сериозни предизвикателства и сериозни конфликти, но и чрез нови институционални механизми.

С едно изключение, аз не чух съществени възражения нито по отношение на двете годишни срещи на върха или относно създаването на трансатлантически политически съвет, нито, разбира се, по отношение на подобряването или повишаването на нивото на диалога между законодателите и превръщането му в структуриран диалог, един вид трансатлантическа асамблея, както се препоръчва в доклада.

По този въпрос аз приветствам и факта, че г-жа членът на Комисията счита, че такова засилване на диалога между законодателните органи ще бъде много полезно и че нито тя, нито представителите на Съвета са против това друго укрепване на други институции – необходимост, която според мен в голяма степен се налага от Договорът от Лисабон. Това ще бъде много препоръчително и полезно за двете страни.

Не мога за една минута да отговоря на всички коментари, които чух, но искам да кажа, че по отношение на Русия, както г-н Severin знае, докладът препоръчва конструктивно сътрудничество, но, естествено, без да се накърняват правата на човека и международното право. Относно Китай има и изрични, и косвени споменавания, когато говорим за привличане на нововъзникващите сили към световното управление. Естествено, и това е

коментар, който се отнася в голяма степен и за измененията, които получих, за щастие малко на брой, докладът не може да разгледа всеки въпрос.

В доклада трябва да бъдат определени приоритети, той така или иначе е много дълъг, а определянето на приоритети означава избор, подбор и понякога отхвърляне. Не мога да смеси теми от много голямо значение с други, макар също важни, но не равностойни. Докладът трябва да е разбираем. Поради това, както казваме на испански език, той „не трябва да ви пада от ръцете“, когато го четете, защото е много тежък.

Госпожи и господа, убеден съм, че сътрудничеството със Съединените щати е от решаващо значение; вчера, в тази зала, министър-председателят Гордън Браун ни припомни този факт. Считаю, че с приемането на този доклад утре Парламентът ще изпълни дълга си да изпрати сигнал, че желаем и призоваваме за още по-утвърдени стратегически отношения със Съединените щати. В доклада ни се напомня – г-н Elles каза това преди няколко минути – че най-важните стратегически отношения, които Европейският съюз има са тези със Съединените щати.

Сигурен съм, надявам се и вярвам, че Комисията и Съветът ще направят всичко възможно през следващите седмици и месеци, които са изключително важни, за да укрепят тези отношения, включително в институционален аспект.

Председател. – Разискването се закрива.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени декларации (член 142)

Corina Crețu (PSE), в писмен вид. – (RO) Избирането на президента Барак Обама може да отбележи началото на нова ера в отношенията между Съединените щати и Европейския съюз, при условие че двете страни превърнат добрите намерения и приятелските изявления в по-конкретни стъпки, насочени към укрепване на връзките и установяване на по-ефективно сътрудничество.

Икономическата криза и настоящият геостратегически климат правят още по-належащо подобряването на трансатлантическото сътрудничество, тъй като ние заедно сме изправени пред сериозни предизвикателства. САЩ и ЕС са свързани чрез партньорство, което е от основно значение за двете страни и покрива всички сфери на дейност от търговия до военен съюз.

При тези обстоятелства смятам, че от първостепенно значение е да премахнем последните следи от дискриминация, които съществуват в отношенията САЩ-ЕС. Фактът, че визите за влизане в САЩ все още са задължителни за гражданите от шест държави-членки на Европейския съюз трябва да бъде приоритет в диалога, който Комисията и Европейският парламент водят с органите на САЩ, за да постигнем равно третиране за всички граждани на държавите от ЕС въз основа на пълна реципрочност. В това отношение аз приветствам включването в доклада на едно искане, отправено към Съединените щати да отменят визовите изисквания за шестте страни, които все още не са включени в Програмата за отмяна на визите.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Президентът Обама заяви в Берлин през месец юли 2008 г., че Америка няма по-добър партньор от Европа. Европа, на свой ред, няма по-добър партньор от Америка. Това е основното заключение и мото, което може да бъде извод от този отличен доклад.

В глобалният свят на 21 в. Европа и Америка се изправят срещу общи предизвикателства, но също така споделят едни и същи ценности и се борят в името на едни и същи идеали. Ето защо всички препоръки в доклада за ускоряване на развитието на отношенията между Европейския съюз и САЩ са не само приветствани, но и особено необходими.

Намирам, че сред тях преките човешки контакти са истинския ключ за трайни отношения и сътрудничество. Ето защо за пореден път настоявам и подкрепям напълно призива към американската администрация за цялостно премахване на визовия режим за гражданите на Европейския съюз, колкото е възможно по-скоро. Недопустимо е, че гражданите на пет държави-членки все още се сблъскват с пречки и се нуждаят от визи за да пътуват до Америка. Европа е обединена общност и именно такъв трябва да бъде подходът спрямо всички нейни граждани, спрямо всички техни права и свободи.

Нека хората общуват, изследователите да си сътрудничат, а предприятията да намерят общи решения на сегашната икономическа криза. По този начин свободата на движение между двата континента стана наложителна и вече трябваше да представлява приоритетна задача на срещата в Прага на 5 април 2009 г.

Csaba Sógor (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) През последните 18 години САЩ понесоха много критики и вероятно в много случаи при предишната републиканска администрация на президента Буш имаше основателна причина за това.

Искам да ви напомня, че без американската подкрепа и участие някои проблеми на Европейския континент щяха все още да са с неясно бъдеще. Много често точно през споменатия период се оказваше, че Европейският съюз може да бъде безсилен и неспособен да реши проблемите, които се случват в непосредствена близост, на нашия континент.

Без американската намеса и споразумението от Дейтона вероятно сега още щеше да има война в Босна. И съм сигурен, че не е необходимо изрично да подчертавам, че статуса на Косово щеше все още да е неясен и поради това особено разочароващ не само за хората от Косово, но и за Европейските сили.

Въпреки редицата недостатъци на американската демокрация, те постигнаха нещо, за което на този етап ние можем само да мечтаем – имат чернокож президент. Възлагам големи надежди на трансатлантическите отношения и искрено се надявам, че нещата ще се подобрят за доброто както за Европейския съюз, така и на САЩ.

8. Временно търговско споразумение с Туркменистан - Временно споразумение с Туркменистан (разискване)

Председател. – Следващата точка е общо разискване на тема:

- въпрос, изискващ устен отговор, към Съвета от Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini и Eugenijus Maldeikis, от името на групата на социалистите в Европейския парламент, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, групата на Съюза за Европа на нациите относно Временното търговско споразумение с Туркменистан между Европейския съюз и Туркменистан (О-0024/2009 - В6-0019/2009);

- въпрос, изискващ устен отговор, към Комисията от Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini и Eugenijus Maldeikis, от името на групата на социалистите в Европейския парламент, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи и групата на Съюза за Европа на нациите относно Временното търговско споразумение с Туркменистан между Европейския съюз и Туркменистан (О-0025/2009 - В6-0020/2009);

- доклада (А6-0085/2006) на г-н Caspary, от името на комисията по международна търговия относно предложението за решение на Съвета и Комисията за сключване на временно споразумение за търговия и търговски въпроси между Европейската общност и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Туркменистан, от друга (05144/1999 - С5-0338/1999 - 1998/0304(CNS)).

Jan Marinus Wiersma, автор. – (NL) Г-н председател, добре е, че днес тук разискваме позицията на Европейския парламент относно Временното търговско споразумение с Туркменистан – нещо, което този Парламент и Европейският съюз отдавна оставят на заден план. Съветът и Комисията се стремят да се постигне напредък по този въпрос и искат Европейският парламент да даде благословията си или да отсъди положително относно реализирането на това временно споразумение, тъй като това ще спомогне за подобряване на отношенията с Туркменистан.

Този въпрос стои на заден план от доста дълго време и има причина за това. Досега Парламентът сериозно се колебаеше дали да гласува това споразумение, защото в действителност сме много недоволни от ситуацията с правата на човека в Туркменистан, особено при предишния президент/диктатор Туркменбаши, който затвори страната за света и застраши собственото си население по един доста нехуманен начин. Разбира се, въпросът е дали новият режим на управление след смъртта на Туркменбаши е променил тази ситуация и бих искал да чуя от Съвета и Комисията какви промени и развитие са наблюдавали през последните години и дали това е достатъчна причина наистина да се заемем със сключването и подписването на търговското споразумение.

Разбира се, Комисията и Съветът трябва да преразгледат два силни аргумента. Стратегическият контекст се промени. Днес гледаме по различен начин на Централна Азия от преди няколко години. Самата г-жа, член на Комисията, вложи много енергия по въпросите на региона, но съм наясно също така, че според председателството Европейският съюз не трябва да оставя този регион в ръцете на китайците или руснаците. И ние имаме интереси там, а и самият регион признава това. Неотдавна бях в Казахстан и беше очевидно, че те са заинтересовани от по-добри отношения с Европейския съюз.

Вторият важен аргумент, предложен от Комисията, е, че към момента нямаме стабилна правна основа за отношенията си с Туркменистан. Все още използваме договор, датиращ от съветските времена, а това е просто недопустимо. Без по-добър договор, както гласи аргументът, няма да сме в състояние да осъществим добър диалог относно правата на човека.

Въпросът остава нерешен – ситуацията с правата на човека подобрила ли се е до такава степен, че да предприемем важната стъпка и да посъветваме Парламента да одобри търговското споразумение? Считам, че този въпрос все още е неразрешен и също така очаквам реакциите на Комисията и на Съвета в това отношение. Ще продължа да имам съмнения. Обсъдих подробно този въпрос с г-н Caspary от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, който е докладчик по темата. По редица точки, които той също ще спомене, ние още търсим разяснение от Съвета, а именно във връзка с медийната ситуация в Туркменистан, образованието, достъпа на Червения кръст до затворите, и т.н. Смятаме, че в тези райони трябва да има реално подобряване, а подобно търговско споразумение и диалог с Туркменистан относно правата на човека биха спомогнали за постигане на тази цел.

Има една последна точка и тя също е ясно изразена в резолюцията, която създадохме заедно с групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Ние искаме също сериозна гаранция, че, ако наистина се съгласим да приемем положително становище във връзка с това търговско споразумение, ще има резервен вариант. Искаме да сме в позиция, при която, ако действително стигнем до заключение, че методите, предложени от Комисията и Съвета, нямат ефект и ситуацията във връзка с правата на човека в Туркменистан не се подобри наистина, Парламентът да може да поиска Комисията и Съвета да прекратят договора. Ако не получим уверение за това, ще ми е много трудно да убедя групата си на заседанието ни довечера да гласуват в подкрепа на търговското споразумение. Тогава вероятно ще прибегнем до отлагане на гласуването. За нас наистина е много важно да получим уверение, че ако ситуацията в Туркменистан се влоши или не се промени значително, можем отново да разискваме въпроса дали търговското споразумение следва да бъде прекратено. За тази цел Парламентът трябва да има право на петиция до Съвета и Комисията.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Bogusław Rogalski, автор. – (PL) Г-н председател, въпросът с ратифицирането на Споразумението с Туркменистан е спорен поради нарушенията на демократичните принципи и основните права на човека в Туркменистан. Въпреки това трябва да се проведат преговори със страната и Споразумението трябва да се подпише. В отношенията с Туркменистан трябва да се обърне особено внимание на факта, че ако няма икономическо сътрудничество между Европейския съюз и Туркменистан, стандартът на живот в тази страна ще се понижи. Ратифицирането на Споразумението обаче със сигурност ще спомогне за повишаване на стандарта на живот на населението.

Нека не забравяме, че там се появиха някои положителни социални признаци. Скорошното приемане от Туркменистан на законодателство, което въвежда забрана на детския труд е един от тези признаци. Разбира се, Туркменистан трябва да ратифицира и приложи много от конвенциите на Международната организация на труда – не в това е въпросът. Но фактът, че промените в Туркменистан се въвеждат с по-бавно темпо от очакваното, продължава да е обезпокоителен. Само няколко предприятия бяха приватизирани, правителството продължава да контролира много от икономическите сектори, а директните чуждестранни инвестиции продължават да са на много ниско ниво. Въпреки факта, че Туркменистан разполага с едни от най-големите природни ресурси на газ и е един от най-големите износители на памук, нека не забравяме, че около половината от населението живее в бедност. Бих добавил, в изключителна бедност. Политическата система също далеч не е задоволителна, особено що се отнася до продължаващата репресия на политически партии, различни от управляващата, както и репресията на различни религиозни групи.

Въпреки всичко това ми се струва, че Споразумението с Туркменистан трябва да се осъществи и ратифицира, защото можем да помогнем на Туркменистан само като преговаряме и даваме определен пример, така че в бъдеще тази страна да може най-накрая да се присъедини към семейството на демократичните държави.

Robert Sturdy, автор. – (EN) Г-н председател, наистина се извинявам – не разбрах, че имам време за изказване по конкретната тема. Искам само да коментирам онова, което каза предишният оратор. Мисля, че е важно да подпомогнем създаването на законодателство, което ще доближи Туркменистан повече до нас. Що се отнася до всички тези страни, трябва да се уверим, че те са осигурени в една много трудна среда.

На този етап искам да благодаря на Daniel Caspary, който работи неуморно, за да се справи със законодателството. Зная, че той ще се изкаже след минута или две, но той работи в Международната комисия по търговия по това конкретно законодателство.

В период, когато светът се сблъсква с огромни ограничения на финансовите услуги и други проблеми, трябва да гарантираме сигурността на тези страни, както и да се уверим, че те ще се включат в настоящото законодателство, което предлага Daniel. Нямам повече какво да отбележа и се извинявам, че закъснях.

Daniel Caspary, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, тук, в Европейския парламент се занимаваме с временното споразумение с Туркменистан от близо три години. Преди почти три години достигнахме етапа, в който комисията по международна търговия прие доклад, но той беше отхвърлен на пленарно заседание, като една от причините беше, че Съветът и Комисията са спрели да работят по този въпрос, а Парламентът каза, че ако Съветът и Комисията не го придвижват, то и ние няма защо да го правим.

Изразявам особено задоволство, че днес се намираме в различно положение, макар че положението в Туркменистан все още далеч не отговаря на нашите стандарти. Правата на човека все още не се зачитат в много области и има много справедливи критики по отношение липсата на демократични структури в тази страна. Индивидуалните свободи са много ограничени. Още много може да се желае от свободата на информация в тази страна. В момента според информация, предадена ни от неправителствени организации, е в ход кампания за отстраняване на сателитните чинии и следователно – още по-труден достъп до свободните медии.

Образователната система също не успява да отговори на желания от нас стандарт, за да образова хората по един просветен и, което е по-важно, информиран начин по отношение на демокрацията и правата на човека. Освен това положението в затворите, въпросът с политическите затворници и достъпа на Червения кръст до тези затвори все още е напълно незадоволителна и неизяснена.

От друга страна, има и много неоправдани критики, които продължават да стигат до нас. През последните години имаше многобройни фалшиви доклади от така наречените неправителствени организации. Някои от тях създадоха у мен впечатление, че може би работят за други дружества, които имат интерес да направят всичко възможно, за да попречат на преговорите между Европейския съюз и Туркменистан.

Моето лично впечатление е, че зад много от изявленията и голяма част от невярната информация, достигнала до Европейския съюз, стои съвсем преднамерен интерес за възпрепятстване на преговорите между Европейския съюз и Туркменистан. Говоря за съобщенията, че всички болници в страната са затворени с изключение на две в столицата, че всички библиотеки освен две са затворени, че има чумна зараза, защото се говори, че медицинските условия са непоносими. Бе потвърдено, че всички тези сведения са неверни.

Така че, какъв е основният проблем? Абсолютно невъзможно е да получим реалистична картина за тази страна най-вече, защото правителството ѝ не ни го позволява и защото ние, като Европейски съюз, за съжаление, нямаме чуждестранно представителство там, което да предприеме нужните действия.

Въпреки това виждаме, че новият президент започна многобройни реформи. Стратегията на ЕС за Централна Азия, приета преди доста време тук, в Парламента, е съсредоточена върху страните от Централна Азия. Това временно споразумение може да бъде първата малка стъпка, която да покаже на гражданите на Туркменистан, че се заемаме с диалог, че го развиваме, както и че искаме да им помогнем да следват бавния, но, да се надяваме, постоянен път към правата на човека и демокрацията.

Нашата резолюция, внесена тук, в Парламента като резолюция от много групи, ясно засяга много от причините за критиката. Също така ясно засяга някои от положителните развития, на които сме свидетели, но въпросът за нас е, че не искаме да раздаваме безплатни услуги, определено не желаем да продаваме ценностите си, на които много държим, на Туркменистан, искаме да защитаваме и запазим ценностите си. Ето защо споразумението за партньорство и сътрудничество не трябва да бъде предрешен въпрос, а както каза предишния оратор, Комисията и Съветът трябва да направят ясни изявления относно евентуално прекратяване на временното споразумение, ако Парламентът изиска това на някакъв бъдещ етап.

Парламентът е подготвил редица писмени въпроси до Комисията и Съвета. Ще се радвам да ги прегледате и да ни предоставите много ясни отговори, така че, да се надяваме, утре да можем заедно да дадем ход на това временно споразумение.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, определено приветствам интереса на членовете на Парламента към въпроса за отношението на Европейския съюз към Туркменистан и се радвам, че имам възможност да отговоря от името на Съвета на различните въпроси и теми, които бяха повдигнати в Парламента.

В много отношения значимостта на Туркменистан нараства. Дълго време страната беше доста затворена. Но през последните години тя направи съществени постъпки, за да се отвори за външния свят. Правителството е отворено все повече за сътрудничество. Това се изразява в по-големите усилия за по-конструктивна работа в рамките на стратегията на ЕС за Централна Азия.

Въпреки тези промени, договорните ни отношения с Туркменистан останаха непроменени в продължение на 20 години. Както заяви г-н Wiersma, те все още се основават на остарялото Споразумение за търговия, търговско и икономическо сътрудничество със Съветския съюз.

На фона на положителните промени в Туркменистан, имаме възможност да укрепим двустранното си сътрудничество. Временното споразумение, подписано през 1999 г., условно прилага търговския аспект на Споразумението за партньорство и сътрудничество, също подписано през 1999 г., за което само три ратификации на държави-членки остават неизпълнени.

Има много аспекти в отношенията на Европейския съюз с Туркменистан. Разбира се, насърчаването на правата на човека и на демокрацията е в основата на двустранните отношения, тъй като то е ключ към една по-широка стратегия за Централна Азия. Фактът, че Туркменистан граничи с Афганистан също го прави стратегически важна страна. В същото време Туркменистан участва в преустройството на Афганистан и осигурява логистична подкрепа за операции и дейности на много от държавите-членки в рамките на Международните сили за поддържане на сигурността в Афганистан (прелитане над територията), както и на двустранна основа. Туркменистан е от критична важност за сигурността на региона и за борбата срещу трафика на наркотици. Растящата му икономика осигурява възможности за дружествата в Европейския съюз. Освен това Туркменистан е ключов партньор в диверсификацията на енергийните отношения на Европейския съюз и енергийната сигурност. Всичко това са ключови области, които имаме интерес да развиваме.

В допълнение, след президентските избори през февруари 2008 г. Туркменистан се ангажира с редица значими реформи, включително промени в конституцията. Много от новите разпоредби на конституцията, както и другите реформи, които бяха обявени, подчертават, че страната се движи в правилна посока, въпреки че това е дълъг процес и все още има много работа.

По въпроса за правата на човека Туркменистан конструктивно се ангажира в диалог с Европейския съюз относно правата на човека в широк спектър от въпроси. Този диалог съвпада също с някои важни промени в рамките на страната. И по-конкретно, освобождаването на няколко от политическите затворници и развитие на сътрудничеството с Обединените нации. Също така Туркменистан разреши посещението на пратеник на Обединените нации по въпросите на свободата на вероизповедание, участва пълноценно в периодичния преглед на Обединените нации, а в Ашхабат беше открит Център на ООН за превантивна дипломатия. Освен това бяха намалени ограниченията за пътувания в страната, започна диалог с Международния комитет на Червения кръст (ICRC), а образователната реформа възстанови десетгодишното средно и петгодишното висше образование. Туркменистан се съгласи с международни конвенции като втория Факултативен протокол към Международния пакт за граждански и политически права и Конвенцията за политическите права на жените.

Всичко това доказва, че Туркменистан се движи напред. Разбира се, още много може да се направи в областта на правата на човека, принципа на правовата държава и демокрацията. Ние ще продължим да настояваме най-вече за освобождаването на политическите затворници, за свободен достъп на ICRC до затворниците, за премахване на ограниченията за пътувания в чужбина, както и за свободата на медиите и гражданското общество.

Председателството е убедено, че най-добрият начин да гарантираме, че Туркменистан изпълнява тези изисквания е чрез постоянен ангажимент. Трябва да можем да проведем отворен диалог и при необходимост да отправяме ясни послания, ако Туркменистан се стреми към пълно зачитане на международните стандарти.

Именно затова е необходимо да обновим отношенията си, както и собствените си инструменти и средства. Настоящото договорно споразумение с Туркменистан осигурява само основен двустранен диалог. Единственият диалог, основан на договор, включва заседание на съвместен комитет на официално равнище веднъж годишно.

Временното споразумение ще направи правата на човека ключов елемент от отношенията и по този начин ще увеличи способността ни да повлияем на бъдещите развития в Туркменистан в тази насока. Щом влезе в сила, Споразумението за партньорство и сътрудничество (СПС) ще постигне повече, като осигури един зрял политически диалог.

Стратегията на ЕС за Централна Азия, приета през юни 2007 г., гласи, че, за да увеличи сътрудничеството със страните от Централна Азия, Европейският съюз ще използва пълноценно потенциала на споразуменията за партньорство и сътрудничество. Подобни споразумения вече съществуват в случая с Казахстан, Киргизстан и

Узбекистан. А в случая с Туркменистан е в сила временно споразумение, което чака ратификацията и влизането в сила на Споразумението за партньорство и сътрудничество.

За успешното приложение на Стратегията на Европейския съюз за Централна Азия е важно да се ангажират всички страни от Централна Азия, ето защо е важно да създадем условия за ангажимент и на Туркменистан. Без него изпълнението на нашите цели и интереси в Азия ще бъде много трудно.

Председателството е убедено, че сега трябва да установим подходяща законова рамка за отношенията ни с Туркменистан, като започнем с временното споразумение. Това ще ни позволи да изградим промените, които се случват в страната, и да увеличим по-широкия си ангажимент с Централна Азия.

Временното споразумение е най-ефективния начин да гарантираме, че Туркменистан постига напредък в различните ключови области, които вече описах, и не на последно място – зачитането на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава. Знам, че споделяте тези цели и затова се надявам, че можем да разчитаме на подкрепата ви за придвижването на този въпрос.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, уважаеми колеги, след избирането на президента Berdymukhamedov, Туркменистан ефективно навлезе в нова фаза от своето развитие и се появиха някои положителни признаци за промяна.

Наистина, новите лидери демонстрират едно по-отворено отношение. Например премахнаха определени ограничения на свободата за пътуване в рамките на страната, промениха конституцията, така че да се укрепи ролята на парламента, създадоха основи за демокрацията и правата на човека, приютиха Центъра на ООН за превантивна дипломатия в Ашхабат и за първи път разрешиха международни наблюдатели да наблюдават местните избори, проведени миналия декември. Освен това, както знаете, реформите в секторите на образованието и здравеопазването са новите приоритети на правителството.

През 2006 г. Европейският парламент предложи на органите на Туркменистан да предприемат редица мерки, така че Парламентът най-накрая да одобри временното търговско споразумение. Нещо повече, през последните две години, след като беше избран новият президент, редица от предложените мерки бяха приети, не искам да повтарям споменатите от действащия председател на Съвета, особено онези, засягащи ICRC. Започнаха и реформи в областта на образованието с модернизиране на системата за обучение, обучението на учители в чужбина, удължаването на срока за обучение и въвеждането на интернет в училищата.

Някои затворници бяха освободени, включително и наскоро, госпожи и господа, Valery Pal, за чието освобождаване настоявахме. Освен това през септември 2008 г. – отново за първи път – беше дадена туристическа виза на специалния пратеник на ООН по свободата на вероизповедание или убеждения, който заключи, че индивидите и общностите все още се изправят срещу редица трудности, въпреки, че положението много се е подобрило от 2007 г.

Започването на нови структурирани диалози като тези, които чуваме относно правата на човека, са друг положителен признак. Разбира се, може да сте сигурни, че по време на тези срещи, ние ще засягаме въпросите, които ни тревожат, особено положението на политическите затворници, свободата на медиите, на богослуженията, както и правата на малолетните и при всички случаи ще подчертаем нашия ангажимент към зачитане на правата на човека и важността им за дългосрочното икономическо и социално развитие.

Поради тези страхове, които са доста основателни, за положението в Туркменистан, Парламентът отложи решението си за временното споразумение. По принцип споделям някои от тези страхове и признавам, че Туркменистан има да извърви още път, преди да съответства напълно на международните стандарти за демокрация и правата на човека.

Но макар ограничено, това е положително развитие, което свидетелства за желанието да се постигне напредък и за стремеж към промяна. Ние считаме това за възможност, от която трябва да се възползваме, за да се ангажираме с органите на Туркменистан и да ги окуражим. Твърдо съм убедена, че Европейският съюз трябва да се ангажира още повече, за да положи основите за положително развитие.

Прилагането на временното търговско споразумение, като с това имам предвид условията за търговски отношения на Споразумението за партньорство и сътрудничество, ще бъде първата положителна стъпка, която ще ни позволи да се ангажираме повече с Туркменистан и по-енергично да подпомагаме сътрудничеството, реформите и модернизацията като цяло. Нещо повече, временното споразумение съдържа решаваща клауза за правата на човека и съм наясно със загрижеността ви относно възможността за прекратяване на споразумението.

Във връзка с това искам да отбележа, че член 1 от временното споразумение и член 2 от Споразумението за партньорство и сътрудничество съдържат клаузи, които определят зачитането на демокрацията и основните права като съществено важни елементи от всяко споразумение, но най-вече, че и двете споразумения съдържат клаузи, които позволяват на всяка страна при извънредни ситуации да предприеме съответните мерки в случай на сериозни нарушения на техните условия и то без предварително обсъждане със съвместните комитети.

Поради тази причина е възможно прекратяване на споразуменията при наличие на установени постоянни и сериозни нарушения на клаузата за правата на човека. Въпреки това е очевидно, че временното споразумение не може да е лек за всичко. Със сигурност то няма да разреши всички проблеми, свързани с правата на човека в Туркменистан, но ще спомогне да се гарантира, че международните стандарти се спазват по-пълноценно, особено в областта на принципа на правовата държава и правата на човека.

Има две важни причини, поради които трябва укрепим отношенията си с Туркменистан, за да защитим собствените си интереси: сигурността и енергетиката. Наистина Туркменистан се намира на кръстопътя на Европа и Азия и смята Иран и Афганистан, наред с други, за свои съседи. За Туркменистан е важно да е активно неутрален в един много напрегнат регион, където всеки момент може да настъпи дестабилизация.

За тази цел работим успешно с Туркменистан в областта на управлението на границите и борбата срещу тероризма, ислямския екстремизъм и трафика на хора. Това сътрудничество е още по-важно, като се има предвид наскоро подновения ангажимент на международната общност в Афганистан и Пакистан и всъщност съвсем скоро ще се състоят регионални конференции в Хага и Токио.

Както всички знаем, Централна Азия може да играе много важна роля за енергийната сигурност. След промяната на режима в Туркменистан ние увеличихме сътрудничеството си в тази област. Европейският съюз полага всички усилия за изграждането на южния газов коридор като част от по-широката политика на диверсификация на енергийните ни източници и транзитни маршрути. Несъмнено, Туркменистан е решаващ фактор за успеха на този проект.

В заключение, нашите отношения с Туркменистан трябва да се оформят както според ценностите ни, така и според нашите интереси. Ето защо все още съм убедена, че като се ангажираме с Туркменистан, ще бъдем в по-добра позиция да предложим аргументите си в полза на едно по-отворено общество в тази страна.

Ще продължим да окуражаваме органите към напредък в тези области като реформите в наказателния и гражданския кодекс, законодателството в областта на вероизповеданията, свободата на медиите, освобождаването на политически затворници, разрешаването на достъп на международни наблюдатели до затвори и увеличеното присъствие на неправителствени организации в страната.

Поради всички тези причини ви моля да одобрите временното търговско споразумение с Туркменистан.

Председател. – Г-жо член на ЕК, госпожи и господа, преди да дам думата на различните оратори за това разискване, ще си позволя, тъй като съм отговорен за многоезичните въпроси в Бюрото на Парламента, да ви прочета няколко съвета от една брошура, подготвена за новите членове на Европейския парламент относно това как да се изказваме, така че преводът да бъде извършен правилно и това чудо, без аналог или предшественик в която и да е друга институция, да може да продължи да функционира ежедневно.

Не са скрижалите, които Мойсей свалил от планината, но ето какво пише: „Говорете с нормална скорост, не прекалено бързо. Ако е възможно, изказвайте се на майчиния си език. Старайте се да не променяте езика, когато се изказвате. Изказването е за предпочитане пред четенето, но ако няма алтернатива, се уверете, че преводачите разполагат с текста. Недвусмислено се позовавайте на документи. Използвайте ясно всички споменати цифри. Пояснете съкращенията, които използвате в изказването си. Не забравяйте, че шегите трудно се превеждат и говорете с преводачите. Също така, когато председателствате заседание, изчакайте малко преди да дадете думата на следващия оратор, така че преводачите да могат да завършат речта и да сменят на съответния канал.“

Много ви благодаря за вашите преводи и искам да използвам възможността да поздравя преводачите, които чрез своята работа правят възможна нашата, която е толкова сложна и толкова ефективна.

Alexandru Nazare, от името на групата PPE-DE. – (RO) Най-напред, и това не е съвпадение във връзка с настоящото разискване, искам да приветствам компромиса, постигнат на последното заседание на Европейския съвет за финансиране на газопровода „Набуко“.

Радвам се, че проектът „Набуко“ беше обявен за приоритетен енергиен проект и че усилията ни като членове на Европейския парламент в подкрепа на този проект дадоха резултат.

Но да се върнем на днешното разискване, считам, че сред нашите опасения относно Туркменистан изпъкват две с еднаква важност: икономическото сътрудничество, особено в областта на петрола и газа, както и социалния напредък и правата на човека в тази страна, както спомена и членът на Комисията.

Приветствам този доклад и поздравявам г-н Caspragu за него.

Също така считам, че разискваното споразумение предоставя по-добра рамка за взаимодействие с Туркменистан от настоящата. Искам да подчертая обаче, че не е твърде рано да разискваме специфичните аспекти на сътрудничество с Туркменистан и включването му в енергийните проекти на Европейския съюз. Споразумението, което разискваме днес, е повече от благоприятно като средство за ускоряване на икономическото сътрудничество между Европейския съюз и тази страна.

От доклада става ясно, че органите в Ашхабат са готови за преговори по въпросите на правата на човека и гражданските свободи. Въз основа на досегашния опит на Европейския съюз трябва да е очевидно, че напредъкът по тези въпроси се постига най-бързо, когато те са част от едно по-широко разискване, засягащо и други въпроси, включително перспективата за дългосрочно икономическо сътрудничество.

Енергийната и външната политика на Туркменистан са тясно свързани. Можем да се справим с тях едновременно като укрепим икономическото сътрудничество и предприемем специфични мерки, както и като изразяваме постоянен интерес към правата на човека.

Приветствам критериите за оценка що се отнася до напредъка на Туркменистан, както и онези, които засягат стандартите за интелектуална собственост на Европейския съюз. Питам се дали няма да е от полза да имаме подобни такива и за нивото на икономическа интеграция, но реалистични и дългосрочни по същество, или такива, които са свързани с напредъка в областта на гражданските свободи.

Erika Mann, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-н председател, благодаря на члена на Комисията и на г-н Vondra, представляващ Съвета, за обяснението им, но съм сигурна, че те са усетили, че още съществува известно колебание от наша страна да им дадем пълната си подкрепа. Смятам, че е лесно за разбиране, тъй като случаят е много прост. Трудността идва от там, че заради Споразумението за партньорство и сътрудничество (СПС) Парламентът ще трябва да даде съгласието си, докато случаят с временното търговско споразумение не е такъв заради законовите ни задължения.

Поради това, когато става дума за временното търговско споразумение, в резолюцията си ние можем само да подчертаем позицията си, да повдигнем въпроса за нещата, за които сме загрижени, и да дадем подкрепа на някои определени теми, но заради Парламента и особено заради политическата ми група се колебаем да дадем пълната си подкрепа на временното търговско споразумение.

Надявам се, че това е разбираемо за вас и също така се надявам, че можете да разрешите проблема. Знам, че заради законовия процес и защото вече сте подписали правната основа, е много трудно, ако не и невъзможно за вас да преговаряте отново. Напълно наясно сме с фактите, но съм убедена, че можете да намерите някаква форма на ангажимент и да потърсите по-нататъшно развитие и изследване на законовите основи, чрез които можете да ни помогнете да бъдем на ваша страна, защото всички признаваме колко важен е Туркменистан и вече сме дали подкрепа що се отнася до други споразумения. Така че въпросът не е в това, че не сме наясно какво се е случило и че не знаем колко важен е Туркменистан, а това е един много проблематичен случай.

Искам отново да разгледаме този случай и ето защо изрично ви моля да ми направите услуга: вижте нашия параграф 11, в който повдигаме въпроси относно законовото задължение и разликите между временното търговско споразумение и Споразумението за партньорство и сътрудничество.

Моля да признаете параграф 9 от нашата резолюция, в който се говори за включването на клауза за човешките права в Споразумението за партньорство и сътрудничество. Г-жо член на Комисията, наясно съм с мнението Ви и му обърнах внимание, но съм сигурна, че можете да направите нещо, за да проучите как можем да засилим тази конкретна точка.

Същото важи и за параграф 10, като това е важно и за Съвета. Искаме да видим клауза за преразглеждане. Знам, че такава не е включена, но отново Ви моля да ни направите услуга, погледнете я и вижте какво можете да направите, за да продължите с преговорите.

Ако можете да направите нещо за параграф 8, това ще бъде повече от помощ за нас; отнася се до наблюдение, каквото винаги искаме да имаме и за което непрекъснато молим. Наблюдението не означава, че искаме да седнем на масата за преговори. Правила сме това при други обстоятелства, така че вижте какво можете да

направите във връзка с това, как можете да помогнете в дефинирането на „наблюдение“, но ни направете услуга и разгледайте случая.

Между другото, смятам, че сте свършили чудесна работа. В новото споразумение за партньорство между Европейския съюз и Централна Азия за 21 век са засегнати всички позиции. Засегнали сте дори препоръката на Международната организация по труда, както и въпросите за правата на човека, така че съм сигурна, че можем да постигнем компромис, но все още има какво да се свърши.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, смятам, че трябва да се опитаме да не се зальгваме, а да осъзнаем, че въпреки освобождаването на Valery Pal, правителството на Туркменистан ще продължи да отвлеча, затваря и изтезава други хора в Туркменистан за тежки престъпления.

Въпреки че специалният пратеник на Обединените нации по свободата на вероизповеданието пътува до Туркменистан, деветима други специални пратеници все още очакват разрешителните си и това са хора, които покриват подобни важни области като изтезанията, защитата на правата на човека, независимостта на съдебната система, образованието, здравето, свободата на изразяване и така нататък.

Няколко изказвания наистина приличат на упражнение по самоубеждаване. Ние продължаваме да сме изправени срещу един от най-репресивните и затворени режими в света, въпреки че има някакъв напредък и макар че наистина се нуждаем от правилната стратегия за да подпомогнем това. За нас е важно да не бъдем наивни или очевидно да изискваме от Туркменистан да се превърне в модел на демокрацията и правата на човека преди да постигнем някакво споразумение с тях преди това.

Така че, намирайки се между тези две крайности, какво следва да правим? Предлагам просто да разполагаме с истинска външна политика и да отговаряме на критериите, които са изключително прецизни, измерими, реалистични, и които са именно онези на Европейския съюз. Имам предвид разрешителни за влизане на независимите правителствени организации (НПО) и специалните пратеници на Обединените нации, както и за Международния червен кръст. Знаем, че преговорите текат, но не са приключили. Имам предвид преразпределение на образователната система съобразно международните стандарти, по което също се работи, но все още е далеч от удовлетворителен резултат, за освобождаването на политически затворници и тяхната свобода на движение, накратко – основите на правата на човека. Предложението на моята група е едновременно амбициозно и реалистично. То може да бъде намалено до една проста формула.

(Председателят прекъсва оратора, за да я помоли да говори по-бавно по искане на преводачите)

Не можем да саботираме собствената си политика, като се отречем от ценностите си. Въпросът не е в това да защитаваме изолацията на Туркменистан, а да се ангажираме със страната. И така, как да го направим? Трябва да вземем два молива, по един във всяка ръка. С първия молив ще подпишем пътна карта, която ще подготви етапите, необходими за да се изпълнят критериите, поставени от Парламента. Тези етапи ще бъдат маркирани във времето със строго определени срокове и ще бъдат обсъдени на срещи на подкомитетите за правата на човека, провеждани със страната.

Щом подпишем тази пътна карта, с другата ръка и другият молив ще можем да подпишем временното споразумение, което е пред нас. Считаю, че когато дойде време Комисията и Съветът да разискват бъдещето на клаузите относно правата на човека, е наложително тези клаузи да бъдат систематични и систематично придружени от механизъм на консултация, който може при необходимост да предизвика прекратяване на споразумението.

Председател. – Г-жо Flautre, председателят не измерва скоростта на изказване на ораторите. Председателят има лампичка пред себе си, чрез която преводачите му изпращат SOS сигнал, когато спрат да превеждат, защото не могат да настигнат оратора. Аз не измервам ничия скорост, изпращат ми този предупредителен сигнал и аз го предавам на колегите, така че всички да могат да следят разискването.

Както винаги, благодаря Ви за разбирането.

Helmuth Markov, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, мина почти година, откакто този Парламент ясно и просто обяви какъв напредък е необходим, за да можем да одобрим търговското споразумение между Европейския съюз и Туркменистан. Имаше изисквания, които бяха сравнително лесни за изпълнение: свободен и невъзпрепятстван достъп на Международния червен кръст, освобождаването на политическите затворници и съвестните протестиращи, премахването на всички ограничения за пътуване в страната, по-лесен достъп и работни условия за неправителствените организации и агенциите на Обединените нации, както и пълноценна реформа в образователната система. Открито признавам, че правителството при президента Berdymukhamedov отбеляза

напредък. Това е безспорно. Въпреки това според мен за нас по никакъв начин не достатъчно сега да одобрим това споразумение. И Вие, г-н действащ председател, както и Вие, г-жо член на Комисията, пропуснахте огромна възможност.

Не е задължително да споделям възгледите им, но както колегите социалдемократи казаха – ние, Парламентът, искаме гаранции от вас, че ако Парламентът иска това временно споразумение да бъде прекратено, вие ще се съгласите с нашето искане. Г-н Vondra не каза абсолютно нищо за това, а Вие, г-жо член на Комисията, ни обяснихте, че в договора пише, че такова нещо е възможно. Въпросът не е фактът, че там се споменава, че това е възможно, въпросът е, че вие сте подготвени, ако Парламентът поиска това, да се съгласите с това искане. В това е въпросът.

Ще помоля всичките си уважаеми колеги, ако искаме да имаме сериозно мнение за себе си, да не одобряваме утре, освен ако Комисията не се съгласи в писмен вид и не го прочете тук, това изискване да бъде изпълнено. Това е комплексна сделка, която най-после беше изисквана, но вие не казахте нищо във връзка с това. Трябва да кажа, че ми се струва, че не ни приемате на сериозно. Трябваше поне да има становище за позиция по този въпрос.

Затова ви казвам, че при тези обстоятелства, съгласие относно това временно споразумение не е възможно. Надявам се утре заедно и в единодушие да документираме това.

David Martin (PSE). – (EN) Г-н председател, както двамата предишни оратори и аз се страхувам, че Комисията и Съветът обрисоваха една доста розова картина на днешната ситуация в Туркменистан.

Настоящият президент може да е много по-добър от предшественика си, който смени през февруари 2007 г., но достатъчно добър ли е той, за да одобрим временно търговско споразумение като предвестник на споразумение за партньорство и сътрудничество? Както казаха г-н Markov и г-жа Flautre, в комисията по международна търговия ние поставихме пет много ясни задачи за Туркменистан, които желаем да видим изпълнени, преди да дадем съгласието си.

Първо, казахме, че Международният червен кръст трябва да има свободен достъп до Туркменистан. Освен ако Комисията и Съветът не потвърдят обратното, разбирам, че до момента Червеният кръст не е имал възможност да посети нито един затвор или затворник в Туркменистан.

Второ, казахме, че те трябва да преустроят образователната си система съобразно международните стандарти. Съветът има право, като казва, че са увеличили образователната система за висше образование с една година, но отново мнението ми е, че въпреки минималните подобрения в образователната система, те не са насочени към масовото население, а към елита и подготовката на онези, които желаят да работят в петролния и газовия сектор.

Трето, ние поискахме освобождаването на всички политически затворници. Някои бяха освободени, но не бяха много, а има буквално стотици, ако не и хиляди политически затворници, които чезнат в затвори в Туркменистан, все още очаквайки справедлив процес.

Четвърто, казахме, че искаме премахването на всички ограничения за пътуване извън страната. Интересно е, че и Съветът и Комисията се съсредоточиха върху пътуване в рамките на страната. Ние казахме, че искаме и свобода на пътуването зад граница. Това не беше изпълнено.

Накрая, казахме, че трябва да има свободен достъп на неправителствените организации, свободен достъп на органите по правата на човека на Обединените нации и свобода на медиите. Няма свобода на медиите, няма свободен достъп на неправителствените организации и въпреки че инспекторът на Обединените нации по свободата на вероучение беше допуснат там, Туркменистан има най-дългата опашка от искания за посещения на Обединените нации от всички страни по света.

Това наистина ли е страна, с която можем да имаме търговски отношения? Подозирам, че за мнозинството в тази зала и в други институции отговорът очевидно е „да“. Защо да променяме нещата, след като комисията по търговия одобри резолюцията си през 2007 г.? Циниците може би ще кажат, че това е заради залежите на петрол и газ, открити в Туркменистан, защото искаме да построим нов тръбопровод, защото изведнъж открихме стратегически интерес. Ако случаят е такъв, нека не се преструваме, че е заради подобрение в областта на правата на човека. Това е личен интерес на равнище на Европейски съюз.

(Председателят прекъсва оратора)

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Г-н председател, аз също съм напълно несъгласен с предложението Европейският парламент безусловно да одобри търговското споразумение с Туркменистан, за което всъщност става дума в момента. Можем да напишем каквото пожелаем в наша защита, но веднъж след като сме натиснали зеления бутон, въпросът ще бъде извън наш контрол, ако не получим гаранция от Комисията, че ще имаме възможност да прекратим споразумението.

Коя всъщност е причината да одобрим споразумението с Туркменистан? Чухме за различните подобрения и е вярно, че диктатурата действително направи някои промени и даде редица обещания. Но преди всичко, както ни съобщи „Амнести Интернешънъл“, тези подобрения са изпълнени само до много ограничена степен. Какво беше оправданието за това? Оправданието беше фактът, че липсата на споразумение също не е дала резултати. По мое мнение, това оправдание е абсурдно и индиректно призовава всички диктатори да се бавят, защото по този начин ние ще трябва да се съгласим в някой бъдещ момент. Смятам, че трябва да се каже високо и ясно, че може да има твърде висока цена за газа и ако цената е споразумения с диктатурата в Туркменистан, тази цена е прекалено висока.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Повод за съжаление е, че действията, предприети от Европейския съюз и други международни организации за зачитане правата на човека в Туркменистан, все още очакват положителни резултати. Журналистите и защитниците на правата на човека там бяха измамени. Жени и деца продължават да бъдат жертви на изнасилване и трафик.

Въпреки всичко съм убеден, че политиките на прекратяване на отношенията и изолация шо се отнася до Туркменистан не са обещаващи. Не защото тази страна е богата на газ, а просто защото само поощряването на връзките с външния свят може да допринесе за демократична промяна.

Затова, подкрепям позицията на Европейската комисия и временното споразумение, което може да бъде прекратено, ако се наложи, като реакция на събитията в страната. Несъмнено, подходът на Европейския съюз спрямо енергетиката в отношенията с Туркменистан не следва да бъде отделен от промените в областта на правата на човека.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, в мистериозния Туркменистан има много повече от петрол и газ. Не твърдя, че запазите от въглеводород на страната не са важни. В действителност, те имат жизненоважна стратегическа стойност за Европейския съюз, предвид желанието на Съюза и очевидното желание на Туркменистан да избяга от сянката на Русия, шо се отнася до доставки на енергия.

Огромните и достъпни залежи от газ на Туркменистан сами по себе си са достатъчни, за да изискват по-тесни отношения с Европейския съюз. Независимо от това, има и други причини, поради които смятам, че трябва да се стремим към временно търговско споразумение с Туркменистан. Той е отличен пример за мирна и стабилна мюсюлманска страна със светско правителство, посветено на борбата срещу ислямския тероризъм в Афганистан, където се води война.

Разбира се, налице са сериозни безпокойства относно правата на човека, демокрацията и политическите свободи, но подобни безпокойства съществуват също и шо се отнася до Русия и Китай, а не помня социалистите да са повдигали този въпрос за Тибет напоследък. И все пак, поддържахме стратегически отношения с тези големи страни.

Ще подпомогнем по-нататъшните промени в Туркменистан чрез диалог и партньорство, а не чрез изолация. Затова като цяло подкрепям по-добрите отношения между Европейския съюз и страните в Централна Азия.

(Председателят прекъсва оратора)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, надявам се, че това разискване относно временното споразумение може да послужи като възможност да започнем обстойно изследване на положението в Туркменистан и да изискаме по-практични мерки за подобряване на това, което понастоящем е много негативно положение.

Правителството в Ашхабат напоследък отхвърли редица препоръки, включително освобождаването на политически затворници, преразглеждането на стари случаи на политическо задържане и премахването на ограниченията при пътуване, произволно наложени от активисти за правата на човека. До момента, без лицемерие, това е държава, затворена за наблюдение от международни организации, които не са влизали в страната от десет години. Журналистите и активистите нямат възможност да работят свободно и всички опоненти са заплашвани всекидневно.

Сега Европейският съюз и международната общност изискват основна промяна във връзка със зачитането на правата на човека; чисто икономическите споразумения ще бъдат приети много трудно.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-н министър, г-жо член на Комисията, смятам, че трябва да престанем да бъдем лицемери по този въпрос.

През 2006 г. самата аз бях част от делегация на Европейския парламент, която замина за Туркменистан, и тогава направихме много предложения, които Вие разгледахте, г-жо член на Комисията.

Разбира се, разбирам аргументите Ви и тези на Съвета, но ако сравня предложеното и доклада за Централна Азия, който подкрепихме именно в тази зала преди няколко месеца на 20 февруари 2008 г. и в който повторихме исканията си що се отнася до освобождаването на политически затворници, Червения кръст и така нататък, имаше ли действително някакъв напредък? Не.

Лично аз, когато чета „Доклада за Туркменистан“, всъщност чета „Доклада за Набуко“, защото в крайна сметка ние сме заинтересовани от енергията, от газа на тази трета по производство на газ страна в света. Нещо повече, знам, – беше ни обяснено много добре, когато бяхме в Туркменистан – че ако Европейският съюз няма интерес от газа в Туркменистан, то страната има други клиенти, по-конкретно Китай. Така че, нека не бъдем лицемери, нека опростим нещата ...

(Председателят прекъсва оратора)

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, до голяма степен съм съгласен с колегата, д-р Charles Tannock. Неговите заключителни забележки, ако не беше прекъснат, щяха да са с такъв ефект, че Европейският съюз щеше да е окуражен и наистина Комисията и Съвета трябва да финансират тръбопроводите през Каспийско море до Централна Азия, за да намалят опасността от зависимост от монополистичен източник, така че да можем да избегнем вероятното ни превръщане в жертва на целите на външната политика на един от съседите ни.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Beazley. Винаги е важно да се допълват мислите на г-н Tannock, който винаги е конструктивен и е източник на вдъхновение за Парламента.

Сега и последният оратор, г-н Martin, има думата.

Ние ще проучим в Бюрото дали в тази част думата може да бъде давана на оратори, които вече са участвали в разискването, защото това, което обикновено правят, е да го започват наново. В този случай обаче, тъй като стигнахме до петия оратор, а петима оратори имат право да се изказват, давам думата на г-н Martin.

David Martin (PSE). – (EN) Г-н председател, благодаря, че ми дадохте думата. Искях отново да се изкажа, защото искам да поставя много специфичен въпрос пред Комисията, преди те отново да вземат думата. Искам да знам как точно клауза за правата на човека, която одобряваме, ще бъде приложена и изпълнена. Комисията ли ще решава дали има нарушение на правата на човека и, ако Комисията реши, ще бъде ли съгласувано в Съвета да се прекрати споразумението единодушно, или с квалифицирано мнозинство? Колко практична би била всъщност една клауза за правата на човека? Имаме клаузи за правата на човека в много от международните си споразумения и към днешна дата, с изключение на следващото разискване, почти не сме се позовавали на нито една от тях, Беларус е едно от редките изключения.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, смятам, че разискването беше полезно. Разискването се съсредоточи най-вече върху правата на човека и това не ни изненадва. Искам още веднъж да подчертая, че настоящата клауза за правата на човека в споразумението позволява прекратяване в случай на нарушения на правата на човека. Относно самото прекратяване, считам, че ако положението в Туркменистан се влоши, ще трябва да приемем много сериозно всичко, което предлага Парламента.

Разбира се, окончателното решение ще бъде взето от Съвета, като се разгледат всички възможности за ограничителни мерки, включително възможността за прекратяване, и тук имаме прецеденти в други страни от Централна Азия.

Някои от нас също засегнаха сътрудничество с Червения кръст. За нас не е лесно да оценяваме сътрудничество между Червения кръст и Туркменистан, просто защото Червеният кръст прилага основен принцип на лична преценка тук. Така че, въз основа на наличната информация трябва да признаем, че има още много, което може да се направи и подобри, но в същото време можем да видим положителни неща и развитие.

Като цяло и в заключение, относно положението с правата на човека в Туркменистан, разбира се, има още много да се желае, но продължителната изолация не е опция. Условен подход към сключването на временното

търговско споразумение, за което се преговаря единадесет години, не е ефективно средство за осигуряване на напредъка, който се отнася до правата на човека и демокрацията.

Разбира се, трябва да се ангажираме с диалог с Туркменистан за правата на човека и точно това се опитваме да направим. Чешкият министър-председателят беше там съвсем наскоро. Той се ангажира с президента в Ашхабат в точно такъв разговор.

Президентството е убедено, че сега има възможност за ангажимент с Туркменистан и този подход е единственото ефективно средство за установяване на открит диалог по въпроси като тези за правата на човека.

Никой от ключовите партньори на Туркменистан – Русия или Китай, които в момента разширяват влиянието си в региона – вероятно ще поставят тези въпроси на предна позиция в дневния си ред.

Затова установяването на подходящи договорни отношения, като се започне с временното споразумение, е ключова стъпка в подобна политика на ангажимент. Негативно становище от Парламента би било в ущърб на нашия развиващ се диалог с Туркменистан и би подкопал способността ни да осигурим напредък във важни области като по-голямото зачитане на правата на човека.

Затова искам да насърча Парламента, както беше предложено от докладчика – г-н Daniel Caspary, да предостави пълната си подкрепа за сключването на временното споразумение.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Елиноор Рузвелт веднъж беше казала, че вместо да проклина тъмнината, човек трябва да запали свещ. Това важи и за Туркменистан. Разбира се, насърчаването на правата на човека и подкрепата на демокрацията в страната трябва да продължи да бъде нашият приоритет. Много от вас с право казаха – например г-жа Flautre, която вече не е тук – че промените са бавни. Да, наистина, такива са, но все пак са промени, а тези промени трябва да бъдат признати и насърчавани.

Затова трябва да помогнем на Туркменистан да си помогне сам. Следователно трябва да се ангажираме със страната по един конструктивен, продължителен и стратегически начин. Нужно е да създадем подходяща рамка за договорните ни отношения и все пак Споразумението за търговия и сътрудничество, което в момента е в сила, тъй като е толкова ограничено, не позволява това.

Нека кажа няколко думи и за прекратяването или евентуалното прекратяване. Както знаете, и както току що каза действащият председател на Съвета, Съветът е този, който взема решения – между другото единодушно – по тези въпроси. За тази цел Комисията може да направи предложение.

Позволете ми да ви напомня, че след събитията в Андижан например, Съветът взе решение да наложи ограничителни мерки на Узбекистан, включително ембарго на оръжията, както и ограничения за пътуване на длъжностни лица от Узбекистан, за които е установено, че са участвали в събитията. Освен това бяха прекратени техническите срещи по Споразумението за партньорство и сътрудничество, Комитета по сътрудничество и подкомитетите. Тези мерки бяха постоянно преразглеждани, обновявани или променяни по целесъобразност всяка година.

Във връзка с това, ако се появи подобен инцидент или просто значително влошаване, Съветът може да предприеме подобни мерки или дори да обмисли прекратяване, а Комисията със сигурност би обмислила всички възможни възможности, включително прекратяване.

Включването на специална клауза за прекратяване, свързана с правата на човека, в Споразумението за партньорство и сътрудничество ще изисква неговото изменение. От наша гледна точка, това изглежда доста трудно, тъй като предполага допълнителни преговори с Туркменистан, който подписа и ратифицира СПС през 2004 г., както и с държавите-членки на Европейския съюз, 12 от които също ратифицираха споразумението.

Дотолкова, доколкото това е насочено към установяване дали нарушаване на правата на човека може да доведе до прекратяване на СПС, искам отново да повторя, че и СПС и временното споразумение имат клауза, декларираща зачитането на правата на човека като съществено важен елемент, както споменах много ясно и преди. Както СПС, така и временното споразумение имат клауза, според която, ако едната страна прецени, че другата страна не е изпълнила задължение по споразумението, тя има право да предприеме съответните мерки, които в случай на спешност могат да се предприемат без да направи дори първоначална консултация със Съвместния комитет.

Временното споразумение, както и Споразумението за партньорство и сътрудничество съдържат също съвместна декларация, уточняваща, че случаите на спешност означават случаи на материално нарушение на

споразумението от другата страна, като и двете уточняват, че материалното нарушение представлява нарушение на съществен елемент.

Следователно материалното нарушение в случаи на спешност наистина дава право на страните да предприемат необходимите мерки. Според нас тези мерки могат също да включват прекратяване на споразумението. Поради тази причина, уважаеми членове на Парламента, ви моля отново, както правих и преди, да дадете съгласието си за активиране на временното търговско споразумение с Туркменистан.

Бих била напълно склонна да се съглася с политически ангажимент от моя страна, от страна на Комисията, за наблюдение на диалога относно правата на човека и редовното докладване в Парламента. Това би било в търговското споразумение трамплин за засилено сътрудничество и ще ни придвижи стъпка по-нататък към поставянето на рамката за диалога с Туркменистан на равнището на тези, които вече сме реализирали с други страни в региона. Нека не забравяме и това.

Само чрез по-голям ангажимент ще можем да повлияем на положителното развитие относно положението с правата на човека.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

Daniel Caspary, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, много ви благодаря за днешното разискване. То ни придвижи много по-напред. Искам да благодаря на уважаемите колеги, които работиха по този въпрос заедно с мен през последните месеци.

Едно ключово изказване от Съвета, уважаемият г-н Vondra, се запечата в съзнанието ми: че хората в Туркменистан определено няма да разберат какво означава демокрация и права на човека от Китай, Русия или дори Иран. През последните години Парламентът постави ясни условия, с които можем да се съгласим във временното споразумение, неотдавна в доклада за стратегията за Централна Азия на г-н Özdemir.

Би било огромна отстъпка от страна на Европейският парламент, ако сега по същество игнорираме спецификациите, които установихме преди около три или шест месеца, и кажем, че, въпреки всичко, одобряваме доклада за временното споразумение. От друга страна, за мен е ясно също, че днес обсъждаме временното споразумение. Няма да е добра идея да отложим гласуването. Също така ми е ясен фактът, че не трябва да използваме Туркменистан и временното споразумение като гаранция за прехвърляне на баланса на сили между Европейските институции.

Ясен ми е също фактът, че ще се създаде прецедент, ако Комисията и Съвета се съгласят с изискванията, които много от нас поставиха днес, макар – и го казвам доста ясно – по мое мнение, тези изисквания на Парламента да са напълно основателни. Затова очаквам – за предпочитане тази вечер – обещание от Комисията, че ако това наблюдение показва, че положението в Туркменистан се е влошило и ако Парламентът одобри резолюция, искаща от Комисията да предложи на Съвета прекратяване на това временно споразумение, тя ще внесе предложение за тази цел пред Съвета. Смятам, че това трябва да е възможно в рамките на настоящите споразумения.

Ще се радвам, ако ние все пак получим обещание от Съвета, че незабавно ще включи и обсъди този въпрос на някое от следващите си заседания по предложение на Комисията. И двете институции могат със сигурност да дадат тези обещания без да се отнасят към общото разпределение на институционалното сътрудничество в Европейския съюз. Ще съм благодарен, ако можете да направите това изказване днес, или възможно най-скоро, преди гласуването утре. Нямам интерес да препоръчвам на уважаемите колеги преди гласуването утре, да бъде отложено гласуването по моя доклад.

Председател. – Бяха внесени две предложения за резолюции съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

9. Периодична оценка на диалога ЕС - Беларус (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно периодичната оценка на диалога ЕС - Беларус.

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – Г-н председател, благодарен съм на членовете на този Парламент за възможността да дам актуализирана информация относно развитието в Беларус и по-конкретно да докладвам за резултата от обсъждането по този въпрос в Съвета миналия понеделник.

Както мнозина от вас знаят, след решението на Съвета от миналия октомври да отменим временно и частично списъка за забрана за издаване на визи, видяхме редица положителни развития в Беларус. Бих посочил по-специално регистрацията на движението „За свобода“ и на Центъра за чернобилски инициативи, отпечатването и разпространението на независими вестници като „Народная Воля“ и „Наша нива“, кръглата маса за регулирането на интернет пространството с участието на представител на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) на тема Свободата на Медиите, продължаващите експертни консултации с ОССЕ/СДИЧП относно подобряването на изборното законодателство и учредяването на консултативни съвети, включително един по въпросите на правата на човека, което събира заедно представители на гражданското общество и дори на опозицията.

Тези стъпки, макар да се струват на някого сравнително незначителни, са значими в контекста на Беларус. Това бе признато от някои представители на гражданското общество в Беларус.

Станаха обаче и някои инциденти, които са причина за нашата загриженост. Бе отказана регистрация на важната неправителствена организация „Viasna“, има проблеми с акредитирането на някои независими медии и въпреки че натискът срещу гражданското общество и срещу активистите на опозицията са намалели в сравнение с преди, краткосрочните задържания продължават да се случват. Следим отблизо и оплакванията от опозицията срещу „насилствено повикване на служба“ в армията.

Така че не можем да отречем, че картината е смесена. Въпреки това ние сме убедени, че съществува нужда да продължим с политиката на ангажиране и да подкрепяме положителните развития. Такъв трябва да е пътът напред в нашите отношения с Беларус. Не трябва да забравяме нашите по-широки стратегически интереси в региона, както и въздействието на финансовата криза, когато обмисляме посоката на нашата бъдеща политика.

Това бяха съображенията, които стояха в основата на нашето решение на 16 март. Въпреки че удължава ограничителните мерки с една година, това решение продължава отмяната на ограниченията върху пътуванията, наложени на някои официални длъжностни лица от Беларус, с девет месеца.

Предвиденият задълбочен преглед в края на този период от девет месеца ще се съсредоточи върху петте области, посочени в заключенията на Съвета от октомври 2008 г. Това са изборителната реформа и други конкретни действия в посока на зачитане на демократичните ценности, принципът на правовата държава, правата на човека и основните свободи, включително свободата на изразяване и на медиите, и свободата на събиране и на политическо сдружаване.

Ние изразяваме твърдо убеждение, че продължаването на отмяната, за което постигнахме съгласие миналата седмица, ще ни направи по-способни да преследваме нашите политически цели. Ще ни даде възможността да продължим да разглеждаме с партньорите ни от Беларус развитието, които ни засягат в областта на правата на човека. Започването в следващия месец на диалог, посветен на правата на човека, ще бъде особено важно.

След отмяната на забраната за двустранни политически контакти, бяха осъществени редица посещения на високо равнище, включително една министерска тройка в края на януари. Целта на тези разнообразни контакти е да се насърчи Беларус и да се създаде разбиране по отношение на разликите в очакванията. Надяваме се през следващите месеци диалогът да продължи.

Убедени сме, че е необходимо да сме конструктивни с Минск. Оставаме реалисти и не очакваме никакви драматични промени. Трансформацията отнема време и е в наш общ интерес да се възползваме от всяка възможност, за да насърчаваме по-нататъшни положителни развития.

Важно е, че политиката ни на ангажиране е открито подкрепяна от представителите на гражданското общество в Беларус, които неотдавна участваха в една много полезна дискусия с членове на този Парламент. Поддържаме редовни контакти и с представителите на гражданското общество в Беларус, като възнамеряваме да продължим този диалог, както и подкрепата си за гражданското общество и независимите медии в Беларус.

Позволете ми да завърша с няколко думи относно Източното партньорство, което бе одобрено миналата седмица от Европейския съвет, и ще бъде пуснато в ход на среща на върха през май. Беларус е една от шестте страни, участващи в Източното партньорство. Ние силно вярваме, че Беларус трябва да се включи в тази нова инициатива от самото начало. Но обхватът на нейното участие в двустранната основа ще зависи от редица фактори и по-конкретно от напредъка в някои области, за които преди малко споменах.

Благодарен съм за обществената подкрепа, която Парламентът даде на резултата от Съвета миналия понеделник. Ясно е, че задълбоченият преглед, който предстои да бъде извършен след девет месеца, ще бъде основа за всички бъдещи решения и ще има важна роля за нашите бъдещи отношения с Беларус в по-общ смисъл. Съветът има голяма готовност да продължи да информира Парламента за различни развития и приветства възможността да продължите да допринасяте за това разискване.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, Беларус е на кръстопът.

Намираме се в положение след взето от Съвета решение да потвърди временната отмяна на забраната за издаване на визи до края на годината и сме в навечерието на приемането на резолюция от Европейския парламент. Време е да направим първоначален преглед на нашата политика спрямо Беларус след шест месеца на прекратени санкции – от октомври 2008 г. – и да помислим за онова, което предстои през следващите девет месеца.

Лично аз съм убедена, че решението, което Европейският съюз взе миналия октомври да отмени санкциите, беше правилното решение и тази отмяна даде начало на един положителен процес.

Беларус предприе мерки, които несъмнено са в посока на повече демокрация. Имам предвид по-конкретно възстановяването на публичното разпространение на два независими вестника, факта, че дори организацията на г-н Milinkevich най-после е узаконена, също така сътрудничеството с ОССЕ/СДИЧП по изборителния закон, както и различни конгреси на опозиционни партии и неправителствени организации като например Съюза на поляците в Беларус, които можаха да се състоят. Разбира се, този напредък е ограничен и недостатъчен, но е също така безпрецедентен и като цяло все пак можем да заключим, че е постигнат напредък.

По тази причина този смесен преглед получи смесена реакция от Европейския съюз, като балансираното решение беше взето по време на последния Съвет по общи въпроси и външни отношения (GAERC). Прекратяването на санкциите за по-дълго време ни дава възможност да поддържаме диалог, точно както самото гражданско общество изрично поиска от нас да направим, включително на форума, който бе проведен в Европейския парламент съвсем неотдавна – на 4 март.

В същото време ние се придържаме към инструмента, с който разполагаме, тъй като е възможно санкциите да бъдат въведени отново в края на годината, ако преценим, че напредъкът, постигнат дотогава, не е достатъчен и ще продължим наблюдението си, като обръщаме постоянно внимание на ситуацията на място, което се отнася до напредъка, който е бил постигнат в петте ключови области, идентифицирани в заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от миналия октомври. Освен това благодарение на нашата делегация в Минск Комисията играе активна роля в анализирането на ситуацията на място.

Госпожи и господа, приветствам инициативата на Европейския парламент да бъде изпратена делегация, съставена от членове на комисията по външни работи и на Делегацията на Европейския парламент за отношенията с Беларус, които ще пътуват до Минск след 10 дни, за да се срещнат с органите и различните партии и да получат представа за ситуацията на място.

По същото време ще изпратя и моя директор, който отговаря за този регион, и той ще се постарее да си сътрудничи отблизо с делегацията на Европейския парламент. Установяването на нов диалог с Беларус относно правата на човека е друга важна стъпка напред, която ще ни даде възможност да структурираме по-добре нашите искания и да задълбочим нашите дискусии.

Първата сесия на този диалог трябва да се състои през следващите няколко дни в Минск и Европейският съюз ще представи всички въпроси. Ще се срещнем с членове на гражданското общество преди и след този диалог, за да се възползваме от техните експертни познания.

Госпожи и господа, развиването на нашите отношения с този съсед, разположен в сърцето на Европа, изисква да отделим време, за да помислим за отговор, включително в дългосрочен план, на напредъка, постигнат от Беларус. Отговор, който да ни позволи да доближим повече Беларус до нашето европейско семейство и неговите ценности. В действителност, за да се осъществи това, както каза нашият действащ председател, Европейският съвет взе решение миналия петък да приеме Беларус в Източното партньорство и по-конкретно в неговия многостранен компонент – платформите. Това партньорство ще осигури на Беларус възможност да развие нови мрежи на подкрепа и обмен с всички нейни съседи, включително от името на беларуското гражданско общество, което иска да прекрати своята изолация и да вземе участие във форума за гражданското общество.

Що се отнася до участието на Беларус в двустранното направление на Източното партньорство, текстът на предложението на Комисията е недвусмислен: развитието на двустранни отношения между Европейския съюз и Беларус зависи и ще продължава да зависи от развитието на политическата ситуация в страната.

И накрая, в светлината на финансовата и икономическата криза, която сериозно засяга и всички наши съседи на изток, аз лично съм за мерки на икономическа подкрепа за Беларус. Важна първа стъпка бе предприета от МВФ с активната подкрепа на неговите членове от Европа, а именно, да се даде заем от 2 милиарда USD за решаване на непосредствените последици от кризата, с което имам предвид приключване на платежния баланс. Вторият етап трябва да даде възможност на Беларус да получи достъп до заеми от ЕИБ и до по-големи заеми от ЕБВР за финансирането на проекти, свързани с транс-европейските мрежи, като в същото време се помогне за диверсификация на икономическите връзки на страната.

В същото време Комисията е в процес на укрепване на своите технически диалози с Беларус в сектори от общ интерес като енергетиката, транспорта, митниците, стандартите, и в по-дългосрочен план – икономиката.

В заключение, за да бъдат задълбочени тези диалози, госпожи и господа, следващата седмица Парламентът ще приеме резолюция за Беларус и Комисията наистина ще разгледа обстойно вашите препоръки. Що се отнася до мен, аз искрено се надявам да продължим тясното си сътрудничество през следващите месеци във връзка с нашата оценка за ситуацията и при диалога ни с Беларус, с органите на страната и с нейното гражданско общество. Надявам се тази първа стъпка да ни доведе до едно задълбочено взаимно ангажиране, основано на конкретен напредък.

Charles Tannock, *от името на групата PPE-DE*. – Г-н председател, връзките на Европейския съюз с Беларус правилно се задвижат сега от прагматични съображения и от двете страни. Годишите на политиката на изолацията не доведоха до никъде, както Съветът със закъснение разбира сега. Тази политика със сигурност не направи нищо, за да разхлаби хватката върху властта, на която се радва последният самоизолиращ се диктатор в Европа, президентът Александър Лукашенко.

Преди две седмици имах привилегията тук в Страсбург да се срещна с двама видни дисидента от Беларус, за да обсъдим политическите развития в тяхната страна. Един от тях, Александър Казулин, неотдавна бе освободен като политически затворник, което е и една от причините, поради които Европейският съюз започна да гледа на Лукашенко в по-благоприятна светлина.

Но политическите репресии продължават да остават сериозен проблем в Беларус. Ето защо остава под въпрос дали това видимо затопляне в отношенията между ЕС и Беларус ще ни доведе донякъде, тъй като е възможно Лукашенко спокойно да си играе с Русия, като се накланя повече към ЕС. Но това е по-добре в сравнение с придържането ни към провалилата се политика на бойкот от миналото десетилетие.

От съществено значение е Съветът да поддържа подход на моркова и тоятата към Беларус: ако на Лукашенко се предложат ясни стимули за вътрешни политически реформи, твърде възможно е той да реагира благоприятно. Но той трябва също да знае, че не може да продължава както преди и че всеки знак на нарастващ авторитаризъм и репресии ще доведе до спиране на сближаването и ще намали подкрепата от Европейския съюз за амбициите на Беларус за членство в Световната търговска организация (СТО). На този етап, една покана към Лукашенко да дойде в Прага за срещата на върха през май за започване на Източното партньорство, към което принадлежи и Беларус, по мое мнение, би било прекалено. Нужно е да свързваме по-тесните отношения с осезаеми ангажименти от страна на режима да промени своето поведение.

Беларус трябва също така да бъде убедена, че едно признаване на грузинските региони Абхазия и Южна Осетия за независими държави – както са признати в момента само от Русия – е недопустимо. Считам, че Беларус се стреми да се дистанцира от руския контрол и ние трябва да се възползваме от тази благоприятна възможност. Без съмнение, насърчаването на истинска промяна в Беларус изисква търпение и ангажираност от страна на ЕС, но наградата – Беларус обратно в европейското семейство на нациите – напълно си струва усилията да се стремим към нея.

Jan Marinus Wiersma, *от името на групата PSE*. – (NL) Г-н председател, ние също сме щастливи да подкрепим продължаването на политиката на Европейския съюз за осъществяване на диалог и по-тясно сътрудничество с беларуския режим. Ние работим по въпроса вече шест или седем месеца и имаме нужда да видим дали онова, към което се стреми Европейският съюз, дава плод и през следващия период. Това не променя факта, че ние ще продължим да имаме нашите съмнения относно намеренията на едно правителство, което не е известно със своята демократичност. Аз лично съм имал честта да бъда в досег с режима по различни поводи и, повярвайте ми, г-н Лукашенко не е станал демократ за една нощ.

Фактът, че той иска да има повече взаимоотношения с Европейския съюз е следствие на други фактори, но фактът, че той желае това, е нещо, което ние можем да използваме с цел да му окажем натиск да продължи по-нататък по пътя, по който тръгна, като предприе редица положителни стъпки в областта на правата на човека. Подобно на г-н Таппоск аз също считам, че все още е твърде рано да спекулираме дали той трябва да бъде възнаграден с едно Източно партньорство. Все още има нужда да бъде осъществен реален диалог за правата на човека, а нарушения на правата на човека все още се случват.

Когато става дума за диалог относно правата на човека, ние считаме, че на опозицията трябва да бъде позволено да играе пълноценна роля. През последните години подкрепяхме опозицията по различни начини, включително като я наградахме с две награди „Сахаров“. Минск счита, че не е приемливо да бъде подкрепяна опозицията по такъв начин. Има обаче прецеденти: в течение на шест или седем години аз лично участвах в един опит, заедно с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Съвета на Европа да реализираме диалог с участието на правителството на Беларус и тогавашната опозиция. Този опит не успя, но той представлява прецедент за такъв вид събиране.

Европейската политика, която искаме, трябва ясно да допринесе за по-голяма свобода и откритост. Точките, които ние смятаме за важни, са споменати и в резолюцията, която сега е внесена. Ако се постигне напредък по тези точки през следващите няколко месеца, ние считаме, че тогава ще могат да се отменят още ограничения от страна на ЕС.

Има още няколко съображения, които искам да добавя. Първо, ние считаме, че Комисията е необходимо да вземе предвид също факта, че в Беларус твърде малко се знае за Европейския съюз и че един сателитен телевизионен канал няма да промени това. Повече трябва да се направи от самата страна и вътре в самата страна. Второ, настоявам властите в Минск да бъдат запитани дали най-после не е дошло времето да се отменят всички ограничения върху пътуванията от децата от Чернобил.

Моят последен коментар съдържа една донякъде лична нотка. Новата ситуация осигури поне едно нещо: за първи път от шест или седем години ми беше дадена виза, което даде възможност на мен и на делегация от Парламента да пътуваме до Беларус за няколко седмици – възможност, от която с радост ще се възползвам.

Janusz Onyszkiewicz, *от името на групата ALDE.* – (PL) Когато санкциите срещу Беларус бяха вдигнати, ние се надявахме, че процесът на смекчаване на системата ще напредне с още няколко стъпки. Оказва се обаче, че това не се случи. Онези, които вече говориха днес, споменаха това, но аз бих искал да помним, че никога друга политическа партия не е била регистрирана, заплахата да се отмени регистрацията на партиите, които вече съществуват, не е била отменена, вестници, на които можеше да се даде правото да бъдат разпространявани, не получиха това право, както и уеб-базираните атаки срещу уебсайтове, като например сайта на радио „Свободна Европа“, бяха подновени. Освен това президентът Лукашенко реши да напусне Минск и по тази причина посещението на г-жа Фереро-Валднер не можа да продължи според плана. Не считам, че това беше приятелски жест и не показва, че той уважава и разбира важността на контактите с Европейския съюз.

Вярно е, че Президентът Лукашенко не е признал Абхазия и Южна Осетия, но той посети Абхазия и, както изглежда, ще им близко икономическо сътрудничество между тези два партньора – няма да кажа „държави“, защото за нас Абхазия, разбира се, не е държава. Що се отнася до опозицията, президентът Лукашенко я нарича „пета колона“ и ние не можем да видим каквато и да е готовност да я признае, какъвто е случаят във всяка страна, като важен елемент от политическата опозиция.

Мисля, че във връзка с това ние трябва обаче да поддържаме някакъв вид диалог. Съгласен съм с казаното от г-н Таппоск, че президентът Лукашенко не трябва да присъства в Прага. Това очевидно би било крайност, но реално ние трябва да използваме повече и по-ефективно един друг инструмент, с който разполагаме, а именно, финансовият инструмент под формата на финансиране за демократично и икономическо развитие. Във връзка с това бих искал да задам един въпрос – не какви суми са били заделени, но какви суми са били изразходвани в подкрепа на демокрацията в Беларус миналата година и през 2007 г., без да включваме подкрепата за радиопредавания?

Konrad Szymański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-жо член на Комисията, експериментът с прекратяването на санкциите срещу Беларус трябва да продължи, за да можем да опитаем всяка възможност за диалог с тази страна. Беларуските органи трябва обаче да осъзнаят, че времето, предназначено за този експеримент, е ограничено и че няма безкрайно да чакаме с нашите предложения.

Ние трябва също така да сме много внимателни. Първите месеци ни дадоха само една неясна картина за намеренията на органите в Минск. В същото време репресиите продължават срещу Съюза на поляците в Беларус, католически свещеници биват изгонени и на телевизия „Белсат“ – единствената независима телевизия,

която излъчва за Беларус – е отказана регистрация на офис в Минск. Това е достатъчна причина да не бъде поканен Александър Лукашенко на срещата на върха на ЕС в отговор на призивите на беларуската опозицията.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, г-н министър-председател, г-жо член на Комисията, съгласен съм с члена на Комисията, че решението на Съвета да се удължат санкциите срещу Беларус с една година и едновременно с това да се прекратят за девет месеца беше разумно решение. Ние каним Беларус да си сътрудничи с нас, но ние не сме забравили, че тя все още е последната не-демократична страна в Европа.

Въпреки положителните промени, които настъпиха неотдавна в Беларус и за които говори г-н Vondra, не може да се каже, че там се уважават основни права на човека като свободата на словото, правото за изразяване на политически възгледи, или уважението към националните и религиозни малцинства. Въпреки това ние предлагаме на Беларус участие в Източното партньорство, защото считаме, че на първо място това ще донесе ползи най-вече на народа на Беларус.

Източното партньорство означава шанс за по-евтини визи, по-добро икономическо сътрудничество и финансова подкрепа за гражданското общество. Това са начини, по които Беларус може да извлече ползи от новата политика, след много години на изолация. От гледна точка на разходите обаче, има цинична злоупотреба с нашата добра воля, за да се придаде достоверност на едно недемократично управление. Беларуското правителство, което контролира главните средства за масова информация и ги използва не за информация, а за пропаганда, вече съобщава триумфално, че Европейският съюз приема „беларуския модел“, при който демокрацията и свободата може да се ограничават. В тази зала ние трябва недвусмислено да заявим, че беларусите имат същите права като гражданите на други свободни европейски страни, а това включва правото да се демонстрира свободно в Минск днес, когато се навършват 91 години от Независимостта на Беларус. Участието в Източното партньорство има за цел да им помогне да реализират тези права и ако беларуските власти пречат на това, те няма да могат да разчитат на партньорство и добри отношения със Запада – особено не на високо равнище – което г-н Vondra спомена, и особено не в момент, в който мислим за срещата на върха в Прага през май, която е посветена на Източното партньорство.

Докато в Беларус политическите активисти остават под арест, докато млади демократични активисти биват насила повиквани на служба в армията и докато демонстрациите са насилствено разпръсвани от милицията, и независимите журналисти са глобявани за своите думи и публикации, лидерите на Беларус нямат правото да очакват партньорство и помирителен подход от европейските лидери, от Съвета, от Комисията и от нашия Парламент.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Беларус е в центъра на Европа и аз считам, че трябва да е заинтересувана от това да има добри отношения както с Европейския съюз, така и с нейния друг съсед Русия. Участието в Програмата за партньорство на Европейския съюз предлага такива възможности.

Една независима и стабилна Беларус, която прави стъпки към демокрация, разпространяване на правата на човека и социална пазарна икономика е в интерес на Европейския съюз и особено на непосредствените съседи на Беларус – Литва, Латвия и Полша. Убеден съм, че народът на Беларус все повече иска това.

Политиката на изолация спрямо Беларус не беше оправдана и това трябва да бъде казано ясно и на висок глас. От друга страна, докато съществуват ограничения на свободата на словото и мнението, на дейностите на партиите и на опозицията, не може да има истински диалог или разбиране между Брюксел и Минск.

Не съм сигурен дали е дошло времето да се разгъне червения килим в Брюксел за всички ръководители на Беларус.

Беларус е единствената държава в Европа, която все още осъществява екзекуции, въпреки че броят им според изчисленията на организациите за защита на правата на човека е намалял значително. Считам, че всички членове на Европейския парламент, независимо в коя група работят, са твърде нещастни относно ситуацията и биха изискали Минск да забрани смъртното наказание при първа възможност.

Беларус планира да построи след седем години ядрена централа доста близо до границата с Литва. Искam да ви напомня, че Европейската комисия се ангажира да следи внимателно как правителството на Беларус се придържа към правилата на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) и други международни организации, и да осигури съобразяване на ядрената електроцентрала със всички последни изисквания за безопасност.

Председател. – Следва процедурата с вдигане на ръка („catch the eye“).

Бяха внесени твърде много искания за изказвания, като голяма част от тях са на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Ще дам думата само на трима членове на ЕП.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, процедурата с вдигане на ръка, съгласувана в тази зала, не постановява, че председателят може да избира членове на ЕП според това към коя група принадлежат. Процедурата с вдигане на ръка, както я разбирам, е всеки отделен член на ЕП да привлече Вашия поглед, на председателя. Счита, че е жалко, че току-що казахте, че ще позволите само на трима членове на групата PPE-DE да говорят. Това не е в съответствие с нашия Правилник за дейността.

Председател. – Г-н Beazley, процедурата винаги е била тази и винаги ще бъде такава, докато председателствам аз.

Има ли едновременни искания, защото буквално всички членове искат думата по едно и също време, а тъй като аз съм ограничен до пет искания за изказване, не мога да удължа този период без да засегна други разисквания. Нещо повече, това е практиката, която е била следвана в миналото, и да се промени сега би означавало да се създадат различия спрямо предишни заседания.

Г-н Beazley, процедурният въпрос беше изяснен. Няма смисъл да настоявате, защото няма да Ви дам думата. Няма да Ви дам думата. Процедурният въпрос беше изяснен.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (LT) Днес народът на Беларус отбелязва Деня на независимостта. Бих искала да напомня, че Беларус обяви себе си за република на 25 март 1918 г. Точно в този момент, докато тече нашето разискване, в Минск, на площада срещу Академията на науките, има демонстрация по инициатива на демократичната опозиция. Пет хиляди човека са се събрали на площада. Надявам се срещу тях да не бъдат използвани репресивни мерки. Ето защо, както преди, и особено днес, аз бих искала да покажа солидарност с всички беларуси по целия свят и преди всичко с онези беларуси, които са се събрали на един от площадите на Минск – онези, на които е скъп духът на независимостта и свободата.

Що се отнася до диалога с Беларус, той е необходим, но не и на всяка цена. Онова, което ние, Европейският съюз, можем да направим без да правим отстъпки пред режима, а като насърчаваме диалога с гражданското общество, е да решим въпроса за цената на шенгенските визи възможно най-скоро. Шенгенската виза, която струва 60 EUR, е твърде скъпо удоволствие за много беларуси. Бих искала да ви напомня, че за гражданите на Русия цената на една шенгенска виза е наполовина.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Важно е да продължим да работим за изграждането на нови отношения между Европейския съюз и Беларус. Несъмнено е необходимо да създадем положение, при което основните права на беларуските граждани се уважават, а днес не е допустимо права като свободата на изразяването, свободата на мнението или правото на избори, или независимата съдебна власт да не се уважават.

Ето защо аз съм съгласен с философията да се насърчава Беларус да положи всяко усилие, за да движи към демокрация и съм доволен от решението да бъде включена Беларус в новата програма за засилване на източната политика на ЕС чрез Европейската политика на добросъседство. Смятам, че това ще помогне на Беларус да постигне стабилност и сигурност и да повиши жизнения стандарт на своите граждани. Общността трябва да продължи да оказва финансова помощ на лишените в региона и да се намесва, когато се нарушават правата на гражданите. Повтарям: да се намесва когато се нарушават правата на гражданите.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Европейската политика по въпроса за Беларус беше недвусмислена. Правата на човека и процесът на демократизация бяха най-важните елементи. Ние не отхвърлихме сближаването, но нашите условия също бяха недвусмислени. Днес обаче ситуацията се е променила значително.

Вярно е, че беларуските политически активисти и независими експерти заявяват, че режимът не се е променил из основи, а са направени само козметични промени. Въпреки че няколко политически затворници бяха освободени, нови затворници заеха тяхното място, като младите активисти не се изпращат в затвора, а в армията. Други неща са се променили – не режимът.

Мнозина в Европейския съюз считат, че успехът на Източното партньорство зависи и от Беларус. Нужно е Брюксел да запълни празнотата, оставена от несигурността на Украйна, и за тази цел дори президентът Лукашенко може да се окаже приемлив. Институциите на ЕС успяха да унищожат собствения си набор от условия. Работата на Комисията, вършена в продължение на много години, беше разрушена от едно единствено посещение на г-н Хавиер Солана. Президентът Лукашенко счете, че е достатъчно силен да отмени посещението на г-жа Фереро-Валднер. Вместо да приеме условията, Минск намери партньор в лицето на обичайния компромисите Хавиер Солана.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-жо член на Комисията, г-н действащ председател, слушах ви много внимателно. Зелените са за диалог, но ние подкрепяме само критичен диалог, т.е. такъв диалог, който не съдържа похвали към един диктатор.

Диалогът трябва да се използва за постигането на напредък в политиката на правата на човека, в тази страна, така че Европейският университет за хуманистика например да може законно да се завърне или свободата на изразяването повече да не бъде ограничавана, или демонстрации като днешната да могат да се провеждат безпрепятствено. Диалогът трябва да укрепи демократичните сили. Само тогава той има смисъл. Той не трябва да бъде нож в гърба на демократичните сили. Въпросите на правата на човека трябва да се третират като най-важния въпрос в този момент и инструментите за правата на човека на ЕС трябва да бъдат позволени в тази страна.

Аз също считам, че едно партньорство ще е прибързано. Въпреки това разходите за визи трябва да се намалят.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, всички мерки, изброени от Съвета и от члена на Комисията, бяха одобрени, защото подобряват ситуацията на народа.

Правилно ли е обаче да се позволи на един диктатор да заема своето място на върха? Не е ли това оскърбление в лицето на онези, които неотдавна отново бяха вкарани в затвор и които все още са в затвор? Г-жо член на Комисията, г-н министър, бих искала да ви задам един много откровен въпрос: възможно ли е да е бил оказан натиск върху европейските органи от Беларус, за да може да се осигури тази покана на срещата на върха в Прага – покана, която аз считам за непропорционална и неуместна?

Председател. – Госпожи и господа, тъй като има останало неизползвано време, мога да дам думата на някой от другите оратори в списъка. Това няма нищо общо с казаното по-рано. Това е просто случай от балансираното управление, което винаги практикувам по време на процедура с вдигане на ръка („catch the eye“).

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, (...) с удовлетворение от новата готовност на Беларус да сътрудничи с Европейския съюз и международната общност. Ние сме много предпазливи в нашите отношения с президента Лукашенко, но нова посока в тази област е добре дошла. Няма да се уморим да посочваме необходимостта от всеобхватна и значителна промяна, що се отнася до зачитането на правата на човека.

Във връзка с едно съображение считам, че Комисията би могла да изисква по-ясно и по-последователно поведение от страна на Минск: говоря за десетките хиляди деца, които живеят с европейски семейства за няколко месеца. В продължение на много години беларуското правителство действа абсурдно, понякога непонятно, като често отменя посещения на деца в последната минута, като огорчава семействата-домакини и удря поредната звучна плесница на децата, които често са сираци с доста сложна семейна история и негодуват от цялата ситуация. Нека се опитаме да стигнем до промяна в курса по този въпрос колкото е възможно по-скоро.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Словакия отдава почит днес на 21-вата годишнина от братиславската демонстрация със запалени свещи. На 25 март 1988 г. християни, които демонстрирали мирно за свободна преса и свобода на религията, са били брутално разпръснати от полицията и армията. Демонстрацията със запалени свещи отбеляза историческото начало на дългоочакваната свобода на Словакия и затова аз добре разбирам страховете, изразени от моите колеги, относно промененото отношение на ЕС към президента Лукашенко.

Твърдо вярвам, че президентът Лукашенко не трябва да идва в Прага. Въз основа на моя личен опит с тоталитарния режим в Словакия не вярвам, че един тоталитарен лидер е способен да трансформира себе си в демократ по сърце и възгледи. Това може да се случи само когато е мотивиран от прагматични съображения да направи това. Госпожи и господа, ние трябва повече да се вслушваме в беларуската опозиция, в г-н Alexandr Milinkevich и само ако можем да сме сигурни, че Беларус наистина е станала демократична страна, едва тогава следва да отменим всички санкции срещу Беларус.

Председател. – Г-н Beazley е също в списъка, но явно е напуснал залата защото ми се е обидил. Ето защо аз не мога да му дам думата.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, бих искал да Ви благодаря всичко, с което допринесохте. Както казах в моите уводни бележки, през последните месеци виждаме как органите в Беларус правят стъпки в посока на очакванията, формулирани в заключенията на Съвета през октомври 2008 г. В контекста на Беларус тези стъпки са значителни. В същото време картината е смесена и

аз считам, че разискването тук потвърди това. Бихме искали да видим по-нататъшни стъпки, като например промени в наказателните съдилища, регистриране на други медии и неправителствени организации в Беларус.

По време на бъдещия преглед на ограничителните мерки ситуацията в Беларус и стъпките, предприети от Правителството, ще бъдат взети предвид. Ще бъде направена оценка на напредъка в областите, изброени в заключенията на Съвета от октомври 2008 г. Ние вече правим това постоянно, а също и обсъждаме напредъка с членовете на опозицията – например аз се срещнах с г-н Alexander Kazulin в Прага само преди една седмица.

При условие, че има напредък към демокрацията, правата на човека и принципа на правовата държава, ние оставаме в готовност да задълбочим нашите взаимоотношения с Беларус. Считам, че можем да предложим на Беларус конкретни стимули в рамките на Източното партньорство, но не само.

Позволете ми сега да се върна отново на оживеното разискване тук относно срещата на върха за започване на Източното партньорство и по-конкретно относно степента на участие на Беларус. Чуйте внимателно: все още не е било взето никакво решение по този въпрос, а такова решение изисква консенсус в рамките на ЕС. Въпросът ще бъде решен, когато наближи срещата на върха и аз не искам да спекулирам на този етап. Но самият натиск е просто фактът, че все още никаква покана не е била отправена.

Трябва отново да ви благодаря за това интересно разискване и за вашия ценен принос. Ние много ценим интереса и активното участие на Европейския парламент по въпроса за Беларус. Също така сме окуражени от вашата подкрепа за политиката на ангажиране на ЕС. Беларус е важен съсед на ЕС и затова развитията там възбудят всички нас. Важно е да изпратим ясно и последователно послание до Минск и аз съм доволен, че Парламентът беше в състояние да ни подкрепи в това.

Ангажирането е важно, защото ни предлага най-добрия начин да осигурим онези промени, които искаме да видим в Беларус и които са важни за по-широките интереси на ЕС. Както казах и в моите уводни бележки, аз съм в постоянна готовност да държа този Парламент информиран за развитията и съм сигурен, че това ще важи и за бъдещите председателства, и не по-малко във връзка с бъдещия задълбочен преглед, за който Съветът даде съгласие миналата седмица.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, уважаеми колеги, отново ще бъда много кратка.

Както знаем, Беларус постигна известен напредък, но, естествено, остава да се направи много. Ясно е също така, че политиката на изолиране на Беларус вече е минало и че диалогът е единственият ефективен начин, по който можем да повлияем на демократичното бъдеще на тази страна.

Разбира се, г-жо Schroedter, това е диалог от критично значение – абсолютно е ясно. Европейският съюз се ангажира в това отношение да наблюдава много отблизо развитията, които засягат следните пет ключови въпроса: политическите затворници, избирателния закон, свободата на медиите, свободата на неправителствените организации и свободата на събиране. Сега се съставят редовни доклади и те ще бъдат въведени от нашите ръководители на мисии в Минск, а диалогът за правата на човека ще допълни този процес.

Естествено, оставят други въпроси и не на последно място въпроса за университета. Поискахме да направим преценка на напредъка по отношение на гореспоменатите пет точки и аз считам, че това е необходимо. Важно е също така да дадем нашата дума, с което искам да кажа, че ако забележим напредък, тогава и ние ще предприемем някои първи стъпки.

От наша гледна точка, в действителност, това е необходим процес, който е още в своя начален стадий и изисква нашето постоянно внимание. За тази цел се изисква наблюдение.

Тук бих искала също да кажа – и се надявам, че сме разбрали, че това е абсолютно честно и истинско – че междувременно бяха сключени двустранни споразумения между Беларус и някои страни, по-конкретно Италия, по въпроси, свързани с децата. Считам, че това е много важно и ние все пак наблюдаваме известен напредък.

По въпроса за визите, положението също е ясно. Отделните държави-членки могат да намалят стойността на визите за определени категории, включително и за граждани. Общо споразумение за улеснение по визите обаче все още не може да се създаде, защото това би изисквало цялото Източно партньорство или политиката на добросъседство да се приложат на практика.

Накрая, по въпроса за ядрената енергия мога да ви кажа, че миналия ноември делегация на Комисията пътува до Беларус. Проведохме диалог относно енергетиката и обменихме мнения по въпроса за международната безопасност и сигурност на най-високо равнище. Естествено, ще поддържаме тази позиция.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

10. Европейската съвест и тоталитаризма (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията относно европейската съвест и тоталитаризма.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, изключително съм Ви благодарен за възможността да говоря пред Вас по една тема, която има особено значение както за председателството, така и за всички нас. Това е също тема, която докосва сърцевината на въпроса какво означава да си гражданин на Европейския съюз.

Преди двадесет години една голяма част от Централна и Източна Европа, включително и моята собствена страна, успяха да отхвърлят оковите на комунистическото управление. Това беше повратна точка за нас и за Европа. Отворен бе пътът за преоткриване на личната свобода – на свободата на словото и на свободата на действието, а също и на свободата за подобряване качеството на живота ни.

Чешкото председателство счете, че 20-ата годишнина от това събитие трябва да се отбележи като важно събитие в историята на Европа. Това е възможност да си припомним не само падането на Желязната завеса, но и като цяло да почерпим уроци от тоталитарното минало в различни части на Европа.

Впоследствие беше постигнато съгласие 2009 г. да бъде посочена като 20-та годишнина от демократичната промяна в Централна и Източна Европа. Чешкото председателство е особено удовлетворено, че това бе включено като един от комуникационните приоритети, уговорени между институциите за 2009 г. В действителност, това беше наше предложение. Държавите-членки бяха насърчени и се съгласиха да включат тази тема като подходяща в рамките на своите комуникационни дейности за годината.

Благодарен съм на този Парламент за неговата подкрепа на чешкото председателство и за готовността му да участва в редица събития, които имат връзка с тази тема. По-конкретно, бих искал да благодаря на много членове за тяхната подкрепа при организирането на публично изслушване по въпроса за „Европейската съвест и престъпленията на тоталитарния комунизъм“ миналата седмица в Брюксел, където бяхме заедно с члена на Комисията г-н Фигел.

Парламентът предложи да се отдели ден за възпоминание на жертвите на нацизма и тоталитарния комунизъм. Отделните държави-членки сами ще решат дали и как биха желали да участват в едно такова събитие. От името на чешкото председателство мога да уверя Парламента, че ние желаем да дадем нашата подкрепа на една такава инициатива.

Председателството започна и една инициатива за установяването на платформа за европейска памет и съвест с цел да се повиши обществената осведоменост за историята на Европа и престъпленията, извършени от тоталитарните режими. Радвам се, че тази инициатива породила значителен интерес след държавите-членки, много от които подчертаха колко е важно да се фокусираме върху демократичните ценности и уважението към основните права като ключови принципи в основата на Европейския съюз.

Има няколко причини, които правят ценно възпоменаването на на такова събитие и установяването на постоянен комуникационен и изследователски проект като платформата, предложена от чешкото председателство.

Първо, наш дълг към онези, които са страдали в резултат на тоталитарни престъпления, е не само да помним техния опит в хватката на арогантни и не поемащи отговорност държавни режими, но също и да се изправим заедно срещу миналото. Само като се примирим с историята можем истински да се откъснем от обвързванията, наложени от режимите в миналото.

Второ, само като оценим напълно страданието, което такива режими са донесли, бихме могли напълно да разберем настоящето. Европейският съюз защитава всяко нещо, което е противоположност на тоталитаризма. За онези от нас, които се измъкнахме от хватката на комунизма, членството в Европейския съюз е една от главните гаранции, че никога повече няма да се върнем към тоталитаризма. Това е гаранция, която ние всички споделяме. Това е нещо, което трябва да ценим и никога да не се отнасяме към него пренебрежително. Едно колективно съзнание и памет за миналото е път да се утвърди ценността на настоящето.

Трето, наш дълг е заради нашите деца. Има поуки, които да се извлекат от нашето тоталитарно минало. Най-важната от тях е може би нуждата да се зачитат правата на човека и основните ценности. Правата на човека и свободата не могат да бъдат учени във вакуум. Причините за някои от нарушенията на правата на човека се коренят в историята, понякога в далечната история. Познаването на историята и разбирането на опасностите от тоталитаризма са от съществено значение, ако искаме да избегнем повтарянето на някои от по-ужасните събития от миналото. Трябва да се избягват не само цинизма и манипулирането: апатията и бездушието също трябва да бъдат преодоляни.

Европейските избори са след няколко месеца и аз се надявам, че ще бъдат белязани от оживен и силен дебат. Това е отличителният белег на една демокрация. Това е нещо, което трябва да ценим. Силно вярвам, че предметът на нашето разискване днес се издига над партийната политика. Той се отнася до ценности, които са по-важни от различията между партиите. Отнася се за това как да организираме нашите общества по начин, който гарантира на всеки правото на глас и възможност да изрази своите възгледи.

Предвид историята от близкото минало на моята страна, аз се съсредоточих по-конкретно върху трагедията на тоталитарното комунистическо управление. Относително малък обаче е броят на страните, представени в този Парламент днес, които не са били засегнати от тоталитаризма в една или друга форма през миналия век. Всяка система, в която държавата не подлежи на критика и предизвикателство, всяка система, която поставя творческите способности на хората на милостта на режима, всяка система, която принизява отделната личност, няма място във вида общества, които се стремим да изграждаме в рамките на Европейския съюз.

Ето защо аз предлагам моята подкрепа и подкрепата на чешкото председателство за инициативата, представена от този Парламент, и очаквам с нетърпение да работим заедно в тяхна подкрепа посредством по-голяма обществена осведоменост и признаване.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Ján Figel, член на Комисията. – Г-жо председател, преди една година, през април 2008 г. за първи път в Европейския съюз се проведе изслушване относно престъпленията, извършени от тоталитарни режими. Изслушването, организирано съвместно от Комисията и словенското председателство, отбеляза началото на един процес и Комисията е решена да следва този процес стъпка по стъпка.

Процесът е труден, но необходим, тъй като това не е просто важен въпрос, който ще ни помогне да разберем по-добре общата история и миналото на Европейския съюз, но също и въпрос, който засяга бъдещето на европейската интеграция – процес, който е не само икономически, но разбира се има и културни и исторически аспекти.

Разбира се, самите държави-членки трябва да намерят пътя напред при вземането на решения, с които да отговорят на очакванията на жертвите и да насърчат помирието. Ролята на Европейския съюз може да бъде единствено да улесни този процес, като стимулира обсъждането и съдейства за обмена на опит и най-добри практики.

Комисията възприема писмената декларация на Европейския парламент за обявяването на 23 август за Европейски ден за възпоминание на жертвите на сталинизма и нацизма като важна инициатива, която подкрепя с цел запазването на паметта за тоталитарните престъпления и повишаването на обществената осведоменост, особено сред по-младите поколения.

Изслушването от 8 април 2008 г. показва, че държавите-членки в Западна Европа трябва да бъдат по-добре запознати с трагичната история на държавите-членки на изток, която също е част от нашата споделена обща европейска история. Трябва да откликнем на тази липса на чувствителност, ако искаме да избегнем разделението на Съюза по един сериозен въпрос, който, напротив, трябва да ни обединява.

Комисията се надява, че парламентите на държавите-членки, до които е адресирана декларацията, ще я приложат по най-подходящия начин в светлината на тяхната собствена история и чувствителност.

Сега вниманието на Комисията е насочено към доклада, който ще представи през 2010 г. – следващата година – по искане на Съвета. Докладът ще предостави възможност за продължаване на политическия дебат относно необходимостта от нови инициативи на ЕС.

За подготовката на основата на доклада започна изследване с цел осигуряване на фактологичен преглед на различните правни инструменти, методи и практики, използвани в държавите-членки за запазване на паметта за тоталитарните престъпления. То ще приключи до края на настоящата година.

Използваме също и материалите, представени по време на изслушването и публикувани от словенското председателство.

Декларацията от Прага от 3 юни 2008 г. относно европейската съвест и комунизма съдържа редица идеи и предложения, които също ще бъдат взети предвид при изготвянето на доклада. Комисията изразява готовност да провери обхвата на правомощията си, за да вземе участие в проекти като Европейската платформа за памет и съвест, която беше спомената току-що от заместник министър-председателя г-н Vondra и която е предназначена да стимулира обмена на информация и работата в мрежа между националните организации, действащи в тази област.

В по-общ аспект Комисията ще проучи как програмите на Общността например програмата, за която отговарям аз – Европа за гражданите – могат да спомогнат за повишаване на обществената осведоменост по тези въпроси.

Очаквам с нетърпение разискването.

Jana Hybášková, *от името на групата PPE-DE.* – (CS) Г-жо председател, г-н председател, г-н член на Комисията, за мен е голяма чест, че имам възможността да се изкажа днес. През 2005 г. приехме резолюция относно 60-та годишнина от края на Втората световна война. Установихме, че Европейският парламент и Европейският съюз нямат политическата воля да се стремят към общо разбиране и оценка на европейската история. Докато жертвите на фашизма и нацизма получиха прилична компенсация, милиони жертви на комунизма бяха забравени. Затова за мен е удоволствие да съобща, че резолюцията относно европейската съвест и тоталитаризма, по която днес следобед работиха повечето от политическите групи в залата, е почти готова. Европа няма да бъде обединена, докато Западът и Изтокът не приемат съвместните изследвания, признанието, диалога и разбирането на общата история на фашизма, комунизма и нацизма. Ето защо, за да можем ние в Европа да живеем в общо разбиране в бъдеще, изготвихме въпрос към Съвета и към Комисията. Въпросът е въз основа на резолюцията на Съвета на Европа и на Рамковото решение на Съвета относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия, а също така и на процеса във връзка с Декларацията от Прага.

Затова бих искала да попитам Съвета и Комисията: „Какви конкретни стъпки ще предприемете за сформирането на платформи на научни институти на Изток и на Запад за изследване на престъпленията на комунизма, нацизма и фашизма? Комисията предоставя ли финансиране чрез инструмента „Европа за гражданите“? Как подкрепяте установяването на 23 август като ден на жертвите на тоталитаризма? Как подхождат Съветът и Комисията към въпроса за еднаквото символично признаване на невинните жертви на тоталитарния комунизъм? Какви мерки предприемат Съветът и Комисията, за да приемем наследството на тоталитарния комунизъм като престъпление срещу човечеството, което със своите последствия е съпоставимо с нацизма и фашизма? И накрая, чешкото председателство ще предаде ли своята специална задача на шведското председателство?“

Jan Marinus Wiersma, *от името на групата PSE.* – (NL) Г-жо председател, моята група не е против самото разискване, което се провежда днес, но за нас е доста трудно да обобщим резултатите от това разискване в резолюция. То създава впечатлението, че можем да посочим в резолюция как трябва да решаваме въпросите на историята на Европа и по-конкретно на тоталитарното минало. Както се вижда от преговорите, които се проведеха току-що, те забоксуваха твърде бързо заради обсъждане на това какви формулировки можем или не можем да използваме в подобна резолюция.

Моля ви, нека оставим на историците да решат как точно следва да се интерпретира нашата история, като се има предвид, че обективността не е възможна. Очевидно политиците могат да съдействат, за да се гарантира, че на миналото се обръща достатъчно внимание, а това определено се отнася и за престъпленията, извършени от Хитлер и Сталин. Тези престъпления не бива да бъдат забравени никога и ние трябва да почитаме жертвите. Трябва да сме наясно също, че нашите приятели – европейските граждани в Централна и Източна Европа – са изстрадали две тоталитарни системи и че това не е преживяно от хора като мен, родени в Нидерландия. Г-н Geremek, бивш член на настоящия Парламент, веднъж коментира съвсем правилно, че все още не сме постигнали повторното обединение на нашите спомени.

Като политици сме отговорни, когато става въпрос да организираме това, което искаме да възпоменем специално, но нека да го направим в сътрудничество с историци. Ден за възпоменание на всички жертви на тоталитарните системи в Европа през 20-и век е добро предложение само по себе си, но нека да работим с историци, за да се обмисли какъв трябва да бъде правилният формат и подходящата дата за такъв ден, така че той да бъде

подкрепен от всички. Аз самият съм историк. Мисля, че ако свържем деня единствено с пакта Молотов-Рибентроп, това няма да бъде признаване на всичко, което се е случило през 20-и век.

Важно е да обсъдим това. Кои са разделителните линии между политиците и историците? Какво искаме да възпоменем и как? Без съмнение разискванията ще продължат неувверено и занапред. Ние като група определено ще се ангажираме. Като пример за това искам да ви покажа тази книга, която ще излезе след две седмици със заглавие „Политиката на миналото, използването и злоупотребата с историята“ и в която дадохме думата основно на историците, и се надяваме това действително да допринесе за качеството на разискванията в Парламента, както и на други места, разбира се.

István Szent-Iványi, *от името на групата ALDE*. – (HU) Европейският съюз се роди в сянката на два тоталитарни режима. Той беше отговор на ужасите от Втората световна война и зверствата на Холокоста, но еднакво важна беше и задачата му да спре териториалната експанзия на сталинизма и комунизма и да поддържа жива надеждата, че един ден Европа може да се обедини отново в условията на демокрация и мир.

Европейският съюз като едно от най-успешните начинания в човешката история успя да изпълни и двете задачи. Последва дълъг период на мир и благоденствие, каквито не са съществували никога преди. Не е случайност, че Гърция, Испания и Португалия, освободили се от авторитарно управление, решиха да се присъединят към нас и не е случайност, че след рухването на комунизма всички централно- и източноевропейски държави избраха Европейския съюз, а не друг вариант.

Друг признак на успех е фактът, че държавите на Балканите също виждат своето бъдеще в Европейския съюз, както правят и някои държави в Източна Европа или Южен Кавказ, които в много случаи все още живеят при потиснически режими.

Когато говорим за тоталитаризъм, го правим не защото искаме да живеем в миналото. Не, ние искаме да гледаме напред, но можем да избегнем грешките и греховете от миналото, ако се запознаем с него, ако го анализираме. Помирението не е възможно без анализ на миналото и признаване на истината. Това е един от най-важните уроци на историята от изминалите десетилетия и затова е важно да помним ужасите на тоталитаризма.

Все още има много какво да се направи. В някои държави-членки – за съжаление моята страна, Унгария, е една от тях – все още няма пълен достъп до архивите на тайните служби на потисническите комунистически режими. Възмутително е, че хората не могат да опознаят собственото си минало. Европейският съюз има важна задача, а именно да призове тези държави да променят това недопустимо положение.

Второ, за съжаление в няколко държави-членки, включително в моята родина, поддръжниците на крайни идеи печелят все по-стабилни позиции. Днес това е предимно крайната десница, поне в нашата държава, но има други държави, в които напредва крайната левица. Важно е да им покажем ясно ужасите и на двата режима.

И сред нашите най-близки съседи съществуват потиснически режими – току-що обсъдихме един от тях, Беларус – така че разговорите за потисничество изобщо не се ограничават само до миналата история.

Съвестта на Европа не може да бъде чиста без пълно проучване и помнене на миналото. Помнейки жертвите, ние наистина изпълняваме нашите задължения, защото е наше общо задължение и отговорност да направим 21-ви век различен от 20-и век, за да може ужасите на тоталитаризма никога да не се върнат в Европа.

Hanna Foltyn-Kubicka, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, при обсъждането на темата за престъпленията на тоталитарни режими се отделя много време за жертвите, но е изненадващо, че се говори много малко за тези, които жертваха живота си в борбата срещу нацизма и комунизма.

Бих желала отново да си спомним за един човек, който трябва да стане символ на непоклатимата позиция и противопоставянето на тоталитарните фигури – капитанът от кавалерията Witold Pilecki. Той влиза доброволно в концентрационния лагер Аушвиц, за да организира съпротивителното движение и да събира информация за масовите убийства. Той успява да избяга, но загива няколко години по-късно от куршум в задната част на главата, изстрелян по заповед на съветските палачи. Ето защо отново апелирам 25 май, датата на неговата екзекуция, да бъде определен за международен ден на героите от борбата срещу тоталитаризма, тъй като много незначителни хора, които точно като Pilecki са загубили живота си в борбата за основни права и свободи, заслужават да бъдат помнени.

Бих желала да добавя още един коментар. Вчера в Парламента празнувахме Европейския ден на домашно приготвения сладолед. Поради това не разбирам защо 25 май да не може да бъде денят, на който да си спомняме героите от борбата срещу тоталитаризма.

László Tókés, *от името на групата Verts/ALE*. – (HU) Изминаха 20 години от началото на бунта в Temesvár (Тимишоара), който доведе до рухването на позорната диктатура на Чаушеску. Не можем да си спомним без емоция или пристрастност за ентусиазма, с който румънци, унгарци, германци от Тимишоара, хора от различни етнически групи, религии и общности, се обединиха смело, за да се противопоставят на тиранията.

Не е случайно партийно политическо решение, а преди всичко морален въпрос да осъдим недвусмислено лишаваната от граждански права, потисническа комунистическа диктатура. Неприемливо и непоносимо е, че това не се е случило за двадесет години.

Миналата седмица румънски, унгарски и български оратори участваха в публичното изслушване, на което, във връзка с Декларацията от Прага, въпросът за престъпленията на комунизма беше включен в дневния ред. В приетата впоследствие резолюция беше посочено следното: Европейската общност трябва да изостави двойния стандарт, който си проличава чрез различните начини, по които са оценявани нацизма и комунизма. И двете нечовешки диктатури заслужават еднакво осъждане.

Призовавам Европейския парламент да заеме солидарна позиция спрямо жертвите на комунизма с фашистки облик и да помогне за унищожаването на трайното наследство на комунизма в съответствие със споменатите по-рано морални, исторически и политически изисквания. Само така разделената Европа може да бъде действително обединена и да стане такава, каквато министър-председателят Гордън Браун я описа вчера във връзка с 20-та годишнина, а именно, че днес няма стара Европа, няма нова Европа, няма Източна или Западна Европа, има само една Европа, родната Европа. Нека бъде така!

Vladimír Remek, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Г-жо председател, госпожи и господа, усилията да се поддържа твърдението, че комунизмът е равностоен на нацизма или фашизма и да се създадат нови така наречени институти или платформи за изследвания, имат привкус на политически опортюнизъм. То е необходимо на радикалната десница и поради предстоящите избори. То няма нищо общо с обективни, действително независими оценки. Вече има достатъчно исторически институти и центрове, които се занимават с това. Разбира се, аз не съм слеп и при така наречения комунизъм е имало репресии, неправда и принуждаване. Да, необходимо е престъпленията да бъдат разследвани и справедливо осъдени. Въпреки това дори Jan Zahradil от Гражданската демократична партия (ODS) изрази мнение по време на изслушванията, че отъждествяването на комунизма с германския нацизъм е едновременно правилно и неправилно и че то трябва да се прави по начин, който отчита взаимовръзките и ги анализира. Ако някои хора не искат да видят разликата между комунизма и нацизма, между комунистите от миналото и комунистите в наше време, които като мен представляват значителен брой комунистически гласоподаватели тук, в Парламента, след демократични избори, те вероятно се опитват просто да ме приравнят с нацистите.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-жо председател, хубаво е, че са предприети редица инициативи с цел отдаване на дължимото възпоменание на жертвите на тоталитарни системи. Няма смисъл обаче да помним жертвите на изчезнали режими като тези на комунизма и националсоциализма, разбира се, а да пренебрегваме жертвите на настоящи тоталитарни заплахи като тази от ислямизма.

Осъждането на тоталитарния ислям по никакъв начин не означава осъждане на отделни лица мюсюлмани в Европа, които спазват правилата, ценностите и стандартите на демократичната държава съгласно принципа на правовата държава и за които вероизповеданието е личен въпрос. И все пак трябва да имаме куража да признаем, че политическият ислям, тоталитарният ислям – не само ислямските държави или някои подобни държави, но също и терористични организации като Ал Кайда и свързани с нея движения – продължава да взема много жертви в цял свят.

Ето защо подходящият ход на действия е Европейският съюз да предприеме редица сериозни инициативи, за да се помнят и тези жертви, и да се гарантира, че броят на жертвите на подобни тоталитарни ислямски организации и държави се намалява възможно най-много, за предпочитане до нула. Все пак трябва да имаме куража да признаем – и това също е проблем в Европейския съюз – че критикуването на тоталитарния ислям не винаги се приема добре, защото тук надделява духът на политическата коректност. Нещо повече, тоталитарният режим дори не беше споменат в изявленията на Комисията и на Съвета точно сега, когато това, което всъщност трябва да направим, е да имаме куража да обмислим и този проблем, и да вземем необходимите мерки.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Г-жо председател, през 1948 г. президентът Труман написа, че ситуацията е съвсем същата като ситуацията, пред която са били изправени Великобритания и Франция през 1939 г. в отношенията си с Хитлер. Той каза, още, че тоталитарните държави не се различават, независимо дали се наричат нацистки, фашистки, комунистически или Испания на Франко и че олигархията в Русия е франкенщайнска диктатура, по-лоша от всяка една от останалите, включително от хитлеровата.

Затова въпросът е защо, 61 години по-късно, все още трябва да спорим по същите проблеми. Мисля, че това, от което се нуждаем днес, е не само икономическото и политическото разширяване на Европа, а разширяването на европейската осведоменост за огромните престъпления срещу човечеството, които са се случвали навсякъде в Европа през 20-и век. Нуждаем се от обединяването на европейските исторически възприятия – обединяването на предразсъдъци и различни виждания за историята – тъй като само по този начин можем да продължим към по-добрата Европа на бъдещето.

Не, ние трябва да работим, а не да спорим по въпроса за диктатурите. Трябва да започнем с жертвите – с равнопоставеността на жертвите – тъй като всяка жертва на всеки тоталитарен режим трябва да се счита за равнопоставена от гледна точка на човешкото достойнство и заслужава справедливост и възпоменание, както и признание в цяла Европа и гаранции, че това никога няма да се повтори.

Поради това бих казал, че е лицемерно да отбягваме или отлагаме обсъждането на тези въпроси и достигането до заключения. Не става дума за академично изследване. Имаме достатъчно доказателства за масови престъпления. Нуждаем се от политическа и морална воля, за да продължим. Изключително съм благодарен както на чешкото председателство, така и на члена на Комисията г-н Фигел за техните изявления, които дадоха надежда, че можем да постигнем общоевропейско разбиране.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, бих искал да започна моето изказване, като цитирам част от стихотворение, написано от Осип Манделшам, един от най-великите руски поети на 20-и век. Ще цитирам думите на езика, на който са написани, т.е. на руски:

(членът на Парламента продължава изказването си на руски език)

Това са ужасни думи. За тези думи Осип Манделшам е изпратен на заточение. Той умира близо до Владивосток, по пътя за мястото, където е изпратен. През декември 1938 г. тялото му е положено в общ гроб. Осип Манделшам символизира милионите жертви на тоталитарните режими през 20-и век в Европа.

Съвременна Европа трябва да помни жертвите на тоталитарните режими през 20-и век в цял свят. Тези жертви днес са източник на нашата памет, устойчивата духовна основа на европейската демокрация. Същевременно виждаме цялата история на 20-и век. Помним жертвите на авторитарните системи, жертвите в европейски държави, при националистични и военни режими, в Испания, в Португалия и в Гърция.

Бих желал да привлека вниманието към един семинар, който се проведе в нашата група, групата на социалистите в Европейския парламент и към една книга, посветена на проблеми, свързани с историята и политиката, която нашата група ще публикува. Ние искаме да се обърнем към този проблем сериозно. Противопоставяме се на манипулирането на паметта и на оскърбяването на паметта, когато в наши дни тя се използва в идеологически борби, в партийни схватки в европейската политическа система. Ние помним жертвите. Жертвите на тоталитарни режими от 20-и век трябва да бъдат основата на съвременната демокрация в Европа.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Госпожи и господа, за съжаление общите ценности на Европа все още не включват изискване да се направи всеобхватна и достоверна оценка на престъпленията на различни тоталитарни режими в Европа и на последствията от тях. Половинчатите истини, едностранчивите интерпретации и отричането на историческата истина правят европейците по-слаби. Рамковото решение относно борбата с някои форми и прояви на расизъм и ксенофобия налага наказателна отговорност само за грубото омаловажаване на нацистките престъпления, но не взема отношение към престъпленията на тоталитарния комунизъм в Европа. Крайно време е да се приложи обективен метод за оценката на тоталитарните престъпления. Можем да използваме опита на Европейския съд по правата на човека. Той се основава на всеобщо признати нарушения на международните права и принципи, които са добре известни на всички и които се прилагат поне от времето на Нюрнбергските процеси. И накрая, трябва правдиво да отразим неотдавнашната тоталитарна история на Европа в името на бъдещето на Европа и на общите европейски ценности!

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, почти 20 години след падането на Желязната завеса това е първото разискване в залата по въпрос, който би могъл да доведе до разделение между хората на изток и на запад, дори в нашата Европейска общност. Защо? Погледът върху тоталитарния режим отвън е много по-различен от погледа отвътре. Начините, по които е третирана европейската история на 20-и век и разказите за нея, се различават съществено, особено в отделните държави-членки. Нещо повече, в някои централно- и източноевропейски държави лица, които са потъпквали правата на човека или са изпращали хора в лагери или на смърт без провеждане на съдебна процедура, все още заемат длъжности и са почитани. Пагубно за нашето общо бъдеще е, ако не успеем да признаем това по подходящ начин. Затова Европа не трябва да остане безучастна.

Приветствам факта, че сега дадохме европейска платформа на този въпрос. Надявам се, че той няма да приключи с днешното разискване и че ние и Комисията заедно ще започнем процес на прилагане на проектите, които споменахте. Надявам се, че чрез този процес ще успеем да накараме извършителите, които все още са живи, да понесат отговорността си и да възпоменат жертвите, за да се постигне по-голямо взаимно разбиране в интерес на общото бъдеще.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, повишаването на градус в окаяната антикомунистическа стратегия е безсрамна обида за хората: с фалшифициране на историята, злословия и лъжи фашизмът се приравнява с комунизма. Най-реакционният и варварски режим, роден от капитализма, а именно фашизмът, се отъждествява с най-напредничавата идея, сътворена от човека, а именно комунизмът и премахването на експлоатацията на човек от човека.

Това е оскърбление за паметта на двадесет милиона съветски граждани, които жертваха живота си, за да победят фашизма. Този вулгарен антикомунизъм е насочен не толкова към миналото, той е насочен главно към настоящето и към бъдещето. Неговата цел днес е да се намали народната съпротива и да се измести тежестта на капиталистическата криза върху работниците, а утрешната му цел е да се подготви за неизбежното общо предизвикателство към капиталистическата система и нейното отхвърляне. Ето защо той нанася удари на комунистите и руши социалистическите/комунистическите перспективи. Антикомунизмът иска още да принуди комунистическите партии, които отстояват твърдо принципите си, да ги изоставят и да се интегрират.

Заблуждавате се. Комунистите нямат намерение да сведат глава. Те са защитавали идеологията си дори със своя живот. Ние няма да подпишем никоя декларация, съжаляваща империалистите. Тяхното отхвърляне е социална необходимост и ние ще ѝ служим последователно. Не се страхуваме от вас. Социалната еволюция ще продължи – това ви ужасява и е причината да водите тази кампания.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че днес всъщност можем да идентифицираме тези, които практикуват тоталитаризъм. Първата държава, за която се сещам, е Китай. Китай днес е държава, в която се извършват принудителни аборти, държава, в която има „Лаогай“, истински концентрационен лагер, където хората работят за големите мултинационални предприятия или за китайската държава и където свещениците и политическите опоненти се лишават от свобода. Ето защо Китай е първата държава, за която се сещам.

На второ място, бих споменал ислямския тоталитаризъм, преди всичко във връзка със закона на шерията. Тук ислямът действително се превръща в тоталитарен закон, при който на практика се потъпкват правата на други вероизповедания или на жените, или на всички. Освен това има възраждане на един определен вид тоталитаризъм, дори в Европа и бих желал да отдели известно време, за да разгледам този въпрос.

Унгария беше спомената по-рано – аз лично присъствах на демонстрациите в Унгария за възпоменанието на националното въстание през 1956 г. и видях актове на репресия от страна на полицията срещу демонстрантите, а самият аз бях обискан и помолен да се идентифицирам, при условие че знаех много добре кой съм.

Следователно там възниква един вид тоталитаризъм, но се появява и друг вид тоталитаризъм в декларациите, направени от министър-председателя Сапатеро, а също и от канцлера Меркел и президента Саркози по отношение на изявленията на папата в Африка и други събития, свързани с католическата църква. Тези държавни или правителствени ръководители никога не са се изказвали срещу други религии, но са доста радикални, когато става дума за намеса, насочена срещу католическата църква. Това води до атмосфера на нетолерантност в някои държави, както видяхме например в катедралата Нотр Дам миналия ден, когато поклонници бяха атакувани от антикатолически активисти.

József Szájer (PPE-DE). – (HU) Християнството и доктрината за всеобщите права на човека ни дават единна мярка, тази на човешкото достойнство и безусловното зачитане на човешкия живот. По тази причина трябва да осъдим всички опити, така модерни днес, да изчисляваме коя нечовешка диктатура е убила или унижила повече хора.

Един демократ, един европеец не може да приеме факта, че дори днес, дори в този Парламент, има хора, за които престъпленията на комунистическата диктатура могат да бъдат извинени и простени. Двойният стандарт, който прави разлика между жертва и жертва, престъпление и престъпление, страдание и страдание, смърт и смърт, е недопустим.

Тези, които се опитват да оправдаят престъпленията на комунистическата диктатура, твърдят, че всички ужасни актове са били извършени от тези режими в името на благородни идеали, в името на равенството и братството. Госпожи и господа, г-жо председател, това е огромна лъжа и всичко, което са извършили, не е в

тяхна полза, а в техен ущърб, защото те са мамели хората с обещанието за благородни цели, както каза писателят István Örkény по унгарското радио по времето на революцията от 1956 г. Той признава, че са лъжели денем и нощем, лъжели са във всички възможни аспекти.

Поради това, в името на свободата, демокрацията и общия европейски принцип ние призоваваме, настояваме да има общ Европейски ден за възпоменание и паметник на жертвите на комунизма, да се създаде европейски музей, архив и изследователски институт за документиране на престъпленията на комунизма. Нека изключим от редиците на демократите тези, които и до днес продължават да оправдават действията на комунизма и нека Европа да подкрепи безусловно осъждането на всяка безчовечност. Дано възможно най-много колеги подкрепят Декларацията от Прага.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Сигурна съм, че никой в залата – дори и тези, които в момента могат да правят нещо по-хубаво – не би намерил извинение за това, което се случи преди 60 години в балтийските държави, когато почти 100 000 души, предимно жени и деца, бяха депортирани в Сибир. Още по-жалко е, че в контекста на вече започналата предизборна борба някои среди сочат с пръст социалдемократите, твърдейки, че ние не разбираме престъпния характер на тези събития.

Димите „социализъм“ и „комунизъм“ може действително да означават различни неща за отделни членове на нашата партия, но никой не може да оправдае извършените престъпления.

Защо ни е нужно да говорим за това – не само на историците, но и на политиците? Защото без да дадем справедлива оценка на миналото, ние не можем да бъдем сигурни, че сме направили всичко възможно да предотвратим повтарянето му. Това е важно, тъй като сенките от миналото не са изчезнали. Въпреки че е трудно в наши дни да си представим издигането на Хитлер на пиедестал, паметникът на Сталин стои гордо на централния площад в родния му град Гори. Миналата година в Русия Сталин беше избран за един от 12-е най-велики личности в историята.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Г-жо председател, понякога се говори, че нацистият тоталитаризъм произхожда от дясното, а комунистическият тоталитаризъм – от лявото. Това не е много точно. Расовата омраза и класовата омраза са само две разновидности на едно и също нещо – омразата – което унищожава човешката съвест и социалните отношения. Чухме подобно изказване преди малко, изказването на г-н Mr Pafilis.

Омразата роди потисничеството, а потисничеството е отрицание на републиката, на демокрацията, на държавата, която се ръководи от закона. И лявото, и дясното съществуват в демократичната система. Нацистият и комунистическият тоталитаризъм разрушиха демокрацията. Затова не е вярно, че нацизмът е бил дясното, а комунизмът – лявото. Нацизмът и комунизмът бяха навсякъде.

Който днес възприема като относителен престъпния характер на тоталитаризма, независимо дали става дума за нацистки или комунистически тоталитаризъм, застава срещу традициите на държавата, управлявана от закона, и срещу демокрацията. Между другото е характерно, че докато европейската десница днес не поставя под съмнение престъпленията на нацизма, европейската левица поставя под съмнение комунистическите престъпления. Това става съвсем ясно от отношението на социалистите и комунистите към проекта за резолюция по въпроса, който обсъждаме днес. В залата не гласуваме за истината за историята, гласуваме за истината за себе си и за нашите морални оценки.

(Ръкопляскания)

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, защо демократите се чувстват така притеснени да назоват диктаторите и тези, които са посветили кариерите си на борбата срещу демокрацията, заробването на държави, преследването на тези, които се осмеляха да говорят срещу тях и са отговорни за престъпления?

Тази вечер не говорим за тоталитаризма, не използваме евфемизми, говорим за престъпната фашистка диктатура на Хитлер и престъпната комунистическа диктатура на Йосиф Сталин. Когато бях на 16 години, живеях във Франкфурт на Майн, който се намира на два часа път с танк от Прага.

Министър Александър Дубчек, когото почетохме в залата, положи много усилия да либерализира системата. Той говореше за човешкото лице на комунизма. Нечовешкото лице на комунизма беше Леонид Брежнев и неговите предшественици и приемници.

Г-н член на Комисията, смятам, че ако трябва да отстояваме убежденията си, следва да почетем жертвите на комунизма и фашизма. Не трябва да правим разлика между тези двама престъпници-близнаци – те са точно такива. Единствената разлика е, че Хитлер загуби войната, а Сталин я спечели.

Днес председателят на Парламента почете паметта на депортираните от трите балтийски държави – Естония, Латвия и Литва. Но г-н министър, Вашата страна също пострада: Ян Палах загуби живота си. Той правеше отчаяни опити да покаже пределите, до които ще достигне, за да докаже, че режимът, при който живееше, е недопустим. Помня как на 16 години слушах радио Прага, когато танковете окупираха Вашата столица на Вацлавския площад. „Не ни забравяйте!“ каза Вашият смел сънародник. Г-н член на Комисията, тази вечер няма да забравим тези, които страдаха. Трябва да имаме куража да назовем отговорните лица, но трябва да гледаме към бъдещето, за да гарантираме, че този континент никога повече няма да страда от хитлеризъм или сталинизъм.

(Ръкопляскания)

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Г-жо председател, нека не забравяме – съгласен съм – и да не правим прекалено много сложни разграничения: от политическа гледна точка всички форми на тоталитаризъм заслужават да бъдат осъдени, а комунизмът и фашизмът нанесоха непоправима вреда на континента.

Днес сме обединен континент от 27 нации и 500 милиона души, които споделят ценностите за свобода, демокрация и права на човека и ние трябва да осъдим еднакво тоталитарния комунизъм, който съсипе Централна и Източна Европа, и национал-фашизма, който години преди това съсипе много европейски държави, включително моята.

Аз живях 32 години под диктатурата на Франко и няма да забравя това, няма да забравят миналото си и някои от изказалите се колеги от Гърция или Португалия например.

Никога не забравих, дори когато бях млад, страданието, което понасяха хората при комунистическата диктатура. Никога не съм бил комунист и винаги съм осъждам комунизма. Това не беше пречка да се боря срещу Франко и да осъждам системата на Франко.

Борбата е еднаква. Трябва да се борим за същите принципи, същите ценности и да запазим вечна паметта за жертвите на всички тези форми на тоталитаризъм.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Госпожи и господа, преди 60 години 43 000 невинни хора, включително деца и старци, бяха депортирани от Латвия без съдебен процес. Ако това се случеше сега във Франция, щяха да бъдат засегнати 1,3 милиона души. Затова е важно днес да можем да говорим за престъпленията на тоталитарния комунизъм. Не би било правилно да оставим тези престъпления в сферата на историците, както беше предложено тук, докато свидетелите и жертвите на престъпленията не си отидат от този свят. Не трябва да омаловажаваме значението на тези престъпления и не трябва да ги отричаме. В своята писмена декларация Европейският парламент посочи ясно, че 23 август трябва да бъде признат за ден за възпоменание на жертвите на сталинизма и нацизма и никой тук не трябва да отрича и това. Съветът трябва своевременно да приложи това решение на Европейския парламент, за да може подобни престъпления никога да не се повтарят в бъдеще.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Г-жо председател, г-н Vondra, г-н член на Комисията, госпожи и господа, предполагам повечето от хората, които са учили история на Европа, знаят, че Втората световна война започна на 1 септември 1939 г., когато Хитлер нахлу в Полша. Много по-малко хора знаят, че Хитлер успя да направи това, защото на 23 август 1939 г. той и Сталин бяха подписали споразумение: пакт за ненападение. Още по-малко хора знаят, че в продължение на две години режимът на Сталин е снабдявал Хитлер и армията му с гориво и промишлени стоки, за да може Хитлер да завладее Западна Европа. А още по-малко хора знаят, че през цялото десетилетие на 30-те години на 20-и век за Сталин са подготвяни нападателни оръжия, танкове и парашути. Докато Хитлер е имал 400 подготвени парашутисти, Сталин е бил подготвил 1 милион парашутисти, готови за завоевания. Освен това тази външна политика е била подкрепяна в решенията на комунистическата болшевишка партия на Съветския съюз. На няколко закрити заседания на Комунистическата партия са приети резолюции, чийто смисъл е бил държавите от Западна Европа да бъдат въвлечени в конфликт, за да може след това Съветският съюз да ги освободи. Това не е всичко: във връзка с вътрешната политика на 5 декември 1937 г. е започнало арестуването и масовото избиване на латвийците, които са останали да живеят в Съветска Русия. За период от две години 70 000 латвийци, живеещи в Съветския съюз, са били убити само защото са латвийци. Тогава как трябва да се отнасяме към този режим, при който външната политика е била агресивна, а вътрешната политика е била насочена към изстребление на собствените граждани на държавата? Това е бил тоталитарен, престъпен режим, точно като нацизма. Благодаря ви.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Трудно е да се напише обща история на Европа, тъй като след Втората световна война западната и източната половини на Европа изживяха различни истории. Централна и Източна Европа и балтийските държави бяха жертви в еднаква степен както на нацизма, така и на съветските диктатури, но все пак не можем да отъждествим нацизма със сталинизма.

Никой не може да оспори, че милиони станаха жертва на сталинистката диктатура, цели народи бяха изселени и никой не може да оправдае това или да твърди, че въпросът е относителен. „Шоа“, организираната машина на нацистка Германия за избиването на еврейския народ единствено въз основа на произхода, беше зверство, което няма аналог в човешката история.

В Западна Европа често не се разбира, че за нас освобождението от нацизма донесе в същото време нова окупация, началото на съветското потисничество. По тази причина 9 май се възприема по различен начин от старите и от новите държави-членки, особено от балтийските държави, които загубиха своята независимост като държава и чиято интелигенция беше заличена.

Би било хубаво да признаем миналото без политика, без съвременна политическа пристрастност и да формулираме общ исторически разказ. По думите на унгарския поет Attila József признаването на миналото е достатъчно велика борба.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Г-жо председател, някои от моите колеги вече споменаха, че днес си спомняме за депортираните от преди 60 години, извършени от съветския режим, когато той е транспортирал хора до Сибир. Знаем също обаче колко трудно е да осъди комунистическия режим, по еднакъв начин, както се осъждат други тоталитарни режими. Това е така, защото говорим не само за миналото, но и за бъдещето. Тази седмица стана известно, че в Латвия водач на листата с кандидатите за европейските избори на спружението „Harmony Centre“, чиито новоизбрани представители ще се присъединят към групата на социалистите тук в Европейския парламент, ще бъде Alfrēds Rubiks, бившият лидер на латвийското разклонение на Комунистическата партия на Съветския съюз, който беше съден в Латвия за престъпленията на режима. Това е лице, което поддържа комунистическата идеология и се е противопоставяло на възстановяването на независимостта на Латвия до последно; сега той ще бъде избран от държава, която самият той е отрекъл. Това също ни дава отговор защо в бъдеще ще продължава да бъде трудно Европейският съюз да осъди престъпленията еднакво и защо добрите и лошите тоталитарни режими ще съществуват винаги. Благодаря ви.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Комунизмът е измамна философия. На теория тя говори за благоденствие, равенство и зачитане на правата на човека, а на практика е означавала лъжи, дискриминация, омраза и дори престъпления.

Комунизмът трябва да бъде осъден с всички средства, с които разполагаме. Това беше направено в Румъния през 2006 г. чрез думите на президента на държавата вследствие на доклад, изготвен от президентска комисия, сформирана за тази цел.

Комунизмът унищожава всичко, което означава свобода, и прави хората зависими от една система. Никой, който никога не е живял при комунизъм, не може да разбере колко много могат да бъдат засегнати от тоталитарната система животът на човека и начинът на мислене.

Ако можех да върна времето назад, щях да направя така, че тези, които са живели целия си живот при капитализма, но мечтаят за комунизъм, да живеят в Румъния през 80-те години на 20-и век.

В Румъния комунистическият режим беше наложен с помощта на руските войски, с цената на стотици хиляди животи, погубени в трудови лагери и затвори. Заради единственото си престъпление, че не са се подчинили на тоталитарната система са изчезнали политици, интелектуалци, селяни, представители на различни вероизповедания и най-общо, граждани, които са били образцови членове на обществото.

Докато сериозните проблеми, причинени от една фалирала икономическа система, могат да бъдат решени чрез подходящи мерки, на човешките същества е необходимо време да забравят, да простят и да се приспособят към новия начин на живот, дори ако той е несравнимо по-добър.

Демокрацията осигури свобода на мисленето, изразяването и движението. Тя трябва да осигури и сигурност за утрешния ден. Няма разлика между бедност, причинена от липсата на материални стоки и бедност, причинена от липсата на средства за закупуването им. Денят, в който успешно се освободим от бедността, призракът на комунизма ще изчезне завинаги.

Уважаеми колеги, Румъния и другите държави от Източна Европа се озоваха в тази система, в резултат на решенията, взети от световните лидери, от които само един беше комунист. Останалите представляваха демократични системи.

Не забравяйте тази историческа истина, когато преценявате в цифри, оценявате и вземате решения за настоящото положение или за бъдещето на бившите комунистически държави, независимо дали те са членки на Европейския съюз или не.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Със съжаление отбелязвам, че никоя от бившите комунистически държави все още не е разследвала напълно и не е признала престъпленията на комунизма в периода след Втората световна война.

Тъй като тези режими бяха на власт в продължение на десетилетия след войната, те успяха да унищожат повечето от доказателствата. Затова престъпниците, или извършителите дори не са установени поименно, камо ли осъдени. Историята беше написана от победителите.

Европейският съюз трябва да призове всички държави, които по-рано са били управлявани от комунистически режими, да осигурят възможност на своите историци да извършат изследвания и да включат цялата истина за следвоенния период в училищните учебници. Те трябва да напишат и за вината на западните съюзнически сили, които връщаха или екстрадираха заточеници в ръцете на комунистите.

Европейският съюз трябва също да призове държавите-членки да помислят за преименуването на улици и площадите, които носят имената на противоречиви герои, като например Тито в Югославия, които бяха отговорни за много следвоенни убийства, въз основа на ролята им по това време.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-жо председател, аз съм смаяна и възмутена, когато чувам в залата, че комунистите не са готови да се засрамят, въпреки десетките милиони жертви при строителството на Беломорско-балтийския канал, милионите хора от много нации, депортирани в Сибир (включително руснаци, но само поляците наброяват милиони) и осъждането на цели нации на смърт (например кримските татари).

Капитанът от кавалерията Pilecki, който влиза в Аушвиц доброволно и по-късно е хвърлен в затвора от комунистите, казва на съпругата си, че Аушвиц е бил само игра. Моята страна беше засегната и от двете тоталитарни системи и раните все още заздравяват днес. Никоя подобна система няма право да съществува. Трябва да почетем тези, които се бориха срещу тоталитаризма, трябва да почетем и паметта на жертвите.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, Европейската общност трябва да положи максимални усилия, за да запази жива паметта за героите и да не позволи омаловажаването на тоталитарните престъпления. Съдбата на тези, които са се противопоставили, на тези, които като капитана от кавалерията Pilecki са били убити, трябва винаги да бъде в нашето съзнание, особено заради факта, че идеята за европейска интеграция възникна между хора, изправени пред нацизма и комунизма. Освен това точно тази идея предотврати бъдещи конфликти и възникването на тоталитарни режими след края на войната.

Установяването на международен ден на героите от борбата срещу тоталитаризма би било стъпка по пътя към общо разбиране на европейската история от 20-и век и част от общата борба срещу взаимните предразсъдъци и невежество по отношение на историческите факти. Запазването на престъпленията на тоталитарните режими – нацистки и комунистически – в съзнанието на европейците може да ни накара да се надяваме, че нашият континент никога вече няма да бъде сцена на такива трагични събития.

György Schöpflin (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, това разискване има и друго измерение. Не само обединена Европа се нуждае от спешен преглед на целостта на миналото, това важи особено за европейската левица.

Без изчерпателна оценка на миналото си левицата в някои от бившите комунистически държави се задължава – принуждава се – да живее с лъжовно минало, минало, от което излизат наяве най-различни болезнени събития. Това допълнително принуждава левицата да защитава това лъжовно минало и така нейната надеждност като демократична сила се руши. Като виждаме как западната левица приема напълно тази нереформирана посткомунистическа левица като допустим партньор, на нея също ѝ се налага да защитава минало, което не може да бъде защитено. Следователно в този смисъл е отслабена нейната собствена ангажираност към демокрацията.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, Европа има бурна история във връзка с тоталитаризма и ограничаването на основните свободи. В някои части на Европа 20-и век беше белязан от тези тоталитарни режими.

Сега наше морално задължение е да гарантираме, че всеки гражданин на Европейския съюз се ползва от еднакви права. Изключително важно е ЕС да подкрепя и правата на малцинствата, особено след като много държави по целия свят не зачитат най-основните права в този смисъл.

Същевременно бих желал да отбележа, че въпреки че Европейският съюз говори против дискриминацията и нарушаването на правата на човека в случаи като Тибет, е ясно за всички ни, че дори в Съюза има етнически и езикови малцинства, които много често са обект на културна и езикова асимилация. Тази практика в някои национални държави в ЕС е аспект, който трябва да бъде сериозно разглеждан и преосмислен.

Унгарците в Румъния, хората, които представлявам, са такъв случай.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, предложението на г-н Szájer да се установи ден за възпоменание на историята на жертвите на тоталитаризма е съвсем правилно. Смятам, че то е правилно, защото докато ужасът на нацизма е сравнително добре познат и дори някои германци се опитаха да го разберат, е парадокс, че за сталинизма е известно съвсем малко. Парадоксът се състои във факта, че дори хората от Сибир, от собствената страна на Сталин, са мислели, че той е добър човек и че причината за несгодите на Русия се крият на друго място.

Не можем да чуем гласовете на милионите, които за загубили живота си в Сибир и никога няма да узнаем как са страдали те, но знам за една от жертвите, която още е жива. Този човек все още чувства, дори когато просто върви по улицата, че вече не е жив. Това е симптом на човек, който е бил изпратен в Сибир. Оцелелите знаят какво представлява това страдание. Има една руска поговорка (*членът на Парламента казва няколко думи на руски език*) – която означава, че ако не си бил там, ще бъдеш, а ако си бил там, няма да го забравиш. Мисля, че трябва да говорим открито и за двете форми на тоталитаризъм.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, трябва да направим всички възможно, за да спрем моралния упадък на Европа. Опортюнизмът си проличава най-силно, когато се пренебрегват груби престъпления срещу човечеството, извършени през последния век. За съжаление, подобно пренебрежително отношение към престъпленията на комунистическия тоталитаризъм носи след себе си успокоение за всички неонацисти в Германия, Русия или на други места: всеки един от тях би могъл да попита, ако на хората от Съветския съюз е простено, тогава защо да не бъде простено и на нашите предци?

Корените на това неприятно явление се крият в Нюрнберг, където нацистите бяха просто оправдани за организирането на конспирация със Сталин през Втората световна война. Най-голямото престъпление беше пренебрегнатото поради правото на справедлив процес. Защо? Защото сянката на Сталин – аналогът на Хитлер – беше надвиснала над трибунала в продължение на две съдбоносни години. Дори в този период Западът капитулира морално пред Съветския съюз. Но няма причина да останем с ограниченото съзнание и страха завинаги.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (CS) Госпожи и господа, днес ще завърша изказването си на чешки език. Ще се опитам да обобщя и същевременно да отговоря на някои от въпросите, които бяха поставени тук. Мисля, че има три теми. Първо, бих искал да благодаря на всички за участието в изслушването миналата седмица и в настоящото пленарно разискване. Ако това беше първото разискване от този тип от дълго време, това може да бъде само нещо добро и мисля, че първото заключение е, че трябва да проведем разискването и да го продължим. Това е целта на Платформата за памет и съвест. Защо е важно да имаме такава платформа на равнище на Европейски съюз? Тя е важна като инструмент срещу забравата. Ако забравим миналото, естествено, създаваме възможност то да се завърне през задната врата в бъдеще. Това е също възможност да се борим срещу относителното разглеждане на миналите престъпления. Хитлер и Сталин са едно и също нещо. Разбира се, имаше държави, в които нацизмът осигури възможност или способства за последвалото установяване на комунизма и свързаните с него престъпления. Всяко относително разглеждане на въпроса – и не искам да политизирам темата – всяко относително разглеждане на въпроса е изключително опасно.

Второ, трябва да запазим осведомеността за историята като част от европейското образование. И мисля, че тук трябва да активизираме финансовите инструменти, за да гарантираме, че познаването на тоталитарното минало на Европа има място в сферата на образованието. Това беше едно от заключенията на изслушването, проведено миналата седмица. За тази цел са необходими ресурси и аз бих искал да благодаря на Комисията и на г-н Фигел – член на Комисията – специално за факта, че Комисията има желание да сътрудничи по този въпрос.

И не на последно място е въпросът докъде трябва да доведе дебатът. Председателството е кратко, продължава само шест месеца. Ние сме на средата на пътя и не претендирам, че когато настоящият Парламент се разпусне скоро, можем да постигнем невъзможното, но наистина мисля, че идеята за създаване на общоевропейски институции, независимо дали това са музеи, изследователски институти или фондации, е това, което ни е необходимо. Изслушването миналата седмица беше представено съвместно от представителите на няколко подобни институции, които функционират на национално равнище, и според мен съществува спешна

необходимост да имаме такива институции на паневропейско равнище. Тази задача обаче е по-скоро на структури, които отговарят за приемствеността, отколкото на шестмесечното ротационно председателство. Ако нашата задача беше да допринесем за поставяне на началото на определени разисквания, аз бих искал да ви благодаря отново, че откликнахте на това разискване и приканвам тези от вас, които ще отговорят за приемствеността в бъдеще, да го продължат и може би някога той ще доведе до действително създаване на такива институции.

Ján Figel, член на Комисията. – (SK) Вече обясних същността на мисията на Комисията във въвеждането си и мога само отново да потвърдя, че имаме готовност и воля, което също е от значение. В случай че Европейската комисия има готовност да подпомогне този процес, вече съм споменал следващите етапи, които ще включват приключването на изследвания на различни методи и механизми на държавите-членки в тази област и предаването на очаквания доклад догодина. Въпреки това искам да добавя нещо, което по-скоро непряко засяга разискването. Някои от ораторите изтъкнаха факта, че е настъпила двадесетата годишнина от рухването на комунизма, падането на Берлинската стена и на Желязната завеса в Европа, и че е изминало много време. Според мен никога не е твърде късно и би било небрежно от страна на този Парламент, този отскоро разширен Парламент, да не направи изявление относно престъпленията на тоталитарния комунизъм и да не започне обсъждане, защото това е преживяване, което много хора тук носят със себе си, и голямата част от участниците в разискването са от новите държави членки.

Аз също прекарах по-голямата част от живота си при тоталитарната система в Чехословакия и смятам, че трябва да създадем европейска памет, европейска задруга на базата на личния опит на всички засегнати и в същото време да подпомогнем процесите, които не позволяват завръщането на тоталитаризма, тривиализацията и отричането на престъпления или отричането на истината. Отричането на тези престъпления всъщност се равнява на относително разглеждане не само на истината, но и на етиката и на морала, което води до нови проблеми и до идеята, че премахването на хора означава премахване на проблема. Идеята, че проблемите могат да се премахнат чрез премахване на хора е един от принципите на сталинизма.

Гледам на разширението на ЕС в по-широк смисъл и именно поради тази причина мога да идентифицирам различните форми на тоталитаризъм, които бяха споменати, различните му форми в различни държави. Наша отговорност е да ги идентифицираме и да предприемем адекватни стъпки от гледна точка на реституцията, рехабилитацията, установяването на справедливост, поддържането на върховенството на истината, зачитането на човешкото достойнство и всичко, което представлява свободата и демокрацията

Бих искал също да кажа, че ние често мислим, че заплахите идват отдалеч и отвън, и че разделителните линии на днешния свят нямат нищо общо с религията или цивилизацията, или културата, а със зачитането на живота и хората, от една страна (дефинирано в човешките права), и фанатизма от какъвто и да било вид, от друга страна. Съществуват много различни видове фанатизъм. Те са ни познати дори в днешния свят и тъкмо затова образованието, споменатото от Alexander Vondra, е толкова важно, за да могат хората от всички възрасти да разграничават уважението към човека от екстремизма, популизма, национализма или фанатизма във всичките им различни форми.

Бих искал да заключа, като подчертая, че Европейската комисия искрено подкрепя този процес и ще търси начини да го подпомогне. Този дебат е само една стъпка, но ще последват други действия. Трябва да направим много повече на нивото на държавите-членки. Бих искал и да заключа, като кажа, че днешното разширение на ЕС е възможно благодарение на жертвата на много хора и че то не се е случило чрез автоматизиран процес. Нито обединена Европа, нито демокрацията, нито свободата, нито законовата държава са се появили автоматично, а са резултат на огромни усилия и чести кръвопролития. Трябва да помним това.

Накрая бих искал да приключа с казаното, мисля, от г-н Tumpke Kelam, относно разширяването на Съюза, което да включва не само географски региони, пазари и брой страни, но също и широка осведоменост, памет, уважение и отговорност. Ако можем да включим това в процеса, който сега честваме, петте години от разширяването, тогава ще сме готови за по-нататъшни процеси и в бъдеще. Ако не успеем да го направим, пътят ни ще бъде много по-труден. Благодаря много и искрени пожелания не само за разширяване на паметта, но също и на отговорността.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

Писмени декларации (член 142)

Слави Бинев (NI), в писмена форма. – Правосъдието е сред основните ценности в Европа!

Присъединявам се към колегите от UEN и внесената от тях резолюция RC-B6-0165/2009, като подчертавам, че ЕС се основава на върховенството на закона, което е сред основните характеристики на демокрацията. Именно по този принципа трябва да се провеждат парламентарните избори. В България обаче проблемът с купуването на гласове бележи точно обратното.

След като предишните местни избори бяха компрометирани нееднократно от безочливото купуване на гласове на ГЕРБ, ДПС и БСП, обикновеният човек остана с чувството, че няма право на избор. Този ефект значително намалява желанието му да гласува отново.

Въпреки съществуващия Наказателен кодекс и въпреки многобройните сигнали за закононарушения, един от които споменат в доклада на Комисията, все още няма осъдени за тези престъпления, защото съответните наказателни органи явно не желаят да спрат купуването на гласове! В България слабата воля за правосъдие продължава и добре известните виновни отново подготвят предизборни кампании, а онези, които продадоха гласовете си вече търсят новия купувач с най-добрата оферта.

Искам да подчертая, че докато в България се допускат тези закононарушения и държавата продължава да бездейства по въпроса, честният гласоподавател на практика е лишен от основното си човешко право - Правото на ИЗБОР! Призовавам Парламента да не остава безучастен!

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, проблемът с тоталитаризма в Европа произлиза от факта, че опитът на определени държави-членки в тази област е много различен. Много европейци просто не знаят какъв е бил животът при тоталитарните системи и хората, които не разбират тоталитаризма, проявяват естествена тенденция да пренебрегват престъпления, извършени при подобни системи и гледат на тях като на събития, случили се в хода на историята. Въпреки това комунизмът и фашизмът не само активно са се борили срещу повечето от ценностите на Европа, но са били готови да нарушат всички принципи на етиката в името на болни, изродени идеи – и тези системи наистина са нарушили тези принципи, като са причинили болка, страдание и смърт на милиони хора.

Колкото повече знаят европейците за истинското лице на тоталитаризма, толкова по-добре ще бъде за бъдещето на Европейския съюз. Това не е въпрос за честване на страданията на милиони хора. Става дума за разбиране на драматичните последици, които произлязоха и все още произлизат от тоталитарни практики в много държави в Европа. Солидарността, свободата, емпатията, толерантността, диалогът – всички тези ценности изглеждат различно, ако ги погледнем от перспективата на преживяванията на тоталитаризма. Нека помним това. Установяването на Международен ден на възпоменание на героите от борбата срещу тоталитаризма без съмнение би повишило нивото на познаване на едно болезнено минало. Това на свой ред би допринесло за намаляване на предразсъдъците, ограничаване на стереотипите и нарастването на надеждата, че Европа никога няма да изпита отново тоталитаризъм.

(Заседанието, прекъснато в 20,15 ч. се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

11. Укрепване на сигурността и основните свободи в интернет (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Stavros Lambrinidis, от името на комисията за граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно укрепване на сигурността и основните свободи в интернет (2008/2160(INI)) (A6-0103/2009).

Stavros Lambrinidis, докладчик. – (EL) Г-н председател, живеем във време, в което всеки – правителства, частни компании и дори престъпници – се стремят към най-добрия възможен достъп до електронните ни данни, до частния ни живот.

Интернет, по-конкретно, предлага подробности относно частния ни живот, нещо, което беше немислимо само преди няколко години. В същото време е ясно, че той ни дава по-добри възможности да упражняваме основните си права като свобода на словото, свобода за политически дейности, свободен достъп до знания и обучение, и свобода на сдружаване.

По-малко ясно е, че сме изправени пред опасността същите тези свободи да бъдат нарушени в резултат на ползването на интернет, предвид тайното наблюдение от страна на правителства, частни компании и дори

престъпници на това какво правим или разглеждаме в интернет. Следователно е още по-малко ясно как можем да намерим баланс в тази област, как можем да регулираме интернет по начин, който ни позволява да използваме положителните му страни, като в същото време ограничим явните му опасности.

Докладът ми се опитва да отговори на тези въпроси. Наред с други неща:

- на първо място, той призовава за европейска инициатива за създаване на глобална „Декларация за правата в интернет“;

- на второ място, той сигнализира за нуждата от ефективна, но пропорционална борба срещу старите и новите форми на престъпленията в кибернетичното пространство като кражбата на идентичност и защитата на правата на интелектуална собственост, като в същото време посочва, че законодателството не трябва да води до систематичното наблюдение на всички граждани, били те заподозрени или не, провинили се или невинни, защото това, разбира се, би било явно посегателство срещу личния им живот;

- на трето място, що се отнася до правото на гражданите за достъп до интернет, в докладът се призовава правителствата да осигурят този достъп и на най-бедните хора в най-отдалечените райони;

- на четвърто място, в доклада се подчертава, че електронната неграмотност ще бъде новата неграмотност на 21 век, също както през 20 век е била невъзможността да се чете или пише и че следователно достъпът до интернет е основно право, което се равнява на правото на достъп до училищно образование;

- на пето място, в него се призовава за мерки за ограничаване на съгласието, давано от потребителите, сериозен проблем, който ще обсъдя сега.

Въпросът за съгласието е изключително сложен и ако не го решим веднага, той ще продължи да ни преследва. Нека дам един пример: преди няколко десетилетия никой не знаеше кой вестник чета освен семейството ми и може би няколко мои приятели. Поради това – и това важи с особена сила при диктаторско управление – тайните служби се опитаха да разберат това и отвориха досие за мен, за да могат да кажат, че г-н Lambrinidis чете този или онзи вестник, тъй че той сигурно е комунист или пък е про-американски настроен. Днес винаги когато чета вестник аз оставям следа. Това значи, че частните компании могат да съставят подобни „досиета“, могат да създадат мой профил, съдържащ информация за политическите ми убеждения, за храните, които обичам, и дори за здравето ми. Фактът, че посещавам тези уебсайтове означава ли, че съм съгласен обществото ми да се върне четиридесет години назад?

От неотложна необходимост е да приемем разумни закони, които да постигнат баланс между борбата с престъпността и защитата на правата в електронната епоха. Този баланс изглежда трудно постижим, но не е. Той е осъществим. Нужно е да спрем да гледаме на кибернетичното пространство като на нещо, което се намира извън ежедневието ни, нещо отделно. То е едно с живота ни. Това означава, че всички права или бариери, които са в сила за полицията и частните компании в интернет, трябва да са в сила и извън него. В противен случай рискуваме да премахнем свободи за сметка на сигурността и в крайна сметка да нямаме нито свободи, нито реална сигурност.

За да приключа, искрени благодарности на докладчиците в сянка от всички политически групи, които виждам тук в залата, за значителната им подкрепа. Благодаря и на всички членове на ЕП в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за единодушната подкрепа, която този доклад получи от всички партии. Очаквам с интерес одобрението му от пленарното заседание.

Ján Figel, член на Комисията. – Г-н председател, бих искал да благодаря не само на Парламента като цяло, но и особено на г-н Stavros Lambrinidis за важния му доклад, който дава много навременен принос към насърчаването на основните свободи и сигурността в интернет.

Докато интернет придобива все по-голяма тежест в модерните общества и икономики, като оказва влияние върху много сфери на живота ни, в същото време бързите стъпки на технологичното развитие поставят сериозни предизвикателства, които трябва да бъдат надлежно разгледани, ако искаме да се разгърнат пълните възможности на интернет и на информационното общество.

По-конкретно ние споделяме загрижеността на г-н Lambrinidis относно защитата на личните данни, проблем, който е от решаваща важност за интернет потребителите. Искам да ви уверя, че Комисията продължава да работи върху укрепването на основните права и свободи на гражданите, и по-конкретно върху осигуряването на високо ниво на защита на неприкосновеността на личния живот както в Интернет, така и в други области.

Изявявам твърдо убеждение, че търсенето на адекватна защита на неприкосновеността на личния живот не е в опозиция на нуждата да се осигури по-голяма сигурност. Тези две цели могат и трябва да бъдат преследвани посредством полезни взаимодействия.

Стабилността и сигурността на Интернет бяха наши приоритети при срещата на върха относно информационното общество през 2005 г. и ние продължаваме да работим върху тях. Тези въпроси ще бъдат поставени скоро чрез нова стратегия за защитата на критични информационни инфраструктури, която цели и да повиши нивото на подготовка на Европа срещу мащабни кибернетични атаки и смущения. Тази стратегия включва план за действие, който дефинира пътна карта за насърчаване на принципи и насоки за стабилността и устойчивостта на интернет.

Стратегическо сътрудничество с трети държави ще бъде развито в рамките на стратегията, особено под формата на диалози с информационни общества, като средство за изграждане на глобален консенсус в тази област. В същото време, Комисията е убедена, че е нужно да се гарантира зачитането на основни свободи като свободата на изразяване в интернет.

Отново, тези две цели не са взаимно изключващи се. Вашият доклад разглежда и възможността за работа върху глобални стандарти, защита на данни и свобода на словото. Комисията участва в годишните международни конференции на комисарите по защита на личните данни и следва процеса на работа за възможни бъдещи стандарти за неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни. Ние сме посветени на насърчаването на високите стандарти на защита, от които гражданите на ЕС се ползват в момента.

Относно свободата на словото, Комисията ще продължи да насърчава това основно право на международни форуми. Ново законодателство в тази област не би било прието като най-добрия начин на действие за момента. Вече имаме редица задължителни инструменти, засягащи този въпрос. На този етап считам, че ще бъде полезно да се работи ефикасно върху подходящите начини за налагане на съществуващите закони. Така че става дума за реализация. Работата трябва да включва и да помага на глобалните търговски участници да дефинират по-добре своята роля и отговорностите си в насърчаването и укрепването на основната свобода на изразяване в глобалната онлайн среда на интернет.

Нека завърша с един обобщаващ коментар. Считам, че трябва да се справим със сериозните предизвикателства, върху които този доклад хвърля светлина, и да се погрижим действителното упражняване на правата и свободите да не бъде несправедливо ограничавано в интернет.

Например от 2006 г. насам основен елемент в стратегията на Комисията за безопасно информационно общество е наличието на цялостен подход, който гарантира координацията между заинтересованите лица, но и признава, че всеки от тях има специфична роля и отговорности, които трябва да изпълнява. Всички ние носим отговорността действията ни в интернет да не ограничават несправедливо – и ако е възможно, да насърчават – сигурността на другите в тази среда.

Следователно в духа на сътрудничеството Комисията приветства и подкрепя този доклад.

Manolis Mavrommatis, докладчик по становище на комисията по култура и образование. – (EL) Г-н председател, г-н член на комисията, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на докладчика Stavros Lambrinidis за важния доклад, който представи, и за целта му да предприеме начинание, за да защити личните данни, един принцип, който мнозинството от нас, включително и аз самият, зачитаме.

Като докладчик по становище на комисията по култура и образование, считам, че интернет е една изключителна платформа за разпространяване на култура и знание. Изтъквам това, за да поздравя и да благодаря на своите уважаеми колеги в Комисията по култура, които гласуваха в подкрепа на становището ми.

Примери като дигитални музейни архиви, електронни книги, музика и аудиовизуални материали могат да бъдат достъпни за хора от всяка точка на света. За съжаление, в обширния свят на кибернетичното пространство културният материал не е защитен адекватно. Пиратството често е правило, а не изключение и авторите губят от незаконното разпространение на интелектуалната им собственост. С други думи, това са поетите, музикантите, композиторите, продуцентите и всички останали, участващи в творчеството като цяло.

Съществуват три неща, които помагат за разпространението на пиратството: технологичните средства и ниските разходи за копиране, трудните икономически условия и навлизането на интернет.

Изменение 4 възстановява препоръката на комисията по култура за наличието на справедливо равновесие между правата и свободите на всички засегнати страни и за всички основни права на лицата въз основа на

Хартата на основните права на Европейския съюз, които да бъдат гарантирани и защитени в рамката на широкото ползване на интернет.

Поради това ние подкрепяме това изменение, което отново изтъква, че основните права имат равна стойност и трябва да бъдат защитавани по еднакъв начин.

Nicolae Vlad Popa, *от името на група PPE-DE*. – (RO) Този доклад е резултат на сътрудничество между членовете на Парламента. Затова бих искал да благодаря на колегите си, особено на г-н Lambrinidis, както и на г-жа Gacek, г-н Alvaro, г-жа Segelström и г-н Mavrommatis, с които имах удоволствието да работя, също като докладчик в сянка.

Считам, че докладът покрива основните теми, представляващи интерес, относно укрепването на сигурността и основните човешки права в интернет с оглед на защитата на правата, постановени в специфичните действащи регулации, включително дигиталните им аспекти и с оглед на признаването на развитието на нови принципи за контролиране на интернет.

Текстът запазва добро равновесие между защитата на свободата на изразяване и на неприкосновеност на личния живот и нуждата да се продължи борбата с престъпленията в кибернетичното пространство, като подчертава и сериозния проблем с прекомерното наблюдение на дейността в Интернет, което може да доведе до нов вид цензура.

Докладът разглежда също и въпросите, свързани с образователния аспект на интернет, електронното обучение, дефиницията за дигитална идентичност и признаването на правата на потребителите върху съдържанието, което са публикували в интернет, както и защитата на данни с личен характер в смисъл на възможността потребителите да постигнат трайно заличаване на публикуваното от тях съдържание.

Това са чувствителни теми предвид настоящото положение, при което в социалните мрежи все повече, но не изключително преобладават млади хора. Поради това аз призовах колегите си да гласуват в полза на този доклад с пълно убеждение.

Inger Segelström, *от името на група PSE*. – (SV) Г-н председател, бих искала да започна като благодаря на г-н Lambrinidis и на всички останали в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, които изработиха толкова конструктивен и добре обмислен доклад. Бих искала също да изразя благодарностите си за подкрепата, която получих за своите предложения за изменения. Това представлява подкрепа именно за укрепването на правата на потребителите.

Секцията, засягаща приложенията на технологията – наблюдението на интернет трафика например – е особено важна. Положителен факт е, че Европейският парламент заявява категорично, че неприкосновеността на личния живот и човешките права на гражданите са приоритетни.

Докладът пояснява, че интернет трафикът може да се наблюдава само когато съществува съмнение за престъпление и като част от законова процедура в резултат на съдебно решение. Това ще бъде важна основа за съблюдаването на човешките права. Докладът внася необходими мерки за сигурност в напълно подходящ момент.

Изненадана съм от предложенията за изменения, внесени от членове на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи и групата на Алианс на либералите и демократите за Европа. Предложенията им отслабват позициите на гражданските права и неприкосновеността на личния живот на гражданите. Те нямат критичен поглед върху това, до което техническият прогрес може да доведе, ако не сме внимателни.

Разбира се, трябва да се борим срещу престъпленията в интернет и срещу престъпленията, които експлоатират деца и млади хора. Въпреки това ключовите проблеми в този контекст са например, че консервативното правителство на Швеция прие така наречения закон FRA (Европейска агенция за основните права), закон, който се занимава с проверката на хора, които не са престъпници и не са извършили престъпление, докато всъщност гражданите трябва да проверяват нас. Докладът представлява остра критика на консервативното правителство на Швеция, което не се поддаде на критиките и въведе закона FRA в Швеция. Сега органите в Швеция имат правото да следят интернет трафика без да има дори подозрение за престъпление или риск за безопасността на отделни лица, или на обществото.

Предполагам, че след утрешното решение шведското правителство ще преразгледа позицията си и ще се погрижи законът да бъде променен. В противен случай те ще бъдат в опозиция на Европейския парламент и избраните представители на 27-те държави-членки на ЕС.

Alexander Alvaro, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, като начало бих искал да поздравя г-н Lambrinidis за добре свършената работа. Той включи пълноценно всички докладчици в сянка при изготвянето на проекта на този доклад и направи всичко по силите си, за да бъдат постигнати компромиси.

Този доклад, засягащ важни въпроси на информационното общество, е важна стъпка към създаването на интернет, който да гарантира както сигурността на нашите граждани, така и техните основни свободи. Границите между свободата и сигурността трябва да важат и в рамките на виртуалния свят. В своя доклад докладчикът е обърнал внимание на борбата срещу престъпленията в кибернетичното пространство, детската порнография, кражбите на идентичност и измамите в това отношение, както и на нарушаването на правата върху интелектуалната собственост. Опитва се да ангажира и Европол и изяснява, че действащите закони на материалния свят трябва да важат и за виртуалния.

Същевременно той успява да постигне баланс между зачитането на гражданските права, свободата на изразяване, защитата на данните и правото на трайно заличаване на данни в интернет. До този момент интернет няма способността да забравя. Някои от нас могат да са доволни, че интернет не е съществувал, когато сме били още на 13, 14, 15 или 16 години и сме допускали младежките си грешки, които не бихме искали да видим сега в YouTube или Facebook.

Докладчикът подчертава необходимостта от достъп до информация и, по-важното, достъп до интернет, както и защита на интелектуалната собственост. Напълно съзнавам, че за много членове докладът не е достатъчно подробен по отношение на защитата на интелектуалната собственост и правата върху нея. Нека работим върху това с Директивата относно упражняването на права върху интелектуалната собственост и да подчертаем тези въпроси в нея.

От доклада става ясно, че цензурата в интернет или блокирането на достъпа до мрежата, както се планира или вече се прилага от някои държави-членки в Европа, са мерки, които не подобават на нашето просветено общество, а също така, че Европейският съюз не следва примера на тоталитарните държави, които ограничават информацията на своите граждани или им предоставят информация по своя преценка.

Доволен съм, че разполагаме с балансиран доклад, който се съобразява с нуждите на информационното общество и ще бъде доволен ако както моята, така и другите групи подкрепят възможно най-активно този доклад утре, така че да можем да развиваме интернет, който да отговаря на интересите на обществото.

Roberta Angelilli, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, другите членове вече го казаха, но аз бих искала да повторя, че Интернет не бива да бъде криминализиран или цензуриран, защото той осигурява възможности за комуникация, социални контакти, информация и знания, но въпреки това е нужно да се разработи глобална стратегия за борба срещу престъпленията в кибернетичното пространство.

По-конкретно, трябва да предпазим децата, да образуваме и осведоим родителите и учителите за новите потенциални заплахи в мрежата. Има цели, по отношение на които Европа трябва да е в състояние да действа ефективно и бих искала да поздравя докладчика за добре свършената работа.

Въпреки санкциите и доста високото ниво на защита съгласно законите на държавите-членки срещу онлайн злоупотребите и сексуалната експлоатация на деца, както и детската порнография, стандартът на защита на децата трябва да бъде повишен допълнително, не на последно място предвид продължаващото развитие на новите технологии, особено интернет и използването на нови начини за сприяеляване с деца по интернет с цел сексуална злоупотреба от педофили.

Точно по тази причина реших да внеса изменение към доклада, което изрично призовава държавите-членки да осъвременят законодателствата си относно използването на интернет от непълнолетни, по-конкретно да въведат като престъпление сприяеляването с деца с цел сексуална злоупотреба, както е определено от Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие от октомври 2007 г.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-н председател, бих искала да благодаря много на г-н Lambrinidis за това, че успя да съчетае запазването на сигурността в интернет и защитата и зачитането на нашите неочислени основни права. Предполагам, че защитата на нашите основни права съгласно доклада, ще получи същата подкрепа и когато вземаме решение по споразумението по далекосъобщенията. Между доклада и пакета за далекосъобщенията има ясна връзка. Надявам се тогава да постигнем съгласие и за това, че е важно да защитим гражданските свободи.

Както вече казаха няколко колеги, интернет донесе със себе си огромни възможности за свободата на изразяване. Граждани, които обикновено нямат достъп до дискуссионните форуми на големите медии, сега могат да дадат гласност на мнението си и да повдигат въпроси. Това е нова арена за обмен на мнения, която е извънредно необходима за политическа мобилизация. Той предоставя по-големи възможности на гражданите да проучват внимателно лицата, вземащи решения. Важното е, че гражданите имат възможността лично да проучват законодателите и другите оправомощени лица. Той ни донесе и повече знания. И най-вече – ние имаме също възможността за обмен на мнения и за контакт с хора от други култури и от различни части на света.

Също така е важно например, когато дискутираме тази тема, да се уверим, че имаме истинска свобода на изразяване и гаранции срещу цензура и контрол на мненията, информацията и изграждането на възгледи. Основните права на човека, свободата на изразяване и неприкосновеността на личния живот са важни елементи на демокрацията и трябва винаги да бъдат защитавани и спазвани. Ето защо днес интернет е важен фактор в нашето демократично общество и трябва да продължи да бъде такъв.

Следователно бих искала да гласуваме против изменение 5, с което се предлага да отпадне текстът „да гарантира, че изразяването на спорни политически убеждения чрез интернет не е обект на наказателно преследване“. Ако това изменение бъде прието, това ще бъде стъпка назад за демокрацията. Кой решава кое представлява спорно политическо убеждение? Демократично право е да можем да изразим различни политически възгледи.

Правото на ползвателите на интернет да могат да заличават трайно лични данни, намиращи се на уебсайтове, също е важно. Разбира се, трябва да се борим срещу престъпността в интернет, както срещу всички престъпни дейности, но това трябва да бъде направено също така и по юридически издържан начин съгласно наказателното право, както се прави и с другите видове престъпност.

Престъпленията в интернет, извършени срещу деца, са особено сериозни. Във връзка с това се придържахме към Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие. Засегнати са и други групи. Имам предвид по-конкретно жените, станали жертва на търговията със секс робини. Сексуалната индустрия днес използва интернет и сексуалното насилие, от което много жени и деца страдат. В този контекст бих искала да напомня на уважаемите колеги факта, че биха могли да подкрепят писмена декларация, имаща за цел да се сложи край на това насилие, а именно писмена декларация № 94.

И накрая, бих искала да спомена и опасността, която видяхме във връзка с така наречената война срещу тероризма. В някои случаи тя доведе до неоправдани държавни ограничения във връзка с свободата на изразяване и неприкосновеността на личния живот на хората. Тези ограничения създадоха риск за сигурността на гражданите. Службите за сигурност на различни държави обменят лични данни, които са получени чрез наблюдение на интернет. Това изложи живота на хората на риск, например, когато някой е принуден да напусне страната си поради политически натиск. Призовавам ви да дадете голяма подкрепа на доклада утре.

Hélène Goudin, *от името на групата IND/DEM*. – (SV) Г-н председател, всеки ден съм очарована от това какъв прекрасен инструмент е интернет, но колкото и ЕС да го оспорва, глобалната компютърна мрежа не е само европейска. Да вярваме, че един декрет от Брюксел или Страсбург би могъл да промени това е твърде малко вероятно и доста далеч от реалността. Може да се твърди с аргументи, че ЕС не е форумът за решаване на проблем от вида, изложен в доклада. Позволете ми да ви дам няколко примера. Докладът сравнява правото на интернет с правото да ходиш на училище. Това е доста пресилено, като се има предвид, че правото или възможността да ходиш на училище не е предопределено в много държави от ЕС.

Защитата и подкрепата на правата на човека в интернет и балансът, който трябва да бъде постигнат между неприкосновеността на личния живот и сигурността, са особено важни, но също така това не са въпроси, които трябва да бъдат решени на равнище на ЕС. Това е международен проблем, който трябва да бъде решен преди всичко на международно ниво.

Друга тема, която ме вълнува, е обменът на файлове. Тук ние сме настоятелно призовани да прилагаме общи наказателни мерки за защита на правата върху интелектуалната собственост. Изразявам твърдо убеждение, че само държавите-членки следва да решават какво да съставлява престъпление и какви, при наличие на такива, може да са последиците от него. Напълно е неприемливо ЕС изцяло да следва направлението на музикалната и филмовата индустрия и по-конкретно с оглед на факта, че се опитваме да криминализираме цяло едно поколение.

И накрая бих искала да кажа, че всеки опит за законотворчество в тези области ще бъде труден, тъй като технологиите се променят много по-бързо от политиката.

Urszula Gacek (PPE-DE). – Г-н председател, бих искала да благодаря на докладчика, че прие предложението ми, насърчаващо производителите на компютърни програми да вземат допълнителни мерки за блокиране на достъпа до сайтове, съдържащи порнография и насилие.

Това особено тревожи родителите. Безспорен факт е, че често пъти нашите деца са повече компютърно грамотни от самите нас. Родителите може би смътно разбират, че могат да включат филтри на интернет търсачките, но това изисква поне минимални познания относно програмите за търсене, както и съзнателно решение за активиране на системата.

Ако по подразбиране филтърът е бил предварително инсталиран в положение „включен“, вероятно много повече деца – включително най-малките, които все повече използват интернет без надзор – щяха да бъдат предпазени от неволно натъкване на сайтове, които биха имали вредно влияние върху тях. Призовавам производителите да откликнат на нашето предложение. Не трябва да гледат на това като на наложена мярка или ограничение, а по-скоро като на търговска възможност. Ако имам избор да купя два сходни компютъра и видя, че единия е обозначен като безопасен за децата и че филтрите са предварително инсталирани, аз като родител ще избира този продукт. След време родителите, правещи този избор, ще доведат нещата дотам, че това да стане стандарт за бранша. Искрено се надявам да успеем да постигнем това със сътрудничеството на този бранш.

Alin Lucian Antochi (PSE). – (RO) Интернет влезе в нова фаза и се приема не само като жизненоважен инструмент в бизнеса, но също и като глобален форум, където се изразяват различни мнения.

Но това развитие предизвиква противоречиво отношение. От една страна, интернет продължава да предлага фантастични възможности, действа като катализатор за образователно, културно, икономическо и обществено развитие, докато, от друга страна, се разглежда като платформа, която може да бъде използвана за насърчаване на насилствено поведение, което влияе върху човешката свобода и сигурност.

В допълнение, поради глобалната си природа, интернет се превърна в опасност също и за личния живот, тъй като действията на гражданите в интернет често биват подложени на наблюдение от правителства, полицейски служби, фирми и дори от престъпници и терористи, като понякога дори се стига до кражба на идентичност.

В тази ситуация трябва да се определи законната граница между защитата на сигурността на гражданите и основните свободи в интернет и неограниченото наблюдение на действията им от различни органи, така че законите да станат ефикасни, а не прекомерни в мерките, предприети за борба с престъпността. Ето защо е необходимо да се определят глобални стандарти за защита на данните, сигурността и свободата на изразяване чрез постоянно сътрудничество между операторите и ползвателите на интернет.

Също така е важно, като в този смисъл напълно подкрепям докладчика, да се изследват и установят граници на съгласието, изисквано било то от държавни органи или от частни компании, от ползвателите да се откажат от част от неприкосновеността на личния си живот в замяна на определени интернет услуги или привилегии.

И не на последно място, аз вярвам, г-н председател, че държавите-членки трябва да положат усилия да приведат законодателствата си в съответствие по отношение защита на основните права в интернет тъй като това е нещо, което може да помогне и за начертаване на съвместна стратегия за борба с престъпленията в кибернетичното пространство или тероризма.

Искам да добавя и поздравления към г-н Lambrinidis и целия екип, дал принос за създаването на доклада.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Г-н председател, бих искала да добавя и моите комплименти към докладчика, подготвил фантастичен доклад. Искам накратко да отбележа няколко точки.

Първо, през последните години наблюдаваме стремглаво разрастване на съхранението на лични данни от компании и правителства. Правителствата използват базите данни на компаниите, но все още виждаме, че прилаганите равнища на защита при първия и третия стълб са различни – което аз намирам за изключително обезпокоително.

Второ – и съм доволна, че моето предложение за изменение по въпроса бе прието – престъпниците също, разбира се, използват интернет за своя изгода по най-различни начини. Кражбите на идентичност нарастват застрашително и трябва да помолим Европейската Комисия да сформира контактна група за борба с този вид кражби – не само като начин за обмяна на информация, но също и за помощ за жертвите.

Трето, наистина са необходими глобални стандарти. По тях се работи, но тези стандарти трябва да бъдат изработени в хода на отворен демократичен процес, а не чрез преговори между длъжностни лица на Европейската комисия и на Съединените щати.

И накрая, макар Европейската комисия често да говори красиви думи за свободата и гражданските права, забелязах, че под ръководството на члена на Комисията г-н Фратини и с помощта на Съвета през последните години бяха взети безброй мерки, чрез които е възможно гражданите да бъдат шпионирани денонощно и да се ограничават техните свободи. Крайно време е да си дадем сметка какво се случва и до какви последици се е стигнало. Поради това искам да приключа с едно предложение към Комисията: ще настоявам през следващия мандат да бъде назначен отделен член на Комисията, отговарящ за гражданските права и свободи.

Председател. – Отпуснах на г-жа in't Veld малко повече време, защото тя има 400 последователи в услугата Twitter. Аз имах само девет. Вече са 450.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, говоря от името на нашия колега г-н Toubon.

Първо бих искал да благодаря на г-н Рора, който свърши чудесна работа в опита си да достигне до компромис, приемлив за всички нас, независимо от крайните позиции по темата, заети от някои членове на групата на социалистите в Европейския парламент и групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Докладът повдига важната тема за намирането на баланс между сигурността и основните свободи в интернет. И наистина, докато за мнозина тази нова технология е синоним на напредък и възможности, тя не е лишена и от рискове. Например съществено е да се гарантира свободата на изразяване и на информацията в тази нова среда, като в същото време се направи необходимото за зачитане на другите основни свободи като защита на личния живот на хората и на личните данни, както и на интелектуалната собственост.

Докладчикът г-н Lambrinidis, който е свършил отлична работа, си е дал сметка за новите видове престъпност в интернет и за опасностите, които те носят, особено за децата. За съжаление, по други въпроси докладът остава по-двусмислен и дори опасен.

Целта на измененията, предложени от г-жа Hieronymi, г-н Mavrommatis и г-н Toubon, е да стане ясно, че атаките срещу основните права не бива да бъдат подкрепяни в името на свободата на изразяване и на информацията.

Държавите-членки и интернет операторите трябва да оставят известна възможност за маневриране, за да може да се намери най-доброто решение за осигуряване правата на едни да не препятстват напълно упражняването на правата на други. Законите трябва да важат за интернет, както важат и навсякъде другаде. Интернет не може да бъде виртуално място където едно действие, което съставлява престъпление в истинския свят, се приема за допустимо и дори защитено просто поради ефекта на технологията и начина, по който се използва. Залогът е принципът на правовата държава в нашите демократични общества.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Г-н председател, бих искал да поздравя моя колега и приятел, г-н Lambrinidis, за доклада му и също така за сравнително балансираното му устно обяснение какво се е опитал да постигне с този доклад.

Нося с мен една книга, озаглавена „Договор за Конституция за Европа“. Тази книга бе одобрена от 90 % от електората в Испания и от мнозинството национални парламенти на страните, от които идваме ние, членовете на ЕП.

Той не влезе в сила поради редица затруднения от политическо естество, но този текст е от ключово значение, защото включва – и лично аз разглеждам това като мандат от моите гласоподаватели – Хартата на основните права на Европейския съюз. Смятам, че хартата обединява принципите, залегнали в доклада на г-н Lambrinidis.

Първо, интернет е една зона на свобода, съвременност и еднакви възможности, където хората общуват помежду си, смесват се и си предоставят взаимно информация, обменяйки идеи и споделяйки познания. Това право е признато от член II-71 от Договора за Конституция за Европа.

Второ, Интернет трябва да защити свободата и развитието на информационното общество по начин, който е съвместим с опазването на интелектуалната собственост и защитата на неприкосновеността на личния живот на потребителите. По-конкретно, правото на интелектуална собственост и също правото на неприкосновеност на личния живот на потребителите са признати от член II-77 от проекта за Конституция на Европа.

Трето, трябва да търсим подходящ баланс между защитата на правата, насърчаването на предлаганите материали и легалния пазар на дигитално съдържание в интернет, както и развитието, което е отворено към новите корпоративни модели, появяващи се в мрежата. Трябва също да се справим и със защитата на личните данни, която е призната от член II-68 от проекта за Конституция.

Ето защо смятам, че докладът Lambrinidis обхваща тези проблеми. Ясно е, че той не се задълбочава в подробностите по условията, изискванията, последствията и санкциите, възникващи от злоупотребата с интернет, но аз мисля, че би било уместно това да стане в един законов документ, а в момента ние не разискваме това.

Claire Gibault (ALDE). – (FR) Г-н Председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като човек на изкуството съм натъжена и много шокирана от липсата на интерес към културния сектор, показана от доклада на г-н Lambrinidis.

Ще подчертая, че трябва постоянно да пазим и защитаваме правата на хората като цяло, съгласно Хартата за основните права на Европейския съюз, и трябва да гарантираме правата и свободите на всички засегнати страни. Информационното общество е икономически сектор с нарастваща важност, а също и основен източник на иновации и творчество, който е в основата на съвременната икономика.

Това означава, наред с другото, че достъпът на всички до многообразна култура и образование трябва да бъде гарантиран, като се спазва правото на Общността и че стойността на творческата работа на автори и изпълнители, включително и в дигиталната икономика, трябва да бъде надлежно призната. Но такова признание означава, че те трябва да получават възнаграждение за всички начини, по които техният творчески принос се използва, така че да се издържат от професията си и да могат напълно да й се посветят.

В този смисъл правата на интелектуална собственост не трябва да се възприемат като пречка, а в действителност като движеща сила за творчески дейности, особено в контекста на развиването на онлайн услугите.

От друга страна, смятам, че дори и в интернет расистките, изпълнени с омраза, или ревизионистки изказвания трябва да бъдат преследвани от закона. Свободата на изразяване трябва да се упражнява отговорно. Трябва да се намери правилният баланс между свободата на достъпа до интернет, зачитането на личния живот и защитата на интелектуалната собственост. Ето защо ви призовавам, госпожи и господа, да подкрепите моите предложения за изменения от 2, до 6.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Г-н председател, вече ни стана почти навик да разглеждаме доклад за интернет на всяко пленарно заседание. Това е нещо хубаво, защото дава на държавите-членки и на Европейския съюз възможността най-накрая да се заемат ефективно с тези злободневни въпроси за ползването на интернет. Поздравявам моя уважаем колега г-н Lambrinidis затова, че се съгласи да включи предложенията за изменения на членовете на ЕП в неговия изключително подробен доклад, като така прибави няколко нови аспекта към разисквания въпрос.

Последния път Парламентът разгледа въпроси, отнасящи се до видео игрите в интернет и опасностите за малолетните, както и финансиращият механизъм на Европейския съюз за безопасен интернет за непълнолетните. Днешното разискване ме убеждава все повече, че в края на краищата всичко се свежда до въпроса за законодателния подход.

Ето защо мисля, че единственото нещо, за което трябва да призовем, е изследване от законова гледна точка на многобройните проблеми, които произтичат от използването на интернет. Следователно докладът ще бъде полезен като каталог, който трябва да се разгледа в дълбочина от правните експерти, които след това ще започнат изследователската си работа, която ще даде на различните заинтересовани лица, споменати в доклада, инструментите, с които да създадат законодателство, което да защитава принципа на правовата държава по отношение на използването на интернет по демократичен начин. Естествено, не можем да говорим за демокрация, при условие че не всеки гражданин има правото, независимо от финансовото си състояние, да използва интернет. Нещата не стоят така днес, но се надяваме един ден това да се случи.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Госпожи и господа, представяте ли си живота без интернет? Аз например вече не мога. Аз съм от Естония, която е световен лидер в достъпността до интернет. Вероятно и затова имаме по-голям опит с опасностите от интернет, като започнем с кибер-войната, която беляза страната ни преди две години, и стигнем до факта, че според международните проучвания нашите деца са станали жертва на наказателно преследване в кибернетичното пространство в по-голяма степен, отколкото децата в много други държави.

Чрез няколко от докладите, които прокара в близките години, Европейският парламент всъщност търсеше отговор на въпроса „Какво е интернет?“. Днес по-уместен би бил въпросът дали светът на интернет е отделно

пространство – виртуален свят – който не е част от действителния свят, или е част от обществената сфера. Това също се обсъжда от г-н Lambrinidis в доклада му, където той твърди, че нашата основна задача е да намерим подходящия баланс между личния живот и сигурността.

Свободата на изразяване веднага излиза на дневен ред, независимо кога се споменава ограничаване на свободата в интернет – свободата на изразяване е правото да разпространяваме идеи, мнения, убеждения и друга информация, но тя също включва и отговорност. Искам да благодаря на докладчика и се надявам да имаме силата да открием отговора на този въпрос: какво е интернет, може ли да бъде регулиран и ако да, как да стане това? Понеже интернет е един от най-ясните признаци за глобализацията, нашият подход към въпроса също трябва да бъде от международен характер.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). - Уважаеми колеги, съдържанието на доклада отговаря напълно на неговото наименование. То обхваща правата от Европейската харта за правата в Европейския съюз и Конвенцията на ООН за правата на детето и стига до защитата им от престъпления. Поздравления за докладчика.

Интернет е свят, в който се проявяват факти, които не са изрично фиксирани като нарушения на правата и свободите или като престъпления срещу тях. Възможности за изразяване, информираност и социални контакти често се заменят от отрицателната им крайност. В Интернет се създава благодатна почва за прекратяване на нормите и за липса на ограничения в изказа.

В условията на анонимност и отсъствие на контрол възниква ефектът на снетата отговорност при избора и използването на езиковите средства. Често проникват просторечие, цинизъм, дори вулгарност. Те прерастват в език на недоверие и омраза, пренасят се в ежедневието, стават модел за подражание, формират отношение.

Подобен речник не допринася за детското социално, духовно и морално благосъстояние, не води към култура и ценности. Затова насочвам вниманието към нуждата от отделно проучване на езика в Интернет и влиянието му върху личностното изграждане на децата.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз съм един от онези хора, които искат да осигурят целостта на свободата в интернет. Създателите на интернет са имали силна вяра в изначалната доброта на човечеството и аз съм склонен да споделям тяхната вяра. За съжаление, много често в интернет, точно както във всяко човешко общество, трябва да се изправим пред тъжния факт, че са необходими правила, за да сме сигурни, че тези, които не могат да се защитават, също са защитени. Безопасността на човека е основно право, точно колкото и правото на свободно слово и изразяване на личността.

Извращения като детска порнография и педофилия, както и измамите в интернет, трябва да бъдат спрени. Не можем да толерираме никакви интернет хищници и докато разискваме този предмет, който привлича силен интерес, искам да насоча вниманието ви към много по-малко разискван факт: интернет е пълен също с уебсайтове, които подбуждат към омраза, насилие и нетърпимост към най-различни малцинства, сред които и етнически малцинства. Това е аспект от интернет, който се нуждае от нашето внимание. Трябва да се уверим, че малцинствата също се чувстват защитени. Недопустимо е, че много екстремистки групи използват интернет, за да подстрекават към омраза и ксенофобия.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-н председател, искам да привлека вниманието към няколко проблема, свързани с интернет.

Първо, искам да спомена защитата на личните данни и защитата на поверителността във връзка с електронното гласуване, което дава възможност на хората с увреждания да упражнят гражданските си права. Второ, ще спомена защитата на интелектуалната собственост във връзка с продукти на изкуството, които могат лесно да бъдат пуснати по интернет. Друг въпрос засяга защитата на децата от вредно съдържание като сцени на насилие и порнография, чрез подходящи филтри и обучение на родителите. Четвъртият въпрос е проблемът със защитата на децата от педофили и похитители, както и възможността да се проследят престъпниците, като се използват следите, оставени от тях в интернет, като адрес на педофила или записи на престъпления, направени с мобилни телефони, и после публикувани в интернет. Ако изказванията, направени в интернет от млад мъж в Германия, не бяха пренебрегнати, жертвите му още щяха да са живи, а именно учениците и учителите, които той застреля. Следващият въпрос, който всъщност е най-важният, засяга зачитането на свободата на словото и тук законът трябва да бъде спазван, както е прието и във всяка друга област. Някои от тези проблеми изискват нови технически решения. Поздравявам докладчика.

Ján Figel', член на Комисията. – Г-н председател, искам да благодаря на всички оратори за техния заангажиран и интересен принос. Искам само да добавя две точки към това, което казах в началото. Ние например споделяме загрижеността си за правата на интелектуалната собственост и балансирания подход, който е необходим в

този случай. Това е важно за цялостната еволюция или развитие на информационното общество. Нарушаването на тези права на собственост трябва да бъде надлежно балансирано с основните свободи или права, които са изброени в доклада, включително правото на личен живот, защитата на личните данни и правото на участие в информационното общество.

Много от вас споменаха децата – непълнолетните – защитата на онези, които вероятно най-често се изправят пред тези предизвикателства, а те стоят пред компютрите ежедневно. Тук искам не само да препоръчам, но горешо да подканя партньорите, държавите-членки и институциите да си сътрудничат с Програмата за по-безопасен интернет за периода 2009-2013 г. За този проект имаме доста забележителен бюджет. Вече са предприети действия относно неподходящо или нелегално съдържание, а също и срещу вредни действия или поведение като например нагрубяване или малтретиране, които бяха споменати.

Има много въпроси, но аз ще подкрепя въвеждането на сериозни политики на ангажираност, независимо дали те са национални или интернационални. Имаме директива за личния живот и електронните комуникации, много конкретни действия и планове на действие и Европейска програма за защита на критичните инфраструктури. Ето защо казах, че нямаме нужда от повече законодателни актове, а по-скоро от навременното и подходящото им прилагане, а след това, разбира се, от по-нататъшно развитие и подобрения. Някой правилно спомена пакета за телекомите. Вчерашният тристранен диалог дава много надежди за окончателно споразумение.

Искам да завърша, като кажа, че тази година беше обявена за Европейска година на творчеството и иновациите и мотото е: използвай въображението си, създавай, бъди иновативен. Така че може би не можем да си представим света без интернет, но е важно да използваме въображението си, да създадем и да бъдем иновативни, за да го направим по-безопасен и по-близък до човечността и човешката отговорност.

Stavros Lambrinidis, докладчик. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на Комисията. За да улесня живота на преводачите – тъй като ще говоря извън текста – по изключение ще се изкажа на английски.

Уважавам реакциите на онези, които са загрижени за защитата на интелектуалната собственост. Но останах с впечатлението, че те водят битка с грешния доклад. Моят доклад не засяга само един въпрос, а е доклад, който говори общо за защитата на основните права и сигурността в интернет и, наистина, затова той получи еднотелна подкрепа.

Доколкото обаче става въпрос за правата на интелектуална собственост, като слуша някои от изказванията, човек би си помислил, че докладът ги пренебрегва. Нека прочета, по-конкретно, колко балансирано се опитахме да подходим с този доклад. В параграф 1, буква к), ние настояваме пред Съвета да „пристъпи към приемане на директива относно наказателни мерки, насочени към прилагането на правата на интелектуална собственост, след оценка с оглед на съвременната иновационна изследователска дейност доколкото това е необходимо и съразмерно“. Това гласи доклада.

Измененията обаче са всичко друго, но не и балансирани. Изменения, които заличават това към което призовава докладът – а то е забраняване на системното наблюдение над всички потребители, независимо дали са заподозрени или виновни, за да защитим всяко право на сигурност – са всичко друго, но не и балансирани. Те ни призовават изцяло да изоставим основните права, за да защитаваме нещо друго.

Второ, изменения, които заличават или размиват едно много точна и специфична точка в доклада – че противоречивите политически речи не трябва да са обект на наказателно преследване – са измененията, на които се противопоставям и се радвам да чуя, че и много други в тази стая го правят.

Политическите изказвания трябва да бъдат защитени, особено когато са спорни. Ако всеки в тази зала беше съгласен с другите, то тогава нямаше да имаме нужда от законодателство за свободата на словото. В случаи, когато не сме съгласни един с друг – и особено, за да защитим дадена реч, която особено разгневява хора като мен или някои други – затова имаме тези закони. В тази точка от доклада не става въпрос за „престъпно“ изказване. Там става дума конкретно за „спорно политическо“ изказване. Ето защо призовавам всички да подкрепят този определен параграф от доклада и да подкрепят доклада като цяло.

Изявявам дълбока благодарност към всички – дори и към тези, които не са съгласни с мен – които присъстваха тази вечер. Знам, че не е лесно. Благодаря ви за вашата подкрепа през всички тези месеци на изготвяне на този доклад. Очаквам с нетърпение да работя с вас по вашите доклади в бъдеще и да ви покажа същото разбиране и подкрепа.

Председател. – Благодаря ви, колеги. Благодаря Ви, г-н Mavrommatis, за Вашето мнение и специални благодарности към докладчика, г-н Lambrinidis, за успеха му и за важния и интересен доклад.

Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в четвъртък, 26 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Neena Gill (PSE), *в писмен вид.* – (EN) Поздравявам докладчика за този доклад. Вярвам, че интернет подобри живота на европейците по безброй начини. Увеличи възможността ни за достъп до знания, подпомогна за разбирането ни за света около нас и подсили социалните ни връзки с другите хора.

Но избирателите ми казват, че те също са загрижени за опасностите, свързани с интернет. Държим в ръцете си забележителна технология, но голямата свобода, която ни дава, също така позволи на престъпниците да злоупотребяват с технологията. Този доклад, в който се подчертават основните права, ще измине дълъг път, за да направи интернет по-безопасно място. По време на последната месечна сесия говорихме за нуждата да се справим с детската порнография. Като балансираме между свободата и сигурността, предложенията, по които гласувахме днес, ще създадат нов жизненоважен инструмент за борбата срещу тази заплаха.

Докладът повдига също въпроса за електронната грамотност. Не можем да се развиваме заедно като общество, ако, като насърчаваме нови свободи за някои, ограничаваме правата на онези, които са по-незапознати с интернет. С радост приехме сериозните промени, които интернет донесе. За да продължим да се развиваме и в бъдеще, трябва да насочим вниманието си към справянето с отрицателните последици от тази революция, със същата готовност.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *в писмен вид.* – (RO) Добре известно е, че е много трудно да се контролира интернет, но защитаването на основното право на сигурност в интернет и гарантирането, че интернет е по-безопасно място трябва да присъстват сред приоритетите на правителствата на държавите-членки.

Използването на интернет предлага безброй ползи, но не трябва да забравяме опасността от злоупотреби, на които са изложени някои потребители на интернет.

Ето защо, за да намалим тези злоупотреби, наше задължение е да определим стандартите за защита на данните, сигурността и свободата на изразяване както на европейско ниво, така и на ниво на държави-членки.

От друга страна, трябва да се предприемат незабавни мерки за борбата с престъпленията в кибернетичното пространство и във връзка с това искам да подчертая важността от създаването глобална стратегия.

Настоявам, че в борбата срещу престъпленията в кибернетичното пространство трябва да има сътрудничество между органите на полицията, доставчиците на интернет, потребителите и другите замесени оператори.

Трябва да приключи, като спомена, че правото на образование и достъп до интернет, както и сигурността и защитата на правата на онези, които използват услугите на интернет, трябва да бъдат гарантирани.

12. Последващи действия по декларацията на министрите на спорта от Европейския съюз, приета на срещата им в Biarritz през ноември 2008 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, към Комисията относно последващите действия по декларацията на министрите на спорта от Европейския съюз, приета на срещата им в Biarritz през ноември 2008 г., зададен от Katerina Batzeli и Doris Pack от името на комисията по култура и образование (O-0049/2009 – B6-0223/2009).

Katerina Batzeli, *автор.* – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, неофициалното съвещание на министрите на спорта в Biarritz през ноември 2008 г. беше първият истински европейски спортен форум на нивото на транснационално сътрудничество.

Това е първата независима и важна стъпка. Принципи като субсидираност, автономност и саморегулиране в спорта са широко прилагани на национално и регионално равнище. Но те не могат да отговорят на основния въпрос, дали спортът в крайна сметка има социална роля или чисто търговско измерение, което неизменно превръща спортната дейност в продукт на вътрешния пазар.

Днес силната комерсиализация на спорта и фактът, че той беше открит за чисто търговски сектори като рекламирането в средствата за масова комуникация му придадоха чисто икономически качества. Вече няколко пъти е внасяна петиция в Съда на Европейските общности, за да реши, в определени случаи, дали спортната

дейност е услуга с чисто социална полза или, точно обратното, обхваща и икономически аспекти, което означава, че е услуга от общ икономически интерес.

Въпреки че специфичната социална роля на спорта не гарантира пълното му освобождаване от закона на общностното право, тя продължава да бъде признавана и да позволява ограничения, при условие че такива изключения са гарантирани от социалната роля на спорта сам по себе си.

Г-н член на Комисията, има определени въпроси, които са включени също и във въпроса на нашата комисия:

- първо, трябва да се гарантира същата загриженост за автономността на организациите, на спортните клубове и федерации. Има обаче ясни случаи, при които саморегулацията не гарантира равно третиране на всички заинтересовани страни.

- второ, Комисията трябва спешно да ни предостави необходимите насоки за действие по въпроса за определянето на понятието общ икономически интерес при спорта и критериите, според които свободите на вътрешния пазар и правилата на конкуренцията се прилагат;

- трето, един въпрос, който може и да не бъде споменат във въпроса, изискващ устен отговор, но който е от голяма важност и беше повдигнат на национално ниво, а именно как да управляваме правата на държавните или частни радиостанции и телевизии за излъчване на спортни състезания. Появата на пазара на многобройни нови частни доставчици на услуги, които използват нови технологии и телекомуникации е това, което подмами много спортни федерации да направят изгодни продажби на тези права.

Въпреки това в това отношение трябва да се подчертае, че именно заради социалната роля на спорта ще бъде грешка да се насърчава система, при която липсва солидарност между клубовете и е засилена икономическата конкуренция. Преговорите за колективно договаряне, въпрос, който г-н Mavrommatis също засяга в доклада си, трябва да бъдат насърчавани като най-подходящото и правилно решение за спортния сектор.

Каквото и да е решението, г-н член на Комисията, то трябва да уважава не само законовата процедура на пазара, но също и обществената роля на спорта и факта, че той е социална стока, която трябва да бъде достъпна за всеки сектор на обществото. Ролята и начина на организация на спортните клубове са важни фактори за това как те преговарят с Европейската комисия, с комисията по култура и образование и с Европейския парламент.

Ján Figel, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, приветствам изявлението на министрите на спорта от Европейския съюз по време на срещата им миналия ноември в Biarritz. Те са важни за постепенното придвижване напред на политическите разисквания за спорта, а също и за укрепването на структурите на диалога за спорта, както беше препоръчано в нашата бяла книга през 2007 г. Бялата книга за спорта се радва на голям напредък при изпълнението ѝ.

Неотдавнашната декларация относно спорта на Европейския съвет през декември също е много важна стъпка напред и призовава за засилен диалог с Международния олимпийски комитет (МОК) и със спортното направление като приоритет.

Комисията се придвижи бързо, за да осигури последващи действия и по двата призива от политическата страна. Но диалогът относно спорта остава трудна задача, като се има предвид разнообразието на спорта и сложността на спортните структури.

През януари в Lausanne се срещнах с президента на Международния олимпийски комитет г-н Jacques Rogge и с представители на международните спортни федерации. На срещата беше потвърдено, че спортните организации наистина се отдръпват от настояването за общи освобождавания – „групови освобождавания“ – от достиженията на правото на Европейската общност за спорта и са готови да се захванат с въпроси, свързани със спорта, с юридически последици на принципа тема след тема. Мисля, че това е правилният начин да се постигне повече яснота относно прилагането на правото на Европейския съюз към спорта, като допълнение към насоките, предоставени в Бялата книга.

Също така обменяме виждания с колективния спорт. Моите служби се срещнаха миналата седмица с основните международни и европейски спортни федерации за колективен спорт, за да обсъдим свободното движение на спортисти и недискриминационните аспекти в спорта. Възнамерявам да продължа тези разисквания, като свикам нова среща на същото високо равнище през юни.

Накрая, беше постигнат голям напредък при установяването на структури за социален диалог в Европейския съюз относно спорта. Започна с футбола и вярвам ще продължи и в други сектори.

Като се има предвид формата на рамката за диалог, просто не може да има единична, официална рамка за преговори със спортното направление. Предвид специфичната организация на спорта, диалогът трябва да вземе под внимание различните нива на спорт.

Ангажиран съм с конструктивно партньорство с всички участници в спорта, които зачитат автономността на спорта, принципите на субсидираност и националните и законодателните рамки на Европейския съюз. Мисля, че това е от голяма важност за оформянето на бъдещата политическа рамка на Европейския съюз за спорта, която – без да си вадим изводи предварително за събитията по Договора от Лисабон – може да се наложи да приложим още следващата година.

Във връзка с това искам да благодаря също на Европейския парламент и особено на комисията по култура и образование за тяхната подкрепа. Вие също в значителна степен одобрихте специфичната линия, или бюджет, за подготвителни действия, които скоро ще започнем да прилагаме. Това е важна възможност и ще ни помогне да оформим идеите си за пътя напред.

Manolis Mavrommatis, *от името на групата PPE-DE.* – (EL) Господин председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като докладчик относно Бялата книга за спорта, имах възможността да представя позицията на Европейския парламент на срещата на министрите на спорта на държавите-членки на Европейския съюз в Biarritz.

Бялата книга подчертава необходимостта да се спазва автономността и специфичния характер на спорта. Политическият дебат относно спорта в Европа често придава голямо значение на така наречения „Европейски спортен модел“. По време на дискусиите за Бялата книга с европейските заинтересовани страни в областта на спорта, Комисията и Европейския парламент изразиха съгласие, че независимо какво може да се случи, специфичният характер на спорта трябва да бъде защитен. Има два подхода спрямо специфичните особености на европейския спорт:

- първо, специфичните особености на спортните дейности и на спортните правила;

- второ, специфичните особености на спортната структура.

Що се отнася до втората специфична черта, Европейският съюз признава автономността на спортните организации и на представителните структури като организации, които организират професионални шампионати.

Все пак, за да се постигне подобрена и по-ефективна координация, трябва да има минимална регулация на европейско равнище. Така че както Комисията, така и европейските заинтересовани страни в областта на спорта вярват, че повечето от предизвикателствата могат да бъдат посрещнати чрез саморегулация в рамките на спазване на принципите на стабилното управление и съответствие със правото на Общността.

Като цяло Европейският съюз е особено внимателен, когато става въпрос за подхода му към и за регулирането на спортните проблеми, при условие че те спазват европейското законодателство.

Emine Bozkurt, *от името на групата PSE.* – (NL) Г-н председател, Парламентът работи усилено върху Бялата книга за спорта и оказва пълна подкрепа на искането на Европейската комисия да създаде ясни насоки относно прилагането на европейското законодателство в областта на спорта. Не само Парламентът, но също и спортните организации в цяла Европа призоваха за яснота. Не е хуманно те да бъдат неосведомени, защото както стоят нещата в момента, съдилищата трябва да решават безброй пъти за прилагането на Европейското законодателство. Европейските министри на спорта повториха искането пред Комисията в Biarritz.

Време е да чуем от самата Комисия дали е започнала вече да разработва тези насоки. Може ли да ни каже кога ще бъдат достъпни? Подготвена ли е да организира конференция със заинтересованите страни включваща, наред с другото, и представители от света на спорта и на Европейския парламент, за да започне или ускори този процес и да увеличи яснотата за европейските спортни организации възможно най-бързо?

Това ме отвежда към друга, тясно свързана точка. Опитът показва, че понастоящем има малко или не добри механизми за диалог в спорта. Най-ясният пример е разискването на измененият Кодекс за борба с допинга на Световната антидопингова агенция (WADA). Те са вкопчени в неприложими правила и не оставят възможност за реален диалог с европейските институции и със самите спортисти, за да се търсят решения с потенциала да се създаде политика в областта на борбата с допинга, която да е ефективна и наистина да спазва гражданските права и личните права на спортистите. Имах много разговори със спортисти и заинтересовани организации, които се оплакват, че липсват консултации и че WADA и Международния олимпийски комитет

поставят изисквания, но самите те не са склонни да ги спазват. Отговорът на WADA на вчерашното предложение на УЕФА и ФИФА само по себе си показва, че не може да става дума за открит нагласа.

По отношение на политиката в областта на борбата с допинга, до каква степен Европейската комисия се е заела да организира консултации за защитата на гражданските права на европейските спортисти и как смята, че трябва да бъде създадена консултативната рамка за спорта – както като цяло, така и по този тип въпроси? Също така, смята ли Комисията, че тази консултация трябва по презумпция да бъде взаимна?

Zdzisław Zbigniew Podkański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н председател, въпросът, изискващ устен отговор, за по-нататъшните стъпки, които трябва да бъдат предприети след Декларацията на министрите на спорта на Европейския съюз, на тяхната среща в Biarritz през ноември 2008 г., е основателен. Динамичните промени в обществото са придружени от промени в спорта. Увеличаващият се брой проблеми в съвременния спорт остават без отговор и няма реакция от страна на работодателите. Ние преминаваме през специфична криза в спорта. Сред другите неща, допинга и търговията с юноши се увеличават.

Третирането на спортистите, по-специално юношите, като стоки за търгуване им отказва възможността да продължат с кариера извън спорта, когато станат възрастни. Министрите с основание призовават на младежите и на девойките атлети да им бъде даден достъп до двойна програма на обучение и спорт и да се положат усилия, за да се гарантира че съответните съоръжения и структури ще бъдат увеличени. Предложените подобрения относно конкуренцията между младите спортисти са добри, но не трябва да причиняват изключването на други спортисти, чието изпълнение е по-добро.

Следователно има значителен брой заплахи и съмнения. Заплахите имат глобален характер и такова разумно координиране от страна на Общността под формата на консултативни рамки е приемливо, дотолкова доколкото не е задължително. Все пак, винаги остава въпроса за подробностите. Ако направим препратка директно към втората част на въпроса, изискващ устен отговор, можем да кажем че отгоре надолу („top-down“) институционално координиране изглежда измества националните правителства. Не трябва да се поддаваме на това изкушение.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Г-н председател, президентът на УЕФА Мишел Платини наскоро представи пред Европейския парламент отлични предложения за ограничаване на потока на трафика на юноши във футбола. Това съвсем ясно е свързано с въпроса, внесен от г-жа Batzeli. Предложението на УЕФА е ясно: да се спрат международните трансфери на млади играчи, на деца под 18 годишна възраст. Разбира се, това е деликатен въпрос, защото много хора го смятат за нарушаване на свободата на движение в Европа.

Въпросът е чии интереси и кои принципи доминират тук. Отговорът, всички ще се съгласим, е подходящо обучение за младите хора и децата както в училище, така и в спортните клубове. Транспортирането на деца, понякога от една страна на Европа в друга, независимо дали е със семейството им или не, не може да води до балансирано възпитание. Затова въпросът ми към члена на Комисията е: възнамерявате ли да поемете защитата на това предложение на УЕФА и също така възнамерявате ли да започнете диалог по въпроса в краткосрочен план със заинтересованите страни – играчи, клубове, лиги и федерации?

Също така, имам и втори въпрос: той се отнася до правилото „шест-плюс-пет“, което също е предназначено за защита на младите играчи и за насърчаване на клубовете да инвестират повече в обучението на техните младежи. Институтът по европейски въпроси (INEA), изследователски институт, наскоро проведе изследване по този въпрос по искане на ФИФА и откри че „шест-плюс-пет“ наистина е приемливо и съвместимо с европейското законодателство. Г-н член на Комисията Фигел, каква е вашата гледна точка по този въпрос? Ние също следва да искаме като вас Европейският съюз да влезе в диалог по този въпрос с управляващите органи в областта на спорта, в светлината на специфичния характер на футбола, за което всички сме съгласни, и също така, разбира се, да гледаме напред към Договора от Лисабон.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Г-н председател, наистина много благодаря на члена на Комисията за неговото встъпително слово. Това, което всички искат е правна сигурност.

Имам няколко въпроса въз основа на това, а също и един относно Договора от Лисабон, дали следва да бъде ратифициран. Като един добър консерватор евроскептик, следва да кажа, че се надявам никога да не бъде ратифициран.

Но просто се чудех какво ще означава това – ако бъде ратифициран – за спортните организации и управляващите органи? Много от тези управляващи органи смятат че той ще признае по-специално специфичния им характер и този на спорта. Така че, г-н член на Комисията, как това признаване на новия Договор ще помогне на спорта?

Ще получи ли спорта дерогации в различни аспекти като трудовото законодателство и други законодателства, които те всъщност искат да се опитат да постигнат?

Относно правната сигурност има толкова много въпроси, по които Комисията следва и може да помогне на спортните организации сега. Следва ли откъдето чуждестранни компании да инвестират огромни суми пари в спортни клубове в Европа? За мен това не е проблем. Всъщност, смятам, че това са преки вътрешни инвестиции и следователно са много положителни. Но спортните организации и много правителствени органи, смятат че това е лошо. Така че, какво е вашето тълкуване на това една спортна организация да забранява подобна практика?

Както каза моят колега, г-н Belet, понастоящем УЕФА предлага да забраним трансферите на младежи под 18 години в чужбина. Европейското законодателство по същество признава един работник за такъв на минимална възраст 16 години, така че какво става когато един 17 годишен се възпротиви на факта, че не е бил в състояние да се премести в по-голям клуб в държава, която не е неговата, в настоящата ситуация в която се намираме ние?

Възпитани у дома играчи; „шест плюс пет“ с ФИФА: какво е разяснението на тези две точки? Също така, футболът винаги се е интересувал от тези теми и изглежда ръководи дневния ред. Все пак, всички тези въпроси, всъщност влияят върху съюза по поло и ръгби и на играчите на тенис на маса – всички спортове са засегнати.

Разглеждаме ли по-голям обхват от спортове? Ще открие ли Комисията в действителност форум, където представители на различните спортове могат да дойдат и да разговарят с Комисията открито за някои от проблемите ѝ и ще получават ли отговор на някои от тези въпроси редовно – с или без Договора от Лисабон?

Председател. – Г-н член на Комисията, имате думата – имайте предвид че бяха зададени много въпроси, но всъщност само два са по въпроса, изискващ устен отговор.

Ján Figel, член на Комисията. – Г-н председател, вярно е. Обикновено въпросите са по-лесни от отговорите, но аз вярвам че заедно ще намерим повече и по-добри отговори.

Става въпрос за сътрудничество не само между Парламента и Комисията, а по-конкретно със света на спортните асоциации, федерации, държавите-членки и заинтересованите страни. Ако те са отговорни и склонни да реагират, ако се съберат и потърсят решения, които са приемливи и съвместими със законодателството. В противен случай ще адаптираме и ще променим законодателството, независимо дали на национално или европейско равнище. Ето така трябва да процедираме. С нетърпение очаквам да поддържаме този подход.

Смятам че много неща са се променили от 2007 г. досега. Не искам да се повтарям или да отново да препоръчвам да бъде прочетена Бялата книга. Също така има по-кратка версия, както и версия с приложения. Първият път, когато се опитахме, ние събрахме описания на всички случаи и всички решения, свързани със спорта, които направиха нещо като карта, показваща как спорта е свързан със законодателството и политиките на Европейската общност. Разбира се, ние предлагаме по-нататъшни насоки. Ние предложихме – и аз представих в Biarritz – насоки за физическа дейност, които ще ни помогнат да насърчим обема, интензивността и качеството на обучението по физическо възпитание в нашите общества и по-конкретно в училищата. Това следва да бъде прието от Съвета на здравните министри. Ние нямаме Съвет на министрите на спорта, но всъщност главната причина е, че е свързано с общественото здраве.

Не можем да имаме един голям специфичен набор от насоки за всичко. Казах, че можем да разглеждаме специфични конкретни проблеми тема по тема, вместо случай по случай. Надявам се, че ще можем по-нататък да се занимаем с лицензирането – как да направим по-прозрачна и по-устойчива система и да създадем набор от принципи за нашите политики на лицензиране. Разбира се УЕФА или нейните партньори следва да имат конкретна отговорност за това, но ние можем да помогнем. В наш интерес е да насърчим принципи като саморегулирането, прозрачността и устойчивостта, и можем да направим няколко важни приноса към подобренията в лицензирането.

Ние ще подкрепим конференцията по въпросите, свързани с борбата с допинга. Това предлага чудесна възможност да кажем много повече по този въпрос, но аз съм срещу създаването на друга агенция или на европейска Антидопингова агенция. Също така публично заявих че я има NADAS, европейската мрежа за сътрудничество между антидопинговите агенции в нашите страни, независимо дали са публични или частни. Европа има нужда да бъде по-активна и по-обединена. Има уроци, които могат да се научат от WADA, и следва да направим това бързо. Има спорове. Говорихме с г-жа Bozkurt относно кодекса за поведение. Днес по телевизията видях Sepp Blatter и John Fahey, председател на WADA, които обсъждаха как антидопинговите

и футболните конкурси могат да вървят ръка за ръка, след като се приеме кодекса за поведение, и проблем има.

Така че относно антидопинга мисля, че имаме нужда от повече вътрешно сътрудничество, за да направим Европа достойна за доверие. Имаме Съвета на Европа, имаме и конвенция по този въпрос. Имаме много причини да бъдем по-последователни в приноса си към света на антидопинга или към един свят, който се бори по-ефективно срещу допинга. Казахте, че диалогът в тази област не е лесен – имам предвид не само по отношение на антидопинга, но на спортните въпроси като цяло. Вярно е, че понякога е трудно, дори на международно и на европейско равнище или между различните дисциплини или сегменти, но мога да Ви уверя че културата на диалог и откритост и готовност да се ангажираме с диалог нараства.

Взех участие в откриването на офис на европейските олимпийски комитети (ЕОК) в Брюксел, който се намира много близо до Rond Point Schuman и до Комисията, Съвета и Парламента. Това означава постоянно присъствие на Европейските олимпийски комитети и на МОК в европейските институции с цел диалог и сътрудничество. Това говори за неговата важността и за взаимната готовност за работа в диалог, за да се намерят решения.

По отношение на международните трансфери, аз съм също за защитата на младежите и за насърчаването на обучението и образованието. През 2001 г. ние приемахме решения или споразумения относно международните трансфери. Общото възрастово ниво е около 18 години, но в Европа има специфична разпоредба за периода на възраст между 16 и 18 години. Освен ако сериозните или много критичните проблеми станат очевидни, няма нужда да променяме, а по-скоро да насърчаваме по-добро и повече обучение, както и да се работи с талантите в Европа.

Затова например ние подкрепихме правилото на обучен у дома играч, защото предимно то насърчава този тип третиране. Разбира се, това не е абсолютно правило, но засяга специфични разпоредби. Отдаваме предпочитание или насърчаваме специфичните особености при определени правила. Казахме, че ще се върнем към това решение след пет години, време през което да видим какво е било истинското въздействие – не само на теория – на това ново правило. „Шест плюс пет“, в сегашния му вид, просто не е в съответствие със законодателството на ЕС, както бе показано в проучването. Говорихме за тях и четохме документите, но в тях няма нищо ново. По същество не можем да кажем, че сме съгласни с проучването.

Трябва да кажа обаче, че диалогът между Европейската комисия и нейните партньори, включително ФИФА – по-конкретно след скорошните събития в Biarritz и Lausanne – е реален и много конкретен. Ще продължим този специфичен въпрос за „шест плюс пет“ и по-нататък. Дори ФИФА казва че няма причина за прибръзан подход, а по-скоро са необходими много конкретни и надеждни отговори. Те не искат да влизат в официални спорове. Ние се съгласихме, да направим място за повече експертизи и за по-голям обмен. Мисля, че това е много полезно.

Относно Договора от Лисабон и признаването на специфичните особености две специални клаузи са включени в член 149 от Договора за Европейския съюз по отношение на образованието, младежта и спорта. Те също засягат нивото на компетенции. Това е само подкрепящо действие така, че Съюза няма да има властта да решава, а само да подкрепя държавите-членки в насърчаването на интегритета на мъжете и жените спортисти. Може да бъде полезно да се организира Съвет на спорта, като този за образованието и младежта, който по всяка вероятност ще е в увеличен формат. Това може да помогне за създаването на първата политика на ЕС в областта на спорта и на спортна програма, но няма да означава промяна в архитектурата или обща дерогация. Специфичност „тема по тема“, която е реална и не означава запазване на статуквото, трябва да бъде отстоима спрямо системата на Европейския съд.

Моето мнение само отразява това на Комисията. Нашето мнение не е окончателно, когато става въпрос за обяснение на законодателството на Европейския съюз. Особено в тази област много проблеми са свързани помежду си. Бихме искали да насърчим една повишена правна сигурност, поради което започнахме процеса. Бялата книга е на разположение и планът за действие на Pierre de Coubertin помага да я направим по-разбираема и по-конкретна, но това е процес. С Договора можем да помогнем дори повече, но без него, трябва да останем на нивото, което сме постигнали сега.

Говорих за трансфери под 18 годишна възраст. По отношение на това ФИФА взе едно добро решение, не само относно трансферите, но и относно насърчаването и защитата на децата в спорта – във футбола – и смятам, че това е правилният подход. Така че в някои области УЕФА дава добър пример, като например относно обучените у дома играчи, а в някои области ФИФА дава добър пример, както и относно защитата на децата. Мисля, че можем да помогнем и на двете, и е важно да е съвместимо със света на футбола.

И не на последно място – съжалявам, че дадох толкова дълъг отговор – по отношение на форума за спорта, който г-н Heaton-Harris спомена, всъщност ние вече го създадохме. В Biarritz имахме министерска конференция с главните партньори, но преди това също имаше форум с повече от 200 заинтересовани страни от най-различни области на спорта. Това беше един много положителен, комуникативен и отворен форум и ние искаме да продължим с него. Вярвам, че под шведското или по-конкретно под испанското председателство ще можем да проведем друг, за да отразим напредъка, който сме постигнали и да поемем ангажимент за по-нататъшно развитие.

Именно дотук бях стигнал, когато започнах да отговарям на въпросите – да работим заедно по един прозрачен, постоянен и достоен за доверие начин. Ако се случи така, Европа ще е водеща област, където спорта ще е защитен и насърчаван, и където ще се борим срещу негативните феномени като допинга, корупцията, насилието и расизма в спорта. Искам да ви призова да споделите този подход, защото ние нямаме по-добър. Не искаме да налагаме нищо, а по-скоро да предлагаме, да защитаваме и да подкрепяме. Такъв е моят отговор.

Председател. – Разискването приключи.

13. Безопасно и екологосъобразно рециклиране на кораби (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, към Комисията относно преговорите, които се водят през май 2009 г. под егидата на Международната морска организация (ММО) относно условията за влизане в сила на Конвенцията за безопасно и екологосъобразно рециклиране на кораби, зададен от Johannes Blokland, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (О-0028/2009 – В6-0224/2009).

Johannes Blokland, автор. – (NL) Г-н председател, на пленарното заседание през май миналата година Европейският парламент излезе с ясно становище срещу унищителните за човека и разрушителни за околната среда ситуации, свързани с демонтажа на кораби. Въпреки това на различни места по крайбрежието на Южна Азия огромни кораби за скрап все още биват демонтирани при условия, които са унищителни за човека и вредни за околната среда. В Бангладеш например нито една от 36-те площадки за демонтаж отговаря на минимални стандарти за безопасност и опазване на околната среда.

Хубавото е, че поради тази причина, преди една седмица върховният съд нареди на правителството на Бангладеш да затвори въпросните „режища“ в срок от две седмици. В същото време, същият Върховен съд забрани на всички кораби, които съдържат опасни вещества, да навлизат на територията на Бангладеш. Също така, бангладешкият министър на околната среда разполага с три месеца, за да установи правила за разглобяването на кораби за скрап, които отговарят на Базелската конвенция.

Това са същите важни мерки, предложени от Европейския парламент в резолюцията от миналата година. Някой дори би си помислил, че бангладешкият върховен съд е прочел резолюцията ни. Считаю това решение на съда за важна победа в борбата с недопустимите практики, споменати по-рано. От съществено значение е правителството на Бангладеш надлежно да изпълни решението на съда. Това важи не само за Бангладеш, но и за други държави в Азия.

Аз вече отбелязах, че усилията на отделните държави не са достатъчни. Все още е необходимо глобално решение на проблема с демонтажа на кораби. През май тази година Международната морска организация (ММО) ще проведе световна конференция в Хонконг, чиято цел е сключването на световно споразумение за разглобяването на кораби за скрап. Резолюцията на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните трябва да гарантира, че е изпратен ясен сигнал до Съвета и Комисията за преговорите, чиято цел е постигането на възможно най-добър резултат.

По отношение на резолюцията от миналата година трябва да се добавят следните пет точки. Първо, трябва да стане ясно, че кораби за скрап, които съдържат опасни вещества, следва да бъдат считани за опасни отпадъци и затова следва да са предмет на Базелската конвенция. Продължителните разисквания на дефинициите не са в интерес на опазването на околната среда. Изменение 1, предложено от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, отслабва тази позиция донякъде и затова не мога да я подкрепя. Второ, засядането на кораби за демонтаж на място трябва да се счита за недопустимо. Трето, необходимо е да се вземат мерки – най-вече за постепенното извеждане от експлоатация на еднокорпусни танкери – преди края на продължителния период на ратифициране. Четвърто, сертифицирането на режища трябва да се приветства. Пето, мерките трябва да продължат да включват задължителен фонд в рамките на отговорността на производителя – както Европейският парламент заяви миналата година. Европейската

комисия обаче явно преразглежда тази позиция. Затова бих искал членът на Комисията г-н Фигел да ни каже дали Комисията все още е готова да създаде фонд за скрап.

С тази резолюция, наред с миналогодишната, Европейският парламент чертае ясен път към решение на споменатите от мен проблеми. Приветствам високото ниво на съгласие по този въпрос в комисията по околната среда и комисията по транспорт и туризъм. Надявам се, че Съветът и Комисията ще направят съгласувано усилие да сключат сериозна конвенция в Хонконг след два месеца, която да гарантира интересите на безопасността, общественото здраве, както и на околната среда. Бих искал членът на Комисията г-н Фигел да ни каже дали Европейската комисия ще използва този ясен курс на действие като ключов актив във преговорите на конференцията на ММО, както и какви мерки ще вземе Комисията, за да гарантира навременното изпълнение на въпросната конвенция.

Ján Figel, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, на първо място, бих искал да благодаря на Парламента за изразения силен интерес и продължителната му намеса по въпроса за демонтажа на кораби. Бих искал да благодаря най-вече на г-н Blokland.

Това е много добра изходна точка за по-нататъшно действие на равнището на Европейски съюз, която да гарантира, че Европейският съюз играе своята роля в намирането на решение на този международен проблем. Споменатите току що въпроси са също навременни с оглед на неотдавнашното решение на върховния съд на Бангладеш и положението в тази държава. В резултат от това решение всички обекти за разглобяване на кораби ще бъдат затворени в срок от две седмици, защото не са получили разрешение от министерството на околната среда. Вносът на опасни кораби ще бъде забранен по списък, а всички внесени кораби ще трябва да бъдат изчистени наново. Най-накрая Бангладеш ще започне да изготвя национален закон за демонтиране на кораби в съответствие с Базелската конвенция.

Сега, нека обърнем внимание на по-познатата ситуация, като отговорим на въпросите Ви.

Първият Ви въпрос се отнася до постепенното извеждане от експлоатация на бреговия метод – метод на демонтаж на бракувани плавателни съдове директно на брега.

Споделям загрижеността Ви относно сериозните рискове от този метод за здравето на човека и за околната среда. Разгледахме въпроса за въвеждането на забрана в рамките на Европейския съюз на бреговия метод в оценката на въздействие от нашата стратегия. Налице бяха някои аргументи срещу ефективността на една такава забрана, тъй като тя ще бъде приложима единствено при кораби под флага на Европейския съюз и може съвсем лесно и законно да бъде заобиколена чрез смяна на флага.

Считаме, че ще бъде по-ефективно да насочим усилията си, за да гарантираме, че техническите насоки, които се изготвят в момента в подкрепа на бъдещата конвенция на ММО, наистина ще доведат до безопасно и екологосъобразно разглобяване на кораби. Напредъкът в изготвянето на тези насоки засега е много обнадеждаващ. Във всеки случай е доста съмнително, че традиционният брегови метод ще може да съответства на предстоящите насоки.

Що се отнася до втория Ви въпрос, със задоволство мога да потвърдя, че Комисията е поела сериозен ангажимент за постигане на ефективно и ранно транспониране на конвенцията за разглобяване на кораби от законодателството на Европейския съюз. Генерална дирекция „Околна среда“ вече е провела няколко изследвания и в момента работи по оценката на въздействието на основните елементи от Конвенцията. Смятам, че за Европейския съюз е от съществено значение да покаже водачество, както и че този въпрос е сред основните му приоритети. Това ще насърчи ратифицирането от трети страни и впоследствие ще ускори влизането в сила на тази конвенция.

Аз обаче споделям безпокойствата, отбелязани в третия Ви въпрос, за това, колко е важно да не се подкопава съществуващото общностно законодателство. Трябва да запазим съществуващите изисквания по отношение на правата на работниците и опазването на околната среда при транспонирането на конвенцията на ММО. Затова и в нашето изследване внимателно ще сравним изискванията на конвенцията на ММО с нашето общностно законодателство. Бих искал да подчертая, че ние по-конкретно ще се уверим, че Регламентът за превоз на отпадъци от 2006 г. не е подкопан.

Pilar Ayuso, от името на групата PPE-DE. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, този въпрос, както беше обяснено от г-н Blokland, е особено навременен, като се има предвид дипломатическата конференция за рециклирането на кораби, която ще се състои през май. Затова бих искал да поздравя г-н Blokland не само за въпроса, но и за изготвената от него резолюция.

В Народната партия подкрепяме борбата с прилаганите лоши практики и методи във връзка с разглобяването на кораби за скрап и затова подкрепяме предложението за резолюция на г-н Blokland; някои точки обаче ни притесняват.

Първата е параграф 3 – споменат от самия г-н Blokland – който гласи, че корабите като цяло следва да се считат за опасни отпадъци и затова да попадат под приложното поле на Базелската конвенция. По този параграф внесохме предложение за изменение, защото са налице различни тълкувания както в рамките на Европейския съюз, така и извън него, а ние считаме, че Базелската конвенция трябва да бъде взета предвид и че конфликт с нея не трябва да съществува. Бъдещото международно споразумение за разглобяването на кораби за скрап обаче трябва да е това, което определя подробностите по неговото прилагане.

Параграф 14 от предложението за резолюция също призовава за механизъм на финансиране, който да се основава на задължителни вноски от страна на корабостроителната промишленост. Наистина ни се струва малко прибързано да говорим в момента за задължителни вноски, когато все още не е взето решение от Международната морска организация за това каква система трябва да бъде възприета чрез това финансиране, а на мен ми се струва, че Европейската комисия все още не разполага с ясен отговор по този въпрос.

Накрая, в параграф 15 Комисията е призована да установи, че отговорност носи държавата, под чиято юрисдикция са отпадъците. Според нас този въпрос не е в правомощията на Комисията, напротив, считаме, че решение на този въпрос трябва да бъде взето също в международно споразумение.

От съществено значение е да се гарантира последователност между бъдещото споразумение за разглобяването на кораби за скрап и Базелската конвенция за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, като в същото време се вземе предвид не само Базелската конвенция, но и всички други съществуващи законови актове.

Ján Figel, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря за коментарите на г-н Ayuso и г-н Blokland, и най-вече за отдадената работа на последния. Както вече заявих, особено по отношение на отпадъците или опасните отпадъци, необходимо е да се уверим, че изпълнението на Конвенцията ще съответства напълно на Регламент № 1013/2006/ЕО относно превозите на отпадъци, който беше приет сравнително скоро.

Що се отнася до финансирането, засега не съществува фонд или механизъм. Започнали сме изследване, за да подготвим потенциални алтернативи или решение, а скоро ще започнем публични консултации по въпроса. Затова вашите коментари, сега и тогава, ще са добре дошли, особено по въпроса за създаването на фонд за демонтаж.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои във четвъртък, 26 март 2009 г.

14. Бяла книга относно исконите за обезщетение за вреди при нарушаване на антиitrustовите правила на Европейската общност (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Klaus-Heiner Lehne, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно Бялата книга относно исконите за обезщетение за вреди при нарушаване на антиitrustовите правила на Европейската общност (2008/2154(INI)) – (A6-0123/2009).

Klaus-Heiner Lehne, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на докладчиците в сянка и най-вече на г-н Sánchez Presedo от името на социалистите и г-жа Bowles от името на либералите, които работиха много успешно с мен по компромисния текст, който се внася днес като доклад относно Бялата книга на Комисията. Този път успяхме да постигнем голямо мнозинство от няколко групи и един наистина приложим компромис, който може да се използва и като насока за бъдеща работа на Европейската комисия и впоследствие, по време на законодателния процес, от Парламента и Съвета.

В доклада ясно посочихме – и то съвсем правилно – че в случаите, в които правилата за конкуренция са нарушени, Парламентът продължава да отстоява позицията, че съгласно европейските традиции, отговорност на органите – както на националните органи за конкуренцията, така и на европейския орган за конкуренцията е да предприемат действия, като това не води до създаването на, така да се каже, втора власт, при равни условия със служебните действия в борбата срещу картелите. В Европа нарочно избрахме различна насока от САЩ, с която ситуация често се правят сравнения.

В Парламента е налице политически консенсус относно необходимостта от решение на т. нар. масови искиове. Ако противоправното поведение на отделни лица е във вреда на особено голям брой хора, които понасят сравнително малки щети, то тогава е необходимо отделно решение в случаите, в които обикновеното процесуално право не е достатъчно ефективно. Създаването на такъв инструмент също е част от предоставянето на достъп до закона и по-нататъшното развитие на вътрешния пазар. По този въпрос постигнахме съгласие.

Постигнат бе и консенсус, че не желаем в Европа да се развие съдебна индустрия като тази в Америка, която има оборот от 240 милиарда USD и която в крайна сметка не е от полза за потребителите и, както всички знаем от четенето на книги на тази тема, предимно носи печалба на американските юридически кантори. Това няма много общо с принципа на правовата държава и ние не желаем това да е така. Споделяме мнението, че процесуалните инструменти за мъчение на американската система не трябва да бъдат възприети в Европа. Това важи най-вече за вземането на улики и съдебните разноски. Този въпрос е от съществено значение.

Също така, споделяме мнението, че от принципна гледна точка законодателството на европейско равнище може да бъде единствено решение с право на участие и че решението с право на отказ ще бъде допустимо единствено в случаите, в които държавите-членки вече разполагат със сходно решение и националното конституционално право позволява това. Правото на участие не е позволено от националното конституционално право на всяка държава и противоречи на принципа на зрелия потребител.

Както непрестанно се оплакваме, Европейската комисия напълно е забравила да се занимае с въпроса за извънсъдебните споразумения в своята Бяла книга. Генерална дирекция „Конкуренция“ и Комисията преминават направо към съдебен процес. Както обаче знаем от години от разискването в Парламента за правната политика, това не винаги е най-добрият начин и обикновено механизмите за извънсъдебни споразумения са често пъти много по-подходящи за разрешаване на проблеми. Освен това аналогичната работа на Генерална дирекция „Защита на потребителите“ по същия въпрос е в много по-напреднал стадий. Тази генерална дирекция използва широк марж за алтернативните инструменти за споразумения в своята Зелена книга, която е един етап на консултации преди това. Убедени сме, че Европейската комисия трябва спешно да преработи този въпрос.

Относно последната точка, която също е решаваща: не желаем фрагментиране на закона. Сега законът за конкуренцията създава такъв инструмент. Защитата на потребителите върви в тази посока по същия въпрос. Знаем, че в един момент ще се стигне до нещо подобно и по отношение на правото на капиталовия пазар, околната среда и социалното право. Според нас, абсолютно необходимо е да се разгледа и един хоризонтален подход, както и най-малкото да се подкрепят процесуалните инструменти, които са общо взето същите във всички области с един хоризонтален инструмент. Това е също от решаващо значение.

Ján Figel, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, от името на Комисията приветствам доклада на г-н Lehne, който бе приет от комисията по икономически и парични въпроси (ECON) и приет като знак на силен консенсус между политическите групи. Доволни сме и че докладът подкрепя и бялата книга.

Комисията отбелязва, че докладът споделя заключенията на доклада, че жертвите на нарушение на закона за конкуренцията на Европейската общност понастоящем са изправени пред значителни трудности при предявяването на искиове за обезщетение за понесените от тях вреди. Споделяме мнението, че е необходимо да се вземат мерки, за да се гарантира пълното им обезщетяване.

Споделяме и становището, че колективното обезщетяване е от съществено значение за потребителите и малките предприятия, за да им се даде реална и ефективна възможност да получат обезщетение в случай на разпръснати вреди. Комисията е съгласна и с доклада на комисията ECON, че прекомерните и неправомерни съдебни дела трябва да бъдат избегнати. Затова механизмите за колективно обезщетяване трябва да включват съответните предпазни мерки.

В заключение, напълно споделяме мнението, че подходът за колективно обезщетяване трябва да бъде последователен и че трябва да бъде гарантирана съвместимост между инициативите, насочени към различни области, като закона за конкуренцията или законите за защита на конкуренцията. В същото време, Комисията приветства позицията, че един последователен подход към колективното обезщетяване не означава задължително, че един единствен хоризонтален инструмент трябва да бъде прилаган за всички области. Призивът за последователност не трябва да забавя прекомерно изготвянето на мерки, които се считат за необходими за пълното прилагане на закона за конкуренцията на Европейската общност.

Gabriela Crețu, докладчик по становище на комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите. – (RO) Комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите формулира позицията си въз основа на определена реалност: отрицателните ефекти, произтичащи от нарушаването на антитръстовото законодателство

могат често да бъдат усетени икономически в края на търговската верига, което оказва влияние върху крайните потребители и малките предприятия.

В този случай, вредите за нанесени щети са важни, но в същото време се присъждат трудно, защото са замесени много страни и малки суми. В резултат на това внесохме искане за пакет от законодателни и незаконодателни мерки, които да предложат инструмент, който да бъде използван от всички потърпевши европейски граждани за защита на правото им на пълно обезщетяване за вреди.

Подкрепяме всички мерки, създадени с цел да премахнат трудностите пред постигането на тази цел: улесняване на достъпа до документи, намаление на разходите за съдебни процедури и обръщане на тежестта на доказване.

Приветстваме предложението на Комисията да съчетае репрезентативни искове, внесени от квалифицирани лица с колективни искове, с изразено изрично споразумение. Считаме обаче, че разискванията относно колективните искове с право на отказ трябва да продължат, като се имат предвид ползите, които носят: уреждане на спорове „веднъж завинаги“ и по-малко несигурност.

Ioan Lucian Hămbășan, от името на групата PPE-DE. – (RO) Въпреки че Договорът за ЕС недвусмислено забранява картелите и други нарушавания на конкурентното право, засегнатите потребители в Европейската общност все още изпитват затруднения при предявяване на искове за обезщетение.

В Румъния например, картел в циментовата промишленост наскоро беше глобен няколко милиона евро. Настоящото законодателство в сила обаче не задължава органите, които разполагат с правомощията за мониторинг на конкуренцията, да се намесят при обезщетяването на жертвите.

Бих искал да подчертая необходимостта тези органи да вземат предвид обезщетенията, които биват или следва да бъдат платени, когато изчисляват глобите, налагани на осъдените за злоупотреба предприятия, с цел да се предотвратят несъответствия между нанесените щети и приложените наказателни мерки, и най-вече за да се гарантира изплащането на вреди на засегнатите от такива практики.

Затова аз приветствам намерението на Комисията да подобри методите за гарантиране правата на потребителите, засегнати от нарушаване на закона в цяла Европа.

Парламентът недвусмислено заяви, че в Европа не трябва да съществува система с право на отказ. Затова и по времето на подаване на иска жертвите трябва да бъдат открити възможно най-скоро.

Системата с право на участие гарантира, че жертвите, засегнати от нарушаването на закона за конкуренцията, действително ще бъдат обезщетени. Парламентът не желае нищо друго, било то адвокати, професионални дружества или службата за защита на конкуренцията, да печелят в резултат от частни искове.

Считам също, че Парламентът добавя нов важен елемент, пропуснат от Комисията. Алтернативните механизми за разрешаване на спорове в много случаи са по-ефективни от съдебните процеси за жертвите, които имат право на обезщетение. Позовавам се на факта, че по времето, когато се търси обезщетяване, споразумения трябва да бъдат инициирани преди всичко извън съда. Те не струват толкова скъпо, колкото частните искове, защото потребителите ще бъдат обезщетени за понесените вреди много по-бързо.

Antolín Sánchez Presedo, от името на групата PSE. – (EN) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, този доклад беше единодушно одобрен в комисията по икономически и парични въпроси. Като има предвид трудното, сложно и спорно естество на въпросите, това представлява не само отличен резултат, но и едно изключително постижение, което ще даде тласък и ще затвърди новия стълб на частните искове, което е от съществено значение за ефективността на политиката на общностните правомощия. Това е нова стъпка в посока към една по-добра и ефективна политика на отговорности, която отделя по-голямо внимание на правата на жертвите и ще бъде по-ефективна при налагането на отговорност на закононарушителите.

Затова първо бих искал да поздравя докладчика, г-н Lehne, който носеше главната отговорност за довеждането на задачата до успешен край. Това нямаше да бъде постигнато без качеството на неговите идеи, отвореният му дух и готовност за диалог, както и неговата интелигентност при достигането до най-добрите компромиси. Бих искал да поздравя и докладчиците по становища, докладчиците в сянка и хората, внесли предложения за изменение, които са допринесли толкова много за обогатяването на доклада.

Бялата книга на Комисията, озаглавена „Искове за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила на Европейската общност“ е отговор на искането на Европейския парламент, включено в неговата резолюция за Зелената книга, чието съдържание приема в голяма степен. Наред с други аспекти, тя подкрепя

допълването на публични и частни правни иски и се обявява в подкрепа на груповите иски, които обаче се различават от прекомерните колективни иски в Съединените американски щати, като по този начин улеснява предявяването на иски за обезщетение; предлага достъп до информация под юридически контрол без да позволява търсене на информация с проучвателен характер и признава, и приканва за независими иски или последващи иски, както и за система за доброволно обезщетяване.

В доклада се защитава идеята за съвместно вземане на решение от Европейския парламент при създаването на законова рамка за иски за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила на Европейската общност. Тази позиция не трябва да се разбира като опровержение на политиката на общностни правомощия като законова основа за законодателството, а като подобряване на изискванията на обикновената процедура в тази сфера, за да се отговори на по-високите ценности, разпознати в Договора.

Когато даден закон оказва съществено въздействие върху основно право на човека, като правото на гражданите на ефективна правна защита – която е част от европейската система и тази на държавите-членки – демократичният принцип и зачитане на национални правни традиции – които изискват тези въпроси да се регулират единствено чрез приемане на разпоредби на правно равнище, или с други думи, с иск от пряк представител на обществото – изисква законодателното участие на Европейския парламент.

Това създава и хоризонтален, интегриран подход при уреждането на общи проблеми, до които включването на частни правни иски в закона за конкуренцията може да доведе, като по този начин се избегне един фрагментиран, непоследователен подход.

Частните правни иски могат да бъдат внесени от публичен орган, както и от индивидуални и групови иски. Вторият вид иски могат да бъдат внесени директно от жертвите или индиректно чрез квалифицирани лица, като потребителски и бизнес дружества, независимо дали са назначени предварително или специално за делото. В случаите, в които исковите са внесени от квалифицирани лица, групата жертви трябва да бъде определена при внасянето на молба, но идентификацията на отделните лица може да бъде извършена на по-късен етап, въпреки че това трябва да стане възможно най-скоро, като се избегнат ненужни отлагания и се спазва съществуващото законодателство. Това решение е много важно за случаите на по-ниски и фрагментирани вреди.

Докладът повдига по един балансиран начин въпроса за достъпа до информация, необходим за последващи иски. Трябва да се гарантира защитата на бизнес тайните, както и ефективността на програмите за помилване, за които са необходими насоки.

Налице са условия, при които решенията, взети от орган, който е член на мрежата от органи за конкуренцията на Общността, могат да станат задължителни в друга държава-членка, и при които, в пълно съответствие с принципа на отговорност, тежестта на доказване е обърната и се счита, че съществува вина или отговорност в случаите, в които е установено наличие на нарушение.

Струва си да се отбележи също и приемането на възможност да се противопостави възражение за прехвърляне на вредите за косвено ошетени лица и система, която опростява процедурата и намалява съдебните разходи. Бих искал да подчертая и положителното взаимодействие между публични и частни иски при стимулирането на обезщетяване на жертвите и при установяване на петгодишен период за подаване на иски.

Бих искал да завърша като изразя благодарността си към Комисията за установения диалог по време на процедурата и като помоля члена на Комисията да внесе инициативите, необходими за по-нататъшното му развитие, възможно най-скоро.

Diana Wallis, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, бих искала да започна като благодаря на г-н Lehne за доклада му и потвърдя, че групата ми ще подкрепи доклада.

Бих искала да кажа и че ми се струва малко странно да разискваме въпроса в този късен час, при положение, че за утре сутрин е внесен въпрос на същата тема. Би било много по-разумно да обединим двете разисквания.

Приветствайки доклада обаче, нека кажа, че отправната точка на групата ми ще е в полза на малките и средни предприятия и потребителите в целия Европейски съюз, където те са изправени пред неправомерни и антиконкурентни действия. Преди няколко седмици групата ми организира семинар в Парламента в Брюксел, където ми направиха впечатление определени посетители, които бяха изправени преди подобни антиконкурентни действия и то, по ирония на съдбата, точно в циментовата промишленост. Какво казаха те? Много ви моля, направете нещо по въпроса: нуждаем се от нещо, което ще ни позволи да се справим с въпросните нарушители на европейския пазар.

Желаем европейско решение и то възможно най-скоро, защото ако не го получим, прогнозата и предупреждението ми са следните: някои държави-членки ще разработят системи, които ще доведат до търсенето на най-благоприятна правна система („forum-shopping“) в резултат от свободното движение на съдебни решения. Затова ви моля – европейска система възможно най-скоро.

Председател. – Ще предам въпроса Ви относно дневния ред на Председателския съвет, който го изготвя – понякога се допускат и грешки.

Nils Lundgren, от името на групата IND/DEM. – (SV) Г-н председател, вътрешният пазар е възможно най-големият принос на Европейския съюз за свободата и благоденствието в Европа. Наред с други неща, той изисква ефективно антитръстово законодателство. Разглежданият в момента въпрос засяга исковите за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила.

Налице са състоятелни основни причини гражданите и предприятията да могат да внасят искове за обезщетение за вреди. Докладът на г-н Lehne посочва, донякъде неволно, свързани с това проблеми и рискове. В Бялата книга се говори за европейска правова култура, но такава не съществува. Не трябва да създаваме закони въз основа на самозалъгване. Докладчикът предвижда да се избегне „американизирана“ култура на обезщетяване. Това също е самозалъгване. Напротив, рисковете от поява на такава култура са големи.

Не е взето предвид разпределението на отговорности между институциите на Европейския съюз и държавите-членки. Не е направен обективен анализ на изискваното от принципа на субсидиарност. Принципът просто не се взема на сериозно.

Налице са и много други неясни точки и такива, които могат да бъдат счетени за напълно произволни. Параграфи 7 и 11 насаждат чувство на опасение. Явна начална точка трябва да бъдат исковите за обезщетение за вреди въз основа на нарушение на антитръстови правила. Това изисква престъплението да бъде доказано в съда, след което *res judicata*, трябва да бъде приложено, дори в контекста на индивидуален иск, за да не може съдебните решения за едно единствено дело да бъдат преразгледани.

Параграфи 15 и 18 позволяват на ищеца да избира съдебната система, която е най-изгодна за него. Това създава правова несигурност и ще доведе до търсене на най-благоприятна правна система, което ще представлява сериозен проблем.

Информационният дисбаланс трябва да бъде намален като се накарат предприятията да предоставят информация на ищеца. Това ще доведе до субективно боравене с важна бизнес информация, с която може да бъде злоупотребено.

На този етап рисковете и неясните въпроси са твърде много. Затова залата трябва да отхвърли доклада и внесе искане за по-подробен анализ на въпроса преди да вземем решение.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, първо бих искал горещо да благодаря на докладчика, г-н Lehne, който е свършил отлична работа и е намерил подходящото решение на един много труден въпрос в съгласие с членовете на другите групи.

От разискването виждам, че всички споделяме мнението, че е необходим хоризонтален подход за всички колективни искове и затова бих искал да помоля Комисията да не внася отделни предложения от генералните дирекции за всяка една сфера, а в най-добрия случай да ни предостави механизъм за едно наистина колективно правово обезщетение, което обхваща всички области за европейския вътрешен пазар, европейските граждани и, разбира се – както каза г-жа Wallis – за европейските малки и средни предприятия. Споделяме мнението, че интересите на ошетените от картелна дейност трябва да бъдат подкрепени ефективно и че трябва да подложим европейската икономика на картелен контрол в съответствие със социалната пазарна икономика. Не желаем и да се злоупотребява с различните национални закони под формата на търсене на най-подходяща юрисдикция.

От разискването тази вечер обаче не получих много информация за най-ефективния начин да се постигне това, защото считам, че потенциалът на колективните искове често пъти се надценява. Затова е важно да се очертаят определени показатели, спрямо които трябва да измерваме всички процедури за колективни искове. Трябва да си отговорим на въпроса дали допълнителната правова защита на потребителите или жертвите при груповите искове, трансграничните съдебни спорове и съдебните производства, които засягат повече от една държава-членка, са необходими. Трябва да позволим включването на процедурните ограничения на държавите-членки – право на отказ, право на участие и прочие – в европейската процедура. Ако това просто не е възможно, както самата Комисия отчасти призна, тогава се нуждаем от правовите инструменти на

държавите-членки и една обща процедура с парламентите на държавите-членки, за да обслужим интересите на европейските потребители.

Със сигурност желаем да избегнем колективните иски в Европа, които следват модела на Съединените американски щати. Искаме да гарантираме, че се дава обезщетение, но само на онези, които наистина са били ошетени. Желам най-категорично да се обявим против неправомерните иски и да насърчим процедурите за алтернативно уреждане на спорове.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, аз също бих искал да благодаря на г-н Lehne за конструктивния и изчерпателен доклад, който разглежда важни въпроси в рамките на закона за конкуренцията и увеличава защитата на потребителите.

Европейският съд дава правото на иски за обезщетение за вреди при нарушаване на правилата на конкуренцията на всеки гражданин или предприятие, но въпреки това в действителност гражданите, които са претърпели вреди в резултат на нарушаване на антиitrustовите правила на Европейската общност рядко получават обезщетение. Затова трябва да създадем механизми, които увеличават доверието и позволяват на гражданите да отстояват правата си през граница.

Знаем, че потребителите и малките предприятия се страхуват да предприемат съдебни действия от опасения относно дълги процеси и най-вече големи разходи. Промените в това отношение ще насърчат трансграничната търговия.

Ако искаме да имаме работещ вътрешен пазар в Европейския съюз, където хората могат да разчитат, че делото им ще бъде разгледано по един правно сигурен начин и че ще получат пълно обезщетение за нанесените вреди, трябва да намерим и нови механизми, които да улеснят груповите иски.

Когато говорим за иски, винаги се повдига въпросът за Съединените американски щати и неговия опит и крайности. Разбира се, ние трябва да се поучим от това, но не трябва да позволяваме да се чувстваме застрашени. Европа трябва да разполага с европейска, а не с американска система. Ако не направим нещо, положението може единствено да се влоши.

Ján Figel', член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря на всички за особено интересните им приноси и най-вече за встъпителното изложение на г-н Klaus-Heiner Lehne. То беше много интересно и сега разбирам защо сте готов на консенсус и защо работите по тези въпроси не само в комисията, но и в пленарната зала.

Няма какво повече да добавя, освен може би по отношение на правното основание. Разбира се, то зависи от целите и съдържанието на предложеното действие, но аз искам да ви уверя, като член на Комисията – за друго портфолио, може би, но говоря от името на Комисията – че по принцип търсим тясно сътрудничество с Парламента. Това все още остава да бъде видно по отношение на някой практичен, конкретен въпрос, но ние ще се стремим към тясно сътрудничество с Парламента или към възможно най-тясно сътрудничество съобразно приложимото правно основание.

Относно казаното от вас по въпроса за фрагментирането и хоризонталния подход, считам, че отговорът на Комисията – а това може ясно да се види в бялата книга – е последователен, съгласуван подход, и аз смятам, че европейската правна традиция и корените на правната ни култура са различни от често цитираната американска такава. Смятам обаче, че можем да се поучим от другите и да направим системата ни още по-добра.

По въпроса за прилагането от публичните органи и правосъдието, считам, разбира се, че е много важно да не вървим към намаляване на това прилагане, а членове 81 и 82 несъмнено са много важни стълбове за общия пазар и политиките на Европейския съюз. Те засягат правосъдието, а исковите за обезщетения за вреди допълват въпросното прилагане на закона.

Последно, но вероятно не и по важност, е казаното относно извънсъдебните споразумения. Комисията ги подкрепя, но предпоставката или основанието за такъв подход, който ще бъде приветстван, представлява съществуваща и работеща ефективна съдебна система за иски за обезщетение за вреди на равнището на държавите-членки. Затова аз смятам, че ние трябва не само да насърчаваме, но и да помогнем на нашите държави-членки да работят по тези въпроси и системи в Европейския съюз от 27 члена.

Общо взето, благодаря ви за едно много интересно за мен разискване и ви желая всичко най-добро.

Klaus-Heiner Lehne, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, първо искам да благодаря на уважаемите ми приятели за особено полезните им приноси. Смятам, че заедно успяхме да постигнем един добър резултат.

Искам обаче да се обърна към Комисията и да заявя, за да няма каквото и да е недоразумение от гледна точка на Парламента, че нямаше нито един въпрос относно вашето внасяне на законопроект, който вероятно не става за нищо. Нито един въпрос. Очакваме Комисията да вземе предвид взетите днес решения и да ги включи в предложеното законодателство.

Хоризонталният подход представлява не само важен аспект въз основа на изложените по-рано аргументи; самият член на Комисията засегна въпроса за правното основание. При един толкова важен проект трябва да бъде избран подход, който в крайна сметка гарантира, че Парламентът участва като законодател при равни условия. Ако бъде избран подход, който се основава изцяло на закона за конкуренцията, това няма да е случаят съгласно действащия Договор от Ница. Това е и основен политически аргумент в подкрепа на причината ни да смятаме, че правилният подход е хоризонталният такъв. Считам, че Комисията трябва да разгледа въпроса много сериозно.

Според мен, друга решаваща точка е че все още се нуждаем от решение по въпроса за извънсъдебните спорове. По-рано се спомена за сближаване с работата на Генерална дирекция „Конкуренция“. Ако се направи сравнение между Зелената книга за защита на потребителите и Бялата книга за конкуренцията обаче, то едно такова сближаване не е сигурно че съществува. Най-очевидният пример е различната трактовка – или по-скоро липсата на такава – на механизмите за извънсъдебно уреждане на спорове в Бялата книга.

Все още са налице редица проблеми, които се очаква да бъдат разрешени. Бих искал само да спомена въпроса за достъпа до досиетата на Европейската комисия. При всички наказателни производства е възможно да се прегледат досиетата по делото на прокурора. Защо това не важи за Европейската комисия? Не мога да го проумея.

Същото важи за въпроса за определянето на санкции: това също трябва да бъде взето предвид с оглед предявяването на иск за обезщетение да бъде възможно за в бъдеще. И тук Комисията спешно трябва да преработи текста и внесе по-специфични текстове и предложения от досега включените в Бялата книга. Нека кажа ясно от гледна точка на Парламента, за да избегна всякакви недоразумения: очакваме повече от съдържашото се в Бялата книга и очакваме генерална дирекция „Конкуренция“ да се съобразява с предложенията ни или в противен случай ще бъде изправена пред съпротивата на Парламента.

Председател. – Искам да благодаря на всички ви за вашите приноси по този важен въпрос, както и на члена на Комисията, служителите и преводачите.

Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в четвъртък, 26 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Katrin Saks (PSE), в писмена форма. – (ET) Докладът на Парламента подчертава полезността на програмите за освобождаване от глоби или за намаляване на техния размер при разкриването на картелни споразумения, и с радост мога да заявя, че проект на програма за освобождаване от глоби или за намаляване на размера им се обсъжда в момента в парламента на Естония. Това трябва да стане важна част от борбата срещу картелите, която е от съществено значение както за по-добрата работа на общия пазар, така и за защита на правата на потребителите, защото потребителските цени могат да нараснат с до 25 % вследствие на картелни споразумения.

Аз обаче считам, че репрезентативните иски все още могат да играят важна роля в ефективното изпълнение на закона за конкуренцията и в подобряването на защитата на потребителите, и затова трябва да обърнем внимание на това на равнището на Естония и Европейския съюз. Изследванията показват, че представителните иски значително ще подобрят готовността на потребителите да отстояват правата си, а в държавите, където активността на потребителите е ниска от страх от сложността и цената на такива процедури, мерки като репрезентативните иски са от съществено значение.

15. Внесени документи: вж. протокола

16. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

17. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,15 ч.)